

Bijlage 1: Contactpersonen

Organisatie/Bedrijf		Contactpersoon	E-mail	
Algemeen:	VNO-NCW en MKB-Nederland	Jan van den Broek	broek@vnoncw-mkb.nl	
BNSB	Beroepsvereniging van Nederlandse Stedebouwkundigen en Planologen	Koos Seerden	koos.seerden@rho.nl	
BOVAG	BOND Van Automobielhandelaren en Garagehouders	Jan Bessembinders	janbessembinders@bovag.nl	
Bouwen met staal	KMU, FME, Tata Steel IJmuiden, Staalfederatie Nederland (SFN), Vereniging Toeleveranciers Metalen Dak- en Gevelmaterialen (MDG), Samenwerkende Nederlandse Staalbouw (SNS), Stichting Bouwen met Staal	Ralph Hamerlinck	ralph@bouwenmetstaal.nl	
BRBS	Branchevereniging Breken en Sorteren	Peter Broere	p.broere@brbs.nl	
Cumela	Brancheorganisatie voor ondernemers in groen, grond en infra	Johan van Dijk	jvdijk@cumela.nl	
Detailhandel Nederland		Tom Ponjee	tom.ponjee@detailhandel.nl	
DSM en CSP	DSM Nederland B.V., DSM Industriegrond B.V en Site Grond B.V. (DSM) en Chemelot Site Permit B.V. (CSP)	Margot van Haastert-Allertz,	margot.haastert-van@dsm.com	
EVO	Vereniging van en voor verladers, ontvangers en eigen vervoerders, gespecialiseerd in logistiek	Anne Griffioen	a.griffioen@evo.nl	
ExxonMobil		Piet van Driesten	piet.vandriesten@exxonmobil.com	
FME-CWM	Ondernemersorganisatie voor de technologische industrie	Eddie Alders	eal@fme.nl	
FODI	Federatie van Oppervlakedelfstoffenwinnende Industrieën	Leonie van der Voort	l.vandervoort@cascade-zandgrind.nl	
Heineken		Ingrid Sentse	ingrid.sentse@heineken.com	

Hiswa	Hiswa Vereniging	Geert Dijks	geert.dijks@hiswa.nl	
ION	Vereniging ION	Egbert Stremmelaar	stremmelaar@vereniging-ion.nl	
KHN	Koninklijke Horeca Nederland	Joost Lubbers	j.lubbers@khn.nl	
KMU	Koninklijke Metaalunie	Derk Jan Meijer	meijer@metaalunie.nl	
KNV	Koninklijk Nederlands Vervoer	Ad Toet	a.toet@knv.nl	
KVGO	Koninklijk Verbond van Grafische Ondernemingen	Maarten Reuderink	m.reuderink@kvgo.nl	
KWA	Kwa Bedrijfsadviseurs	Marlies Huijbers	mhu@kwa.nl	
LTO	LTO Noord Glaskracht	Leonie Claessen	lclaessen@ltonoordglaskracht.nl	
MKB-Nederland	Brancheorganisatie voor het midden- en kleinbedrijf	Jan van den Broek	broek@vnoncw-mkb.nl	
Nederlandse Brouwers	Nederlandse Brouwers, VEMW, FNLI en FWS	Anne-Marie Niks	amnicks@dranken.org	
NOGEPA	Nederlandse Olie en Gas Exploratie en Productie Associatie	Pim Dales	pim.dales@nogepa.nl	
NOVE	Nederlandse Organisatie voor de Energiebranche	Wim Schouten	schouten@nove.nl	
NRK	Federatie Nederlandse Rubber- en Kunststofindustrie NRK	Jolanda Neeft	neeft@nrk.nl	
NS	Nederlandse Spoorwegen	Adriaan Hagdorn	adriaan.hagdorn@ns.nl	
NVLB	Nederlandse Vereniging van Leveranciers van Bouwgrondstoffen	Cees van Putten	c.van.putten@nvlb.nl	
Peutz	Geluidsadviesbureau	Jan Granneman	j.granneman@peutz.nl	
Philips		Elsbeth Vogel-Jaarsveld	elsbeth.vogel@philips.com	
RECRON	Brancheorganisatie voor recreatieondernemers in Nederland	Marcel Tap	tap@recron.nl	
RRN	Regiegroep Recreatie en Natuur	Monique Boskma	mboskma@commitconsulting.nl	
Shell	Shell Global Solutions International B.V.	Marcus van Zutphen	marcus.vanzutphen@shell.com	
SNR	Shell Nederland Raffinaderij BV	A.H. Halman	alwie.halman@shell.com	
Staalindustrie	Tata Steel	Rob Versfeld	rob.versfeld@tatasteel.com	
TLN	Transport en Logistiek Nederland	Babiche van de Loo	bvdloo@tln.nl	

Uneto-vni		Harm van den Oever		
Velin	Vereniging van Leidingeigenaren in Nederland	Willem Ebbens	velin0135944767@wispa.nl	
VHG	Branchevereniging voor ondernemers in het groen	Ingrid Sangers	i.sangers@vhg.org	
VNCI	Branchevereniging van de chemische industrie	Jos Roosen	roosen@vnici.nl	
VNO-NCW	Verbond van Nederlandse Ondernemingen-Nederlands Christelijk Werkgeversverbond	Jan van den Broek	broek@vnoncw-mkb.nl	
VNK	Vereniging Nederlands Kalkzandsteenplatform	Michiel Nieuwenhuys	mhn@vnk.nl	
VOBN	Vereniging van Ondernemingen van Betonmortelfabrikanten in Nederland	Màrie van der Poel	m.van.der.poel@vobn.nl	

Bijlage 2: Omgevingsbesluit

Omgevingsbesluit (Ob)			
Artikel AMvB	Reactie	Inbreng	Mogelijke oplossing
Algemeen	Instemming op hoofdlijnen inbouw Ontgrondingenwet en relevante milieuwetgeving voor grootschalige zand- en grindwinning.	FODI	
Algemeen	Geen extra kop Europees beleid. De RRN maakt zich zorgen om het politieke decentrale krachtenveld. Mede omdat op verschillende plaatsen in de Nota's van Toelichting wordt opgeroepen tot het credo "strenger mag" (EU beginselen). Door maatwerkvoorschriften, de (extra) aangewezen provinciale gebieden (Wnb) en de diverse decentrale verordeningen en beleidsregels, is de vrees gerechtvaardigd dat verordeningen en misschien zelfs AMvB's toch wel sneller van inhoud kunnen wisselen vanwege een gewisselde politieke kleur van de betreffende overheid. Wie bewaakt dit proces van optopping en hoe verhoudt dit zich tot de afspraken op landelijk niveau met het oog op de Europese vereisten? Maar ook het vraagstuk van een consistente overheid in het belang van het bedrijfsleven speelt hier een rol.	RRN	
Algemeen	Overgangsrecht en het borgen vergunde rechten uit Programma's Van belang bij het vormgeven van het overgangsrecht is het beginsel van rechtszekerheid. Het materiële rechtszekerheidsbeginsel bepaalt ook de reikwijdte van het op te nemen overgangsrecht. De kern van het materiële rechtszekerheidsbeginsel is dat burgers gerechtvaardigde verwachtingen mogen hebben over de duurzaamheid van algemeen verbindende voorschriften en er in beginsel op mogen vertrouwen dat algemeen verbindende voorschriften niet abrupt en lichtvaardig in hun nadeel worden gewijzigd of ingetrokken. Zowel vanuit maatschappelijk als vanuit economisch perspectief is het goed dat burgers en bedrijven erop kunnen vertrouwen dat hun rechtspositie niet van de ene op de andere dag aanmerkelijk wijzigt.	RRN	
Algemeen	Er is een sterke opkomst van particuliere aanbieders van logies (zoals aanbieders AirBnB). Deze groep wordt vaak ontzien als het gaat om wet- en regelgeving. Ten onrechte omdat particulieren eigenlijk een soort hotel runnen. Een manier om regelgeving tussen professionele en particuliere aanbieders van logies meer gelijk	KHN	Gelijke behandeling particulieren/professionals. Ook op het gebied van bijv. milieu. Toetsen of minder regelgeving ook voor

	te trekken is om te bezien of er ook minder regelgeving professionele aanbieders mogelijk is.		professionele aanbieders mogelijk is.
Algemeen	Kostenverhaal NS leidt uit de NvT op het Omgevingsbesluit af dat de in bijlage IV bij dit besluit aangewezen kostensoorten grotendeels overeen met de kostensoorten die in het voormalige Besluit ruimtelijke ordening waren opgenomen. De toevoeging van een extra kostenpost “kosten noodzakelijk in het belang van de fysieke leefomgeving” kan beter worden weggelaten. Deze is dusdanig ruim geformuleerd dat dit een open post wordt. Wanneer is er sprake van een belang? Wat is noodzakelijk? En het begrip fysieke leefomgeving is heel breed. Daarnaast zit de kostenpost slooppkosten er integraal in. Zonder dat ze samen hoeven te hangen met het in ontwikkeling brengen van gronden (nu of in de toekomst). Dat is te ruim. Daarnaast kan de huidige systematiek uit de grondexploitatiewet met betrekking tot het vereiste van een duidelijke exploitatieopzet (rekenregels), een duidelijk afgebakend exploitatiegebied (in plaats van een mogelijk ruimer begrip zoals “locatie”), het leerstuk ‘macroaftopping’, het onderscheid tussen binnenplans- en gebiedsoverstijgend en de getaxeerde inbrengwaarde worden gehandhaafd. Het is NS nog niet duidelijk hoe de regeling inzake kostenverhaal er uiteindelijk uit gaat zien, ook in relatie tot de concept Aanvullingswet grondeigendom (artikel 13.14). De verhouding tussen artikel lid 1 en lid 2 van dat artikel is niet duidelijk. Daarnaast zal er ingevolge lid 3 nog een algemene maatregel van bestuur worden opgesteld. Het zou goed zijn als artikel 13.14 en de algemene maatregel van bestuur aansluiten op de huidige systematiek. Ook met inachtneming van het algemene uitgangspunt dat niet meer kosten verhaald kunnen worden dan dat er profijt is c.q. opbrengsten zijn als die lager zijn dan het profijt.	NS	
Algemeen Ob	Aansluiting bij Europees recht Het lijkt gunstig voor Nederland, dat de milieueffectenrapportage (“Mer”) alleen behoeft te worden doorlopen als sprake is van een project dat op de bijlage bij het Omgevingsbesluit staat. Echter, dit lijkt geen correcte implementatie van de Europese richtlijn betreffende milieueffectbeoordeling. Daarmee zou (evenals als	NS	

	in 2009) opnieuw een vraag aan het HvJ EU moeten worden voorgelegd, waarvan (opnieuw) het antwoord zou (kunnen) zijn, dat er ook buiten deze categorieën spraken zijn van zodanig (mogelijke) negatieve gevolgen voor het milieu dat (voorgeschreven moet kunnen worden dat) een Mer moet worden doorlopen. Wij verwijzen naar HvJ 15 oktober 2009, ECLI:EU:C:2009:630, AB/2009 m.nt. Backes, in het bijzonder naar rechtsoverwegingen 32-35. Naar aanleiding van deze uitspraak is het Besluit milieueffectenrapportage voorzien van artikel 2 lid 5 sub b. Deze vangnetclausule luidt als volgt: “in overige gevallen waarin op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Hiervan zijn uitgezonderd de categorieën D 49.1, D 49.2 en D 49.3 van de bijlage bij dit besluit.”		
3.2.9	NvT algemeen (het omgevingsplan, milieubelastende activiteiten en het reguleren van (milieu)gebruiksruimte). In de NvT staat vermeld: <i>“Als algemene regel in de uitvoeringsregelgeving is daarom gekozen om de gebruiksruimte in beginsel via het omgevingsplan te reguleren.”</i> Gelet op het bovenstaande is nu niet helder wat op welke wijze wordt gereguleerd en hoeverre hierbij voor IPPC-installaties rekening moet worden gehouden met de (sommatie van) via BBT-conclusies afgegeven BAT-AEL-waarden. Verzocht wordt om hierover duidelijkheid te verschaffen.	DSM en CSP	
3.13	Advies Instemmingsrecht juist naar de gemeenteraad. In art. 3.13 worden de adviesrechten van B&W besproken. Zij adviseren bij afwijkingen ten behoeve van nationaal of provinciaal belang maar ook bij afwijken van het bestemmingsplan zelf. Dit adviesrecht met instemming komt in de plaats van de verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad voor afwijken van het bestemmingsplan, zoals deze voortvloeide uit de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Door de decentralisatie zijn de organisaties van de RRN meer dan ooit afhankelijk	RRN	Opname van een advies met instemmingsrecht van de gemeenteraad voor het programma en de omgevingsvergunning voor een (buitenplanse) afwijkactiviteit. Dit ongeacht

	van gemeenteraden en Staten. Het is dus belangrijk dat deze gremia voldoende instrumenten bij de hand hebben om bij te sturen, hetgeen betekent dat men met behulp van adviesrecht daarover nog iets te zeggen kan hebben.		wie bevoegd gezag is (= huidige systeem verklaring van geen bedenkingen gemeenteraad in de Wabo). In beide gevallen de mogelijkheid om op voorhand aan te geven wanneer instemming niet nodig is.
9.5 lid 2	In art 9.5 lid 2 en bijlage 5 Ob zijn de ondergrenzen voor de m.e.r beoordeling verdwenen. Dit is wellicht een uitvloeisel van een uitspraak van het HvJEU maar of dat de reden is, is niet toegelicht. Het voorstel betekent in praktijk dat bij elke vergunningaanvraag een m.e.r-beoordeling hoort, dus ook als het een kleine wijziging betreft. Dat zou een forse extra last voor bedrijven met vergunningplichtige activiteiten betekenen. Bovendien is niet vastgelegd binnen welke termijn over die beoordeling moet worden beslist. Het bedrijf moet volgens art. 16.45 Ob de overheid overigens wel zo spoedig mogelijk over een voornemen informeren. Wij vrezen dat hier de lastendruk stijgt en het vergunningsproces weer wordt verlengd.	VNCI	Graag horen wij hoe hier, mede in het kader van de terugdringing van de regeldruk, mee zal worden omgegaan.
9.5 lid 2	De m.e.r.-procedure zal onder de nieuwe regelgeving een belangrijkere rol gaan spelen bij meer projecten, door het vervallen van drempelwaarden voor de m.e.r.- (beoordelings)plicht. Daarom is een regeling, die (rechts)zekerheid biedt over doorlooptijden van groot belang: tijd is voor veel initiatiefnemers geld en onzekere uitkomsten gaan ten koste van investeringsklimaat. Daarom stelt HbR stelt voor de procedure op de volgende manieren 'SMARTER' te maken: • Het formaliseren van het vooroverleg in m.e.r.-beoordelingsplichtige gevallen. Bijvoorbeeld door in de mededeling voornemen een gemotiveerde (vormvrije) beoordeling op te nemen t.a.v. van de noodzaak om een MER te maken, waarna het bevoegd gezag verplicht zou zijn om op basis hiervan een voorlopig (niet bindend) oordeel te geven binnen bijv. 6 weken na de mededeling voornemen. • Een termijn verbinden aan de m.e.r.-beoordeling door het bevoegd gezag (conform huidig 7.17, eerste lid, Wm)	HbR	

	• Een termijn verbinden aan het advies over reikwijdte en detail.		
9.7 lid 2	Op grond van artikel 9.7, tweede lid, kan het bevoegd gezag, bij gebreke aan m.e.r.-(beoordelings)-plichtig besluit een ander besluit aanwijzen om hieraan alsnog de m.e.r.(beoordeling) te koppelen. Hierbij zou moeten worden bepaald dat dit niet kan indien het aangewezen besluit in het betrokken geval niet genomen hoeft te worden omdat dat al in een eerder stadium is genomen (en aan een m.e.r. is onderworpen). Dit betreft in het bijzonder een (als besluit) aangewezen Omgevingsplan. Anders ontstaan namelijk onnodige (want dubbele) onderzoekslasten voor initiatiefnemers.	HbR	
9.7 lid 3	Samenloop omgevingsplan en afwijkactiviteit. Art. 9.7 lid 3 lijkt (ook gelet op de toelichting) te zien op de situatie dat voor een project zowel een omgevingsvergunning voor een afwijkactiviteit wordt verleend als het omgevingsplan wordt aangepast. Onduidelijk is wanneer die situatie zich zou kunnen voordoen, afgezien van de situatie dat een omgevingsplan wordt aangepast om een afwijkactiviteit in te passen, als bedoeld in artikel 4.17 Ow, maar in dat geval volgt de aanpassing van het omgevingsplan op het verlenen van de omgevingsvergunning en is een plan-m.e.r. voor het omgevingsplan, anders dan in de toelichting beschreven, niet aan de orde.	HbR	

9.15-9.24	In afd. 9.3 (art. 9.15-9.24) moet voor plannen, programma's, besluiten en projecten met grensoverschrijdende gevolgen contact worden opgenomen met desbetreffende autoriteiten in de andere staat. Dat is precies waar het is misgegaan met de Wet Basisnet Vervoer Gevaarlijke Stoffen. Er is een Nederlandse wet gemaakt met grensoverschrijdende effecten zonder overleg met andere staten (vooral Duitsland).	KNV	Zou het een optie zijn om in de werking van dit hoofdstuk ook 'wetgeving' op te nemen?
16.43	Artikel 16.43 leden 1, 2 en 3 Omgevingswet luiden: Artikel 16.43 (aanwijzen mer-(beoordelings)plichtige projecten en besluiten) 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden de projecten en de daarvoor benodigde besluiten aangewezen: a. die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben en waarvoor bij de voorbereiding van het besluit een milieueffectrapport moet worden gemaakt, en b. waarvoor moet worden beoordeeld of die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben, en, als dat het geval is, waarvoor bij de voorbereiding van het besluit een milieueffectrapport moet worden gemaakt. 2. Het bevoegd gezag beoordeelt of sprake is van aanzienlijke milieueffecten als bedoeld in het eerste lid, onder b, tenzij het een: a. besluit op aanvraag betreft en degene die voornemens is het project uit te voeren bij de mededeling, bedoeld in artikel 16.45, verklaart dat hij bij de voorbereiding van het besluit een milieueffectrapport maakt, of b. ambtshalve te nemen besluit betreft en het bevoegd gezag zonder een voorafgaande beoordeling een milieueffectrapport maakt. 3. Bij de beoordeling houdt het bevoegd gezag rekening met de relevante criteria van bijlage III bij de mer-richtlijn. Als er geen milieueffectrapport hoeft te worden gemaakt, wordt dat bij het besluit gemotiveerd. Het ontwerp Omgevingsbesluit voorziet in Bijlage V een uitgebreide lijst categorieën die moeten worden onderworpen aan de Mer(-beoordeling). Een vergelijkbare clausule als artikel 2 lid 5 sub b Besluit milieueffectrapportage lijkt in het Ontwerp Omgevingsbesluit niet te zijn teruggekeerd.	NS	

	Nu kan men wellicht betogen dat een Mer kan ook worden doorlopen buiten de in het Omgevingsbesluit expliciet aangeduide gevallen. In zoverre kunnen artikel 16.43 Omgevingswet en het Omgevingsbesluit EU-conform worden uitgelegd. Het zou echter de duidelijkheid dienen, als er met zoveel woorden in de wet/het Omgevingsbesluit zou komen te staan, dat de bijlage een hulpmiddel is, maar dat de criteria van de Richtlijn onverkort gelden.		
Afd. 8.1	Artikel 8.1 (en afdeling 8.1) stelt regels omtrent de publieksparticipatie bij het vaststellen van het Omgevingsplan. Dit omgevingsplan ‘vervangt’ het bestemmingsplan, ook waar het gaat om de toetsing van middels een omgevingsvergunning aangevraagde activiteiten aan het planologisch regime. Is het omgevingsplan het enige toetselement c.q. toetsingskader voor de planologische toelaatbaarheid van activiteiten? Welk planologisch toetsingskader wordt er gehanteerd indien er voor het gebied waarbinnen de activiteiten plaatsvinden nog geen Omgevingsplan is vastgesteld?	BRBS	
Bijlage V	Mer-(beoordelings)plichtige besluiten Categorie B3 in bijlage V Ob bevat de mer-(beoordelings)plicht voor ondergrondse mijnbouw, inclusief oppervlakte-installaties. Uit de NvT ¹ blijkt dat met deze categorie een aantal verschillende categorieën uit het huidige Besluit-mer worden geïntegreerd. Gevolg van deze samenvoeging is dat voor wat betreft oppervlakte-installaties een mer-plicht wordt geïntroduceerd, daar waar het huidige Besluit-mer hiervoor slechts een mer-beoordelingsplicht kent. NOGEPA vraagt zich af waarom deze verruimde mer-plicht is geïntroduceerd, eens te meer nu in de NvT bij het Ob staat vermeld dat een beleidsneutrale omzetting wordt beoogd: <i>“Inhoudelijk is geen wijziging beoogd van de zogenoemde C- en D-lijsten in de bijlage bij het Besluit Milieueffectrapportage”</i> (p. 68).	NOGEPA	
Bijlage V	In tegenstelling tot het voormalige Besluit milieueffectrapportage bevat kolom 3 van bijlage V Ob (gevallen waarin de mer-beoordeling geldt) geen drempelwaarden. In plaats daarvan geldt voor ondergrondse mijnbouw (categorie B3) de mer-beoordelingsplicht voor alle winningen – alsmede wijzigingen of uitbreidingen daarvan – die betrekking hebben op een gewonnen hoeveelheid van	NOGEPA	NOGEPA verzoekt dan ook deze begrippen (al dan niet met drempelwaarden) nader te specificeren en zo mogelijk de NvT van

¹ Zie Tabel 2 (p. 96) - projecten van bijlage V in relatie tot de mer-richtlijn en het voormalige Besluit milieu-effectrapportage (omzettingstabel).

	minder dan 500 ton aardolie of 500.000 m ³ aardgas per dag. Op pagina 69 van de NvT (artikelsgewijs) bij het Ob valt bovendien te lezen dat de begrippen 'wijziging of uitbreiding' ruim moeten worden geïnterpreteerd. Met deze terminologie is echter niet voldoende duidelijk welke situaties nu wel/niet onder de mer-beoordelingsplicht moeten worden geschaard. Dit zou namelijk betekenen dat iedere wijziging, hoe klein ook, mer-beoordelingsplichtig wordt. Dit kan volgens NOGEPA niet de bedoeling zijn geweest.		voorbeelden te voorzien, teneinde onduidelijke situaties te voorkomen.
Bijlage V	Ten opzichte van de huidige MER-systematiek voor omgevingsvergunningen zoals thans neergelegd in het Besluit milieueffectrapportage (meer specifiek de bijlage onderdelen C en D) strekt bijlage V van het ontwerp Omgevingsbesluit in veel meer gevallen tot het moeten opstellen van een mer-beoordeling (artikel 16.43 lid 1 sub b Ontwerp-omgevingswet).	BRBS	Verzocht wordt de MER(-beoordelings)plicht aan te laten sluiten bij de verplichtingen zoals die voortvloeien uit de bijlage, onderdelen C en D, van het huidige Besluit mer.
Bijlage V, J8	In de nadere toelichting van de m.e.r.-plichtige projecten onder J8 Industrierrein is het volgende opgenomen: 'tot de oppervlakte van een industrierrein worden ook eventuele zones om dat terrein gerekend'. Het is HbR onduidelijk wat met de opmerking wordt bedoeld en welk (rechts)gevolg wordt beoogd.	HbR	

Bijlage 3: Besluit activiteiten leefomgeving

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal)			
Artikel AMvB	Reactie	Inbreng door	Mogelijke oplossing
ALGEMEEN			
Algemeen	In het algemeen geldt dat HISWA Vereniging pleit voor: • een nadere duiding tussen scheepswerven en jachtwerven. • een nadere duiding voor perslucht flessen, met onderscheid tussen werkvoorraad en opslag. • nadere duiding voor particuliere verantwoordelijkheden in relatie tot de verantwoordelijkheden van de houder van de inrichting zoals genoemd in het BAL. • afstemming van regelgeving voor drijvende brandstofstations. • afstemming van de richtlijn van de VNG op het BAL, daar de ‘versimpelde’ klasseindeling geen relatie lijkt te hebben met de later geldende eisen in het BAL. • verduidelijking dat de bepaalde eisen die worden gesteld zoals opslag van stoffen betrekking hebben op de (houder van) de inrichting en niet op de aanwezige objecten die eigendom zijn van particulieren (huisjes, caravans, pleziervaartuigen).	Hiswa	
Algemeen	1. In het Bal wordt vaak verwezen naar allerhande normen, richtlijnen, etc. Opgepast moet worden dat deze informele regelgeving, waar bedrijven in de praktijk toch keihard mee te maken krijgen, disproportioneel zware eisen stellen omdat m.n. het aan die norm verdienende deel van het bedrijfsleven de dienst uitmaakt bij de normontwikkeling en er totaal geen sprake is van all parties concerned.	Metaalunie, KHN, ION, BOVAG	Verwijzing naar normen richtlijnen beperken tot: die gevallen waar het noodzakelijk/handig is én dan alleen als normen en richtlijnen all parties concerned tot stand zijn gekomen én deze normen en richtlijnen worden gratis beschikbaar gesteld.

	2. Het kunnen kennen van de wetgevingseisen waar je aan moet voldoen, kost heel veel geld als deze normen niet gratis beschikbaar zijn.		
Algemeen	Artikel 13 Wbb voorziet in generieke zin in het aanpakken van nieuwe bodemverontreiniging, waarin onder meer een redelijkheidstoets zit. Deze is ook te vinden in de NRB. Thans vindt overleg plaats over de formulering waarin de zorgplicht in de Omgevingswet zal worden vormgegeven. Het is de vraag waar deze redelijkerwijs nu terugkomt. IPPC en Seveso inrichtingen moeten voldoen aan paragraaf 5.4.2. Deze paragraaf legt geen koppeling met de NRB die wel is aangewezen in het BKL Bijlage XX (BBT documenten). Dat vinden wij ongewenst. Dit zou betekenen dat de ruimte die de NRB biedt voor maatwerk en die toch nog vrij onlangs is herzien niet meer geldt. De status van de NRB is nu ook onduidelijk. In de toelichting wordt gesteld dat de NRB als document komt te vervallen terwijl zij wel is opgenomen in Bijlage XX. De NRB geeft meer nuances dan de regels die in het besluit her en der zijn opgenomen. Volgens de toelichting is het beschermingsniveau van de NRB het uitgangspunt (verwaarloosbaar bodemrisico.) Waar de NRB vloeistofkerend toestaat, wordt in het voorstel alleen vloeistofdicht geaccepteerd. Dit is een onnodige en ongewenste aanscherping	VNCI	

Algemeen	<u>Beschermen van de bodem - Vervallen NRB</u> In de Nota van toelichting (NvT) staat met betrekking tot bodembescherming vermeld: <i>“Dit beschermingsniveau wordt ingevuld door per activiteit de minimale voorzieningen voor te schrijven, waarbij de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming 2012 als uitgangspunt heeft gediend. De NRB 2012 komt hiermee als document te vervallen.” (NvT, p. 87)</i> Niet alle in de NRB opgenomen activiteiten zijn naar het BAL overgeheveld. Als de NRB vervalt, komen de in de NRB genoemde en als BBT erkende combinaties van maatregelen en voorzieningen voor specifieke bodembedreigende activiteiten waarmee een verwaarloosbaar bodemrisico wordt verkregen, te vervallen. Deze als BBT erkende combinaties zijn relevant voor de bodem-RIE's van de chemie. Denk hierbij aan combinaties van verpompen, gesloten proces of bewerking, half open proces of bewerking, open proces of bewerking. De vraag is hoe op basis van het BAL aantoonbaar is dat het gewenste beschermingsniveau is gerealiseerd. De noodzakelijke duidelijkheid hierover ontbreekt in het BAL. Het gevaar van het vervallen van de NRB is dat bodembeschermende maatregelen enkel met keurmerken van certificerende instanties geaccordeerd worden door een bevoegd gezag. Dit zal juist leiden tot overregulering en verhoging van administratieve lasten hetgeen in tegenspraak is met het beleid van I&M.	DSM en CSP	
Algemeen	Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) Het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) bevat de rechtstreeks werkende regels voor de activiteiten die plaatsvinden op de	VHG	

	bedrijfslocaties van de ondernemers in de hoveniers- en groenvoorzieningsbranche. Positief hierin is dat deze regels zijn gebundeld in één besluit, en niet zoals in het verleden in het Activiteitenbesluit én de Activiteitenregeling. Voor de activiteiten die plaatsvinden binnen de branche, is geanalyseerd wat de verschillen zijn tussen de huidige situatie en de toekomstige situatie. In onderstaande tabel is gepresenteerd waar we relevante verschillen zien en waar een aanvulling of aanpassing gewenst is. Voor het overgrote deel zien wij echter dat regels in Bal vergelijkbaar zijn met de huidige situatie of dat er sprake is van een geringe afname van de regeldruk, dit laatste wordt toegejuicht door VHG.		
Algemeen	bestaande en nieuwe installaties Voor nieuwe installaties, riolen, tanks en dergelijke zijn nieuwe normen acceptabel mits gelijkwaardigheid mogelijk is. Voor bestaande situaties mag dat niet zonder meer worden aangenomen. De concept besluiten hebben daar onvoldoende oog voor. Als voorbeeld geldt bijvoorbeeld tanks of riolen die geen installatiecertificaat hebben of meetverplichtingen die in bestaande installaties niet kunnen worden uitgevoerd. Ook beoordeling door eigen inspecteurs 4.903 moet mogelijk blijven.	VNCI	
Algemeen	Bij de artikelen inzake aanwijzing van vergunningplichtige activiteiten wordt in het tweede artikellid (bijv. 3.143 tweede lid) bepaald dat ‘andere milieubelastende activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie’ die ‘rechtstreeks samenhangen met’, ‘in technisch verband staan met’ en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreinigingen óf de primaire milieubelastende activiteiten functioneel ondersteunen mede worden gezien als milieubelastende activiteit. Voor activiteiten die functioneel ondersteunend zijn geldt dat hiervoor niet de eis is opgenomen dat deze gevolgen kunnen	BRBS	

	hebben voor emissies en verontreinigingen. Waar ligt de grens voor functionele ondersteuning?		
Algemeen	De AMvB's bevatten instructieregels en instructies hoe het bevoegd gezag zijn taken of bevoegdheden moet uitvoeren. De algemene zorgplicht zorgt voor het verdwijnen van veel gedetailleerde regels. Dit is op zich een positieve ontwikkeling maar geeft tegelijk ook zorgen over de ruimte die het bevoegd gezag krijgt en/of neemt om eigen interpretatie er op na te houden. Het is goed dat rekening gehouden kan worden met locatie specifieke omstandigheden in de vorm van maatwerkvoorschriften, tegelijk moet er sprake zijn van een duidelijk en gelijkvormig beoordelingskader om te voorkomen dat er met meerdere maten wordt gemeten. Teksten over geluid, lucht en afvalstoffen moeten nog worden uitgewerkt en zijn in die zin nog niet in een AMvB opgenomen. Ten aanzien van de productie van betonproducten en betonmortel is in de huidige situatie sprake van een zogenoemde OBM (Omgevingsvergunning Beperkte Milieutoets) voor de aspecten luchtkwaliteit, geluid en afvalstoffen. In de nieuwe situatie zal er sprake zijn van een "lichte" omgevingsvergunning: Zaak is het dat het bevoegd gezag zich in het kader van de vergunningverlening beperkt tot de aspecten luchtkwaliteit, geluid en afvalstoffen. Dit moet klip en klaar worden vastgelegd.	VOBN	

	Voor betonmortelbedrijven geldt dat deze gelet op hun capaciteit (meer dan 100 ton/hr.) vrijwel allemaal aangemerkt zijn als zogenoemde grote lawaaimakers en daardoor zijn gevestigd op gezoneerde bedrijfsterreinen. Vanwege de aanvoer van grondstoffen liggen de betonmortel centrales veelal ook aan grootvaarwater. Voor betonproducten geldt een capaciteit van 100 ton/dag om te worden aangemerkt als grote lawaaimaker. Een kleiner percentage betonproductenbedrijven zijn gesitueerd op gezoneerde industrieterreinen. In de praktijk zullen voor deze aspecten ook maatwerkregels kunnen worden afgesproken. Producenten die minder produceren dan het genoemde grens hebben in de toekomst alleen met de BAL te maken. Handhaving & bodemvoorziening Naast de vergunningverlening is het aspect van handhaving aandachtsgebied. Het komt voor dat omgevingsdiensten hun eigen accenten leggen. Dit betekent in de praktijk verschillen in handhaving. Een concreet voorbeeld is hierbij de wijze waarop een bodemvoorziening moet zijn uitgevoerd in relatie met slibwater uit de menger en mixer, alsmede het aanbrengen van ontkistingsmiddel op bekisting. Verheugend is het dan ook dat er gewerkt wordt aan een praktischer en hanteerbare definitie. (voorstellen hiervoor zijn van de zijde van BFBN en VOBN ingebracht). Zo is de eis voor het aanbrengen van ontkistingsmiddel boven een vloeistofdichte voorziening geschrapt. Productie processen Betonmortel is een halffabricaat. Het product bestemd voor verwerking op de bouwplaats wordt per truckmixer getransporteerd. Voor de productie van betonproducten wordt ook betonmortel gebruikt. Het gereed product wordt met een		
--	--	--	--

	vrachtwagen getransporteerd naar de bouwplaats. Er zijn wat betreft de productie van betonmortel tussen de betonmortelindustrie en de betonproducten industrie overeenkomsten. In de systematiek van de AMvB's zou waar relevant er zorg voor moeten worden gedragen dat in de betreffende artikelen de teksten niet wezenlijk verschillen. Artikel 4.113 (preventie en hergebruik afvalwater) sluit niet aan bij de praktijk. Droog reinigen is niet aan de orde en zou overigens strijdig zijn met het beperken van (respirabel kwarts)stof vanuit arbeid hygiënische overwegingen. Ook is het niet mogelijk om alleen maar spoelwater te gebruiken bij het uitwassen van beton. Tevens is sprake van een middelvoorschrift. In het kader van de gekozen systematiek dienen waar mogelijk middelvoorschriften te worden vermeden. Lozingen: Voor de productielocaties die zijn gelegen aan groot vaarwater is er in sommige gevallen ook sprake van lozen op rijkswater. Voor de ondernemer moet het duidelijk zijn welke kaders gelden en wie het bevoegd gezag is. Afvalwater wordt zoveel mogelijk weer ingezet als aanmaakwater (proceswater). Bij extreme hoeveelheden hemelwater, kan het zijn dat opvanginstallaties (bezinkbasins) overstromen en het water zich vermengt met hemelwater en in het oppervlaktewater terecht komt. In de praktijk geeft dit geen echte problemen met de handhaving. Dit willen we graag zo houden.		
Algemeen	De herziening van het omgevingsrecht om te komen tot bundeling en vereenvoudiging wordt gesteund door Branchevereniging VHG. In de huidige situatie wordt door de ondernemers in de hoveniers- en groenvoorzieningsbranche veel regeldruk ervaren en is voor ondernemers niet altijd duidelijk welke regelgeving van toepassing is.	VHG	

	De bundeling in één Omgevingswet, uitgewerkt in vier AMvB 's ziet Branchevereniging VHG als een enorme verbetering ten opzichte van het huidige omgevingsrecht. Een belangrijk aspect voor vereenvoudiging is ook de wijze waarop wet- en regelgeving te raadplegen is. Hoewel nu nog niet duidelijk is hoe dit uitgewerkt gaat worden, wil Branchevereniging VHG wel de wens uitspreken om regelgeving eenvoudig centraal op te kunnen vragen. In de huidige situatie is het voor ondernemers bijvoorbeeld erg tijdrovend om te achterhalen wanneer binnen een gemeente een kapvergunning aangevraagd moet worden.		
Algemeen	De NRB is een document dat door SIKB beheerd wordt. Het document is wetenschappelijk niet onderbouwd en is gestoeld op een 'gut feeling' van benodigd geachte maatregelen welke veelal al jaren worden toegepast. Het opnemen van stukken uit de NRB in de besluiten maakt dat voortschrijdend inzicht en verbeteringen van de NRB waarbij rekening gehouden kan worden met innovaties en nieuwe inzichten, geen waarde meer hebben. Ook is bij het overnemen van de NRB-delen in verschillende artikelen onjuist en onvolledig gewerkt. Bij verschillende artikelen is de omschrijving onjuist en onvolledig en is de mogelijkheid voor het gebruik van maatwerk niet of onvoldoende opgenomen. Indien enkel zou worden verwezen de NRB en andere vergelijkbare documenten wordt hetzelfde beschermingsniveau geboden en blijft de mogelijkheid om verbetering en nieuwe inzichten op het juiste niveau goed te herzien en door te voeren. Een van de omissies bij de overname van delen van de NRB is dat er in de NRB veelal verschillende combinaties van voorzieningen en maatregelen staan aangegeven en maatwerk ook mogelijk was. Dit is niet overgenomen in de besluiten en hierbij is enkel een	Shell	In de artikelen enkel verwijzen naar de NRB, en vergelijkbare documenten, als document en niet delen uit de NRB opnemen in de besluiten. Hiermee wordt voorkomen dat de NRB foutief/onvolledig etc. wordt overgenomen en wordt tevens de mogelijkheid geboden dat onder het beheer van SIKB de NRB kan worden geactualiseerd en aangepast aan nieuwe inzichten en ontwikkelingen zonder dat de besluiten moeten worden herzien.

	variant opgenomen. Daarnaast zijn voorschriften voor aanvullende inspecties opgenomen welke niet in de NRB staan. Dit is zowel een beperking van de mogelijkheden om tot een verwaarloosbaar beschermingsniveau te komen als een verzwaring van de inspectieverplichtingen.		
Algemeen	Decentrale afwegingsruimte De hoofdregel uit de Omgevingswet is ‘decentraal, tenzij’. Het concept Omgevingsbesluit geeft invulling aan de ‘tenzij’ door helder te maken wat de uitzonderingen daarop zijn. Er is daarbij gezocht naar aansluiting op de huidige praktijk en verbetering. Voor het gebruik van spoorwegen is van belang, dat er in de praktijk regelmatig projecten zijn, waarvan plaatselijk de pijn wordt ervaren, maar waarvan evident is, dat het landelijke belang ervan (veel) groter is, dan het plaatselijk nadeel. Bovendien kan deze decentralisatie leiden tot een gebrek aan uniformiteit en transparantie. Regeldruk en lasten nemen onevenredig toe als in iedere gemeente andere voorwaarden gelden; dat wordt onwerkbaar. In die situaties moeten de bevoegdheden bij voorkeur niet liggen bij het plaatselijk bestuur, maar bij het Rijk. Er moet in ieder geval een mogelijkheid zijn voor de rijksoverheid om regels en besluiten die als (hoofd)onderwerp hebben de hoofdtralinfrastructuur, de emplacementen/ rangeerterreinen en werkplaatsen die landelijk van belang zijn, door te zetten. Dat laatste kan via het Projectbesluit. Het is dan echter wel aan het Rijk om hier daadwerkelijk invulling aan te geven. Een meer structurele oplossing voor de spoorsector die ook meer rechtszekerheid biedt, zou kunnen zijn het vastleggen, dat de Minister bevoegd gezag is.	NS	

Algemeen	Deze (concept)regelgeving maakt deel uit van een omvangrijk wetgevingsproces dat moet leiden tot een volledige herziening (herschikking) van het omgevingsrecht. De daartoe strekkende Omgevingswet waar onderhavige AMvB's onder komen te hangen, is gepubliceerd in het Staatsblad. Een invoeringswet en -besluit zijn thans in voorbereiding. Deze bevatten overgangsbepalingen, de intrekking van wetgeving en nadere invulling van de Omgevingswet. Een (concept)tekst van deze invoeringsregelgeving is evenwel nog niet beschikbaar; deze wordt thans op ambtelijk niveau voorbereid. Dit is niet zonder belang omdat voor NS relevante onderwerpen uit het Besluit activiteiten leefomgeving nog niet bekend zijn en deel zullen gaan uitmaken van deze invoeringsregelgeving. Dat betreft § 3.8.9 over Spoorwegemplacements en Hoofdstuk 9 over Activiteiten rond spoorwegen. De regelgeving voor deze onderwerpen is nog in voorbereiding en zal zorgvuldig moeten worden afgestemd op de regels die in het voorziene Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet zullen worden opgenomen over de doorgaande hoofdspoorwegen. Wij begrijpen dat de Invoeringswet en alle overige regelingen die daarbij worden gepresenteerd, ook aan een OIM-consultatie zullen worden onderworpen. NS zal graag in het kader van de t.z.t. te houden OIM-consultatie van deze instellingswet hierop reageren.	NS	
Algemeen	Door knip en plakwerk is de terminologie voor de verschillende druktechnieken in de bepalingen niet op elkaar afgestemd wat tot verwarring leidt evenals de toelichtingen. Verder zijn er druktechnieken weggevalen. Verder zijn de digitale druktechnieken niet opgenomen	KVGO	

Algemeen	Doordat de wetgeving per activiteit is beschreven, zijn diverse milieuthema's versnipperd in het besluit opgenomen. Hierdoor zijn onbedoelde veranderingen t.o.v. de vigerende wetgeving minder zichtbaar en is een check daarop zeer tijdrovend. Doorgevoerde veranderingen zijn niet in alle gevallen beleidsneutraal uitgevallen, terwijl tegelijkertijd de tijd ontbreekt om de impact van alle veranderingen in de, praktisch gezien, te korte consultatieperiode te toetsen. De AMvB's mogen er niet toe leiden dat een bedrijf als gevolg van de omzetting plotseling in overtreding is, waar het op dit moment wel voldoet aan alle eisen.	SNR	Een algemene disclaimer opnemen, waarin wordt vastgelegd dat de beleidsintentie van de Omgevingswet en de 4 AmvB's was om uitsluitend beleidsneutrale wijzigingen door te voeren en dat waar dit in een later stadium in de praktijk anders blijkt te zijn, de oude regels inhoudelijk leidend zullen zijn en als maatwerkregels toegepast mogen/zullen worden.
Algemeen	Er is een sterke opkomst van particuliere aanbieders van horeca (zoals aanbieders AirBnB). Deze groep wordt vaak ontzien als het gaat om wet- en regelgeving. Ten onrechte omdat particulieren eigenlijk een soort hotel of restaurant runnen.	KHN	Gelijke behandeling particulieren/professionals. Ook op het gebied van bijv. milieu.
Algemeen	Er is een sterke opkomst van particuliere aanbieders van logies (zoals aanbieders AirBnB). Deze groep wordt vaak ontzien als het gaat om wet- en regelgeving. Ten onrechte omdat particulieren eigenlijk een soort hotel runnen. Een manier om regelgeving tussen professionele en particuliere aanbieders van logies meer gelijk te trekken is om te bezien of er ook minder regelgeving professionele aanbieders mogelijk is.	KHN	Gelijke behandeling particulieren/professionals. Ook op het gebied van bijv. milieu. Toetsen of minder regelgeving ook voor professionele aanbieders mogelijk is.
Algemeen	Er wordt in diverse artikelen verwezen naar PGS normen, zonder versie / datum toevoeging. Er worden geen overgangstermijnen genoemd. Ook wordt in de huidige PGS normen geen onderscheid gemaakt tussen bestaande en nieuwe installaties. Hierdoor wordt een herziene PGS versie meteen van kracht. Bestaande installaties kunnen hier vaak niet meer op aangepast worden.	Heineken	Onderscheid tussen bestaande en nieuwe installaties opnemen in de regels of in de PGS normen zelf (zoals ook bij bouwregels is gebeurd). Zorg dat controles worden uitgevoerd op beëindiging van activiteiten.

	Controle op beëindiging van meldingsplichtige activiteiten dient wel plaats te vinden. Op b.v. beëindiging gesloten bodemsysteem vindt dit vaak onvoldoende plaats,		
Algemeen	Het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) bevat de rechtstreeks werkende regels voor de activiteiten die plaatsvinden op de bedrijfslocaties van de ondernemers in de hoveniers- en groenvoorzieningsbranche. Positief hierin is dat deze regels zijn gebundeld in één besluit, en niet zoals in het verleden in het Activiteitenbesluit én de Activiteitenregeling. Voor de activiteiten die plaatsvinden binnen de branche, is geanalyseerd wat de verschillen zijn tussen de huidige situatie en de toekomstige situatie. In onderstaande tabel is gepresenteerd waar we relevante verschillen zien en waar een aanvulling of aanpassing gewenst is. Voor het overgrote deel zien wij echter dat regels in Bal vergelijkbaar zijn met de huidige situatie of dat er sprake is van een geringe afname van de regeldruk, dit laatste wordt toegejuicht door VHG.	VHG	
Algemeen	Het toestaan dan wel uitsluiten van maatwerk wordt onvoldoende begrenst. Het toestaan zou ten allen tijde moeten worden beargumenteerd, zowel bij extra en aanvullende regels/voorschriften als bij het niet van toepassing verklaren van regels/voorschriften.	SNR	
Algemeen	Hotels kunnen op diverse terreinen te maken krijgen met het BAL (energie, zwemwater etc.). Het verdient aanbeveling om in het bijzonder rekening te houden met de totale nieuwe hoeveelheid regeldruk en lastenverzwaring die op deze groep afkomt.	KHN	Extra regeldruk en lastenverzwaring toetsen hotels.

Algemeen	In 2008 zijn de regels waaraan activiteiten in de horecasector moeten voldoen opgenomen in het Activiteitenbesluit. Een belangrijke toetssteen is steeds geweest, dat de sector daarvan niet slechter mocht worden. Dat is na veel debat geregeld, onder meer in het overgangsrecht, door het onmogelijk maken van gebiedsgericht maatwerk en door het voorkomen dat maatwerk kon worden gebaseerd op algemene zorgplicht. Het is voor de horecasector van levensbelang, dat zij als gevolg van de stelselherziening niet in een slechtere positie komt. Dat zou het geval kunnen zijn, als gemeenten in omgevingsplannen geluidsvoorschriften gaan stellen die tot extra kosten voor de sector leiden. Elke dB reductie kost de ondernemer globaal 8000 euro.	KHN	Om te voorkomen dat de sector er slechter van wordt, zou aan artikel 5.43 een instructieregel kunnen worden toegevoegd, waarin wordt aangegeven dat in een omgevingsplan bepaalde regels in acht moeten worden genomen inzake het geluid door bedrijfsmatige activiteiten in de horecasector. Van die regels mag dan ook niet ten nadele van de sector worden afgeweken bij de beoordeling van een afwijkactiviteit. Dit naast andere (overgangs)regels die ervoor moeten zorgen, dat de sector niet slechter wordt van de stelselherziening. Graag treedt KHN in overleg over artikel 5.43 BKL en de uitwerking daarvan in de Nota van toelichting.
Algemeen	In de hoofdstukken 3 en 4 worden een groot aantal termen gebruikt die niet nader gedefinieerd zijn in bijlage I van het Ontwerpbesluit activiteiten leefomgeving. Tot deze termen behoren (niet limitatief opgesomd) onder andere de begrippen ‘mechanisch bewerken’, ‘recyclen’, ‘bewerken’, ‘breken van puin’, ‘verkleinen’ en ‘sorteren’. Verzocht wordt alle thans niet in bijlage I gedefinieerde termen alsnog op te nemen in deze bijlage. Meer concreet: valt de activiteit sorteren onder de definitie van ‘recycling’ of de definitie van ‘verwerken’?	BRBS	
Algemeen	In de NvT staat: <i>“Er is een beleidsmatige voorkeur voor brongerichte maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de bodem. Hierbij kan gedacht worden aan procedures om het</i>	Shell	Het voor alle betrokkenen eenieder, eigenaar/operator, vergunningverlener en handhaver helder, maken dat

	<i>risico op verontreiniging van de bodem te voorkomen, zoals het vervangen van bodembedreigende stoffen door stoffen met minder risico, vermindering van voorraden, en het bundelen van bodem bedreigende activiteiten.”</i> NRB-voorzieningen die zijn opgenomen zijn allen voorzieningen die tot doel hebben een mogelijke lekkage uit het primaire systeem op te vangen. Doordat deze voorzieningen nu verplicht zijn, wordt innovatie ter voorkoming van primaire lekkages niet gestimuleerd: investeringen in preventieve maatregelen en voorzieningen aan het primaire systeem, worden niet gecompenseerd met een reductie van het secundaire systeem. Derhalve wordt onderzoek naar verbeteringen aan het primaire systeem beperkt gestimuleerd en worden innovaties beperkt. Verder worden bij betere primaire systemen voorzieningen aangelegd welke geen significante reductie hebben in het risico, waardoor deze in feite enkel een nadelig milieu-effect hebben: Het aanleggen en onderhouden van niet nuttige voorzieningen heeft een negatieve impact, zonder dat er een positieve impact tegenover staat. Natuurlijk is het wenselijk dat er naast een maatwerk optie ook een ‘kant-en-klaar’ pakket aan voorzieningen en maatregelen kan worden toegepast om te voorkomen dat iedere eigenaar/operator een maatwerk-optie moet uitwerken.		helder heeft wat afdoende bescherming is, zonder dat dit leidt tot het ‘dichtzetten’ van vernieuwing en het onnodig (zonder milieu-winst) aanleggen en onderhouden van voorzieningen. Hiervoor zijn drie zaken: 1) een heldere definitie van het minimale beschermingsniveau (meetbaar en aantoonbaar) 2) een methode (helder, consistent en met meetbare/berekenbare criteria) om aan te geven hoe het behalen van het beschermingsniveau kan worden aangetoond. 3) Verder een pakket aan voorzieningen en maatregelen waarmee bij toepassing het benodigde beschermingsniveau zeker wordt gehaald (bv combinaties van voorzieningen en maatregelen uit de NRB).
Algemeen	In het Bal wordt vaak verwezen naar (PGS) normen en richtlijnen. Deze krijgen daarmee de status van regelgeving, terwijl ze nooit met dat oogmerk zijn opgesteld. Dit leidt in enkele gevallen tot disproportionele zware eisen. In vele gevallen wordt ook verwezen naar een gehele norm of richtlijn en niet een specifiek deel daaruit, waarmee onvoldoende duidelijk is welke verplichting in het concrete geval uit die norm of richtlijn voort zou moeten vloeien. Tevens wordt vaak verwezen naar normen en richtlijnen zonder versie/datum toevoeging en zonder overgangstermijnen. Een	SNR	Verwijzing naar (gehele) normen en richtlijnen beperken. Waar tussen de betrokkenen consensus bestaat dat de gerefereerde norm/richtlijn als eis waarde toevoegt, deze specifieke eis (en versie) opnemen. Onderscheid tussen bestaande en nieuwe installaties opnemen in de regels.

	herziene versie wordt meteen van kracht, terwijl bestaande installaties hier vaak niet meer op kunnen worden aangepast en ook niet automatisch aan nieuwe (organisatorische) maatregelen kunnen voldoen.		
Algemeen	instemming op hoofdlijnen Ob, Bkl en Bal inbouw Ontgrondingenwet en relevante Milieuwetgeving voor grootschalige zand- en grindwinning	FODI	
Algemeen	Leges De heffing van leges is nog onvoldoende transparant geregeld. Bovendien zou de hoogte van de leges naar beneden kunnen worden bijgesteld als gevolg van de hele stelselherziening van de Omgevingswet. Door de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen vervalt de toets aan het Besluit bouwwerken leefomgeving (“Bbl”). Door de invoeringswet vervalt (mogelijk en misschien deels) de toets aan het omgevingsplan. Daarvoor hoeven dan ook geen leges meer te worden geheven. Daarnaast begrijpt NS dat voor de omgevingsvergunning milieu straks ook leges geheven zouden mogen worden. Ook het legesverbod uit de Wet bodembescherming verdwijnt eveneens, op grond van de Aanvullingswet bodem. NS is geen voorstander van het uitbreiden van de grondslagen voor leges. Positief is het voornemen om vast te leggen dat voor meldingen geen leges verschuldigd zijn (NvT Bbl, p. 205).	NS	
Algemeen	Maak een lijst van (niet)appellabele besluiten Wij stellen voor een lijst op te stellen met typen beslissingen die kwalificeren als een ‘besluit’ in de zin van de Algemene wet bestuursrecht met rechtsbescherming en een lijst van besluiten	NS	

	waarvan niet evident is dat dit besluiten zijn waar rechtsbescherming tegen open staat. Voorbeelden zijn het flexibiliseringsbesluit tot overdracht van bevoegdheid op grond van artikel 5.16 Omgevingswet en de voorkeursbeslissing als bedoeld in afdeling 4.1 Omgevingsbesluit.		
Algemeen	Maak een transponeringstabel Voorts stellen wij voor om een transponeringstabel op te stellen, waarmee bepalingen uit de “oude regelgeving” gekoppeld worden aan de nieuwe bepalingen uit de Omgevingswet en de voorliggende regelgeving. Dit maakt deze nieuwe regelgeving veel toegankelijker. Ook helpt dit om vigerende en ook onder het nieuwe recht nog relevante rechtspraak te koppelen aan de nieuwe bepalingen.	NS	
Algemeen	Meldingsplicht Een aantal regels uit het huidige Activiteitenbesluit gaat over naar het Bal, andere regels (geluid, geur en externe veiligheid) gaan naar instructieregels onder het Besluit kwaliteit leefomgeving (“Bkl”). Die keren dus weer terug via het omgevingsplan. Nieuw is het opnemen van een algemeen verbod in het omgevingsplan om een activiteit te starten zonder dit eerst te hebben gemeld. In het kader van de verplichting om te melden merkt NS het volgende op. Er dient duidelijk te worden vastgelegd wat de status is van een melding. Dit zodat duidelijk is wat de gevolgen zijn van het wel of niet melden en of er een bevestiging van de melding moet worden afgewacht of niet en wat de status daarvan is. Wel of geen Awb besluit (beschikking). Indien sprake is van een beschikking zou moeten worden vastgelegd binnen welke termijn deze dient te worden genomen en bij gebreke waarvan de melding wordt geacht te zijn goedgekeurd. Dan weet de initiatiefnemer waar hij aan toe is. (zie o.a. over de melding de conclusie van Widdershoven: ECLI:NL:RVS:2014:4116 en de	NS	

	daaruit voortvloeiende uitspraak ABRvS 14-01-2015, AB 2015/218.). Dit moet duidelijk worden geregeld.		
Algemeen	Met betrekking tot bodemenergiesystemen, merken wij op dat de beschrijving van lozing niet aansluit bij de handreiking lozingen die wordt gebruikt in de branche.	KWA	
Algemeen	<u>Milieubelastende activiteit</u> De term “milieubelastende activiteit” geeft een negatief beeld van de zaken die in dit besluit geregeld zijn, waarbij er ook activiteiten zijn die niet milieubelastend zijn. Wellicht is “milieuactiviteit” of “activiteit” een betere omschrijving.	DSM en CSP	
Algemeen	Op diverse plaatsen wordt maatwerk voor meet- of rekenmethoden uitgesloten. Dit is te beperkend. Juist in meet- en rekenmethodes vindt veel ontwikkeling plaats, waardoor het uitsluiten van maatwerk tevens leidt tot het stopzetten van innovatie en ontwikkeling of zelfs het terugdraaien van ontwikkelingen die reeds hebben plaatsgebonden.	SNR	Maatwerk ten allen tijde toestaan bij meet- en regelmethode, waarbij de gebruikte methode altijd te herleiden moet kunnen zijn naar standaard methoden indien dat relevant is.
Algemeen	<u>Overgangsrecht</u> Met betrekking tot het in de invoeringswetgeving vast te leggen overgangsrecht vraagt NS zich met enige zorg af of er geen problemen ontstaan in de periode dat de Omgevingswet al van kracht is terwijl er nog gewerkt moet worden met de huidige bestemmingsplannen, die alleen in naam en van rechtswege Omgevingsplan zijn geworden. Het overgangsrecht zal derhalve op dit aspect een regeling moeten bevatten om te voorkomen dat discrepantie of onduidelijkheid ontstaat.	NS	
Algemeen	<u>Participatie</u> In de Omgevingswet wordt ingezet op het bieden van mogelijkheden aan het publiek tot “vroegtijdige participatie”. Als dat betekent, dat er voorafgaande aan de mogelijkheid een zienswijze in te dienen op een ontwerpbesluit een extra inspraakronde rond komt, is dat een verzwaring van de huidige	NS	

	procedure. NS gaat daar niet vanuit. NS vindt het wel nuttig dat er een handreiking komt inzake de (benodigde) participatie die kan worden georganiseerd door de initiatiefnemer, afhankelijk van de aard en gevolgen van een project.		
Algemeen	<u>PGS-en benoemen als BBT documenten</u> In het BAL worden een aantal PGS-en worden genoemd waaronder PGS 30 en 31. PGS 29 is niet genoemd. Dit lijkt niet volledig. Daarnaast wijzen wij er nadrukkelijk op dat een PGS een richtlijn is waarbij gelijkwaardigheid en maatwerk op basis van een inschatting van de risico's voorop staat en secundair middelvoorschriften.	DSM en CSP	
Algemeen	Pseudoregelgeving NS kan niet overzien of en in hoeverre alle (pseudo)regelgeving die bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet komt te vervallen wel gemist kan worden. Het is niet duidelijk of bijvoorbeeld de brochure van de VNG “Bedrijven en milieuzonering” en de Handleiding Industrielawaai blijft bestaan. Kan daar duidelijkheid over worden verschaft?	NS	
Algemeen	<u>Richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks</u> De verwijzing naar de richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt. Deze richtlijn wordt in alle vergunningen op de Chemelot Site gebruikt waar sprake is van opslag in atmosferische bovengrondse opslagtanks om te toetsen of afdoende maatregelen aanwezig zijn om bodembescherming te waarborgen. Voornoemde richtlijn geeft veel duidelijkheid op voorhand aan het bevoegd gezag inzake welke maatregelen genomen kunnen worden. Verzoek is om de richtlijn toe te voegen.	DSM en CSP	

Algemeen	Verbeter de toegankelijkheid Een grote hoeveelheid nu nog bestaande lagere regelgeving wordt op een geharmoniseerde wijze gestroomlijnd en ondergebracht in deze vier AMvB's. Dat is een verbetering die NS toejuicht. Niettemin bevatten de bepalingen uit de Omgevingswet en onderhavige AMvB's veel verwijzingen naar andere bepalingen en naar andersoortige documenten, zoals NEN 5725 en 5740 (zie artikel 5.2, bodemonderzoek), NTA 8029 (artikel 5.13), AS SIB 6700 en BRL SIKB 7700 (artikel 5.16), de BBT conclusies van artikel 13 leden 5 en 7 van de Richtlijn Industriële Emissies (artikel 5.18a), de lange reeks ISO- en NEN-normen die in artikelen als 4.263 (normbladen bemonstering, conservering en analyse) 4.268, 4.281 en 5.26 (meetmethoden) wordt genoemd. Samen met de keuze voor korte teksten maakt dit de regelgeving niet makkelijk leesbaar en niet goed toegankelijk. Het zou de gebruiker kunnen helpen indien het Ministerie toelichtende documentatie ter beschikking stelt met (eventueel per onderwerp) een geïntegreerde lijst van begrippen, hun betekenis en de plaats in de regelgeving, waar dit onderwerp primair wordt geregeld. Daarnaast is het wenselijk als de overheid de vrije (d.w.z.: gratis) toegang zou bieden tot alle documenten, waarvan zij zelf het gebruik verplicht stelt. Dit is een onderwerp dat met betrekking tot NEN-normen tot aan de Hoge Raad is uitgeprocedeerd, met een afloop in het voordeel van de Staat. Naar het oordeel van NS is het thans aan de wetgever om te bepalen dat ook dergelijke algemene verbindende voorschriften kosteloos aan een ieder ter beschikking worden gesteld.	NS	
----------	---	----	--

Algemeen	Verduidelijking diverse begrippen in het Bal Op een aantal plaatsen introduceert het Bal het begrip “locatie”. Gezien het veelvoudige gebruik stelt NS voor om een definitie van ”locatie” in het Bal op te nemen. Daarbij zou NS graag de visie van de opsteller van het Bal vernemen op de onderlinge relatie tussen de begrippen “activiteit”, “activiteit, die activiteiten omvat (artikel 3.243)”, en “functioneel ondersteunen” en (in tegenstelling tot?) “direct samenhangen.” NS ziet met belangstelling uit naar een heldere uiteenzetting van het verschil tussen activiteiten die op een locatie rechtstreeks samenhangen en elkaar ondersteunen etc. en daarmee een “milieubelastende activiteit” vormen enerzijds en het nu bekende (en door de rechter nauwkeurig afgebakende) begrip “inrichting”. Zo mogelijk kan daarbij worden ingegaan op de voordelen van deze wijziging. Daarnaast lijkt het niet gewenst als het Bal gaat leiden tot per gemeente verschillende bouweisen en duurzaamheidseisen ten aanzien van energiebesparing en duurzaamheid.	NS	
Algemeen	Vergunningplichtige en vergunningvrije milieubelastende activiteiten In de Voorpublicatie tot wijziging van het Besluit Omgevingsrecht, het Besluit Milieueffectrapportage en het Besluit algemene regels milieu mijnbouw² (“Voorpublicatie”) wordt voor wat betreft de vergunningplicht voor milieuaspecten in de opsporingsfase vooruitgelopen op de Ow. Zo regelt de Voorpublicatie dat voor mobiele installaties op land en in oppervlaktewater (waaronder de territoriale zee), waarmee een boorgat wordt aangelegd, uitgebreid of gewijzigd in de	NOGEPA	-

² Zie Staatscourant 2016 nr. 22395, Voorpublicatie tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht, het Besluit milieu-effectrapportage en het Besluit algemene regels milieu mijnbouw (vergunning aanleg boorgat), 3 mei 2016.

	opsporingsfase een omgevingsvergunning vereist zal zijn. ³ Het resultaat van dit besluit is dat de minister meer regie kan voeren op de locatie en de aanleg, wijziging of uitbreiding van een boorgat, waardoor recht wordt gedaan aan het belang van veiligheid en de maatschappelijke vragen rond mijnbouwactiviteiten.		
Algemeen	Voor bestaande horeca is behoud van het overgangsrecht van het activiteitenbesluit essentieel. Bedrijven moeten gevrijwaard blijven van extra maatregelen door normaanscherping. Omdat niet duidelijk is hoe dit overgangsrecht precies vorm gaat krijgen, is een nauwkeurige beoordeling voor de eventuele gevolgen onvoldoende te overzien.	KHN	Nauw aansluiten bij het activiteitenbesluit.
Algemeen	Wij hebben gekeken naar uw vragen en kunnen aangeven dat wij voor veel activiteiten geen veranderingen zien. Wij merken wel op dat door alle wetgeving per activiteit onder te verdelen diverse milieuthema's versnipperd in het besluit zijn opgenomen. Hierdoor is het moeilijk te doorgronden wat het exacte beleid is ten aanzien van een thema en of veranderingen zijn doorgevoerd ten opzichte van de vigerende wetgeving. Bij een eerste publicatie van het besluit liggen de specifieke thema's voor de diverse activiteiten nog op één lijn. Wij achten de kans groot dat een thema, op termijn, voor een specifieke activiteit uit de maat gaat lopen bij aanpassingen van de wetgeving. Bijvoorbeeld: de luchtemissiegrenswaarden zijn nu vanuit een algemeen hoofdstuk (hoofdstuk 2 Activiteitenbesluit) per activiteit opgenomen. In het Bal is dit niet het geval. Luchtemissie-eisen zijn per activiteit opgenomen. Dit betekent dat het lastiger is om de achterliggende algemene gedachten voor het opstellen van bepaalde emissiegrenswaarden te doorgronden.	KWA	

³ Zie voor deze nieuwe vergunningplicht Artikel I onder A van de Voorpublicatie.

	Er dient nu per activiteit te worden bepaald of er bijzondere/andere emissiegrenswaarden gelden of niet.		
Algemeen	Wij worden graag meer direct betrokken (dan tot nog toe) bij de verdere uitwerking, met name van het (te vage) begrip ‘activiteit’. Onduidelijke en multi-interpretabele begrippen zijn verlamdend voor de praktijk en leiden tot eindeloze procedures en slepende rechtszaken.	FME-CWM	
Algemeen	Wij zouden graag duidelijk in de wetgeving vastgelegd zien dat het bevoegd gezag haar besluiten goed en duidelijk motiveert. Nu krijgt het bevoegd gezag mogelijkheden tot het stellen van strengere en aanvullende voorschriften. De criteria waar onder zij dit mogen doen zijn erg ruim geformuleerd. Dit gaat ongetwijfeld toe leiden dat lokale verschillen ontstaan in opgelegde voorschriften.	KWA	
HOOFDSTUKKEN			
Hfds. 3	BAL hfd 3 ExxonMobil voert een aantal bedrijfstakoverstijgende activiteiten uit afdeling 3.2 BAL uit en valt daarmee onder de algemene regels voor deze activiteiten. Daarnaast valt ExxonMobil voor wat betreft de raffinaderij en de chemische fabrieken onder de specifieke activiteiten “Raffinaderij” uit § 3.3.1 respectievelijk “Chemische industrie” uit § 3.4.3. Het is onduidelijk of daarnaast nog andere algemene regels van toepassing kunnen zijn, omdat de ExxonMobil raffinaderij als onderdeel van de bedrijfsvoering activiteiten uitvoert die (deels) overeenkomen met activiteiten uit een andere sector, bijv. de metaalindustrie (§3.4.1) of laboratoriumdiensten (§3.7.5). Indien de activiteiten van ExxonMobil ook onder de algemene regels zouden vallen van deze andere milieubelastende activiteiten die wij niet als hoofdactiviteit uitvoeren, zou dat leiden tot een veelvoud aan algemene regels. Het zou voor ons ondoenlijk zijn de bijbehorende honderden extra bepalingen na te gaan. ExxonMobil	ExxonMobil	

	pleit er daarom voor om standaard alleen de regels met betrekking tot de hoofdactiviteit (Raffinaderij of Chemische Industrie) en de bedrijfstakoverstijgende activiteiten (zoals Seveso-inrichting) van toepassing te verklaren en alle overige regels standaard niet van toepassing te verklaren. Dit voorkomt verwarring en zorgt voor een duidelijke en overzichtelijke structuur. Bij de vergunning kunnen dan andere regels worden betrokken als daar behoefte aan is.		
Hfds. 3	Hoofdstuk 3 algemeen: De activiteit is bepalend voor de vraag of sprake is van vergunningplicht en het is dus van belang dat deze activiteit helder en eenduidig is beschreven. In een aantal afdelingen in Hoofdstuk 3 Bal is dat ook zo. Op veel plaatsen is dat niet het geval, daar wordt tot de activiteit mede gerekend een aantal werkzaamheden/installaties ‘die er om een of andere reden een beetje bij horen’. Hoe dat moet worden bepaald, en tot hoe ver dat gaat, is onduidelijk. Een voorbeeld is art. 3.54 Bal: Artikel 3.54 (milieubelastende activiteit) 1. Het raffineren van aardolie en gas is een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 2.1. 2. Deze activiteit omvat ook andere milieubelastende activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie die: a. hiermee rechtstreeks samenhangen, in technisch verband staan, en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging, of b. deze functioneel ondersteunen. Deze passage is in bijna alle afdelingen in hoofdstuk 3 Bal identiek toegepast. Zoeken op trefwoord levert bijna 90 treffers, nagenoeg alle binnen de artikelen maar helaas niet in de NvT. In enkele regels duiken er daardoor meerdere compleet nieuwe begrippen op:	FME-CWM	-

	- Locatie Daarvan wordt geen definitie gegeven. De NvT is daarin tegenstrijdig. In de toelichting op art. 2.8 Bal wordt bijvoorbeeld opgemerkt dat: Met de locatie die in het artikel wordt genoemd, wordt de begrenzing van de milieubelastende activiteit bedoeld. Deze begrenzing van de activiteit zal bij aanvraag van de omgevingsvergunning door de aanvrager moeten worden aangegeven. Elders worden andere definities van ‘locatie’ gegeven. Bij gasdrukmeet- en regelstations is dat de perceelsgrens, ook het voorbeeld met betrekking tot een grafisch bedrijf geeft aan dat aldaar met ‘locatie’ het gehele bedrijf wordt bedoeld. Evenzo de bedrijven met een IPPC-installatie waarover wordt aangegeven dat de locatie in de meeste gevallen overeenkomt met de feitelijke begrenzing van de inrichting zoals dat nu geldend recht is: de feitelijke situatie bij veel bedrijven met een IPPC-installatie is echter dat deze installatie maar een beperkt deel uitmaakt van de gehele inrichting dus die vooronderstelling is sowieso niet juist. Verwarrend is daarnaast, dat in de Hoofdstukken 3 en 4 Bal ook her en der wordt gesproken van ‘bedrijfslocatie’ waarvan de artikelsgewijze toelichting van de NvT op p. 74/75 aangeeft: Een bedrijfslocatie is een locatie waar bedrijfsmatige activiteiten in een zekere omvang en zekere begrenzing worden ondernomen. De reikwijdte van bedrijfslocatie is vergelijkbaar met die van een inrichting onder de Wet milieubeheer. - Rechtstreeks samenhangen, in technisch verband staan, en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging Dit samenstel van criteria is kennelijk bedoeld als opvolger van het huidige criterium ‘technische bindingen’. Een eerste vraag is		
--	---	--	--

	waarom dat dan niet op die manier is verwoord, maar met veel omhaal van woorden waardoor wordt gesuggereerd dat er ineens iets heel anders aan de hand is. Los daarvan leveren nieuwe termen als ‘rechtstreeks’ en ‘technisch verband’ interpretatie-discussies op waarbij het ongetwijfeld zo zal zijn dat er bij identieke situaties, door verschillende omgevingsdiensten anders geoordeeld zal worden over hetgeen binnen deze criteria valt. Ook de definitie in de begrippenlijst (Bijlage 1 Bal) schept weinig duidelijkheid. Andere milieubelastende installatie: vaste technische eenheid waarin een of meer activiteiten en processen en ook andere op dezelfde locatie ten uitvoer gebrachte en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden die technisch in verband staan met die activiteiten en processen en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging, maar geen ippc-installatie - Functioneel ondersteunen Daarvan wordt in het geheel geen definitie of toelichting gegeven, maar zegge en schrijve één onduidelijk voorbeeld waarbij ook de vraag is waarin het onderscheidend is van het criterium ‘in technisch verband staan’. Daarbij is de vraag wat nu eigenlijk de meerwaarde is. Het toevoegen van (mogelijk aanwezige) extra activiteiten aan de milieubelastende hoofdactiviteit heeft alleen zin, als vaststaat dat deze er inderdaad zijn én dat daar algemene voorschriften voor zouden moeten gelden dan wel dat deze extra activiteiten in het kader van een vergunning gereguleerd dienen te worden. De NvT geeft daarin weinig houvast: deze gaat slechts bij enkele hoofdactiviteiten in op de vraag wat daar dan onder zou vallen (met name bij de grafische en de landbouwprocessen) maar komt		
--	---	--	--

	ook daar niet veel verder dan algemeenheden in de sfeer van “bijvoorbeeld” en “zoals”. Sterker nog: als bij de genoemde twee activiteiten wordt gekeken naar hetgeen volgens de NvT mede zou moeten worden gerekend tot de hoofdactiviteit, dan valt op dat de algemene regels geen betrekking hebben op de genoemde bijkomende activiteiten dus wat heeft dat dan voor zin. Beter is dan ook om de gehele passages over bijkomende activiteiten te laten vervallen, nu is het een schot hagel dat nagenoeg op alle hoofdactiviteiten van toepassing is verklaard, zonder dat duidelijk is of bij al die hoofdactiviteiten sprake is van verbonden of ondersteunende activiteiten en zo ja of daar wel algemene regels of vergunningvoorschriften voor nodig zijn en zo ja of dat niet beter via maatwerk of de zorgplicht geregeld kan worden. Dit temeer omdat het Bal er van uit gaat dat met algemene regels alleen – bij een zekere activiteit – wezenlijke milieugevolgen van die activiteit behoeven te worden gereguleerd en uit niets blijkt dat met het weglaten van mogelijk verbonden activiteiten er zich grote ‘vergeten’ emissies zouden kunnen openbaren. Als op AMvB-niveau al geen zicht bestaat op de reikwijdte van een dergelijke bepaling, hoe moet de uitvoeringspraktijk dat dan weten: deze wordt daarmee opgezaaid met een onuitvoerbaar stuk regelgeving. Los daarvan valt de gebrekkige afstemming op met het Bkl. Waar het Bkl kennelijk probleemloos ‘het goede van het bestaande’ omarmt, wringt het Bal zich in allerlei bochten om toch maar vooral andere termen en definities te formuleren, ook al wordt deels hetzelfde bedoeld. Dat twee AMvB’s onder één wet geheel verschillende benamingen hanteren is niet gewenst. Beter is dan ook om de activiteiten in het Bal zelf geheel uit te schrijven, er is immers al ervaring met vele tienduizenden vergunningen en voor		
--	--	--	--

	de schaarse twijfelgevallen zou een faq-lijst bijgehouden kunnen worden. Een relativerende opmerking is, dat het praktische belang in zoverre beperkt is dat het bij de niet-vergunningplichtige activiteiten weinig zal uitmaken of een activiteit op zichzelf moet worden beschouwd of als deel van een andere activiteit maar bij vergunningplichtige activiteiten kan het leiden tot enorme vertragingen als in bezwaar of beroep wordt aangevoerd dat de aanvraag niet compleet is of als er bij handhaving een vermeende constatering is dat er vergunningplichtige werkzaamheden worden verricht die niet zijn vergund waarbij handhavers uiteraard het recht hebben om anders te denken over hetgeen vergunningplichtig is of niet, dan het vergunningverlenend gezag. Bij deze betere afstemming moet het Bal uiteraard niet de Bkl-benadering overnemen – hoewel de NvT bij het Bal nu reeds bij veel activiteiten opmerkt dat de activiteit de facto het hele bedrijf is, of bijna het hele bedrijf, gezien de bindingen – want dan komen we van de regen in de drup c.q. dan is de overstap voor wat betreft ‘van vergunningplichtige inrichting naar vergunningplichtige activiteit’ in zoverre alleen een cosmetische operatie. Last but not least doet zich een andere hobbel voor bij de overstap ‘van inrichting naar activiteit’. Het inrichtingenbegrip vormde een hindernis voor het kunnen reguleren (via het AB) van activiteiten met een beperkte doorlooptijd, als regel korter dan zes maanden. De NvT merkt dan ook terecht op: Onder de Omgevingswet gelden de rijksregels als een activiteit milieubelastend is, ongeacht de duur. Wel kan het zijn dat er andere voorschriften gelden als een activiteit kort duurt.		
--	---	--	--

	Dit wordt echter niet consequent doorgezet. Sommige kortdurende activiteiten kunnen een enorme impact hebben op de woon- en leefomgeving zoals kermissen (waarbij de vraag is of een doorlooptijd van anderhalve week nog wel als kortdurend valt aan te merken), festivals en popconcerten: deze gaan gepaard met (voor woonomgevingen) extreem hoge geluidsniveaus. Wanneer het gaat om het ‘evenwichtig toedelen van locaties’ is het niet meer dan normaal dan dat deze activiteiten een plek krijgen in het omgevingsplan. Het stellen van rijksregels ligt inderdaad niet voor de hand maar kennelijk hoeven deze zelfs niet in het omgevingsplan te worden opgenomen waar de NvT opmerkt: Als een activiteit eenmalig op een bepaalde locatie plaatsvindt, dan is deze paragraaf niet van toepassing. Hinder, milieuvervuiling en openbare orde dienen dan gereguleerd te worden op basis van het evenementenbeleid van de gemeente. Vooreerst is zelden sprake van eenmaligheid, als regel gaat het om activiteiten die met enige regelmaat op dezelfde locaties plaatsvinden maar inhoudelijk is het ook onjuist. Evenementenvergunningen hebben immers met name als doel het handhaven van de openbare orde, en een APV op basis waarvan wellicht op ad hoc basis per vergunning wat geregeld kan worden met betrekking tot openingstijden en beperking van geluidhinder, is (ook volgens de ABRvS) geen toetsingskader voor de ruimtelijke aanvaardbaarheid van evenementen. Ook in het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Omgevingsbesluit kom ik niets tegen over een regulering met betrekking tot kortdurende activiteiten. Deze zijn thans niet aan te merken als ‘inrichting’ en zitten daardoor in een niet afdoende geregeld juridisch schemergebied. Dat blijft ook zo als de Omgevingswet wegduikt voor deze consequentie van de afschaffing van het		
--	---	--	--

	inrichtingenbegrip c.q. het nadenken over de toelaatbaarheid van activiteiten die tot nu toe ‘onder de radar bleven’. Er is op zich ook niets op tegen om (in het kader van een omgevingsplan) nu eindelijk eens echt goed na te denken over de aanvaardbaarheid van overlastgevende activiteiten op een zekere locatie in plaats van een ad hoc beleid, met inspraak vooraf in plaats van reactief achteraf naar aanleiding van een aanvraag om een evenementenvergunning. Waar hebben we anders een Omgevingswet voor. Het is ook onverteerbaar voor bedrijven op een vaste locatie dat zij worden vastgepind op strenge geluidnormen vanwege de eis van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat en wegens vermeende slaapverstoring terwijl het geen probleem is dat feesten en andere evenementen geluidniveaus produceren die een factor honderd of méér hoger liggen. Het is ook onverenigbaar met de inmiddels verfijnde jurisprudentie op basis waarvan bij locaties waaraan als (dubbel-)bestemming openbare manifestaties of andere evenementen zijn toegekend, uitgebreid moet worden gemotiveerd waarom dat aanvaardbaar wordt geacht in relatie tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, aan de hand van frequentie, geluidniveau, openingstijden enz.		
AFDELINGEN			
Afd. 2.2	Afdeling 2.2 Bevoegd gezag Voorgesteld wordt om in deze afdeling direct aan te geven dat complexe bedrijven (IPPC, Seveso) en bedrijven die vallen onder verschillende gemeenten, de Provincie als bevoegd gezag hebben. Dit geeft de gewenste duidelijkheid en sluit daardoor aan bij de doelstelling van Eenvoudig Beter.	DSM en CSP	
PARAGRAFEN			
Par. 3.2.2	Paragraaf 3.2.2 <u>en paragraaf 4.3</u> Grote stookinstallatie Duidelijk dient te worden aangegeven dat krakerfornuizen en reformers, conform IED en BREF's LCP, BREF LIVC en het	DSM en CSP	

	laatste ontwerp BREF LVOC niet onder het BAL vallen. Deze worden aangemerkt als reactoren in de chemische industrie.		
Par. 3.2.7	Paragraaf 3.2.7 Koel- of vriesinstallatie of warmtepomp met kooldioxide, koolwaterstoffen of ammoniak Deze paragraaf is alleen van toepassing op gesloten stand-alone koelsystemen. Op koelsystemen die integraal onderdeel zijn van de installatie, zoals onder andere bij naftakrakers het geval is, is deze paragraaf alsmede paragraaf 4.32 niet van toepassing. Dit dient duidelijker aangegeven te worden.	DSM en CSP	
Par. 3.2.10	Paragraaf 3.2.10 Opslagtank en verpakking die wordt gebruikt als opslagtank voor vloeistoffen Het is beter om in de titel al aan te geven dat dit opslagtanks <150 m3 betreft om te voorkomen dat anders eerst de hele paragraaf gelezen dient te worden.	DSM en CSP	
Par. 3.3.6	Buisleidingen gevaarlijke stoffen. Meldingsplicht Paragraaf 3.3.6 introduceert nieuwe eisen voor buisleidingen voor gevaarlijke stoffen, in het bijzonder een meldingsplicht waarbij het rijk bevoegd gezag is. HbR mist een motivatie van deze verzwaring van administratieve lasten en nieuwe rol voor het rijk. Ook hecht het HbR aan reëel overgangsrecht voor de meldplicht voor bestaande leidingen.	HbR	
Par. 3.4.5	Er is een ondergrens opgenomen (was niet) wanneer een activiteit milieubelastend is. Dit ligt voor brouwerijen (voedingsmiddel) boven de 75 ton eindproduct / dag (=750 hl/dag , ca. 270.000 hl / jaar). Dit is een zeer hoge grens. Er gelden geen algemene regels voor brouwerijen. Boven de drempel geldt meteen een vergunningplicht.	Heineken	Een ondergrens is goed, echter de grens zou lager moeten liggen (bij 15-20 ton eindproduct per dag; “hobby brouwers”). Er zouden algemene regels moeten gelden voor brouwerijen tussen de drempel en b.v. 150 ton eindproduct per dag of de IPPC grens (300 ton/dag).

Par. 3.5.7	Par. 3.5.7 juncto par. 3.5.11 ism toelichting (zie ook 3.47, lid 2 onder b). Waar valt het inzamelen en bewerken/recyclen van afvalstoffen van derden onder ??	CUMELA Advies	Verduidelijken in toelichting. Hoe om te gaan met afval (bedrijfsmatig of anderszins (van derden)) afkomstig van buiten inrichting.
Par. 3.5.7	Par. 3.5.7 juncto par. 3.5.11 ism toelichting . Reikwijdte niet duidelijk. In art 3.132 is bijvoorbeeld het recyclen van puin (steenachtig materieel) omschreven. Artikel 3.143 i.p. ook ?	CUMELA Advies	Verduidelijken in toelichting.
Par. 3.7.11	paragraaf 3.7.11 brandbestrijdingstechnieken, Het is niet duidelijk of deze activiteit geldt voor nu er geen expliciete uitzonderingsbepaling is opgenomen. Blijkens de nota van toelichting lijkt dat niet de bedoeling te zijn. De juridische basis hiervoor in de artikelen van het Bal is niet erg duidelijk.	VNCI	
Par. 4.2	Teksten komen overeen met huidige regels. Wel overzichtelijk bij elkaar gezet. Er zijn een aantal artikelen alleen van toepassing voor hogedrempel inrichtingen. Dit is per artikel in de eerste regel aangegeven.	Heineken	Cluster de eisen die alleen voor hogedrempel inrichtingen gelden in een paragraaf / deelparagraaf.
Par. 4.3	Lid 2b: de afgassen (van stookinstallaties) op technisch en economisch aanvaardbare wijze via een schoorsteen kunnen worden afgevoerd. Dit is vergelijkbaar met huidige regels, echter er is veel discussie over wanneer iets technisch mogelijk is, c.q. wat economisch nog aanvaardbaar is.	Heineken	Geen optelling toepassen, maar per losse installatie kijken: je gaat geen kleine installaties neerzetten om de richtlijnen voor grote stookinstallaties te ontlopen. Dit is economisch zeer onrendabel.
Par. 4.19 Art. 4.325	Verzwarende: Gesteld wordt dat het breken van steen (puinbreken) inpandig zou moeten plaatsvinden. Deze eis/norm geldt nu niet. Veelal vindt breken van steen/puin (zeker bij incidentele activiteit binnen inrichting in open lucht plaats). In toelichting staat “wanneer onmogelijk is”..... Dit is willekeur, want wanneer is iets onmogelijk ! Vervolgens is nog maatwerkvoorschrift nodig.	CUMELA Advies	Het inpandig breken van steen niet als uitgangspunt stellen

Par. 4.30	Voor “losse” windturbines gelden geen eisen ten aanzien van geluid of slagschaduw.	Heineken	Opnemen van geluid en slagschaduw eisen.
Par. 4.31	(Middel)grote stookinstallatie - Paragraaf 4.31 van het Bal (Middelgrote stookinstallatie) is momenteel nog gereserveerd voor de bepalingen uit paragraaf 3.2.1 van het Activiteitenbesluit. Op 14 juli 2016 heeft NOGEPA gebruik gemaakt van de mogelijkheid een zienwijze in te dienen op de voorgenomen wijziging van het Activiteitenbesluit m.b.t. middelgrote stookinstallaties. Wij hebben deze zienswijze als bijlage bij deze brief gevoegd en verwijzen hierbij naar de inhoud. Wij verzoeken u bij de invulling van paragraaf 4.31 van het Bal rekening te houden met de inhoud van de zienswijze d.d. 14 juli 2016. Concreet verzoeken wij het volgende op te nemen in paragraaf 4:31 van het Bal: 1. Toepassing van een emissiegrenswaarde van 225 mg/Nm³ @ 3% O₂ (75 mg/Nm³ @ 15% O₂) voor gasturbines; 2. Een optie om van een 3 jarige “End of field life” bepaling gebruik te kunnen maken voor die velden die uiterlijk per januari 2022 insluiten.	NOGEPA	
Par. 4.31	Deze zijn relevant echter nog geen concept eisen opgenomen.	Heineken	Graag inzicht in en mogelijkheid tot reageren op concept eisen, voordat deze definitief worden.
Par. 4.32	Goede aanvulling met Warmtepomp. Verwijzing naar PGS 13, zie algemene opmerking	Heineken	Zie algemeen
Par. 4.32	Koel- of vriesinstallatie of warmtepomp met kooldioxide, koolwaterstoffen of ammoniak	SNR	Toevoegen bij koolwaterstoffen "niet zijnde CFK's"
Par. 4.39	Verwijzing naar PGS 28, zie algemene opmerking	Heineken	Zie algemeen
Par. 4.45	Eisen overgenomen uit huidige Activiteitenbesluit.	Heineken	Geen opmerkingen
Par. 4.54	Er zijn geen lozingseisen meer voor laboratoria, alleen algemene gedragsregels. Deze kunnen leiden tot ongelijkheid en discussies.	Heineken	Opnemen van lozingseisen.

Par. 4.6.1	Vergunningplicht ‘OBM’ (Bal, par. 4.6.1 van de nota van toelichting) HbR begrijpt de toelichting zo dat het oogmerk is om bij Invoeringswet c.q. Invoeringsbesluit een regeling te treffen opdat voormalige 'OBM-gevallen' vergunningvrij worden, tenzij ze m.e.r.-plichtig zijn. HbR vindt het belangrijk dat er inderdaad zoveel mogelijk OBM-gevallen buiten de vergunningplicht zullen vallen.	HbR	
Par. 4.93	Opslagtanks dienen aan een groot aantal normen te voldoen (BRL K903, BRL K636, enz.). Er zijn geen overgangstermijnen opgenomen voor bestaande tanks, die niet direct aan de nieuwe eisen kunnen voldoen. Vanaf artikel 4.914 zijn eisen opgenomen over mobiele opslagtanks. Niet duidelijk is of de voorgaande artikelen ook gelden voor mobiele tanks. Verwijzing naar PGS 30, zie algemene opmerking	Heineken	Neem overgangstermijnen of andere normen op voor bestaande opslagtanks. Maak twee separate paragrafen, 1 voor vaste tanks en 1 voor mobiele tanks. Zie algemeen
Par. 4.93	Paragraaf 4.93 Opslaan van vloeibare brandstoffen in bovengrondse tanks, en, Paragraaf 4.94 Opslaan van andere vloeibare gevaarlijke stoffen dan vloeibare brandstoffen in bovengrondse opslagtanks Voorgesteld wordt om voor deze paragrafen aan te sluiten bij de indeling zoals die in de PGS-en wordt gehanteerd: vloeibare brandstoffen, brandbare vloeistoffen, overige vloeistoffen.	DSM en CSP	
Par. 4.94	Opslagtanks dienen aan een groot aantal normen te voldoen (BRL K903, BRL K636, enz.). Er zijn geen overgangstermijnen opgenomen voor bestaande tanks, die niet direct aan de nieuwe eisen kunnen voldoen.	Heineken	Neem overgangstermijnen of andere normen op voor bestaande opslagtanks.

	Vanaf artikel 4.934 zijn eisen opgenomen over mobiele opslagtanks. Niet duidelijk is of de voorgaande artikelen ook gelden voor mobiele tanks. Verwijzing naar PGS 31, zie algemene opmerking en deze norm is nog niet definitief. Het is dus nog onduidelijk hoe de normen eruit gaan zien.		Maak twee separate paragrafen, 1 voor vaste tanks en 1 voor mobiel tanks. Voordat het besluit van kracht wordt, dient er duidelijkheid te zijn over de nieuwe PGS 31.
Par. 4.96	Geen opmerkingen.	Heineken	
Par. 4.97	Opslagtanks dienen aan een groot aantal normen te voldoen (BRL K903, BRL K636, enz.). Er zijn geen overgangstermijnen opgenomen voor bestaande tanks, die niet direct aan de nieuwe eisen kunnen voldoen. Verwijzing naar PGS 28, zie algemene opmerking	Heineken	Neem overgangstermijnen of andere normen op voor bestaande opslagtanks. Zie algemeen
Par. 4.98	Verwijzing naar PGS 31, zie algemene opmerking en deze norm is nog niet definitief. Het is dus nog onduidelijk hoe de normen eruit gaan zien.	Heineken	Voordat het besluit van kracht wordt, dient er duidelijkheid te zijn over de nieuwe PGS 31.
Par. 4.100	Verwijzing naar PGS 15, zie algemene opmerking	Heineken	Zie algemeen
Par. 4.106	Stof emissie eisen vergelijkbaar met de voormalige NeR.	Heineken	Geen opmerkingen

Par. 4.108	De regeling met betrekking tot opstellen van voertuigen is op een aantal punten onduidelijk c.q. onuitvoerbaar: a. De paragraaf is van toepassing op het ‘tegelijktijd korter dan 24 uur opstellen van ten hoogste drie voertuigen’. Onduidelijk is welke regels gelden er indien er meer dan drie voertuigen worden opgesteld, dan wel wanneer er meer dan 24 uur wordt geparkeerd. b. Artikel 4.1121 bevat een verbod om zonder melding, vier weken vooraf, ten hoogste drie voertuigen meer dan 24 uur op te stellen. Onduidelijk is tot wie dit verbod zich richt. HbR gaat ervan uit dat het niet, zoals de regeling naar de letter luidt, aan de chauffeur (degene die ‘opstelt’) is deze melding te doen aangezien dit onuitvoerbaar zou zijn.	HbR	
Par. 4.109	Geen opmerkingen.	Heineken	
Par. 4.112	Geen maximale lozingstemperatuur opgenomen.	Heineken	Maximale lozingstemperatuur opgeven (afhankelijk van ontvangende water).
Par. 4.113	Controle op verlies van koelmiddel in de bodem, inclusief meldingsplicht hiervan, wordt niet voorgeschreven. Dit kan leiden tot ernstige verontreiniging van watervoerende pakketten. Bij beëindiging van een gesloten bodemenergiesysteem worden geen eisen gesteld aan de vakbekwaamheid van de persoon / instelling die dit uitvoert.	Heineken	Opnemen voorschriften ten aanzien van controle op verlies van koelmiddel in de bodem, inclusief meldingsplicht. Zie aanpak artikel 4.1160 (eisen vakbekwaamheid)
Par. 4.113	Het risico op lekkage van verontreinigende circulatievloeistoffen uit gesloten bodemenergiesystemen is een zorg van de voedingsmiddelenindustrie. De voedingsmiddelenbedrijven zijn afhankelijk van voldoende schoon water voor humane consumptie. De gebieden waaruit zij water winnen, worden echter niet beschermd.	VEMW FNLI Nederlandse Brouwers FWS	Opstellen van een lijst van circulatievloeistoffen die mogen worden toegepast in een gesloten bodemenergiesysteem. Voorgemengde antivriesmiddelen niet op deze lijst toestaan i.v.m. schadelijke additieven in zoals

	Met aanpassing/aanvulling van huidige regels kan het risico en effect van lekkage worden verminderd.		corrosie-inhibitoren als benzotriazool. In gebied waar water voor humane consumptie wordt gewonnen, enkel water toestaan als circulatievloeistof. Eigenaren van bestaand systeem >70kW tevens laten rapporteren over soort circulatievloeistof en materiaalkwaliteit van bodemenergiesysteem. Eigenaren bestaand systeem <70kW soort circulatievloeistof laten vastleggen en kwaliteitscontrole laten uitvoeren wanneer systeem bepaalde leeftijd heeft bereikt. Invoering van fysieke controle om er op toe te zien dat ontmanteling van bodemenergiesysteem op de juiste manier heeft plaatsgevonden. Dit om bodemvervuilende situaties (zoals bij huisbrandolietanks) tegen te gaan en op langere termijn kosten te besparen.
Par. 4.114	Interferentie tussen systemen moet voorkomen worden. De verantwoordelijkheid hiervoor wordt volledig bij de laatste aanvrager neergelegd. Verzwaring voor (laatste) aanvrager.	Heineken	Rol voor de overheid bij het voorkomen van interferentie, omdat alle informatie daar beschikbaar is.
Par. 5.4.2	Par 5.4.2 BAL Deze paragraaf over bodembeschermende voorzieningen wordt “aangezet” door o.a. § 3.3.1 “Raffinaderij” en § 3.2.2 “Grote	ExxonMobil	

	stookinstallatie”. Deze paragraaf wordt niet “aangezet” door § 3.4.3 “Chemische industrie”. Dit is niet logisch. Daar komt bij dat de rol van de NRB in het BAL onduidelijk is. De NRB zelf komt in BAL niet voor. In de BAL NvT staat dat het beschermingsniveau van de NRB uitgangspunt blijft, maar dat dit beschermingsniveau wordt ingevuld door per activiteit de minimale voorzieningen voor te schrijven. Daarmee komt de NRB te vervallen. De NRB komt echter wel voor in BKL bijlage XX. Par 5.4.2 is strenger dan NRB. Dit betekent dat het BAL een aanscherping is van de huidige regelgeving. De huidige situatie is duidelijk : de NRB is van toepassing op alle relevante sectoren. De nieuwe situatie is onduidelijk en verwarrend. ExxonMobil stelt voor de NRB te behouden per BKL bijl XX.		
ARTIKELEN			
2	Art. 2 Bevoegd gezag Decentrale overheden worden in het BAL in de gelegenheid gesteld regelgeving te schrijven. Voor watersport, dat grensoverschrijdend wordt beoefend, ontstaat hiermee een ‘lappendeken’ aan regelgeving. HISWA Vereniging pleit voor nationale regelgeving op het gebied van milieubelastende activiteiten.	Hiswa	
2.2	Art. 2.2: in de art.gewijze toelichting staat onder meer dat voor stofhinder en voor transportbewegingen geen rijksregels zijn opgenomen en dat deze belangen kennelijk daarom ook niet meer in de opsomming staan maar ook voor geluid, trilling en licht gelden geen rijksregels dus is de vraag waarom deze punten dan wel in de opsomming staan. Daar bestaat bij ons trouwens geen bezwaar tegen maar het zou (als het blijft staan) mogelijk beter toegelicht kunnen worden, temeer omdat (het beperken van) lichthinder wel wordt genoemd maar niet het belang van	FME-CWM	

	duisternis en van het donkere landschap waar toch wel een overlap tussen zit. Wel hebben wij grote moeite met de passage in de 3^e alinea “Bovendien kunnen voor het waarborgen van deze belangen op decentraal niveau regels worden gesteld”. Ten eerste is onduidelijk of ‘deze belangen’ betrekking hebben op de belangen die worden genoemd in art. 2.2 Bal, of die daar juist buiten vallen. Ook is onduidelijk welke dan de grondslag is voor deze bevoegdheid. Hoe dan ook is beide ongewenst: als er landelijke regels zijn, wordt het wettelijke systeem geheel onduidelijk als daar lokaal weer van alles over geregeld kan worden en als er geen landelijke regels zijn volstaat de wettelijke zorgplicht. Verzoek om deze passage te laten vervallen omdat deze meer vragen oproept dan beantwoordt.		
2.4	Artikel 2.4 In aanvulling op het commentaar van VNO-NCW over de specifieke zorgplicht merken wij op dat de specifieke zorgplicht het aantal en de detaillering van de regels ook daadwerkelijk moet faciliteren. Een cultuuromslag, de paradigmashift is hier van eminent belang. Nog steeds krijgen wij signalen dat een toezichthoudende instantie bezwaar maakt tegen een vergunning omdat daarin niet specifiek genoeg maatregelen worden gesteld. Als in de uitvoering deze paradigmashift niet plaatsvindt dan wordt de specifieke zorgplicht een soort zwaard van Damocles boven de algemene regels en de vergunning. Dat brengt ook onzekerheid in de (veronderstelde) compliance status waar bedrijven zich aan willen houden	VNCI	
2.9	Artikel 2.9 Normadressaat Het feit dat bij de verplichtingen zelf niet is aangegeven wie de maatregelen moet nemen zal de naleving niet stimuleren. In het ontwerp Bal staat in artikel 2.9 de normadressaat: “Aan de hoofdstukken 3 tot en met 5 wordt voldaan door degene die de	VNCI	

	activiteit verricht “. Bij de verplichtingen zelf wordt degene die eraan moet voldoen dan niet meer genoemd. In art 5 BRZO 2015 is dat wel het geval. Ook de richtlijn geeft dat zo aan. Wij vinden het niet helder dat dat is losgelaten. Dat past ook niet bij het tegemoet komen aan de wens zoveel mogelijk de regels bij elkaar te zetten en zo dicht mogelijk bij de EU richtlijnen te blijven. Daarom bepleiten wij het noemen van de verplichting door de exploitant bij de verplichtingen zelf, in het zelfde artikel. In art 4.3 staat de uitbreiding van de normadressaat tot andere werkgevers bij Seveso activiteiten. Hier is dus wel deels ter plekke duidelijk gemaakt wie de normadressaat is. Dat is voor de naleving duidelijker.		
2.10	Art. 2.10: In de paragrafen 2.3.3 en 3.1 van de artikelsgewijze toelichting in de NvT wordt uiteengezet dat het doel van de specifieke zorgplicht – een nieuw instrument onder de Omgevingswet – er met name is om te voorkomen dat de regulering van activiteiten tot in detail uitgeschreven zou moeten worden: deze directe regulering beperkt zich tot de hoofdzaken waarbij de specifieke zorgplicht als vangnet dient voor de verplichting tot het treffen van maatregelen die eigenlijk vanzelfsprekend zijn, althans zouden behoren te zijn. Deze specifieke zorgplicht is daarmee bedoeld als het complement van de algemene zorgplicht zoals deze onder meer thans in het Act.besluit is opgenomen en dat juist dient als vangnet voor situaties die niet als activiteit of als milieugevolgen daarvan in het Act.besluit zijn beschreven. Tot op zekere hoogte kan wel met die gedachtegang worden meegegaan. Een ongelukkige passage is de eis in deze opsomming dat ‘geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt’. Van het begrip ‘significant’ wordt geen duidelijke begrenzing aangegeven,	FME-CWM	

	terwijl daar geheel verschillend over kan worden gedacht. Betoogd kan worden (en dat zal zich zeker gaan voordien bij verzoeken om handhaving) dat bij een geurimmissie van 1 ou/m³, of een stofemissie van 5 mg/m³, sprake is van ‘significante verontreiniging’, terwijl dat waarden zijn die algemeen als resultaat van BBT kunnen worden beschouwd. Ook meer algemeen zal het aanleiding geven tot de meest afgrijselijke en oeverloze discussies, en rechters daar ook niets mee kunnen omdat ieder handvat ontbreekt terwijl wordt gesuggereerd dat het objectief vast te stellen zou zijn. De passage is ook overbodig want geen zinnig mens zal betogen dat in een situatie waarin naar verkeersopvattingen sprake is van ‘significante verontreiniging’ geen sprake zou kunnen zijn van overtreding van de zorgplicht. Het voorbeeld in de NvT (op p. 85 van het algemeen deel, de ‘geschikte situering en uitvoering van een schoorsteen’) komt niet erg overtuigend over. De eis dat er ‘geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt’ kan er beter uit. Los daarvan is het aan te bevelen om in de NvT op te nemen dat van overtreding van de zorgplicht geen sprake kan zijn indien de algemene regels resp. de vergunningvoorschriften worden nageleefd. De NvT merkt wel op dat de voorschriften in het Bal meer beperkt zijn dan in het Act.besluit maar dat neemt niet weg dat voorzover die regels in het Bal worden nageleefd, er redelijkerwijs geen sprake kan zijn van overtreding van de zorgplicht. Dat is hetzelfde als thans in het Act.besluit is geregeld en te boek staat als ‘uitputtend geregeld’. Maatwerk is de aangewezen route om daar in bijzondere situaties een mouw aan te passen. Mede door deze parallel (maatwerk is zowel mogelijk ter concretisering van de specifieke zorgplicht, alsook van de		
--	--	--	--

	algemene zorgplicht) maar ook de parallel (met de algemene zorgplicht) dat er sprake kan zijn van evidente overtreding (direct handhaven) en minder duidelijke gevallen (afspraken of maatwerkvoorschrift) is sterk te overwegen om de algemene zorgplicht en de specifieke zorgplicht samen te voegen tot één begrip. Zij zijn niet elkaars complement maar er zit een grote overlap tussen beide. Het voorkomt daardoor ook discussies bij handhaving dat niet de specifieke maar hooguit de algemene zorgplicht zou zijn overtreden, of omgekeerd.		
2.10	Artikel 2.10 (specifieke zorgplicht) Op grond van <u>lid 2 onder d</u> houdt de zorgplicht in ieder geval in dat alle passende maatregelen worden getroffen om ongewone voorvallen en de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen. De IED noemt “alle <i>passende preventieve</i> maatregelen”. Op grond van de Seveso III richtlijn dient de exploitant “alle <i>nodige</i> maatregelen” te nemen om zware ongevallen te voorkomen. Voor ongewone voorvallen geldt momenteel “treft onmiddellijk de maatregelen die <u>redelijkerwijs</u> kunnen worden verlangd “. Die redelijkheid met haar nuance zien wij niet terug. Het lijkt alsof er nu voor alle regimes - zware ongevallen of anderszins - hetzelfde zware regime geldt van alle passende maatregelen. Het begrip redelijkerwijs is opgenomen in bijvoorbeeld art. 2.14: “...verstrekt gegevens waar hij <i>redelijkerwijs</i> de beschikking over kan krijgen”. Dit zou ook bij de zorgplicht expliciet vermeld dienen te worden nu de redelijkheid hier bij uitsteking bij een beoordeling geldt. De uitwerking van deze zware verplichting komt dan ook vreemd over bij <u>lid 3 onder a</u> houdende de verplichting om alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging te treffen alsmede bij <u>lid 3 onder c</u> houdende de verplichting om geen significante verontreiniging te veroorzaken voor een lozing op een zuivering	DSM en CSP	

	technisch werk. Bezien de functie van een zuiveringstechnisch werk zijn deze bepalingen onjuist nu het zuiveringstechnisch werk juist bedoeld is om die (significante) verontreiniging aan te pakken en grotendeels of geheel weg te nemen alvorens het water wordt doorgeleid.		
2.10	Artikel 2.10 2f “Dat gekanaliseerde emissies doelmatig kunnen worden bemonsterd” is een uitbreiding die als zorgplicht te veelomvattend en generiek is. Dit is niet voor elke emissie uitvoerbaar, financieel haalbaar of zinvol en zou dan ook beperkt moeten worden tot belangrijke emissies. Dit strookt ook niet met de ERP aanpak waarbij soms in het geheel geen emissiemetingen plaats vinden.	VNCI	
2.10	Artikel 2.10 lid 2a zorgplicht Zorgplicht houdt volgens het voorstel in ieder geval in dat alle passende preventieve maatregelen worden genomen in verband met milieu . Voor Seveso activiteiten moeten alle passende maatregelen worden getroffen om ongewone voorvallen en de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen De IED spreekt over “alle passende <u>preventieve</u> maatregelen” Seveso richtlijn: dat de exploitant alle <u>nodige</u> maatregelen neemt om zware ongevallen te voorkomen . Waarom worden niet de termen uit de richtlijnen opnemen daar waar zij voor gelden? Voor ongewone voorvallen geldt momenteel “treft onmiddellijk de maatregelen die <u>redelijkerwijs</u> kunnen worden verlangd “ Die redelijkheid met haar nuance zien wij niet terug. Het lijkt alsof er nu voor alle regimes, zware ongevallen of anderszins hetzelfde zware regime geldt . Het begrip redelijkerwijs komt in de wet nog wel voor bijvoorbeeld in art	VNCI	

	2.14 (verstrekt gegevens waar hij redelijkerwijs de beschikking over kan krijgen). Wij vinden dat dit ook bij de zorgplicht expliciet vermeld zou moeten worden omdat de redelijkheid hier bij uitstek bij een beoordeling geldt. De vreemde uitwerking van deze zware verplichting komt vreemd over bij lid 2 met de verplichting om geen significante verontreiniging te veroorzaken voor een lozing op een zuiveringstechnisch werk. Dit is een vreemde bepaling omdat het zuiveringstechnisch werk juist die significante verontreiniging wegneemt alvorens het water wordt doorgeleid.		
2.10	BAL art 2.10 Artikel 2.10 van het BAL bevat de specifieke zorgplicht. In lid 2 sub c wordt verduidelijkt dat de zorgplicht in ieder geval inhoudt dat de beste beschikbare technieken (hierna: “BBT”) worden toegepast. Dit is een verscherping van de huidige wetgeving die het opleggen van BBT aan de vergunningverlener overlaat en niet rechtstreeks oplegt aan bedrijven. In de huidige situatie wordt bij de aanvraag en verlening van een vergunning een volledige BBT analyse gedaan, en worden de resultaten in de vergunning opgenomen. Europees vastgestelde BBT worden binnen een vastgestelde cyclus aan een update onderworpen, waartegen elke keer de vergunning getoetst moet worden. De algemene eis dat BBT moeten worden toegepast strookt niet met dit zorgvuldige afwegingskader en leidt bovendien tot veel onduidelijkheid en discussie.	ExxonMobil	ExxonMobil verzoekt daarom artikel 2.10 lid 2 sub c uit het BAL te schrappen.

2.10	Dit artikel moet o.a. Wbb-Art 13 vervangen. Onder 2.10.1.b. staat “voor zover deze niet kunnen worden voorkomen, die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken, en” Hierin is het essentiële woord “redelijkerwijs” niet opgenomen en dat is wel in Wbb-Art. 13. De concept tekst leidt tot een aanzienlijke verzwaring en geen beleidsneutrale omzetting.	Shell	2.10.1.b vervangen door: “voor zover deze niet kunnen worden voorkomen, die gevolgen zoveel als redelijkerwijs mogelijk te beperken of ongedaan te maken, en”
2.10	Onder 2 a. en 3.a staat “alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen,” Dit richt zich tegen (bestaande) verontreinigingen niet ter voorkoming van verontreiniging.	Shell	2.a en 3.a vervangen door “ <i>alle passende preventieve maatregelen ter voorkoming van verontreiniging worden getroffen,</i> ”
2.10	Onder 2.c.en 3.b staat “c. de beste beschikbare technieken worden toegepast,”. Het gevolg hiervan is dat als er een nieuw BBT techniek wordt geïntroduceerd dan zou elke activiteit vanaf dat moment deze techniek per direct moeten implementeren. Echter dat kan qua bedrijfscontinuïteit niet verwacht worden. Het lijkt dat het de doelstelling is dat bij aanvang van de activiteit de BBT wordt toegepast en daar waar redelijkerwijs mogelijk bij modificatie wordt aangepast. Als dat het geval is dient het ook zo omschreven te worden.	Shell	Tekst onder 2.c en 3.b. vervangen door “ <i>de beste beschikbare technieken worden bij aanvang van de activiteiten toegepast,</i> ”
2.10	Specifieke zorgplicht In artikel 2.10 Bal valt NOGEPA op dat onder de toepassing van de algemene regels altijd (en continue) de beste beschikbare technieken ("BBT") moeten worden toegepast (lid 2 sub c resp. lid 3 sub b). Hiermee wordt miskend dat voor de BBT die voortvloeien uit de EU Richtlijn Industriële Emissies een heel stelsel van vaststelling en implementatie is vastgelegd. Nu de specifieke zorgplicht niet terugtreedt als een vergunning van toepassing is, wordt hiermee een te ruime BBT-verplichting in het leven geroepen. Ook voor "nationale BBT"	NOGEPA	

	geldt dat altijd afstemming met het bevoegd gezag evenals implementatietijd nodig is. Naleving van de BBT leent zich daarom niet voor vastlegging in een specifieke zorgplicht. Ook de andere verplichtingen, zoals het nemen van maatregelen ter voorkoming van ongevallen, hebben overigens een zeer generiek karakter waarvan de vraag is of hiermee, buiten de daarvoor geldende kaders om, niet te veel een aparte grondslag wordt gecreëerd om een bedrijf achteraf altijd op te kunnen aanspreken. Graag leest NOGEPA in de NvT dat wanneer de BBT-eisen moeten worden aangepast, dit zal geschieden middels aanpassing van die artikelen van het Bal waarin concrete BBT-eisen zijn vervat en niet via een herinterpretatie van de BBT in de specifieke zorgplicht.		
2.10	Specifieke zorgplicht: Onder de toepassing van de algemene regels moeten de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Voor de BBT die voortvloeien uit de EU Richtlijn Industriële Emissies is een stelsel van vaststelling en implementatie vastgelegd. Bij nationaal en/of lokaal verklaarde BBT is dit niet het geval, hetgeen in de praktijk leidt tot een veel te ruime en niet kosteneffectieve BBT en een ongelijk speelveld voor bedrijven die (internationaal) met elkaar concurreren. Wanneer de specifieke zorgplicht niet terugtreedt op het moment dat een vergunning van toepassing is, wordt deze veel te ruime BBT-verplichting in het leven geroepen. Naleving van de BBT leent zich daarom niet voor vastlegging in een specifieke zorgplicht. Ook andere verplichtingen, zoals het nemen van alle passende maatregelen ter voorkoming van ongevallen, hebben een te generiek karakter. Hiermee wordt, buiten de daarvoor geldende kaders om, een aparte grondslag gecreëerd om een bedrijf achteraf altijd op te kunnen aanspreken. Wat passend inhoudt is namelijk onduidelijk en daarmee is de zorgplicht oneindig. Wat	SNR	Inperken van de reikwijdte van de voorschriften onder “specifieke zorgplicht”. Vastgelegde BBT inhoudelijk specificeren in begrensde (BaL) artikelen en niet via een (her)interpretatie van de BBT in de specifieke zorgplicht. Expliciete toevoeging en vermelding van “redelijkerwijs” op iedere plaats waar “passende” maatregelen worden gehanteerd.

	werkelijk wordt bedoeld is dat de maatregelen worden genomen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd. In het nu voorgestelde artikel kan de handhaver hier naar eigen smaak onbeperkt en tot in het kleinste detail “passende” maar niet langer redelijke maatregelen opleggen via maatwerkvoorschriften.		
2.10	<i>Zorgplicht</i> Naast de bovenstaande algemene regels geldt de specifieke zorgplicht van artikel 2.10 van het Bal. In paragraaf 3.1 van het algemene deel van de Nota van Toelichting is de beleidskeuze toegelicht dat het voor de bescherming van de fysieke leefomgeving niet voldoende is om alleen aan de doelvoorschriften of maatregelen uit het Bal strikt na te leven. Op grond van de specifieke zorgplicht rust op degene die de activiteit verricht de verplichting om daarnaast te blijven nadenken over maatregelen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om nadelige gevolgen voor de in het Bal geregelde belangen te voorkomen of afdoende te beperken. Verderop in paragraaf 3.1 is vermeld dat het feit dat de specifieke zorgplicht naast de meer uitgewerkte algemene regels geldt, onverlet laat dat in het algemeen het naleven van de voorschriften van het Bal voldoende zal zijn om nadelige effecten te voorkomen. Alleen wanneer degene die de activiteit verricht ongebruikelijke handelingen uitvoert of juist handelingen nalaat, waarvan ieder redelijk denkend mens kan weten dat daardoor nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving ontstaan die eenvoudig voorkomen hadden kunnen worden, heeft de zorgplicht wel betekenis naast de voorschriften. Vanuit deze toelichting en gezien het belang van een voorspelbaar omgevingsrecht vragen wij aandacht voor de wijze waarop de specifieke zorgplicht is uitgewerkt in artikel 2.10. Passages als	VHG	Met het oog op een gebruiksvriendelijk en overzichtelijk geheel van algemene regels acht Branchevereniging VHG het wenselijk dat duidelijk uit het omgevingsplan volgt of een regel als maatwerkregel moet worden gezien en zo ja, met welke algemene regel uit het Bal deze maatwerkregel samenhangt. Onze leden voeren werken uit en of hebben vestigingen in meerdere gemeenten en provincies en dan is het van belang dat snel een overzichtelijk en betrouwbaar beeld te hebben van alle centrale en decentrale algemene regels die op een bepaalde locatie van toepassing zijn.

	‘redelijkerwijs kunnen worden gevraagd’, ‘passende maatregelen’, ‘significante verontreiniging’ zijn zonder nadere toelichting niet goed te vertalen in concrete acties in de bedrijfsvoering. Uit de aangehaalde passage uit paragraaf 3.1 volgt dat ervan mag worden uitgegaan dat de zorgplicht alleen in uitzonderingsgevallen een betekenis heeft náást de algemene regels uit het Bal. Dit volgt naar onze mening nog onvoldoende uit artikel 2.10 Bal.		
2.10 (afd. 2.4)	Te veelomvattend, hierdoor kan dit door bevoegd gezag te gemakkelijk gebruikt worden als kapstok om toch nadere eisen te stellen in gevallen waar de ondernemer denkt aan alle 'Bal-eisen' te voldoen. Leidt tot onduidelijkheid, onzekerheid of de maatregelen wel voldoen, in strijd met rechtszekerheid en leidt tot lokale koppen/ongelijke speelveld voor bedrijven die met elkaar concurreren. Terwijl noodzaak daartoe lijkt te ontbreken.	Metaalunie, BOVAG KHN, LTO Glaskracht, ION	drastisch inperken van de reikwijdte van dit voorschrift iom betalende bedrijfsleven
2.10 lid 2.2 a	Dit kan in de praktijk leiden tot discussie tussen handhaver en ondernemer. Want waar eindigt de zorgplicht van de ondernemer? De handhaver kan hier naar eigen smaak maatregelen opsommen tot in het kleinste detail via maatwerkvoorschriften. Verder is het niet duidelijk waarin het nieuwe begrip specifieke zorgplicht afwijkt van het huidige begrip algemene zorgplicht.	BOVAG, Metaalunie, KHN, LTO Glaskracht, ION	Het zou wenselijk zijn om het begrip specifieke zorgplicht in Bijlage 1 te omschrijven, ook om het in te dammen.

2.11	Art. 2.11: Dit is een nieuw instrument. Met maatwerkregels kan in één keer voor een aan te wijzen gebied, worden afgeweken van de regels voor milieubelastende activiteiten, en lozingen op oppervlaktewaterlichamen en RWZI's binnen dat gebied. Het is niet duidelijk welke leemte in de bestaande (en te verwachten) situatie hiermee nu wordt opgevuld, en of het wel 'eenvoudig beter' is om wéér een nieuw instrument te gaan introduceren. Uit evaluaties van het Act.besluit is gebleken dat van de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften een terughoudend gebruik wordt gemaakt en de NvT merkt ook al op dat wordt verwacht dat dit ook zal gelden voor de specifieke zorgplicht. In aanmerking genomen dat maatwerk op basis van het Act.besluit in de meeste gevallen betrekking had op 'geluid', en de specifieke zorgplicht daarop zelfs geen betrekking kan hebben, is inderdaad niet anders te verwachten dan dat maatwerkvoorschriften op basis van de specifieke zorgplicht weinig zullen voorkomen. Maatwerkregels treffen alle vergelijkbare activiteiten binnen het aan te wijzen gebied maar als dat aantal activiteiten binnen dat gebied beperkt is (hetgeen als regel het geval is) én maatwerkvoorschriften naar verwachting sowieso zelden zullen worden opgelegd, is het niet logisch om een a.v.v. vast te stellen dat de facto maar een handvol activiteiten reguleert. Daar is een a.v.v. niet voor bedoeld. Dit temeer vanwege de meer beperkte rechtsbescherming met betrekking tot een a.v.v. dan met betrekking tot een beschikking waardoor het 'wegbestemmen' op de loer ligt: het stellen van maatwerkregels kan immers evengoed van toepassing worden verklaard op bestaande situaties. Beter is dan ook om maatwerkregels niet op te nemen in het Bal of de introductie in ieder geval uit te stellen tot iedereen een beetje aan het Bal gewend is geraakt: dan kan uit de praktijk ook blijken of maatwerkvoorschriften met betrekking tot de specifieke zorgplicht echt van de grond gaan komen en zo ja of er inderdaad	FME-CWM	
------	---	---------	--

	situaties zijn die zich lenen voor clustering. Dat art. 4.6 van de Omgevingswet een basis bevat voor maatwerkregels wil niet zeggen dat deze – in termen van het Bal – ook per se meteen moeten worden ‘aangezet’, de huidige motivering in de NvT komt evenzeer niet verder dan dat het ‘soms misschien wel handig kan zijn’.		
2.11	<i>Decentrale afwegingsruimte</i> Op decentraal niveau kunnen nadere maatwerkregels worden gesteld voor de specifieke zorgplicht en de onderwerpen in hoofdstuk 3 en hoofdstuk 5 van het Bal. Voor milieubelastende activiteiten zullen deze maatwerkregels worden gesteld in het omgevingsplan. Een maatwerkregel kan een afwijking (zowel soepeler als strenger), een nadere invulling of een aanvulling van een algemene regel uit het Bal inhouden. Uit het artikelsgewijs commentaar bij artikel 2.11 leiden wij af dat alleen bij een decentrale afwijking expliciet in het omgevingsplan moet worden aangegeven dat het om een maatwerkregel gaat. Andere maatwerkregels, die niet afwijken van de regels uit het Bal maar daarop aanvullen of een nadere invulling geven, hoeven volgens	VHG	

	de toelichting strikt genomen niet expliciet als maatwerkregel te worden aangeduid.		
2.11 t/m 2.12c (afd. 2.5)	Deze artikelen bieden voor het bevoegd gezag veel te veel mogelijkheden voor collectief (2.11) en individueel (2.12) maatwerk, waardoor ondernemers eisen krijgen die afwijken van de algemene eisen waar we nu juist zo blij mee waren. Dit leidt tot willekeur, onduidelijkheid, onzekerheid, lokale koppen en/of ongelijk speelveld. Terwijl de noodzaak voor zo veel ruimte voor allerlei maatwerk er niet lijkt te zijn. Teveel en te gemakkelijk wordt er door de wetgever van uitgegaan dat het bevoegd gezag hier slechts zeer spaarzaam gebruik van zal maken. Het voordeel van deze nieuwe omgevingswetgeving is gelijk ongedaan gemaakt als bevoegd gezag hier wel veel gebruik van maakt en het vertrouwen dat de lokale overheid dat niet zal doen, is er niet gezien de vele ervaringen.	Metaalunie, LTO Glaskracht, BOVAG	Drastisch inperken van de reikwijdte van dit voorschrift iom betalende bedrijfsleven.
2.12	Artikel 2.12 (maatwerkvoorschriften) Met artikel 2.12 lid 1 onder c worden maatwerkvoorschriften inzake meet- en rekenvoorschriften uitgesloten. Gelijkwaardige meet- en rekenvoorschriften mogen wel worden toegepast (vide NvT artikelsgewijs 2.12). In vele huidige vergunningen zijn specifieke op maat gesneden meet- en rekenmethoden opgenomen. Er zijn diverse redenen hiervoor te geven maar een van de meest belangrijke is bijvoorbeeld dat bepaalde chemische productie-installaties specifieke procescondities kennen die uniek zijn binnen Nederland dan wel binnen Europa. Er zijn emissies waar een eigen ontwikkelde methode is gesteld om de emissie te bepalen. Deze methodes zijn van oudsher voorgelegd aan bevoegd gezag waarna maatwerkvoorschriften werden opgenomen na zorgvuldige vaststelling van de validiteit van de methode. Met dit voorschrift lijkt deze mogelijkheid te vervallen. Op dit moment is	DSM en CSP	Uitdrukkelijk verzoek is om de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften te behouden.

	niet duidelijk welke gevolgen dit kan hebben voor de procesinstallaties op Chemelot, echter een eerste inschatting laat zien dat hier grote investeringen mee gemoeid kunnen zijn zonder toegevoegde waarde.		
2.12	Artikel 2.12 lid 1 onder c (Maatwerk) Het is voor ons onbegrijpelijk dat categorisch niet van meet- en rekenverplichtingen t kan worden afgeweken. Voor zover dit is gebaseerd op EU verplichtingen is dit begrijpelijk maar om dit voor alle huidige en toekomstige meet- en rekenverplichtingen uit te sluiten past niet bij de ruimte die de Omgevingswet wil bieden. Het werkt onnodig belemmerend. Er wordt ook voorbijgegaan aan het feit dat er nieuwe meetmethodieken of analysemethode kunnen zijn die vergelijkbare of betere resultaten opleveren of die milieuvriendelijker zijn. Ook wordt miskend dat het voor bestaande installaties vaak technisch niet eens mogelijk is om conform de voorgeschreven methode te handelen. De huidige vergunningen kennen dan ook tal van maatwerkvoorschriften. Een analyse van enkele recente vergunningen laat zien dat juist het overgrote deel van de voorschriften hierop betrekking heeft. Zou het niet kunnen afwijken, zoals volgens het voorstel, ertoe kunnen leiden dat deze recente vergunningen niet in stand kunnen blijven? Zijn de huidige vergunde afwijkingen van bepaalde meetmethoden vanwege de technische onmogelijkheid om volgens de voorgeschreven norm te meten als gelijkwaardige maatregel toegestaan? Strikt genomen zijn ze soms niet (helemaal) gelijkwaardig. Denk aan het aanbrengen van een meetpunt in een hoge schoorsteen dat alleen bij afbraak en nieuwbouw mogelijk is. Er wordt in die gevallen gebruik gemaakt van betrouwbare metingen of berekeningen, maar of dat past binnen de	VNCI	

	gelijkwaardige maatregel volgens de huidige formulering is betwistbaar. Het toestaan van een gelijkwaardige maatregel zal dan ook niet in alle gevallen een passende oplossing kunnen bieden. Omdat het (eventuele) overgangsregime nu nog niet bekend is geeft dat bovendien rechtsonzekerheid. Met steeds meer meet- en rekenverplichtingen voor de industrie is het vereist dat maatwerk voor bijzondere omstandigheden mogelijk is.		
2.12	BAL art 2.12 lid 1 sub c and BAL art. 4.24 Artikel 2.12 lid 1 sub c BAL stelt dat er geen maatwerk mogelijk is op meet-en rekenmethoden. Hiermee hangt samen artikel 4.24 BAL op grond waarvan voor grote stookinstallaties geen maatwerk mogelijk is voor meet- en rekenmethoden. Dit is een aanscherping ten opzichte van het huidige Activiteitenbesluit waarin immers wel mogelijkheden voor maatwerk zijn opgenomen voor wat betreft meet- en rekenmethoden. Met deze artikelen wordt bovendien voorbijgegaan aan het feit dat er nieuwere wijzen van meetmethodieken en analysemethode zijn die vergelijkbare of betere resultaten opleveren dan wel milieuvriendelijker zijn. Ook wordt miskend dat het voor bestaande installaties vaak technisch niet mogelijk is om conform de voorgeschreven methode te handelen. Het fixeren van meetmethoden staat derhalve innovatieve ontwikkelingen in de weg en leidt tot technische uitvoeringsproblemen.	ExxonMobil	ExxonMobil verzoekt daarom de mogelijkheid tot maatwerk alsnog te introduceren.
2.12 en 2.18	BAL art 2.12 lid 1 sub b en BAL art. 2.18 Artikel 2.12 lid 1 sub b BAL stelt dat er geen maatwerk mogelijk is op meldingen. Artikel 2.18 BAL bepaalt vervolgens dat er geen maatwerk mogelijk is op de verplichting om het bevoegd gezag of de Commissaris van de Koning onverwijld te informeren over een ongewoon voorval.	ExxonMobil	

	Dit is een aanscherping van de huidige regels omtrent het melden van ongewone voorvallen, zoals neergelegd in artikel 17 lid 2 Wet Milieubeheer (hierna “Wm”), die het wel mogelijk maken om af te wijken van de meldplicht voor bepaalde typen (niet-significante) ongewone voorvallen. De uitzondering die artikel 17 lid 2 Wm thans biedt is een aantal jaren geleden na uitgebreid overleg tussen uw Ministerie, diverse bevoegde gezagen en de industrie in de wet opgenomen teneinde een oplossing te bieden voor de problemen die de industrie en de bevoegde gezagen in de praktijk ondervonden als gevolg van de verplichting om alle ongewone voorvallen onverwijld te melden. De afgelopen jaren hebben diverse bedrijven, waaronder ExxonMobil, gebruik gemaakt van deze uitzonderingsmogelijkheid en tezamen met het bevoegd gezag een op maat gemaakt meldschema in de vergunning verankerd. Met het BAL wordt weer teruggekeerd naar de onwerkbaar situatie van voorheen, omdat de mogelijkheid voor maatwerk weer weggenomen wordt. Dit is zeer onwenselijk. ExxonMobil verzoekt daarom de mogelijkheid tot maatwerk alsnog te introduceren.		
2.12a en 2.12b	Art. 2.12a/2.12b: in art. 12 Bal is duidelijk aangegeven dat op rijksniveau primair is vastgelegd wat de (meldingsplichtige) milieubelastende activiteiten zijn. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor de vergunningplichtige activiteiten in het Bkl. De NvT bij de artikelsgewijze toelichting op de art. 2.11 en 2.12 meldt terecht dat het zodanig ongewenst is dat dit bereik op decentraal niveau zou kunnen worden begrensd of uitgebreid, dat in die artikelen met nadruk is uitgesloten dat dit via maatwerk alsnog zou kunnen geschieden. Echter, in de art. 12.2a/12.b staat precies het tegenovergestelde. Op basis van art. 2.12a kan alsnog een melding verplicht worden gesteld voor activiteiten, waar dat	FME-CWM	-

	op landelijk niveau niet als noodzakelijk wordt beschouwd. Waarom dat zou moeten wordt in de NvT niet duidelijk. Dat geldt in nog sterkere mate voor art. 12.2b, daarin is een bijna ongeclausuleerde mogelijkheid opgenomen tot een verbod om milieubelastende activiteiten te verrichten zonder een vergunning, waar dat op landelijk niveau niet is vereist, en dat nog wel bij omgevingsverordening waartegen geen bezwaar en beroep mogelijk is. Met name art. 12.2b Bal is een doorkruising van al hetgeen wordt beoogd met de Omgevingswet zoals eenduidigheid, vereenvoudiging en overzichtelijkheid en is niet te rijmen met de uitgebreide evaluaties van het Act.besluit waarbij stapje voor stapje en uitgebreid is onderzocht voor welke milieubelastende activiteiten een vergunning nog zinvol of noodzakelijk moet worden geacht. Met art. 12.2b Bal wordt een bevoegdheid gecreëerd waar in de afgelopen 140 jaar nog nooit behoefte aan is geweest en waarvan de noodzaak niet is onderbouwd. Ook is het de vraag is wat een vergunningplicht dan toevoegt c.q. wat het bevoegd gezag dan ‘in de vergunning zou willen zetten’ omdat daarbij wordt uitgegaan van BBT terwijl dat ook al in de algemene regels staat. Of anders gezegd: wat voegt een vergunningplicht toe aan de bestaande mogelijkheden tot maatwerkvoorschriften of zorgplicht. Ook hier kan worden gezegd dat de Omgevingswet weliswaar daarvoor een basis biedt maar dat het wat vreemd is om dit uit te werken in een AMvB om de enige reden ‘dat het is toegelaten’. Signalen uit de praktijk met betrekking tot de noodzaak kunnen daarvoor de enige incentive zijn, en die signalen zijn in de NvT niet te vinden. Zo deze er wel zijn, zouden deze in de art. 2.12a/2.12b geclausuleerd moeten worden opgenomen, op gelijke wijze als dat is geschied in art. 2.12c. Dan weet iedereen wat de reikwijdte is, en helderheid en overzichtelijkheid waren immers belangrijke doelen van de wet.		
2.12c	KWA: In de huidige regelgeving wordt gesteld dat bij systemen <	KWA	Artikel verduidelijken.

	10 m3/uur kan worden afgeweken van vergunningsplicht. Nu is daar doelmatig gebruik aan toegevoegd. Dit is onvoldoende concreet en kan op allerlei manieren worden uitgelegd en biedt dus veel meer ruimte om alsnog een vergunning te vragen.		
2.13	Artikel 2.13 (algemene gegevens bij een melding of het verstrekken van gegevens en bescheiden) Lid 2 stelt een tijdsperiode van ten hoogste 48 uur, maar onduidelijk is wat de noodzaak is van een dergelijke korte periode alsmede vanaf welk moment de 48 uur in werking treedt.	DSM en CSP	
2.13	Artikel 2.13 lid 2 (melden wijziging) Ten hoogste binnen 48 uur na wijziging van de naam moet men deze wijziging doorgeven. Dit is een vreemde bepaling nu zij is gesteld in uren terwijl niet duidelijk is vanaf welk moment dit geldt: vanaf beslissing in de bestuurskamer, persbericht, inschrijving in KvK? De toelichting is onvoldoende nu die alleen toevoegt “dit kan tot 48 uur na wijziging”	VNCI	
2.14	Artikel 2.14 (ambtshalve wijziging en gegevens aanleveren) De verplichting om voor een ambtshalve wijziging gegevens te moeten verschaffen als men er redelijkerwijs de beschikking over kan krijgen gaat te ver. Hierdoor wordt men gedwongen mee te werken aan strengere eisen die op initiatief van het bevoegd gezag kunnen worden genomen. De toelichting geeft aan dat deze verplichting voortvloeit uit art 4: 3 AWB, maar dat artikel zegt dat “ <u>de aanvrager</u> kan weigeren gegevens en bescheiden te verschaffen voor zover ...(belangenafweging vertrouwelijkheid). In dit artikel 2.14 gaat het niet meer over de aanvraag maar om een eenmaal geldende vergunning. Vanuit de toezichthoudende bevoegdheid zijn er al voldoende mogelijkheden om over de benodigde informatie te kunnen beschikken.	VNCI	

2.15	Op grond van artikel 2.15 moet het ongewoon voorval worden gemeld door de veroorzaker. De wet gebruikt hiervoor een scala van mogelijkheden, de echte veroorzaker, de vergunninghouder etc. Dit kan tot ongecoördineerde actie leiden. Bij een aantal bedrijven gaat melden via een centraal meldpunt.	VNCI	
2.16	Artikel 2.16 (informer over een ongewoon voorval) Art. 2.16 wijkt af van het bepaalde in art. 17.2 Wm. Op grond van art. 17.2 Wm dient de drijver van de inrichting het ongewone voorval <i>zo spoedig mogelijk</i> te melden bij het bevoegde gezag. Het <i>bevoegd gezag</i> meldt vervolgens <i>onverwijld</i> door. Zo spoedig mogelijk betekent: zodra dit mogelijk is. Hoe snel dat is hangt af van de omstandigheden van het geval. Eerst kunnen dan nog andere acties worden ondernomen zoals bijvoorbeeld het waarschuwen van hulpdiensten. Juist de mogelijkheid die deze terminologie biedt om eerst andere noodzakelijke actie te kunnen nemen, heeft geleid tot stringente jurisprudentie. Zo is het bijvoorbeeld niet toegestaan om in de vergunning nader te omschrijven wat onder zo spoedig mogelijk dient te worden verstaan door daaraan een tijdspanne te verbinden (ABRvS 12 juni 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AY3664). Artikel 2.16 stelt nu echter dat de <i>veroorzaker</i> <i>onverwijld</i> dient te melden. <i>Onverwijld</i> betekent: ogenblikkelijk, direct, zonder langer te wachten, wordt gelijk tot actie overgegaan. Bezien het voorgaande is dit niet wenselijk nu de veroorzaker in de gelegenheid dient te worden gesteld om eerst andere noodzakelijke actie(s) uit te voeren. Op grond hiervan wordt verzocht “onverwijld” te vervangen door “zo spoedig mogelijk”. Daarnaast geldt dat de regels voor een ongewoon voorval versnipperd in de nieuwe regels zijn opgenomen. Door de meldingsregeling versnipperd op te nemen is het onduidelijk wat nu <i>onverwijld</i> gemeld dient te worden. Zo beperkt art. 2.18	DSM en CSP	

	beperkt zich bijvoorbeeld tot het onverwijld melden van alleen luchtverontreiniging. De vraag die rijst is of ongewone voorvallen die betrekking hebben op andere milieucompartimenten zoals bijvoorbeeld geluid en bodem dan niet meer onverwijld behoeven te worden gemeld.		
2.17 2.18	Artikel 2.17 kent geen begrenzing, er is geen drempel m.b.t. de classificatie van een ongewoon voorval. De gevraagde informatie wordt daarmee een onnodige veelvoud van wat nu in samenspraak tussen bedrijven en overheden is bepaald en als functioneel en nuttig is bestempeld. Maatwerkafspraken moeten voor 2.17 worden toegestaan om onnodige lastendruk bij bedrijven en overheden te voorkomen.	SNR	Verwijzing naar artikel 2.17 weglaten in artikel 2.18 waarmee een maatwerkregel of – voorschrift wel mogelijk wordt.
2.18	Artikel 2.18 (afbakening mogelijkheid maatwerkregel of maatwerkvoorschrift) De artikelen onder deze afdeling kunnen ingevolge art. 2.18 niet via een maatwerkregel of maatwerkvoorschrift worden versoepeld. Wel kunnen afspraken worden gemaakt over afgesproken codes. Artikel 17.2 Wm is destijds met medewerking van overheden tot stand gekomen waardoor via de vergunning afspraken kunnen worden gemaakt over kleine ongewone voorvallen die wel worden genoteerd en ter beschikking liggen bij het bedrijf maar niet steeds gemeld dienen te worden. Het maatwerk dat daartoe in de Koepelvergunning van de Chemelot Site is vastgelegd dient behouden te blijven om onnodige lastendruk bij bedrijven en overheden te voorkomen.	DSM en CSP	
2.18	Artikel 2.18 (versoepeling middels maatwerk bij ongewoon voorval.) De regels voor een ongewoon voorval zijn versnipperd in de nieuwe regels opgenomen. Uitgangspunt is weliswaar steeds dat een ongewoon voorval onverwijld moet worden gemeld maar door die versnippering is het toch niet helder hoe een ongewoon voorval moet worden gemeld en of daar maatwerk voor mogelijk	VNCI	

	is, zoals volgens het huidige artikel 17 lid 2 onder 4. De toelichting geeft aan dat de informatieplicht niet versoepteld kan worden via maatwerk, maar dat wel afspraken kunnen worden gemaakt over afgesproken codes. Artikel 17 lid 2 Wm is destijds met medewerking van overheden tot stand gekomen waardoor via de vergunning afspraken kunnen worden gemaakt over kleine ongewone voorvallen die wel worden genoteerd en ter beschikking liggen bij het bedrijf maar niet steeds hoeven worden gemeld. Het maatwerk dat in veel vergunningen is vastgelegd dient behouden te kunnen blijven om onnodige lastendruk bij bedrijven en overheden te voorkomen. Daarnaast is niet duidelijk of artikel 2.16 (melding aan de CvK) betrekking heeft op elk ongewoon voorval of alleen op de gevallen bedoeld in artikel 19.12 van de wet. Uit de toelichting maken wij op dat het de bedoeling is de regeling voor voorzieningen in het geval van bijzondere omstandigheden voort te zetten. Uit de tekst van het besluit lezen wij dat dit voor elk ongewoon voorval het geval zal zijn waardoor ook dit leidt tot onnodige lastendruk. Wij zij dan ook van mening dat de emissie eisen voor grote stookinstallaties (en op termijn ook de emissie eisen voor middel grote stookinstallaties) die zijn neergelegd in paragraaf 4.3 van het BAL niet van toepassing zijn op kraakinstallaties en ammoniak reformers. Bij de vergunningverlening voor dergelijke installaties moeten, in lijn met de bepalingen van de IED en bijhorende richtsnoerdocumenten, uitsluitend de BBT conclusies van de BREF LVOC en BREF LVIC in acht worden genomen en dienen uitsluitend de emissies-eisen te worden gebaseerd op de voor deze installaties afgeleide geassocieerde emissie niveaus. Dit		
--	---	--	--

	geldt ook voor de hier uit voortvloeiende monitoringsverplichtingen. De eisen in het BAL zijn deels ontleend aan bijlage V van de IED. De eisen in bijlage V van de IED, zijn op hun beurt weer ontleend aan de BREF LCP. Wellicht ten overvloede willen wij benadrukken dat bij het afleiden van geassocieerde emissieniveaus voor grote stookinstallaties in de BREF LCP nimmer de emissiegegevens van kraakinstallaties en ammoniak reformers zijn meegenomen.		
3.2.14	Activiteiten bij VHG-ondernemers: Opslag kunstmest Opslag van nitraathoudende kunstmeststoffen (3.2.14) Waar nu te vinden: Activiteitenregeling § 4.1.7. Opslaan van vaste kunstmeststoffen	VHG	Het valt op dat de verwijzing naar PGS 7 algemener is en niet concreet wordt aangegeven aan welke paragrafen uit de PGS 7 moet worden voldaan. <u>Suggestie:</u> Door in het Bal concreet aan te geven welke paragrafen uit PGS 7 van toepassing zijn, wordt voorkomen dat ondernemers de hele PGS 7 richtlijn moeten doornemen.
3.4	Artikel 3.4 en Art 3.71. e.v. (buisleiding) De regeling rond buisleidingen op terreinen en daarbuiten vinden wij niet helder. Het is goed dat de toelichting bij artikel 3.4 stelt dat pompstations geen tankstations zijn. Als wij het goed begrijpen worden buisleiding en verpompsstations binnen een Seveso inrichting bij de vergunning van die activiteit meegenomen. Echter in de toelichting bij artikel 3.4 lezen wij dat pompstations nu ook onder afdeling 3.2 en paragraaf 4.2 van de Seveso inrichting zijn gebracht. Komen zij daarmee ook onder het zware en andere regime van een Seveso inrichting? Daar kunnen wij niet mee instemmen. Wij lezen dat niet in artikel 3.4 lid 2 onder d. Verpompsstations zullen als zelfstandige eenheid niet	VNCI	

	boven de drempels van Seveso zullen komen maar het is ook niet wenselijk ze die stringente regels te brengen. Zij hebben nu een eigen vergunning, een eigen veiligheidssysteem.		
3.4	Milieubelastende activiteiten (hoofdstuk 3) Containerterminals en opslag van gevaarlijke stoffen (artikel 3.4, 3.32 en 3.44 Bal) Containerterminals ontvangen in meer of mindere (soms in overwegende) mate containers met gevaarlijke stoffen. Dit kan gaan om zogenoemde ‘tanktainers’ waarin vloeibare stoffen in bulk worden vervoerd, maar ook om ‘gewone’ zeecontainers waarin zich gevaarlijke stoffen (verpakt) bevinden. Op dit moment (onder de vigerende regelgeving) worden dergelijke terminals niet beschouwd als BRZO-inrichtingen (omdat het gaat om ‘opslag in verband met vervoer’, artikel 2, eerste lid, onder b, BRZO 2015). Wel worden in de vergunningvoorschriften eisen opgenomen die samenhangen met het overslaan van gevaarlijke stoffen (PGS 15). Het Bal biedt onvoldoende uitsluitel over het regime dat onder de Omgevingswet voor containerterminals (waar gevaarlijke stoffen worden overgeslagen) zal gelden. Meer in het bijzonder bestaat onduidelijkheid op de volgende punten: a. In art. 3.4 worden Seveso-inrichtingen aangewezen (‘BRZO’). De uitzondering voor opslag in verband met vervoer wordt beschreven op p. 29-30 van de artikelsgewijze toelichting. Daarbij is o.a. aangegeven '(...) (a)ls daarentegen in die bedrijven ook gevaarlijke stoffen worden opgeslagen vanwege voorraadbeheer ter bewaring in opdracht van derden, vanwege aflevering aan nog onbekende afnemers, of vanwege aflevering aan bekende afnemers op termijn waarbij het vervoersproces duidelijk wordt onderbroken, kunnen ze worden aangemerkt als lagedrempelinrichting of	HbR	

	hogedrempelinrichting, wanneer de daarbij behorende drempelwaarden worden overschreden. (...) Deze passage leidt tot grens- en twijfelgevallen. Zo komt het incidenteel voor dat een container langer op een terminal blijft staan en is niet duidelijk wanneer sprake is van een ‘duidelijke onderbreking’ van het vervoersproces. HbR verzoekt de minister op dit punt meer duidelijkheid te scheppen in de toelichting. Een containerterminal zou naar zijn aard niet als BRZO-inrichting moeten gelden. b. Artikel 3.32 betreft het opslaan van gevaarlijke stoffen in verpakking. Niet evident is dat een container geen verpakking is. Bovendien kunnen zich in een container wel (in ‘verpakking’) verpakte gevaarlijke stoffen bevinden. Onduidelijk is of een containerterminal waar dergelijke containers worden overgeslagen valt onder artikel 3.32. c. Artikel 3.44 is van toepassing op het op- en overslaan van gevaarlijke stoffen in containers. Bij deze paragraaf valt op dat er géén algemene regels zijn opgenomen. Een verwijzing naar PGS15 ontbreekt (dan ook). Bovendien suggereert de toelichting (p.37 artikelsgewijze toelichting) dat dit artikel alleen betrekking heeft op zeecontainers waarin gevaarlijke stoffen onverpakt in bulk worden opgeslagen (‘tanktainers’) zodat onduidelijk is of ook zeecontainers waarin verpakte gevaarlijke stoffen zijn opgeslagen, hieronder vallen, en zo niet, waar deze dan wel onder vallen. Aanvullend wordt opgemerkt dat in de huidige praktijk de regel geldt dat in een vergunning moet worden aangegeven welk artikel van een PGS van toepassing is met de bijbehorende onderbouwing. Door nu in het Bal de PGS als geheel te noemen vervalt deze nuance. HbR gaat er van uit dat een dergelijke wijziging van beleid niet beoogd is en verzoekt om alsnog deze nuancering in de betreffende artikelen op te nemen.		
--	--	--	--

3.6.4	Activiteiten bij VHG-ondernemers: Kleinschalige opslag groenafval en overige afvalstoffen Opslag compost Compostering Tuinbouwbedrijf met teelt in een gebouw (3.6.4). - Onderhoud van de openbare ruimte (3.7.7) <i>(Het opslaan van stoffen en het onderhouden van voertuigen en werktuigen voor onderhoud van de openbare ruimte is een milieubelastende activiteit)</i> Beide paragrafen verwijzen – o.a. – naar: - § 4.88 Composteren en opslaan van groenafval Waar nu te vinden: Activiteitenbesluit § 3.5.7 Composteren/ Activiteitenregeling § 3.5.5. Composteren.	VHG	-In artikel 4.868 van het Bal wordt een aangesloten bodemvoorziening voorgeschreven, daar waar in de Activiteitenregeling (3.9.5.lid 3.) nog kon worden volstaan met plaatsing boven een absorberende laag. <u>Suggestie:</u> Regeldruk rondom compostering niet nog verder verhogen. Opslag boven absorberende laag ook toestaan voor langere periodes. -Regels m.b.t. de afstand van composthopen tot gevoelige bestemmingen zijn niet opgenomen in het Bal. Deze eisen zijn echter wel opgenomen in het Besluit kwaliteit leefomgeving. <u>Suggestie:</u> Het is gewenst dat alle eisen rondom compostering worden gebundeld en op één plek worden opgenomen. -Wat opvalt, is dat de regels composteren en opslaan van groenafval (uit hoofdstuk 4 Bal) alleen van toepassing zijn als deze plaatsvinden binnen de in hoofdstuk 3 opgenomen activiteiten waarin concreet naar paragraaf 4.88 wordt
-------	--	-----	--

			verwezen (naast de in de 2^e kolom opgenomen activiteiten zijn dat: veehouderij, glastuinbouwbedrijf, akker- of tuinbouwbedrijf, agrarisch loonwerkbedrijf). De vraag is nu hoe omgegaan moet worden met de situatie waarin ondernemers (VHG lid) wel composteert/opslaat, maar haar bedrijf niet in hoofdstuk 3 wordt genoemd? <u>Suggestie:</u> Wij verzoeken u om duidelijkheid te verschaffen over bovenstaande.
3.6.6	Activiteiten bij VHG-ondernemers: Kleinschalige opslag gevaarlijke stoffen (bestrijdingsmiddelen, jerrycans benzine etc.) Landbouwmechanisatiebedrijf (3.6.6) Opslaan van gevaarlijke stoffen in verpakking (3.2.11) Waar nu te vinden: Activiteitenregeling § 4.1.1. Opslaan van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking,	VHG	Paragraaf 4.100 kan van toepassing zijn op ondernemers (VHG-leden). In vergelijking met de Activiteitenregeling valt op dat volgens het artikel 4.1027 Bal de PGS 15 integraal van toepassing is op de opslag(voorziening), terwijl de Activiteitenregeling in artikel 4.3 concreet verwijst naar passages uit de PGS 15. Overigens is op pagina 304 van de Nota van toelichting wel uitgelegd aan welke delen van PGS moet worden voldaan. <u>Suggestie:</u> Verplaats de verduidelijking uit de Nota van toelichting in het Bal. Hiermee wordt voorkomen dat

			ondernemers de hele PGS15 richtlijn moeten doornemen.
3.7.8	Activiteiten bij VHG-ondernemers: Stalling van materieel, kleine werkplaats Repareren en verhuren van gemotoriseerde werktuigen (3.7.8) Nu: Her en der regels in Activiteitenbesluit en Activiteitenregeling. Voorbeeld § 4.6.4. “Onderhouden of repareren van motoren, motorvoertuigen, spoorvoertuigen of andere gemotoriseerde apparaten of proefdraaien van verbrandingsmotoren” en § 4.5.2. Lassen van metalen. Waar nu te vinden: Het is zoeken om alle milieuregels die van toepassing zouden kunnen zijn, te vinden in het besluit en de regeling.	VHG	Regels zijn goed vindbaar via de ‘richtingaanwijzer’ in hoofdstuk 3. In hoofdstuk 3 moet wel een keuze worden gemaakt tussen “Landbouwmechanisatiebedrijf” of “Repareren en verhuren van gemotoriseerde werktuigen”. Deze paragrafen sluiten elkaar uit (kunnen niet tegelijkertijd van toepassing zijn), terwijl er ondernemers (VHG leden) kunnen zijn waarbij een mix plaatsvindt van deze milieubelastende activiteiten. <u>Aandachtspunt:</u> Onduidelijk is hoe moet worden omgegaan met de situatie waarin de verhuur van werktuigen niet uitsluitend plaatsvindt voor agrarische activiteiten (en dus niet enkel sprake is van een landbouwmechanisatiebedrijf).
3.8	Artikel 3.8 Door de strekking van artikel 3.8, lid 2 kan de indruk worden gewekt dat ook een kraakinstallatie of een ammoniak reformer een grote stookinstallatie in de zin van de IED is. De eisen in het BAL zijn deels ontleend aan bijlage V van de IED. De eisen in bijlage V van de IED, zijn op hun beurt weer ontleend aan de BREF LCP. Wellicht ten overvloede willen wij benadrukken dat	VNCI	

	bij het afleiden van geassocieerde emissieniveaus voor grote stookinstallaties in de BREF LCP nimmer de emissiegegevens van kraakinstallaties en ammoniak reformers zijn meegenomen. Graag zien wij dat artikel 3.8 dan wel artikel 4.22 op dit punt wordt verduidelijkt. In lijn met de titel van afdeling 3.2 zijn kraakinstallaties en ammoniak reformers geen activiteiten die een bedrijfstak overstijgen maar een hoofdactiviteit op zich. In de scope van LCP BREF(juni 2016) staat dat duidelijk dat verbranding in procesfornuizen niet in deze BREF is meegenomen.		
3.11 Ob	Overigens kan op grond van artikel 3.11 het bevoegd gezag ook worden overgedragen aan een ander bestuursorgaan, mits er instemming is van het andere bestuursorgaan (“flexibiliteitsregeling bevoegd gezag”). Is zo’n overdracht een besluit in de zin van de Awb waar rechtsbescherming tegen openstaat? Dat is niet duidelijk.	NS	
3.12	Artikel 3.12 Dit artikel vinden wij een goed voorbeeld hoe het begrip activiteit tot onduidelijkheden leidt. De activiteit lozen natte koeltoren is als zodanig niet vergunningsplichtig maar zal wel meegenomen worden als tmf bij bijvoorbeeld een IPPC installatie. Dan geldt par 4.45 over het beheerssysteem. Daarnaast rijst de vraag (voor paragraaf 4.112) waarom alleen chloorbleekloog mag worden toegevoegd en blijkbaar geen anti corrosiemiddelen. Dat laatste mag nu wel en dat is essentieel voor de goede werking van de installatie.	VNCI	
3.23 lid 3 sub c en art. 4.1170	KWA: De aanwijzing van vergunningsplichtige gevallen voor bodemenergie is nu niet helemaal waterdicht. Gevallen waarbij tussen 25 en 40 graden wordt geïnfiltreerd, lijken nu niet vergunningsplichtig.	KWA	Artikel aanpassen.
3.26-3.27	Redactioneel bij art. 3.26-3.27: er wordt gesuggereerd dat “ADR Klasse 2” een aanwijsbare groep van stoffen zou zijn (giftig,	FME-CWM	-

	brandbaar, oxiderend enz.) maar dat is niet zo. ADR Klasse 2 heeft betrekking op alle gassen: hetzij samengeperst, hetzij samengeperst en/of sterk gekoeld. De toevoeging kan er dus uit, deze staat nu ook niet in het Bor. Zelfde opmerking bij art. 3.32 en 3.33. Ook tekstueel: uit art. 3.27, onder d, in combinatie met art. 3.28 zou kunnen worden afgeleid dat de opslag van methaan/CNG/LNG tot 20 m3 vergunningvrij is én dat daar geen algemene regels voor gelden maar wellicht komen dergelijk kleine opslagen van CNGLNG in de praktijk niet voor. Ik kan mij in ieder geval niet voorstellen dat de regels voor propaan of voor inerte gassen bruikbaar zouden zijn, zeker niet voor CNG maar eigenlijk ook niet voor LNG, tot 20 m3.		
3.27	Onduidelijkheid bestaat over inrichtingen waarop meerdere particuliere eigendommen aanwezig zijn waarin, mogelijkerwijs, propaantanks aanwezig zijn. Het BAL sluit niet uit dat deze kleine tanks niet meetellen bij de eis dat een vergunning nodig is bij 'propaan in meer dan twee tanks'. Nadere duiding is vereist.	Hiswa	
3.31	Artikel 3.31 (par 3.2.10): Het opslaan van deze oliën in bovengrondse opslagtanks voor zover niet vergunningsplichtig valt onder par 4.95. Wij missen in 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie analoog aan par 4.93. en 4.94. De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen? Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels. In het algemeen zien wij graag dat voor de regels voor de opslag voor gevaarlijke stoffen wordt aangesloten bij de formuleringen en aanpak van bestaande PGS-sen. Er lijkt erop dat formuleringen	VNCI	

	van verschillende PGS-sen zijn vermengd (zie ons voorbeeld bij art 4.898) Ook is er geen rekening gehouden met bestaande situaties waar de PGS dat wel doet. Dit is ongewenst. PGS richtlijnen zijn in beginsel bedoeld voor nieuwe situaties.		
3.31	Het opslaan van meer dan 250 liter oliën, vetten of pekels is een milieubelastende activiteit zoals bedoeld in artikel 3.29. Voor zover de opslagtank een inhoud heeft van ten hoogste 150.000 liter (niet vergunningplichtig) moet worden voldaan aan de regels bedoeld in paragraaf 4.95. Wij missen in paragraaf 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie, zoals dit in paragrafen 4.93. en 4.94 wel wordt vermeld. De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen. Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels.	SNR	
3.33	Hierin worden bedrijven vergunningplichtig gemaakt als ze meer dan 10.000 kg gevaarlijke stoffen in verpakking opslaan. Dat was voorheen meer dan 10 ton per opslagvoorziening	TLN	eerste lid onder a wijzigen in "van meer dan 10.000 kg in een opslagvoorziening"
3.33	Hierin worden bedrijven vergunningplichtig gemaakt als ze meer dan 10.000 kg gevaarlijke stoffen in verpakking opslaan. Dat was voorheen meer dan 10 ton per opslagvoorziening.	TLN	eerste lid onder a wijzigen in "van meer dan 10.000 kg in een opslagvoorziening"
3.33 lid 1 sub a	Philips: drempel voor vergunningplicht wijkt af van huidige drempel.	Philips	meer dan 10.000 kg gevaarlijke stoffen <u>per opslagvoorziening</u>.
3.35	Onduidelijkheid bestaat over 'pyrotechnische artikelen voor theatergebruik'. Als daarmee de 'nautische pyrotechnische reddingmiddelen' onder 'vuurwerk' valt, ontstaat er een onwerkbaar situatie. Nadere duiding is vereist voor nautische pyrotechnische reddingmiddelen. Daarnaast geldt hetzelfde als genoemd onder 3.27, omdat deze reddingmiddelen mogelijk anderszins aan boord liggen binnen de inrichting.	Hiswa	

3.44	De volgende activiteiten zijn milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 2.1: a. het onverpakt in bulk opslaan van meer dan 1 kg vaste gevaarlijke stoffen van ADR-klasse 4, ADR-klasse 5.1, ADR-klasse 6.1, ADR-klasse 6.2, ADR-klasse 8 of ADR-klasse 9 die het aquatisch milieu kunnen verontreinigen, of b. het overslaan van gevaarlijke stoffen in container van en naar schepen.	SNR	
3.47	Artikel 3.47 Het is niet helder wat wordt bedoeld met opslaan van afvalstoffen ‘op een andere locatie dan de locatie van productie’. Chemische bedrijven staan veelal op grote terreinen waar productie en opslag op een ander deel van dat terrein/ die locatie plaatsvindt. Daarnaast zijn chemische bedrijven vaak gesitueerd in clusters met meerdere bedrijven op een locatie / terrein.	VNCI	
3.47	Philips: op grond van MvT bij dit artikel is ook sprake van afgifte van afvalstoffen als afval van de ene vestiging naar de nevenvestiging van dezelfde rechtspersoon wordt gebracht. Dit kan ik moeilijk rijmen met art. 3.47, lid 1 sub a,b, en c: “op een andere locatie dan de locatie van productie”. Blijkbaar is het toch mogelijk om voorafgaand aan de afgifte het afval van de ene vestiging naar de andere te brengen. Waar ligt de grens tussen “wel of geen afgifte”?	Philips	Duidelijk maken wanneer sprake is van afgifte als afval binnen hetzelfde bedrijf/zelfde rechtspersoon wordt aangeboden voor opslag. Is relevant ivm eventuele vergunningplicht op grond van artikel 3.147
3.48 lid 2 onder b	Grens is nu gesteld op 600 m3 groenafval dat een bedrijfsafvalstof is. Er is ook sprake van groenafval van derden (particulieren, gemeenten, etc.)	CUMELA Advies	Zinsdeel ‘ <i>dat een bedrijfsafvalstof is</i> ’ verwijderen
3.48 lid 2 onder b Zie ook artikel 4.88	Grens is nu gesteld op groenafval tot 600 m3; Grens is niet meer actueel (dateert uit circa 1996) en milieukundig niet specifiek relevant. Ihkv duurzame inzet van groenafval ihkv biomassa / energieproductie is een grotere capaciteit noodzakelijk waarbij minimale milieurisico’s aan de orde zijn.	CUMELA Advies	Grens hoeveelheid aanpassen naar 1.500 m3 (zie ook hiervoor)

3.71	Artikel 3.71 Lid 3b Het onderscheid tussen leidingen die bij een station (inrichting) horen en welke leidingen niet, is niet duidelijk omschreven. Dit doet zich met name voor bij stations die niet over een milieuvergunning beschikken. Het is niet duidelijk waar de toevoerleiding van een dergelijk station qua regime onder valt. Dit heeft ook consequenties voor de toe te passen regels voor de risicoberekening. Een en ander kan leiden tot grotere risicocontouren, met name als doorgaande leidingen worden toegekend aan stations. In de toelichting op dit artikel staat: "... en mag geen toxische of explosieve componenten bevatten". Dit zou betekenen dat de geringste hoeveelheid bijgemengd waterstof er al voor kan zorgen dat de leiding niet meer als een aardgasleiding mag worden gezien. In de toelichting op artikel 3.71 staat: "Buisleidingen die zijn gelegen op een locatie waar een activiteit wordt verricht met (complexe) externe veiligheidsrisico's vallen op grond van het derde lid buiten het toepassingsbereik." Dit betekent dat alle eigen leidingen binnen de hekken van een inrichting niet onder artikel 3.71 vallen en dus tot de inrichting gerekend moeten worden. Dit kan grote gevolgen hebben voor de risicocontouren van de inrichtingen!	Velin	Voorstel: VELIN kan met een verbetervoorstel komen op dit punt. Voorstel: toevoegen van een extra lid, lid 3c, waarin bepaald wordt dat waar geen extern veiligheidsrisico bestaat, geen risicoberekening noodzakelijk is. Dit is aan de orde bij het kruisen van belangrijke waterstaatswerken conform NEN 3651 met een leiding met gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld als het gaat om diepe boring waardoor de leiding vele meters onder maaiveld en wateroppervlak komt te liggen). Voorstel: geef een maximum percentage aan wat aan toxische of explosieve stof mag worden meegevoerd met de aardgasstroom, om nog te kunnen spreken van een aardgasleiding. Voorstel: VELIN stelt voor hier een werkbaar alternatief toe te passen dat aansluit bij de tot nu toe gehanteerde toedeling van leidingen tot ofwel de inrichting (Bevi) ofwel het bovenlokale transportsysteem (Bevb).
3.71	Artikel 3.71 (milieubelastende activiteit) Het exploiteren van een buisleiding op een locatie met externe veiligheidsrisico's is geen milieubelastende activiteit. In de NvT	DSM en CSP	

	staat hiertoe vermeld dat het bevoegd gezag <i>de risico's in samenhang met het risico van andere gevaarbronnen beoordeelt</i>. Dat betekent in feite een cumulatie van risico's, hetgeen hierna aan de hand van een voorbeeld toegelicht: als op een bepaalde locatie op de Site 10-6 risico is en daarnaast ook een 10-6 risico aanwezig is als gevolg van een buisleiding van bijvoorbeeld de Gasunie, zal cumulatie optreden (2 x 10-6). <u>M.b.t NvT bij dit artikel</u> In de NvT (artikelsgewijs) wordt gesteld: <i>“Buisleidingen die zijn gelegen op een locatie waar een activiteit wordt verricht met (complexe) externe veiligheidsrisico's vallen op grond van het derde lid, buiten het toepassingsbereik. Voorwaarde is dan wel dat de buisleiding daarmee samenhangt of in technisch verband staat en voor die activiteit een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit is afgegeven waarin voorschriften zijn opgenomen over die buisleiding.”</i> 1. Wat dient te gelden als het bevoegd gezag heeft geoordeeld dat er geen vergunningsvoorschriften in de omgevingsvergunning behoeven te worden opgenomen. Dient de buisleiding dan toch als een separate milieubelastende activiteit te worden gezien? 2. Dit dient goed onder het overgangsrecht te worden geregeld (zie mede hiervoor onder a.) Immers worden drijvers van Seveso inrichtingen anders geconfronteerd met vele nieuwe vergunningplichtige milieubelastende activiteiten. In veel bestaande vergunningen zullen geen bepalingen specifiek voor leidingen zijn opgenomen.		
--	---	--	--

	In de NvT (artikelsgewijs) staat voorts vermeld: <i>“Er zijn ook buisleidingen die locaties van anderen doorkruisen waar milieubelastende activiteiten plaatsvinden en waarvoor geen voorschriften zijn opgenomen in de omgevingsvergunning, omdat de vergunninghouders geen zeggenschap hebben over deze buisleidingen. In die gevallen maakt de buisleiding geen deel uit van die milieubelastende activiteit (met externe veiligheidsrisico's) en valt de buisleiding onder het toepassingsbereik van deze paragraaf.”</i> De laatste zinsnede is onduidelijk: in het geval van een doorkruisende leiding heeft de derde blijkbaar alsnog een omgevingsvergunning nodig. Immers wordt gesteld dat de buisleiding dan toch onder het toepassingsbereik van de paragraaf valt. Dit kan niet de bedoeling zijn.		
3.73 ev (paragraaf 3.4.1 Metaalindustrie, m.n. kopje)	Kopje 'Metaalindustrie is voor sommige ondernemers niet herkenbaar	Metaalunie	Wijzig naam in: Metaalindustrie/Metaalbewerking
3.73 lid 1 h	vermeld staat 'het maken van producten van metaal'. Veel bedrijven maken zelf geen (eind)producten maar voeren bewerkingen uit aan metaal.	Metaalunie	Verbreden formulering naar 'producten van metaal en/of bewerkingen aan metaal.
3.73 lid 3.b	deze paragraaf is niet van toepassing als ... b. ... of bedrijf aan huis'. Sommige bedrijven voldoen nu aan de omschrijving 'bedrijf aan huis' terwijl deze nu gewoon onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit vallen. Er is geen goede reden om deze bedrijven nu van deze paragraaf uit te zonderen. Wat geen pleidooi is om deze bedrijven overal maar toe te staan, want als dit bedrijf op een bedrijventerrein zit, kan een buurbedrijf daar ongewenst last van hebben.	Metaalunie	Ongedaan maken van deze uitzondering

3.73-3.81	Art. 3.73 – 3.81: het is wat puzzelen tussen enerzijds deze artikelen en anderzijds de categorieën 11 t/m 14 Bijlage 1 Bor maar op zich maakt het ‘uit elkaar trekken’ van o.m. metaal en minerale industrie het wel veel overzichtelijker. Wel is er naar ons idee her en der wat misgegaan bij de omzetting, zo is er een geheel nieuwe vergunningplichtige categorie ‘het verwerken van metalen ..’ (art. 3.77, lid 1 onder c) ontstaan en komt het criterium van de 2.000 m2 her en der op een niet- logische manier terug, of is juist weggefallen. Dat oppervlakte-criterium heeft thans te maken met het feit dat sommige grotere bedrijven zijn aangemerkt als ‘grote lawaaimaker’ en daarom zijn ingedeeld bij GS. Mutatis mutandis voor art. 3.78 lid 1 onder d waar de vrachtwagen- en busbedrijven uit cat. 13.3 er uit zijn gevallen met de 4^e tranche Act.besluit (waar wij nog een opmerking over hadden gemaakt waar geen gehoor aan is gegeven). Art. 3.78, lid 1 onder c is niet correct omdat de niet-IPPC galvanobedrijven thans vergunningvrij zijn. Mutatis mutandis voor de hoofdstukken 4 en 5 waar nu voor mij de tijd ontbreekt om overal de link te leggen met het Act.besluit maar waar ik bv. aanliep tegen de niet-uitvoerbare verplichting voor scheepswerven om het testen van motoren altijd in pandig uit te voeren, en evenzeer dat stralen moet geschieden boven een vloeistofdichte voorziening waarbij ook meer algemeen opvalt dat de voorschriften m.b.t. stralen sterk afwijken van de huidige voorschriften in AB/AR.	FME-CWM	Vraag/aanbod om er een keer een middag uitgebreid voor te gaan zitten en een en ander (bij wijze van spreken) regel voor regel door te nemen van oud naar nieuw.
3.73. lid 1d	(3d) printen ontbreekt	Metaalunie	Toevoegen
3.78 lid a	als vergunningplichtig wordt hierin aangewezen 'het smeden met hamers', terwijl veel kunst- en siersmeden dit al sinds jaar en dag zonder problemen toepassen terwijl zij vallen onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit (en voorganger daarvan)	Metaalunie	het smeden met hamers' weglaten óf als er om ons bekende redenen voor exceptionele gevallen toch aanleiding is om in deze lijn verder te denken iom de branche Metaalunie/NGK

			kiezen voor zodanige formulering/onderdrempel dat kaf van het koren gescheiden wordt en er niet veel bedrijven onnodig en disproportioneel de dupe zijn van deze beleidswijziging.
3.92	Artikel 3.92 De verwijzing naar par. 4.33 ontbreekt in art. 3.92. Met name producenten van farmaceutische producten vallen onder de regels van een oplosmiddeleninstallatie. (zou in analogie moeten zijn met bijv. de rubber- en kunststofindustrie, waar in art 3.103 g wel een verwijzing is opgenomen.) Wij gaan ervan uit dat de verwijzing naar de regels voor het maken van titaandioxide een omissie is.	VNCI	
3.93	Art 3.93 is van toepassing i.v.m. de RIE-bedrijven o.a. heatset en illustratiedruk	KVGO	
3.97	Artikel 3.97 (Voedingsmiddelenindustrie) Onduidelijk is waarom er onderscheid wordt aangebracht tussen levensmiddelen en voeder (onder a) en het maken of bewerken van voeding voor landbouwhuisdieren (onder e) Immers voeding voor landbouwhuisdieren is ook voeder. De productie van voeder voor landbouwhuisdieren is nu altijd, ongeacht volume een milieubelastende activiteit. De productie van petfood (niet landbouwhuisdieren) ontbreekt hier. Is dat (on)bedoeld? Omdat zetmeel en suiker niet worden gemaakt maar gewonnen uit gewassen hoort de formulering: het maken van zetmeel en suiker in 3.97 onder f aangepast te worden.	VNCI	

	Het uit gewassen gewonnen zetmeel kan vervolgens worden bewerkt (gemodificeerd) en afgezet worden als grondstof voor diverse toepassingen (food, feed en overig)		
3.99	Artikel 3.99 (algemene regels) a) Het mechanisch bewerken van diverse materialen, bedoeld in paragraaf 4.20 Mechanische bewerkingen van de genoemde materialen moeten altijd in pandig plaatsvinden en er geldt een reeks van verplichtingen m.b.t. emissies. In de praktijk hebben bedrijven voor papier, karton en/of plastic perscontainers in gebruik. (t.b.v. van het mechanisch verdichten). Op grond van de huidige formulering is dat dan niet meer toegestaan in de buitenlucht en moet aan allerlei verplichtingen worden voldaan waarvan het milieubelang niet vaststaat (4.341 t/m 4.347). d) Het op- en overslaan van goederen, bedoeld in paragraaf 4.106	VNCI	
3.101	Het maken van producten van kunststof zou, zoals het nu gesteld is, ook kunnen gelden voor polyester jachtbouw en – service. En heeft voor pleziervaartuigen een relatie met art. 3.109/3.110. Zoals de meldingsplicht voor lassen en soldeerwerk nu staat omschreven, kan deze opgevat worden als een meldingsplicht vier weken voor iedere keer dat een dergelijke activiteit wordt uitgevoerd en niet zoals naar alle waarschijnlijk de bedoeling is van het artikel vier weken voor de eerste keer dat de desbetreffende activiteit wordt uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor onderhoudsmeldingen.	Hiswa	

3.105	Art 3.105: ontbreekt verpakkingsdiepdruk, digitale druk rotatiezeefdruk (flexografie is niet hetzelfde als verpakkingsdiepdruk). In activiteitenbesluit gebruiken we het begrip flexodruk in plaats van flexografie (zie ook 4.155). Rotatie zeefdruk We hebben verpakkingsdruk met de technieken flexodruk, verpakkingsdiepdruk en waarbij nu ook digitale druk oprukt	KVGO	
3.105	Artikel 3.105 (milieubelastende activiteit) 1. Het bedrukken van materialen met zeefdruk, vellenoffset, rotatieoffset, illustratiediepdruk of flexografie is een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 2.1. 2. Deze activiteit omvat ook andere milieubelastende activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie en die: a. hiermee rechtstreeks samenhangen, in technisch verband staan, en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging, of b. deze functioneel ondersteunen. 3. Deze paragraaf is niet van toepassing als alleen materialen worden bedrukt: a. bij een huishouden of bij het uitoefenen van beroep of bedrijf aan huis, of b. voor educatieve doelen (dat betekent dat een drukker die alleen educatief drukwerk maakt is uitgezonderd) controleren bij toelichting	KVGO	
3.107	Artikel 3.107 lid1 onder d/ moet paragraaf 4.33 zijn (en niet 4.27 zoals er staat).	KVGO	
3.132	Dit artikel lijkt te suggereren dat het breken van puin vergeleken wordt met recycling van papier, karton, textiel, glas en hout. In artikel 3.133 wordt o.a verwezen naar paragraaf 4.19 (mechanisch bewerken van steen). Blijkens de definitie van mechanisch bewerken van steen zoals opgenomen in het Activiteitenbesluit valt het breken van puin	BRBS	Voor zover paragraaf 4.19 van het Ontwerpbesluit activiteiten leefomgeving mede van toepassing is op de activiteit puinbreken, sluiten deze voorschriften niet aan bij de activiteit. Verzocht wordt in de

	pertinent niet onder deze definitie. ⁴ In de toelichting bij het Ontwerpbesluit Activiteiten leefomgeving (meer specifiek: pagina 158) wordt echter gesteld dat paragraaf 4.19 (o.a.) ook van toepassing is of kan zijn als het breken van steen een structurele activiteit betreft.		toelichting een heldere scheiding aan te brengen.
3.147 onder t	Zie hiervoor 3.48, lid 2, onder b	CUMELA	
3.151 lid 2 onder b.	Uitzondering geldt alleen voor groenafval dat een bedrijfsafvalstof is ! Is verzwaring t.o.v. BARIM i.c. BOR, bijlage C, 28.10, sub 28 onder a en c; Sinds 1/1/2016 is opslaan van groenafval van derden ook mogelijk. Versnipperen (verkleinen) was al mogelijk. Geen onderscheid tussen 'eigen' groenafval of van derden .	CUMELA	Tekst aanpassen ; al dan niet in samenhang met AO/IC beleid.
3.161 lid 2 onder b sub 2	Het 'verwijderen' van niet-gevaarlijk.....Niet duidelijk waar 'verwijderen' betrekking op heeft? Van de bedrijfslocatie ? Uit het milieu?//	CUMELA	Verduidelijken
3.178	Regels niet volledig of niet van toepassing irt agrarisch loonwerk	CUMELA	Toevoegen: paragraaf 4.84 en 4.93. Verwijderen: paragraaf 4.103
3.180	nu staat geformuleerd 'voor agrarische activiteiten van derden'. Dit is te beperkend nu veel van deze bedrijven ook of hoofdzakelijk zich richten op 'groenonderhoud', hetgeen niet als 'agrarisch' gezien wordt.	Metaalunie, LTO Glaskracht	Aanvullen formulering met 'voor agrarische <u>en groenonderhoud</u> activiteiten voor derden'
3.191	Regels niet volledig of niet van toepassing irt GWW-bedrijf	CUMELA	Toevoegen: paragraaf 4.39, 4.49 (= combinatie met paragraaf 4.19) en 4.93 Verwijderen: paragraaf 4.103

⁴ Zo ook: <http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteiten/materiaalbewerking/steen-beton/mechanisch-bewerken/>

3.201	Laboratoria (artikel 3.201 Bal) Uit het artikel, dat betrekking heeft op ‘laboratoria’ blijkt niet duidelijk wat bedoeld wordt met een laboratorium. Is bijvoorbeeld een testfaciliteit voor scheepsmotoren een laboratorium? Dit lijkt te vallen onder het eerste lid, onder d, maar dit is vermoedelijk niet de intentie. De toelichting biedt hierover geen uitsluit.	HbR	
3.208	Regels niet volledig of niet van toepassing irt cultuurtechniek/hovenier / openbare ruimte	CUMELA Advies	Toevoegen: paragraaf 4.49 en 4.93 Verwijderen: paragraaf 4.103
3.218	Art 3.218 (Brandbestrijdingstechnieken) Als een permanente voorziening aanwezig is dat een mba en vergunningsplichtig. Inclusief een lozingsvergunning voor het lozen van het dat bluswater en regels voor emissies van zzs. Valt onder tmf maar de regels gelden.	VNCI	
3.223	Brandstoffenhandel en tankopslagbedrijven; milieubelastende activiteit ‘vervoer’; ADR-truckparkings In artikel 3.223 is ‘vervoer’ aangewezen als milieubelastende activiteit. Voor de uitgebreide praktijk van logistiek en transport in het havengebied is van belang wat hiervan exact de reikwijdte en het gevolg is. In dit verband enkele specifieke opmerkingen: a. Wat is de reikwijdte is van de activiteit 'vervoer': in hoeverre vallen activiteiten die geen vervoer zijn, maar wel onderdeel zijn van de vervoersketen hieronder? Het feit dat in artikel 3.224 wordt verwezen naar parkeren doet vermoeden dat die activiteit (ADR-truckparkings) in elk geval onder de aanwijzing valt. HbR ziet dit graag verduidelijkt. b. Hoe dan ook biedt het Bal niet de gewenste duidelijkheid over de regels waar ADR-truckparkings aan moeten voldoen; als zij niet onder artikel 3.223 vallen dan lijkt geen enkele regeling van toepassing. Gelet op de onduidelijkheid die er	HbR	

	ook onder de huidige regelgeving al is, vraagt HbR om een heldere regeling op dit punt. c. Gelet op de aanwijzing van 'vervoer' als MBA in artikel 3.223 rijst de vraag in hoeverre bij de beoordeling c.q. verlening van de vergunningen, bedoeld in art. 3.224 ook het vervoer dat met de vergunningplichtige activiteit samenhangt, onderdeel wordt van de vergunning. Dit is met name van belang omdat door vervallen van het inrichtingenbegrip de grens van de inrichting (nog) minder helder is. d. Op grond van artikel 3.224, in samenhang met art. 3.223 onder 2, geldt een vergunningplicht voor vervoer over water van een klasse 2 container > 13 m³ (bijvoorbeeld met LPG, bedoeld als brandstof voor het schip). Dit is praktisch niet uitvoerbaar en ook vast niet de bedoeling,		
3.231 lid 1	nu staat vermeld 'het onderhouden, wassen en ombouwen van motorvoertuigen voor derden ...'. Dit is te beperkend doordat carrosseriebouw (waar het kopje van de paragraaf wel zegt voor te zijn bedoeld) hier niet ondervalt, omdat het geen 'motorvoertuig' betreft en ook getwijfeld wordt of je moet spreken van 'ombouwen' in plaats van nieuwbouw	Metaalunie, BOVAG	Iom bedrijfsleven aanpassen van de formulering zodat carrosseriebouw er zonder discussie onder valt
3.236 lid 2	Dit is een ongewenste verzwaring: voor het proefdraaien met testbanken van motoren geldt nu geen vergunningplicht	BOVAG, Metaalunie	Schrappen 'motoren' of een vermogensdrempel inbouwen waarbij een vergunning verplicht is boven een vermogen van 1.500 KW.
3.241	Hierin wordt gesteld aan welke paragrafen een transportbedrijf moet voldoen. Er wordt echter niet verwezen naar paragraaf 4.100 (opslag gevaarlijke stoffen in verpakking). Betekent dit dat transportbedrijven geen gevaarlijke stoffen in verpakking meer mogen opslaan? Of mag dat wel en gelden er geen regels voor?	TLN	Paragraaf 4.100 toevoegen aan 3.241 of toelichten waarom deze niet wordt genoemd in 3.241

3.241	Hierin wordt gesteld aan welke paragrafen een transportbedrijf moet voldoen. Er wordt echter niet verwezen naar paragraaf 4.100 (opslag gevaarlijke stoffen in verpakking). Betekent dit dat transportbedrijven geen gevaarlijke stoffen in verpakking meer mogen opslaan? Of mag dat wel en gelden er geen regels voor?	TLN	Paragraaf 4.100 toevoegen aan 3.241 of toelichten waarom deze niet wordt genoemd in 3.241
3.243	Onderhoudswerkplaatsen en wasinstallaties voor trein, tram en metro De artikelen 3.243, 3.244 en 3.25 Besluit activiteiten leefomgevingen (“Bal”) bevatten bepalingen voor onderhoudswerkplaatsen voor trein, tram en metro. Een geautomatiseerde treinwasinstallatie die zich op stuk spoor bevindt op het emplacement buiten de onderhoudswerkplaats, valt onder de reikwijdte van paragraaf 4.43 (wasstraat). Hierbij is kennelijk niet beoogd om strengere of andere, materiële criteria te introduceren met dan die thans op grond van het Activiteitenbesluit voor onderhoudswerkplaatsen gelden. Dit uitgangspunt moet in het kader van de rechtszekerheid gehandhaafd worden in de definitieve toelichting bij het Bal. Het onderhoud van spoorvoertuigen wordt beschouwd als een milieubelastende activiteit in de zin van artikel 2.1 Bal (Activiteiten die onder het toepassingsbereik van het Bal vallen). Volgens de toelichting op dit artikel gaat het daarbij uitsluitend om werkzaamheden “in de werkplaats”. Onderhoud dat buiten een speciaal daarvoor ingerichte onderhoudswerkplaats plaatsvindt, valt niet onder deze bepaling. De vraag is echter waar precies de grens ligt? Valt onderhoud aan treinen die staan op een stuk spoor buiten de werkplaats maar dat wel deel uitmaakt van het werkplaatsterrein wel of niet onder de reikwijdte van deze artikelen?	NS	

	Met betrekking tot de aan deze activiteiten te stellen eisen begrijpt NS dat onder het Bal de mogelijkheden voor maatwerk zijn verruimd ten opzicht van het Activiteitenbesluit Milieubeheer. Mogelijk kan in de definitieve toelichting worden opgenomen dat het de bedoeling is om zeer terughoudend om te gaan met deze extra bevoegdheid. Hoofregel zou moeten zijn het toepassen van de regels zonder maatwerk.		
3.261	Onbenoemd is dat een jachthaven veelal een samengesteld bedrijf is, waar binnen veel particuliere eigendommen aanwezig zijn. Als bij de opmerking in 3.27, is onduidelijk in hoeverre de houder verantwoordelijk is voor aanwezige producten binnen deze particuliere eigendommen alsmede door deze particulieren verrichte activiteiten. Tenslotte geldt ook dat er particulieren verblijven binnen deze inrichting. Het woord ligplaats behoeft duiding. Een plekje voor een kano of een plekje voor een bijboot kan niet opgaan als ligplaats, temeer daar er eisen aan worden gesteld als bijvoorbeeld onder 4.680.	Hiswa	
3.274	In de Voorpublicatie tot wijziging van het Besluit Omgevingsrecht, het Besluit Milieueffectrapportage en het Besluit algemene regels milieu mijnbouw[1] (“Voorpublicatie”) wordt voor wat betreft de vergunningplicht voor milieuaspecten in de opsporingsfase vooruitgelopen op de Ow. Zo regelt de Voorpublicatie dat voor mobiele installaties op land en in oppervlaktewater (waaronder de territoriale zee), waarmee een boorgat wordt aangelegd, uitgebreid of gewijzigd in de opsporingsfase een omgevingsvergunning vereist zal zijn.[2] Het resultaat van dit besluit is dat de minister meer regie kan voeren op de locatie en de aanleg, wijziging of uitbreiding van een boorgat, waardoor recht wordt gedaan aan het belang van veiligheid en de maatschappelijke vragen rond mijnbouwactiviteiten.	NOGEPA	

	In artikel 3.274 Bal herkent NOGEPA de hierboven omschreven ‘omgevingsvergunning voor boren’, waarin het aanleggen of aanpassen van een boorgat met een verplaatsbaar mijnbouwwerk vergunningplichtig wordt gesteld. Belangrijk verschil met de Voorpublicatie is echter dat op grond van artikel 1.3 Bal deze bepaling ook zal gelden voor de Exclusieve Economische Zone (EEZ). Hierdoor zal ook voor het aanleggen/aanpassen van een boorgat in de EEZ een omgevingsvergunning moeten worden aangevraagd. Als gevolg hiervan zullen mijnbouwbedrijven die actief zijn binnen de EEZ, net als bedrijven die werkzaam zijn op land, te maken krijgen met langere doorlooptijden en hogere administratieve lasten. Voor wat betreft mijnbouwactiviteiten op land begrijpt NOGEPA de initiatie van de vergunningplicht om zo het doel hiervan – recht doen aan het belang van veiligheid en de maatschappelijke vragen rond mijnbouwactiviteiten – het best te kunnen verwezenlijken. Het om dezelfde redenen introduceren van deze vergunningplicht voor mijnbouwactiviteiten in de EEZ is echter in de ogen van NOGEPA disproportioneel, nu zowel de belangenafweging als de relevante maatschappelijke vragen rond mijnbouwactiviteiten aldaar wezenlijk anders zijn dan die op land. In de Voorpublicatie is dan ook voor wat betreft de EEZ – omdat hier geen omwonenden zijn – bewust gekozen voor een instemmingsvereiste. Dit instemmingsvereiste strekt ter vervanging van de thans geldende meldplicht, waardoor de indieningstermijn wordt verlengd van twee naar vier weken. De invoering van dit instemmingsvereiste, waardoor tevens de merbeoordelingsplicht gaat gelden, geeft de Minister van Economische Zaken in de ogen van NOGEPA voldoende mogelijkheden om te sturen op voorgenomen mijnbouwlocaties in de EEZ. Bovendien is het handhaven van het instemmingsvereiste in lijn met de nagestreefde beleidsneutraliteit. NOGEPA stelt dan		
--	--	--	--

	ook voor om het instemmingsvereiste voor wat betreft het aanleggen/aanpassen van een boorgat in de EEZ leidend te laten zijn, in plaats van de voorgestelde vergunningplicht uit artikel 3.274 Bal.		
4.4	De relatie tussen activiteit, werkgever, zelfstandige en werknemer is onduidelijk nu de “exploitant” niet meer wordt genoemd. Wat is de verantwoordelijkheid van “specialised” contractors?	SNR	
4.5	Artikel 4.5 (informereren bij wijziging) De toevoeging dat dit onverwijld moet gebeuren kent de richtlijn en BRZO 2015 niet. Het is niet nodig en zal leiden tot discussie bij strikte handhaving over het begrip “onverwijld “ onder d: Het informeren over “een wijziging van de gegevens die bij de aanvraag om een omgevingsvergunning zijn gevoegd” is een uitbreiding van de richtlijn en BRZO 2015. Dit vereiste geldt daarin wel voor naam, adres, zetel en wie de exploitant is maar niet voor alle gegevens van de aanvraag voor de milieuvergunning. Dit is een ongewenste uitbreiding t.o.v. het huidige art 6 lid 5 BRZO 2015/ artikel 7 lid 4 van de Seveso richtlijn en leidt tot onnodige regeldruk.	VNCI	
4.5	Artikel 4.5 (informereren bij wijziging) Het begrip onverwijld informeren bij BRZO wijzigingen is nieuw en is vanuit een handhavingsperspectief onduidelijk omschreven. Ook is niet duidelijk vanaf welk moment onverwijld geïnformeerd dient te worden, getuige bijvoorbeeld het bepaalde onder e: dient te worden geïnformeerd vanaf het moment dat er met vakbonden wordt gesproken of vanaf het moment dat de directie dit besluit in haar gremia of wellicht een ander moment?	DSM en CSP	

4.5	Artikel 4.5 informeren bij wijziging - de toevoeging dat dit onverwijld moet gebeuren kent de richtlijn en BRZO 2015 niet. Het is niet nodig en zal leiden tot discussie bij strikte handhaving over het begrip “onverwijld” - De tekst onder d, informeren over “een wijziging van de gegevens die bij de aanvraag om een omgevingsvergunning zijn gevoegd” is een uitbreiding van de richtlijn en BRZO 2015. Dit vereiste geldt voor naam, adres, zetel en wie de exploitant is maar niet voor alle gegevens van de aanvraag. Dit is een ongewenste uitbreiding tov het huidige art 6 lid 5 BRZO 2015/ artikel 7 lid 4 van de Seveso richtlijn. Dit leidt tot extra bureaucratische lasten, die vanuit een risico perspectief onnodig zijn aangezien een wijziging met gevolgen al onder c) is genoemd.	SNR	
4.5 Ob	De definitie van een Projectbesluit kan mogelijk scherper. Zie artikel 4.5 Omgevingsbesluit jo. artikel 5.51 projectbesluit en definitie van projectbesluit in de bijlage bij de Omgevingswet en artikel 5.44 Omgevingswet. In toelichtende teksten wordt uitgelegd dat het projectbesluit alleen is bedoeld voor “complexe projecten die voortvloeien uit de verantwoordelijkheid van rijk of provincies.” (factsheet) of “ingrijpende en ingewikkelde projecten waarbij een publiek belang speelt” (brochure: “de Omgevingswet in beeld”, p. 19). Een simpel project, een particulier project of een project van een gemeente of waterschap kan dus niet via een projectbesluit worden gerealiseerd. Indien dit klopt zou dit scherper kunnen worden geformuleerd, bij voorkeur in één definitie.	NS	
4.6	artikel 4.6 (gelijkwaardigheid): Voor voorschriften uit de Seveso paragraaf is geen maatwerk en geen gelijkwaardigheid mogelijk.	VNCI	

	Dus ook geen afwijking van NTA 8620 die momenteel nog als keuze mogelijk is. De afwijking van het nog heel recente in werking getreden BRZO 2015 wordt niet toegelicht.(BRZO 2015 art 7 lid 6). De NTA 8620 gaat uit van het gebruik van veiligheidsprestatie indicatoren. De richtlijn verplicht daar niet toe maar zegt in Bijlage III dat dit kan horen tot de procedures. Zo ook in het BRZO 2015. Dit is een ongewenste uitbreiding van de huidige regelgeving.		
4.6	Artikel 4.6 (geen maatwerk en geen gelijkwaardige maatregel) In dit artikel wordt gesteld dat het treffen van maatwerk of gelijkwaardigheidsregel voor paragraaf 4.2 is uitgesloten. Op grond van dit artikel is dan bijvoorbeeld ook geen afwijking toegestaan van NTA 8620 die momenteel nog als keuze mogelijk is. De afwijking van het nog heel recente BRZO 2015 wordt niet toegelicht (art. 7 lid 6 BRZO 2015). De NTA 8620 gaat uit van het gebruik van veiligheidsprestatie indicatoren. De richtlijn verplicht daar niet toe maar zegt in Bijlage III dat dit kan horen tot de procedures. Zo ook in het BRZO 2015. Dit is een ongewenste uitbreiding. Het is onwenselijk om dit zo hard vast te leggen. Er zijn immers mogelijk situaties bij Seveso-inrichtingen waarbij dit wel mogelijk moet zijn. Dit is nu niet te overzien.	DSM en CSP	
4.6	Seveso inrichtingen zijn complexe inrichtingen. Juist hier kunnen maatwerkregels of –voorschriften nodig zijn. Het verbieden van gelijkwaardige maatregelen stopt innovatie en ontwikkeling. Het verbieden van maatwerk betekent dat evenmin afgeweken zou kunnen worden van NTA 8620, die momenteel nog als keuze mogelijk is. Deze afwijking van het nog heel recente BRZO 2015 wordt niet nader toegelicht (BRZO 2015 art 7 lid 6). De NTA 8620 gaat uit van het gebruik van veiligheidsprestatie indicatoren.	SNR	

	De richtlijn verplicht daar niet toe maar zegt in Bijlage III dat dit kan horen tot de procedures. Zo ook in het BRZO 2015.		
4.7	Art 4.7 Het moeten treffen van <u>alle</u> maatregelen gaat onnodig ver. Artikel 5 van de Seveso richtlijn spreekt over het treffen van alle <u>nodige</u> maatregelen. Het overnemen van deze nuance is gewenst om conform het uitgangspunt dicht bij de EU richtlijnen te blijven Daarnaast is het de exploitant die de maatregelen treft. Nu is niet aangegeven voor wie de verplichting geldt.	VNCI	
4.7	Artikel 4.7 (algemene verplichting) Artikel 4.7 dient te worden aangepast nu hier abusievelijk staat vermeld dat voor een Seveso-inrichting <i>alle</i> maatregelen worden getroffen om zware ongevallen te voorkomen terwijl art. 5 van de Seveso III richtlijn staat vermeld dat de exploitant <i>alle nodige</i> maatregelen neemt. <u>NvT bij dit artikel</u> In de NvT bij de artikelgewijze toelichting dient dit ook te worden aangepast. Zie bijvoorbeeld ook de toelichting bij artikel 4.8 inzake preventiebeleid waar wel correct “alle nodige maatregelen” staat vermeld.	DSM en CSP	
4.7	Het is onduidelijk voor wie deze algemene verplichting geldt. Er is niet langer sprake van een exploitant, bij wie de verantwoordelijkheid tot dusverre rustte. Het moeten treffen van <u>alle</u> maatregelen is ongelimiteerd. Artikel 5 van de Seveso richtlijn spreekt over het treffen van alle <u>nodige</u> maatregelen. Het overnemen van deze nuance, of het toevoegen van “redelijkerwijs passende” is gewenst om conform het uitgangspunt dicht bij de EU richtlijnen te blijven.	SNR	
4.8	Art 4.8 (preventiebeleid)	VNCI	

	Het preventiebeleid is een uitvloeisel van de richtlijn die zich beperkt tot de risico's van zware ongevallen. Ten onrechte staat er nu dat het preventiebeleid evenredig is aan de risico's <u>van gevaarlijke stoffen</u>. Het preventiebeleid richt zich niet op alle gevaarlijke stoffen maar enkel op die genoemd in Bijlage 1 van de richtlijn.		
4.8	Artikel 4.8 (preventiebeleid) In de toelichting staat dat het preventiebeleid niet bij het bevoegd gezag hoeft te worden ingediend en alleen in de inrichting aanwezig moet zijn. In de NvT bij artikel 4.7 staat echter aangegeven dat de exploitant verplicht is de door hem getroffen maatregelen in het preventiebeleid en indien van toepassing, in het veiligheidsrapport op te nemen. Niet duidelijk is of het preventiebeleid nu wel of niet in het veiligheidsrapport opgenomen dient te worden.	DSM en CSP	
4.8 t/m 4.10	Artikel 7 van BRZO 2015 is nu verdeeld en uitgebreid over drie artikelen, 4.8 t/m 4.10. Inhoudelijk is artikel 7 uitgebreid. In lid 1 aan artikel 4.8 staat bijvoorbeeld dat het preventiebeleid evenredig is aan de risico's van de Seveso inrichting en de gevaarlijke stoffen. Dit terwijl BRZO 2015: art 7 lid 2: zich beperkt tot "is evenredig aan de gevaren van zware ongevallen"	SNR	
4.10	Art 4.10 Het gaat te ver om bij <u>elke</u> wijziging van gegevens het beleid en het veiligheidsbeheerssysteem te moeten bijwerken. Zeker omdat het beleid zou moeten worden bijgewerkt bij elke wijziging van gegevens die bij de aanvraag voor de omgevingsvergunning werden vermeld. Dat zijn er veel meer dan relevant voor dit onderwerp. Het beleid houdt in wat er in artikel 4.8 wordt genoemd en daarin past niet voortdurende wijziging n.a.v. gegevens die voor het beleid zelf niet relevant zijn	VNCI	

4.11	2f: De vergunninghouder van een Seveso inrichting zou volgens dit voorschrift een schatting moeten maken van de kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval dat door een naburige Seveso-inrichting wordt veroorzaakt. Dit is niet overeenkomstig het gestelde in de artikelsgewijze toelichting dat degene die een Seveso inrichting exploiteert de interne en externe oorzaken van zware ongevallen analyseert. Analyse van een oorzaak staat los van het schatten van de kans op en de omvang van een zwaar ongeval door een naburige inrichting. Deze analyse moet immers door de exploitant van de desbetreffende inrichting uitgevoerd zijn en ter beschikking gesteld zijn aan de Seveso inrichting waarin een domino effect veroorzaakt wordt (zie artikel 8.29 BKL lid d). Dit strookt niet met de huidige door het BRZO bevoegd gezag geaccordeerde handelwijze. 3a&b: Dit is een verzwaring van het huidige beleid. De notitie over schillen is niet beleidsneutraal en er zijn geen zones voor interne veiligheid en voorbereiding op de rampenbestrijding; 3d: Seveso installatie? Moet dit geen inrichting zijn? Intern noodplan versus brandweerrapport? 3e: in een intern noodplan wordt geen rekening gehouden met (geen credits genomen voor) bescherming en interventiemiddelen. Deze eis voegt niets toe. 4b: menselijke fouten is uitgebreid tov BRZO 2015. Dit moet zijn “menselijke fouten tijdens gebruik wijziging en onderhoud”. 4d4: de kosten die zijn gemoeid moet zijn een “indicatie van de kosten”.	SNR	
------	--	-----	--

	4d5: moet luiden: “worden op adequate wijze beheerst met het complete stelsel van complete stelsel van technische en organisatorische maatregelen.		
4.11	Artikel 4.11 (veiligheidsrapport) Op grond van <u>lid 2 aanhef en onder e</u> dient het VR een berekening van het groepsrisico te bevatten. Verzocht wordt om aan te geven of dit ten behoeve van het omgevingsplan zoals bedoeld in art. 5.15 BKL is. Ingevolge <u>Lid 2 aanhef en onder f</u> dient de vergunninghouder van een Seveso inrichting een schatting te maken van de kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval dat door een naburige Seveso-inrichting wordt veroorzaakt. Dit is niet overeenkomstig de artikelsgewijze toelichting waarin wordt gesteld dat degene die een Seveso inrichting exploiteert de interne en externe oorzaken van zware ongevallen <i>analyseert</i>. <i>Analyse</i> van een oorzaak is iets anders dan het schatten van een kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval door een naburige inrichting. Deze analyse moet immers door de exploitant van de desbetreffend inrichting zijn uitgevoerd en ter beschikking zijn gesteld aan de Seveso inrichting waarin een domino effect veroorzaakt kan worden (zie artikel 8.29 BKL). Verzocht wordt om de NvT bij art. 4.11 op dit punt aan te passen zodat dit enkel betrekking heeft op de schatting van de kans en de omvang van de effecten en geen betrekking heeft op de analyse. Ingevolge <u>lid 4 aanhef en sub d onder 3</u> dient voor elk scenario inzicht te worden geboden in maatregelen die technisch mogelijk zijn om het risico op een zwaar ongeval te verkleinen tot een daarbij aangegeven niveau. Onduidelijk is wat hiermee wordt bedoeld. De huidige handelwijze die door het BRZO bevoegd gezag is geaccordeerd, is dat met de SIL/ Cactus-methodiek	DSM en CSP	

	maatregelen worden getroffen standaard die een restrisico kleiner dan 10-5 afdekken. Maatregelen die verder gaan, worden niet onderzocht. Het is beter om voor de invulling van deze aspecten inzake verdere risicoreductie het criterium groter dan het restrisico 10-5 aan te houden. Wordt voldaan aan een restrisico kleiner dan 10-5, dan hoeft dit niet te worden ingevuld. Op dit moment ontbreekt een toetscriterium voor kosten voor verdere risicoreductie. Het opnemen van kosten heeft daarom geen toegevoegde waarde.		
4.11	Artikel 4.11: Onder 2 f: De vergunninghouder van een Seveso inrichting moet een schatting maken van de kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval dat door een naburige Seveso-inrichting wordt veroorzaakt. Dit is niet overeenkomstig het gestelde in de artikelsgewijze toelichting dat degene die een Seveso inrichting exploiteert de interne en externe oorzaken van zware ongevallen analyseert. Analyse van een oorzaak staat los van een het maken van een kans en de omvang van een zwaar ongeval door een naburige inrichting. Deze analyse moet immers door de exploitant van de desbetreffende inrichting uitgevoerd zijn en ter beschikking gesteld zijn aan de Seveso inrichting waarin een domino effect veroorzaakt wordt (zie artikel 8.29 BKL) Dergelijke informatie kan wel in het noodplan worden opgenomen. In lid 3 onder b wordt in detail gesproken over zones, gesplitst naar interne en externe veiligheid en naar de voorbereiding van de rampenbestrijding. Het is ook niet duidelijk wat met dit laatste punt 1 en 3 wordt bedoeld. De richtlijn vraagt alleen om zones i.v.m. zware ongevallen (externe veiligheid Bijlage II onder 2) Lid 3 d vraagt om scenario's per installatie. Ons dunkt dat dit per inrichting moet zijn zoals ook de richtlijn in bijlage IV stelt.	VNCI	

	Lid 3 e wat wordt bedoeld met dit lid? Lid 4b: in de tekst bij “ menselijke fouten” dient toegevoegd te worden “tijdens gebruik” Lid 4d strookt niet met de huidige door het BRZO bevoegd gezag geaccordeerde handelwijze. Op basis van de SIL methodiek worden beveiligingen toegepast die standaard op een rest risico kleiner 10-5 uitkomen. Dit rest risico is algemeen aanvaard binnen de industrie en geaccepteerd door de overheid. Beter is om voor de invulling van deze aspecten verdere risicoreductie het criterium groter dan het rest risico 10-5 aan te houden. Wordt voldaan aan een rest risico kleiner dan 10-5, dan hoeft dit niet ingevuld te worden. Op dit moment ontbreekt een toets criterium voor kosten voor verdere risicoreductie, daarom heeft het opnemen van kosten geen toegevoegde waarde. Lid 5 is wel heel stellig dat de risico's worden beheerst. Wij stellen voor hier op te nemen “op adequate wijze “ worden beheerst. Zie ook ons punt eerder over redelijkerwijs. Als dergelijke teksten letterlijk worden toegepast zijn ze niet meer werkbaar.		
4.13	Artikel 4.13 (wijzigen veiligheidsrapport) Lid 3: “Om rekening te houden met nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten, wordt het veiligheidsrapport op ieder ander tijdstip bezien en zo nodig bijgewerkt’. Deze omschrijving is breed en voor meerdere uitleg vatbaar.	VNCI	Voorstel: Het veiligheidsrapport wordt bezien en zo nodig bijgesteld bij essentiële wijzigingen of relevante veranderingen ten gevolge van nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten. lid 4: het VR wordt aangepast als een wijziging plaatsvindt die is vermeld

			bij artikel 4.5. onder d. Zie onze opmerking bij dat artikel. Dit zou betekenen dat bij elke wijziging ten opzichte van de in de aanvraag om de omgevingsvergunning verstrekte gegevens ook het VR gewijzigd moet worden. lid 5: Wij stellen voor dat alleen voor essentiële wijzigingen aan het bevoegd gezag worden meegedeeld. Kleine wijzigingen of veranderingen worden verstrekt bij de vijf jaarlijkse herziening
4.13	Artikel 4.13 (wijzigen veiligheidsrapport) In <u>lid 3</u> wordt gesteld: “om rekening te houden met nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten, wordt het veiligheidsrapport op ieder ander tijdstip gezien en zo nodig bijgewerkt”. Deze omschrijving is te breed en zal in de praktijk tot ongewenste discussie leiden nu deze voor meerdere uitleg vatbaar is. Voorgesteld wordt dit artikellid zo te redigeren dat het veiligheidsrapport wordt gezien en zo nodig bijgewerkt bij majeure/essentiële wijzigingen of relevante veranderingen ten gevolge van nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten. Voorgesteld wordt <u>lid 5</u> te wijzigen in dier voege dat essentiële wijzigingen of veranderingen in het veiligheidsrapport onverwijld worden verstrekt aan het bevoegd gezag. Ondergeschikte wijzigingen of veranderingen kunnen dan worden gezien overeenkomstig het bepaalde in lid 1.	DSM en CSP	
4.13 lid 3	De omschrijving van lid 3 is onjuist. “Ieder ander tijdstip” Anders dan wat? En betekent “ieder ander” dan voortdurend, continu?	SNR	Voorstel lid 3: Het veiligheidsrapport wordt gezien en zo nodig bijgesteld

	In lid 4 wordt verwezen naar artikel 4.5 onder d. Daar hebben wij reeds opgemerkt dat artikel 4.5 onder d een ongewenste uitbreiding is ten opzichte van de Seveso richtlijn en BRZO 2015, die leidt tot extra bureaucratische lasten. Wij zijn het hiermee oneens. T.a.v. lid 5 stellen wij voor dat alleen essentiële wijzigingen aan het bevoegd gezag worden meegedeeld. Kleine wijzigingen of veranderingen worden verstrekt bij de vijf jaarlijkse herziening		bij essentiële wijzigingen of relevante veranderingen ten gevolge van nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten.
4.15	1: een intern noodplan voorkomt geen zware ongevallen! 4: dit gebeurt momenteel niet, het bedrijfsleven ontvangt geen informatie van de overheid m.b.t. veranderingen.	SNR	
4.15	Artikel 4.15 (intern noodplan) Lid 1: met het oog op het reduceren van de effecten van zware ongevallen wordt een intern noodplan opgesteld. Niet ter voorkoming van zware ongevallen.	VNCI	
4.16	Artikel 4.16 (raadpleging werknemers en informatieverschaffing) Het 2^e lid. Is niet conform (concept) PGS 6. In PGS is het volgende gesteld: ‘ Ten behoeve van de planning voor noodsituaties behoort een intern noodplan te worden opgesteld dat is gebaseerd op de identificatie en beoordeling van gevaren en de op grond hiervan getroffen maatregelen. Bij de vaststelling en de wijziging van interne noodplannen behoren de ondernemingsraad, de personeelsvertegenwoordiging of, bij het ontbreken daarvan, de belanghebbende werknemers te worden geraadpleegd. Vervang de tekst van dit lid door deze (concept) PGS 6 tekst. Lid 2; het criterium “ langlopende overeenkomst tot aanneming van werk” is niet eenduidig.	VNCI	

4.16	Artikel 4.16 (raadpleging werknemers en informatieverschaffing) Lid 2 van dit artikel is niet conform (concept) PGS 6 waarin het volgende is gesteld: <i>“Ten behoeve van de planning voor noodsituaties behoort een intern noodplan te worden opgesteld dat is gebaseerd op de identificatie en beoordeling van gevaren en de op grond hiervan getroffen maatregelen. Bij de vaststelling en de wijziging van interne noodplannen behoren de ondernemingsraad, de personeelsvertegenwoordiging of, bij het ontbreken daarvan, de belanghebbende werknemers te worden geraadpleegd”.</i> Voorgesteld wordt lid 2 te vervangen door voornoemde tekst uit de PGS 6.	DSM en CSP	
4.16	Artikel 4.16 (raadpleging werknemers en informatieverschaffing) 2^e lid. Is niet conform (concept) PGS 6. In PGS is het volgende gesteld: ‘Ten behoeve van de planning voor noodsituaties behoort een intern noodplan te worden opgesteld dat is gebaseerd op de identificatie en beoordeling van gevaren en de op grond hiervan getroffen maatregelen. Bij de vaststelling en de wijziging van interne noodplannen behoren de ondernemingsraad, de personeelsvertegenwoordiging of, bij het ontbreken daarvan, de belanghebbende werknemers te worden geraadpleegd.	SNR	Vervang de tekst van dit lid door de (concept) PGS 6 tekst.
4.17	Artikel 4.17 de actuele lijst van gegevens zijn meteen beschikbaar. Vanaf wanneer?	VNCI	
4.19	artikel 4.19 onder f Wij zien niet waarom wij na een ongeval de materiele schade in de Seveso inrichting moeten melden. Deze informatie is niet voor	VNCI	

	het publiek relevant en kan bedrijfsgevoelig zijn. De richtlijn vraagt dit niet.		
4.19	f) Het melden van concurrentiegevoelige informatie, zoals materiele schade, aan overheid wordt niet gedaan. Dit is een verzwaring, die geen doel dient.	SNR	Weglaten sub f)
4.22	Artikel 4.22 (toepassingsbereik) Op basis van <u>lid 2</u> dienen de nominale vermogens van stookinstallaties (>15 Mw) op een schoorsteen bij elkaar te worden opgeteld. In het inmiddels vervallen art. 6 lid 2 BEES stond dat bestaande stookinstallaties van vóór 29 mei 1987 werden uitgezonderd van deze regel. Deze bepaling is helaas niet mee overgenomen in het huidige Activiteitenbesluit. Het verzoek is om deze bepaling wel op te nemen in het BAL. Voor de oudere installaties betekent dit anders een aanzienlijke investering.	DSM en CSP	
4.22	Artikel 4.22. “Toepassingsbereik” Lid 2. In dit artikel staat dat de nominale vermogens van stookinstallaties (>15 Mw) op 1 schoorsteen bij elkaar moeten worden opgeteld. In het nu vervallen BEES bij artikel 6 lid 2 stond dat dit niet van toepassing is voor installaties vóór 29 mei 1987.. Wij zien dit graag opgenomen in het BAL . Voor de oudere installaties betekent dit een aanzienlijke investering.	VNCI	
4.22	Sub 1 j. is afwijkend van het Activiteitenbesluit. Lid 2b is vergelijkbaar met huidige regels, echter er is veel discussie over wanneer iets technisch c.q. economisch aanvaardbaar is. Bij nieuwe installaties zal het aantal schoorstenen vanuit economisch perspectief worden beperkt, terwijl dit bij bestaande installaties vanuit een economisch perspectief veelal niet haalbaar is. Het artikel voegt in de praktijk dus niets toe en kan voor de duidelijkheid derhalve beter worden weggelaten.	SNR	Gelijk maken aan AB Geen optelling toepassen, maar per losse installatie kijken: je gaat geen kleine installaties neerzetten om de richtlijnen voor grote stookinstallaties te ontlopen. Dit is economisch zeer onrendabel.

4.24	Art 4.24 Zoals eerder gesteld is het absoluut niet kunnen afwijken van meet en registratie verplichtingen een te strenge bepaling, vooral voor meetverplichtingen waarvoor de richtlijnen hetzij de mogelijkheid tot afwijken biedt of ze niet verplicht stelt.	VNCI	
4.24	Geen maatwerk mogelijk voor monitoring. Dit leidt tot problemen bij meet en registratie.	SNR	Maatwerk toestaan
4.24 en 4.28	Art 4.24 en 4.38 Maatwerk is onnodig beperkt tot NO _x en SO _x . Wij zien niet in waarom dat niet breder kan, in elk geval voor de gevallen genoemd in artikel 4.38.	VNCI	
4.28	Art 4.28 de verwijzing naar art 4.49 die over minder dan 500 uur gaat is niet duidelijk		
4.28	Art 4.28 de verwijzing naar art 4.49 die over minder dan 500 uur gaat is niet duidelijk.	VNCI	
4.28	Er wordt verwezen naar een controle bedoeld in 4.49. In artikel 4.49 wordt echter geen controle genoemd. Verwijzing is niet duidelijk.	SNR	
4.30	"in relatie tot" het totale nominale thermische ingangsvermogen (AB) is gewijzigd in "in verhouding tot" Dat is geen beleidsneutrale wijziging.	SNR	
4.33	Artikel 4.33 In dit artikel zijn lid d en e toegevoegd. Dit is niet haalbaar met name voor raffinaderijen	VNCI	
4.33	BAL art 4.33. Artikel 4.33 van het Besluit Activiteiten Leefomgeving (hierna "BAL") is een omzetting van het huidige artikel 5.4 lid 3 Activiteitenbesluit (hierna "AB"). Een vergelijking van artikel 4.33 BAL met het huidige artikel 5.4. lid 2 Activiteitenbesluit laat zien dat er 2 additionele eisen aan het betreffende voorschrift zijn toegevoegd: d. de stookinstallatie deel uitmaakt van een raffinaderij, en e. de stookinstallatie zelf destillatie- of omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe	ExxonMobil	Additionele eisen schrappen. ExxonMobil

	aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, verbruikt.		
4.33	sub d) en e) zijn toegevoegd. Een verzwaring. Laag calorisch gas verkregen/geproduceerd binnen een inrichting moet kunnen worden verstookt binnen alle stookinstallaties van die inrichting. Anders leidt dit tot aanvullend fakkelen.	SNR	
4.34	stikstofoxide moet zijn stikstofoxiden (meervoud). Tabel 4.34 niet goed overgenomen uit AB. “Andere installatie” uit AB mist 2 keer.	SNR	
4.35	stikstofoxide moet zijn stikstofoxiden (meervoud).	SNR	
4.38	Artikel 4.38 In de Activiteitenregeling, artikel 5.5 tabel 5.5 is opgenomen: debiet NEN-En 16911-1. Artikel 4.38 wijkt hiervan af 2.h voor debiet: ISO 10780.	VNCI	
4.38	Artikel 4.38 (lucht: meetmethoden) In de Activiteitenregeling, artikel 5.5 tabel 5.5 is opgenomen: debiet NEN-En 16911-1. Art. 4.38 lid 2 onder h wijkt hiervan af. Hier staat vermeld: voor debiet: ISO 10780.	DSM en CSP	
4.38	Artikel 4.38 sub 2.h) debiet ISO 10780, wijkt af van Activiteitenregeling, artikel 5.5 tabel 5.5: debiet NEN-En 16911-1.	SNR	
4.39	Artikel 4.39 Er is sprake van onevenredige kosten indien alle schoorstenen van gasgestookte fornuizen moeten worden voorzien van CEMS. Hiervoor zou een maatwerkvoorschrift mogelijk moeten zijn bijv als de stofemissie altijd < 0,5 mg/Nm is. Bovendien is het niet mogelijk de meetapparatuur QAL-1 te certificeren vanwege het lage emissieniveau; emissie stof in 99% van de tijd <detectiegrens stof (< 0,5 mg/Nm ³). Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op gasgestookte fornuizen die voldoen aan de meetnormen voor stof.	VNCI	

4.39	Maatwerk moet mogelijk worden gemaakt voor continue monitoring van stof voor gasvormige brandstoffen. Dit artikel vergt de installatie van continue stofmeetapparatuur, die in de praktijk niet gecalibreerd kan worden en waarden tussen 0 en 5 mg/Nm³ moet gaan meten. Toepassen PEMS NO_x Toepassen PEMS SO₂: Staat in het AB expliciet bij kleine stookinstallaties en is bij grote stookinstallaties toegestaan volgens Refinery BREF	SNR	Maatwerk stof Toestaan PEMS Nox en PEMS SO₂
4.40	Artikel 4.40 Graag maatwerk mogelijk maken voor berekening van het waterdampgehalte en debiet, of kan dit via PEMS?	VNCI	
4.40	Toepassing berekening waterdamp ipv meting/PEMS	SNR	
4.49	Activiteiten bij VHG-ondernemers: Opslag kleine partijen grond <25m³ Verwerken van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen (§ 3.5.11). Hierin wordt – o.a. – verwezen naar de algemene regels voor afvalverwerkers uit paragraaf 4.49 Bal. Waar nu te vinden: Afdeling 2.5 Activiteitenbesluit en afdeling 2.3 Activiteitenregeling.	VHG	Het lijkt erop dat de opslag van kleine partijen grond soms onder paragraaf 4.49 Bal kan vallen. Dat is volgens de toelichting bij artikel 4.612 het geval als sprake is van afvalstoffen van derden, “en dus niet de hovenier die het afval dat vrijkomt bij werkzaamheden meeneemt naar zijn eigen locatie”, aldus de toelichting bij het Bal. In artikel 4.612 ontbreekt echter het woordje ‘derden’. Meer algemeen kan over de opslag van beperkte hoeveelheden grond de vraag worden gesteld of de algemene regels van paragraaf 4.49 voor ‘afvalverwerkers’ niet te ver gaan.

			<u>Suggesties:</u> - Maak in artikel 4.612 duidelijk dat de paragraaf 4.49 Bal niet van toepassing is bij het meenemen van afval naar de eigen locatie. - Zonder de opslag van partijen grond <25m3 uit van het begrip milieubelastende activiteit.
4.50	Art 4.50 artikel 5.9 lid 3 van het AB (500 mg grens) is niet overgenomen. Dit is wel noodzakelijk		
4.50	Art 4.50 artikel 5.9 lid 3 van het AB (500 mg grens) is niet overgenomen. Dit is wel noodzakelijk.	VNCI	
4.50	Art 4.50 artikel 5.9 lid 3 van het AB (500 mg grens) is niet overgenomen. Dit is wel noodzakelijk	SNR	
4.50	Artikel 4.50 ten onrechte is de verruiming tot 500 mg zoals mogelijk was op grond van artikel 5. 9 lid 3 van het AB niet overgenomen. Dat leidt tot een niet haalbare emissiewaarde voor de praktijk.	VNCI	
4.50	In het Activiteitenbesluit staat onder artikel 5.9 nog een lid 3 die een uitzondering toelaat op het eerste lid van dit artikel. Deze is in het BAL niet overgenomen, waarmee het BAL is verzwakt. De voorwaarden d) en e) voor de uitzondering zijn overgeheveld naar artikel 4.33, waar ze niet op hun plaats zijn, zie commentaar artikel 4.33	SNR	

4.79	Nieuwe lozingen van brijn worden niet toegestaan, alleen huidige ontheffing mogen evt. nog worden verlengd op basis van het overgangsrecht. Zoals ook in de NvT aangegeven: er zijn bedrijven die aanvullend gietwater nodig hebben in droge periodes (naast het hemelwaterbassin),	LTO Glaskracht	Inzake de vrijkomende vloeistoffen zou bij glastuinbouwbedrijven waarbij sprake is van opslag van de materialen in de kas/bedrijfsgebouwen volstaan moeten worden met de voorwaarde dat de vrijkomende vloeistoffen behandeld worden als zijnde drain- en drainagewater conform artikelen 4.74 en 4.75 dus recirculeren en (onder voorwaarden) lozen op het riool. Daar waar sprake is van opslag van materialen buiten (op een aaneengesloten bodemvoorziening, waarbij de vloeistoffen die vrijkomen worden opgevangen), is dit overigens eveneens wenselijk. Een oplossing zou zijn om terzakde (net als bij opslag van groenafval) conform artikel 4.870 (lozingsroute afvalwater bij opslaan) wordt aangegeven dat vrijkomende vloeistoffen afkomstig van het opslaan van gebruikt substraatmateriaal gelijkmatig verspreid over landbouwgronden of geloosd in een vuilwaterriool.
4.84	Regels inzake het opslaan van gebruikt substraatmateriaal zijn in dit artikel omschreven alsmede regels inzake het regelmatig verspreiden van vrijkomende vloeistoffen afkomstig van het opslaan van gebruikt substraatmateriaal gelijkmatig over landbouwgronden. Daar waar sprake is van glastuinbouw is dit ondoelmatig	LTO Glaskracht	Artikel aanvullen met de aanduiding dat wanneer sprake is van een composteringshoop in de buitenlucht, zijnde niet binnen de kas/bedrijfsgebouwen

4.94	Algemene regels opslag van gevaarlijke stoffen (artikel 4.94 Bal) Deze paragraaf gaat in op opslag van gevaarlijke stoffen en verwijst daarbij naar PGS 31. PGS 31 is echter nog niet vastgesteld als BBT (en deze PGS bestaat alleen nog als concept). Daarom kan deze PGS nog niet in het Bal worden genoemd als verplicht toe te passen PGS. Pas nadat de PGS 31 is aangewezen als BBT - met de daarbij behorende impactanalyse voorafgaand aan de vaststelling - zou PGS 31 in het Bal moeten worden voorgeschreven. De genoemde PGS is bovendien gericht op opslagtanks van maximaal 150 m³. Artikel 4.919 maakt dat onderscheid niet. Deze afbakening moet in het artikel worden opgenomen.	HbR	
4.94	Artikel 4.94 (melding: aanvang) / Artikel 4.110 (melding: aanvang) – Ondergrens omgevingsvergunning Het is verboden betonmortel/betonproducten te maken zonder dit ten minste vier weken voor aanvang te melden. De periode van vier weken past niet met het feit dat er ook sprake is van “lichte” omgevingsvergunning. Vanuit het kader van het BAL (artikel 3.3.3) zou een ondergrens in het systeem passen. Hiermee kunnen activiteiten zoals betonproductie bij particulieren, een kleine mobiele centrale bij een aannemer die incidenteel beton maakt worden uitgezonderd. Aan de VOBN en BFBN is gevraagd om daar een voorstel voor te doen. Gedacht kan worden aan een capaciteit van 3 ton/hr. voor betonmortel respectievelijk 1 ton/dag voor betonproducten.	VOBN	
4.155	Bij 4.155 wordt weer gesproken over rotatiediepdruk en mij is niet duidelijk wat er wordt bedoeld.	KVGO	
4.158	Artikel 4.158 (preventie Bij grafische processen mogen alleen reinigingsmiddelen met een vlampunt hoger dan 55 graden Celsius worden gebruikt. Het gaat hier om het verbod op	KVGO	

	schoonmaak- en verdunningsmiddelen met di- of trichloormethaan of vluchtige monoaromaten en K1-reinigingsmiddelen. Bij grafische processen, met name vellenoffset, mogen ook geen chroomhoudende hulpstoffen worden gebruikt. In het verleden werd ook chroom gebruikt in de vorm van chroomzouthoudende ets- en correctiemiddelen en chroomhoudende oplossingen bij het ontwikkelen en naharden van kopieerlagen. Chroom is een zeer zorgwekkende stof. Er is geen noodzaak meer om deze middelen te gebruiken, zodat hiervoor een verbod is opgenomen. Opmerking KVGO: Als zodanig juist mits het niet zo wordt uitgelegd dat het chromeren van cilinders via etsbaden het bedrukken van papier er onder valt. Conclusie: e.e.a. dient beter op elkaar afgestemd te worden en het lijkt mij verstandig indien de overheid het dienstencentrum hierbij betreft.		
4.158	Artikel 4.158 (preventie) Met het oog op het beschermen van de gezondheid en het beschermen van het milieu worden: a. geen hulpstoffen met chroom gebruikt, en b. bij zeefdruk alleen reinigingsmiddelen met een vlampunt van meer dan 55 °C gebruikt Nagaan of dit klopt. Wijkt af van Arbowetregeling 4.32c (moet nog nagegaan worden).	KVGO	
4.182	vermeld staat 'tenminste 2 meter boven de hoogste daklijn van de binnen 50 m van het emissiepunt ...', terwijl dit nu in het Activiteitenbesluit 25 m is en niet duidelijk is waarom deze eis aangescherpt moet worden, los van het probleem dat hierdoor in veel bestaande situaties ontstaat	Metaalunie, KHN	huidige eis weer opnemen
4.186	De betonmortelindustrie is tevreden met art. 4.186 en 4.138.	VOBN	Ongewijzigd laten.

4.186	Staalindustrie: voor totaal stof wordt een EGW van 5 mg/m ³ gesteld bij aanbrengen van anorganische deklagen op metalen. In het AB staat dat als <200 g/uur moet het < 20 mg/m ³ . Als >200 g/uur moet het < 5 mg/m ³ (tenzij er echt geen doekfilter achter kan, dan mag het in dat geval ook <20 mg/m ³ zijn). Kortom, het Bal is een verscherping voor emissies <200 g/uur. Dit komt in meerdere artikelen van hfst 4 weer terug, en in z'n algemeenheid in art. 5.25 Bal (zie onder)	Staalindustrie	Bij 4.138 (over betonmortel) staat echter <i>'Zo nodig kan het bevoegd gezag bij kleinere emissies, bijvoorbeeld kleiner dan 200 gram per uur, met maatwerk een hogere emissiegrenswaarde van bijvoorbeeld 20 mg/Nm³ vaststellen.'</i> Daar is blijkbaar hier niet voor gekozen. Oplossing is om AB aanpak aan te houden voor alle bronnen (en dan kan die maatwerk opmerking over betonmortel zoals hierboven, weggelaten worden).
4.192	Staalindustrie: ondergrens zwavelzuur van 3 kg/jaar is scherper dan AB.	Staalindustrie	Zwavelzuur is gA.2. Daar hoort een EGW van 3 bij en een ondergrens van 7,5 kg/jaar. Niet een ondergrens van 3 kg/jaar. Oplossing is AB waarde te nemen. Voor Tata niet relevant, dus alleen ter info.
4.196	Staalindustrie: Er staat: <i>'Met het oog op het voorkomen of beperken van diffuse emissies in de lucht worden bij het elektrolytisch of stroomloos aanbrengen van metaallagen op metalen vrijkomende stoffen afgezogen.'</i>	Staalindustrie	In AB toelichting op infomil staat: <i>Bronafzuiging is bij deze activiteit(en) met behandelingsbaden verplicht, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is.</i> Ik kan de eis in het AB zelf niet vinden (hoewel het wel ergens zal staan), maar mijn voorstel is om 'voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is' toe te voegen.
4.208	vermeld staat dat het gieten op een aaneengesloten verharding geschiedt, hetgeen verder gaat dan de huidige eis waarbij veel kunstgieters -zonder dat dit onnodige	Metaalunie	eis van aaneengesloten verharding laten vallen of in overleg met branche Metaalunie/MGB een zodanige formulering/kwantitatieve drempel

	bodemverontreiniging(risico's) oplevert- op onverhard zand gieten.		kiezen dat vermelde bedrijven niet disproportioneel zware en onnodige eisen voor de kiezen krijgen.
4.211	vermeld staat 'boven hoogste daklijn'. Deze eis gaat veel verder dan de huidige eis in het Activiteitenbesluit waarin staat dat de afgezogen stoffen omhooggericht moeten worden afgevoerd indien er binnen 50 meter een geurgevoelig object zich bevindt.	Metaalunie, KHN	huidige eis weer opnemen
4.213 lid 2	vermeld staat hierin een eis die compleet uit de lucht valt (niet conform huidige eisen en er is geen overleg geweest en verduidelijking gegeven waarom aan de betreffende branche) van 1,25 mg/jaar	Metaalunie	Vervallen van deze eis of eerst in overleg gaan met de branche Metaalunie waar deze eis op gebaseerd is en of dit wel een redelijke en proportionele eis is
4.216 lid 2	Vermeld staat hierin een eis die compleet uit de lucht valt (niet conform huidige eisen en er is geen overleg geweest en verduidelijking gegeven waarom aan de betreffende branche) van 100 kg/jaar.	Metaalunie	Vervallen van deze eis of eerst in overleg gaan met de branche Metaalunie waar deze eis op gebaseerd is en of dit wel een redelijke en proportionele eis is
4.222 lid 2	Vermeld staat hierin een eis die compleet uit de lucht valt (niet conform huidige eisen en er is geen overleg geweest en verduidelijking gegeven waarom aan de betreffende branche) van 100 kg/jaar.	Metaalunie	Vervallen van deze eis of eerst in overleg gaan met de branche Metaalunie waar deze eis op gebaseerd is en of dit wel een redelijke en proportionele eis is
4.225 lid 2	Vermeld staat hierin een eis die compleet uit de lucht valt (niet conform huidige eisen en er is geen overleg geweest en verduidelijking gegeven waarom aan de betreffende branche) van 100 kg/jaar.	Metaalunie	Vervallen van deze eis of eerst in overleg gaan met de branche Metaalunie waar deze eis op gebaseerd is en of dit wel een redelijke en proportionele eis is
4.325	Ingevolge dit artikel dient steen in pandig mechanisch bewerkt te worden. Nu onduidelijk is of hieronder tevens het breken van puin wordt geschaard (zie ook het vorige punt), zou deze eis van	BRBS	

	toepassing kunnen zijn op het breken van puin. Een dergelijke activiteit wordt echter nagenoeg nooit in pandig uitgevoerd, zodat het voorkomen van diffuse emissie (uit artikel 4.326) en een maximale emissie van 5 mg/m ³ (uit artikel 4.327) onmogelijk is.		
4.326 – 4.331	Verzwarende; meten aan emissie via meetmethoden, normen, etc.	CUMELA Advies	Bij toepassen van artikel 4.325, sub 4, zijn artikelen 4.326 t/m 4.331 niet van toepassing. Staat al deels in toelichting van artikel 4.327. maar wanneer is sprake van geschikte filtrerende afscheider ??
4.331 d 3, e	Lid 3 onder e geeft slechts aan dat indien een buisleiding nabij een turbine ligt, de melding voor de turbine moet aangeven wat de ligging van de 10 ⁻⁶ contour van de leiding is. Dit artikel behoeft twee aanpassingen: - ook voor andere risicobronnen, in ieder geval BEVI/BRZO bedrijven, moet de invloed van de turbine op de risico's in kaart worden gebracht; - indien het risico van de buisleiding of het BEVI/BRZO bedrijf met meer dan 10% toeneemt, zou de bouw van de turbine niet moeten worden toegestaan. De bouwer van de turbine zou maatregelen moeten nemen om de invloed op het risico te reduceren tot minder dan 10%.	HbR	
4.332	Reikwijdte geldt ook voor hout en houtachtig materiaal. Niet duidelijk of 'groenafval' hier onder valt	CUMELA Advies	Aangeven dat groenafval hier niet onder valt
4.340	Ingevolge artikel 4.340 dient het mechanisch bewerken van de in artikel 4.332 genoemde materialen, indien dit plaatsvindt met een apparaat voorzien van een olie- of koelvloeistofcircuit, boven een 'aaneengesloten bodemvoorziening' te geschieden. Gelet op bijlage 1 bij het Besluit activiteiten leefomgeving wordt hiermee een kerende voorziening bedoeld waarbij de naden of onderbrekingen zijn afgedicht.	BRBS	

	Doorgaans vinden deze activiteiten plaats boven een kerende voorziening, gelet op het feit dat de te bewerken materialen niet bodembelastend zijn. Verzocht wordt, nu deze eis gesteld wordt in relatie tot de in te zetten apparatuur, om een mogelijkheid te bieden om alternatieve maatregelen (bijv. een lekbak), te treffen.		
4.341	Artikel verwijst naar 4.332, eerste lid. Er is alleen sprake van aanhef; -artikel stelt dat bijvoorbeeld ook houtachtig materiaal in pandig mechanisch dient te worden bewerkt. Is verzwaring eist geldt nu niet. In toelichting staat “wanneer onmogelijk is”..... Dit is willekeur, want wanneer is iets onmogelijk ! Vervolgens is nog maatwerkvoorschrift nodig. In toelichting staat tekst: ” <i>Dit speelt vooral bij steenachtig materiaal</i>”. Dit klopt niet want dat valt onder 4.314 !!	CUMELA Advies	Tekst (toelichting) aanpassen en niet verplichten tot binnen bewerken. Zie ook 4.325
4.367	Aangenomen wordt dat met een afwijking wordt verstaan een afwijking met grotere milieubelasting. Heldere definiëring is gewenst.	Hiswa	
4.369	Begripsomschrijving van ‘aangesloten verharding’ Op grond van toelichting gaat het om een betonvloer of asfalt en dienen eventuele naden/onderbrekingen zijn gedicht. In huidige situatie bij het reinigen van voertuigen/machines (voor zover geen sprake is machines die ingezet zijn voor gewasbeschermingsmiddelen) kan ook volstaan worden met zogenaamde klinkervloer of stelconplaten (zonder afdichting tussen naden). Sprake van verzwaring.	CUMELA Advies	Definitie aanpassen:

4.369	Hier wordt gesproken over onderhouden en repareren boven een aaneengesloten bodemvoorziening. Dit is nu nog een vloeistofkerende voorziening. Het is geen verzwarende, maar het definitieonderscheid tussen een elementenvoorziening en een aaneengesloten bodemvoorziening werkt onnodig verwarrend. Als de vloeistofkerende eis vervalt, hoef je hier niet de aparte categorie elementenvoorziening voor te introduceren.	BOVAG, Metaalunie	Definitieonderscheid elementenvoorziening en aaneengesloten bodemvoorziening laten vervallen. Noem in voorkomende gevallen vloeistofkerende bodemvoorziening.
4.371	De 200 mg/l lozingseis is komen te vervallen bij gebruikmaking van een Oliewater-slibafscheider. Het klopt wat er nu staat maar het is onnodig verwarrend.	BOVAG, Metaalunie	Tekst aanpassen in: de emissiegrenswaarde bedraagt 20 mg/l, TENZIJ dat afvalwater voor vermenging met ander afvalwater geleid wordt door een slibvangput en/of olieafscheider.
4.373 en 4.505	Riooltekening met lozingspunten en -routes aanwezig: is nu niet verplicht	BOVAG, Metaalunie	Schrappen verplichting. Noodzaak niet aangetoond.
4.375	Proefdraaien van verbrandingsmotoren moet ook binnen plaats kunnen vinden.	SNR	
4.376, 4.377 en 4.380	Binnen een jachthaven liggen pleziervaartuigen in de haven. Bij het reinigen van deze vaartuigen is het ondoenlijk om alle spuipijpen als 'lozingspunt' te benoemen en actueel te houden. Heldere definiëring is vereist. Aan 4.380-1 kunnen te water gelegen vaartuigen niet worden voldaan.	Hiswa	
4.428	Het artikel sluit niet aan bij art 5.16 Bkl, in die zin dat 5.16 Bkl aangeeft dat binnen een veiligheidsrisicogebied geen rekening hoeft te worden gehouden met risicocontouren i.r.t. (beperkt) kwetsbare activiteiten. Hier zou een relatie gelegd moeten worden met tabel 4.428: binnen een veiligheidsrisicogebied zouden de in tabel 4.228 genoemde afstanden t.a.v. gasdrukgasdrukregel- en meetstations ook niet van toepassing moeten zijn.	HbR	
4.438	Artikel 4.438 lid 1 Bal: Installaties moeten voldoen aan de volgende eisen:	VNCI	

	I. met kooldioxide aan NPR 7601, paragraaf 5.7 en de hoofdstukken 7 en 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, II. met koolwaterstoffen aan NPR 7600, paragraaf 5.7 en de hoofdstukken 7 en 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, of III. met ammoniak aan PGS 13. De eisen voor installaties met als koudemiddelen kooldioxide of koolwaterstoffen zijn gelijk aan de eis uit artikel 3.16b Activiteitenregeling. Voor ammoniak moet volgens de nieuwe eisen aan de gehele PGS 13 worden voldaan, terwijl nu moet worden voldaan aan paragraaf 2.5, met uitzondering van voorschrift 2.5.6, hoofdstuk 5 en hoofdstuk 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, van PGS 13. Voor koelinstallaties die ammoniak als koudemiddel hebben gelden er straks dus meer eisen dan nu het geval is. Waarom het huidige beschermingsniveau onvoldoende is, wordt niet duidelijk. Bovendien zijn dergelijke open normen als “voldoen aan PGS 13” in het verleden door de rechter onderuit gehaald.		
4.438 lid 1	Er wordt verwezen naar de gehele PGS13 richtlijn en niet een specifiek deel daaruit, waarmee onvoldoende duidelijk is welke verplichting in het concrete geval uit die norm of richtlijn voort zou moeten vloeien. De eisen voor installaties met als koudemiddelen kooldioxide of koolwaterstoffen zijn gelijk aan de eis uit artikel 3.16b Activiteitenregeling. Voor ammoniak moet volgens de nieuwe eisen aan de gehele PGS 13 worden voldaan, terwijl nu moet worden voldaan aan paragraaf 2.5, met uitzondering van	SNR	Aangeven welke voorschriften uit PGS13 van toepassing zijn Overnemen van de huidige tekst uit het Activiteitenbesluit

	voorschrift 2.5.6, hoofdstuk 5 en hoofdstuk 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, van PGS 13. Dit is een ongewenste verzwaring van de eisen.		
4.441	Artikel 4.441 Tabel 4.441, nummer 20 analoog aan de RIE als activiteit “Maken van farmaceutische producten” opnemen i.p.v. maken van geneesmiddelen. Voor het formuleren van geneesmiddelen zijn namelijk geen oplosmiddelen nodig, voor de productie van de farmaceutisch actieve grondstoffen wel.	VNCI	
4.458	Artikel 4.458 Analoge tekstuele wijziging als bij artikel 4.441 (maken van farmaceutische producten).	VNCI	
4.478		NOVE	Vullen van wisselreservoirs zou via maatwerk wel toegestaan moeten zijn.
4.479 lid d	SKID-installaties moeten uitgezonderd worden van deze beperking, vanuit het oogpunt van gewasbescherming	BOVAG, Metaalunie	Uitzondering voor SKID-installaties met verwijzing naar nog op te stellen reglement in PGS 16 (PGS Programmaraad)
4.480 lid 1	Uitzondering voor bovengrondse LPG-reservoirs moet mogelijk zijn op basis van een vergunningverlening door Bevoegd Gezag, 1984 is wel heel lang geleden	BOVAG, Metaalunie	Uitzondering via vergunningverlening door Bevoegd Gezag moet mogelijk zijn.
4.485	Toepassingsbereik bij tanken van CNG is niet correct.	BOVAG	Aflevertemperatuurspecificatie toevoegen: Bij CNG is het 200 bar (200.000kPa) bij 15 graden Celsius. De werkdruk moet bovendien hoger zijn om tanken mogelijk te maken, zoals bijvoorbeeld 350 bar.
4.488	Het artikel sluit niet aan bij art 5.16 Bkl, in die zin dat 5.16 Bkl aangeeft dat binnen een veiligheidsrisicogebied geen rekening hoeft te worden gehouden met risicocontouren i.r.t. (beperkt) kwetsbare activiteiten. Hier zou een relatie gelegd moeten worden met artikel 4.448: binnen een veiligheidsrisicogebied zouden de	HbR	

	in dit artikel genoemde afstanden t.a.v. tanken van CNG ook niet van toepassing moeten zijn.		
4.491 lid 2	toepassingsbereik Tanken en Opslaan van waterstof is onduidelijk geformuleerd	BOVAG	Het is niet duidelijk is wat er wordt bedoeld met tankdruk in de context van de 70.000 kPa. Hier hoort een temperatuur specificatie bij van 15 graden Celsius en duidelijk moet worden wat er wordt bedoeld met tankdruk. Is dat de afleverdruk vanaf de afleverzuil (dus druk in de opslagtank)? In de opslagtank zelf moet namelijk gewerkt worden met hogere drukken van bijvoorbeeld 100.000 kPa om tanken überhaupt mogelijk te maken. Als het gaat om druk in de opslagtank, is 70.000 kPa dus te weinig en kan er niet getankt worden.
4.492	De externe veiligheidsafstanden ontbreken hier. Hoort niet thuis in PGS 35 maar in BAL	BOVAG	Externe veiligheidsafstanden benoemen.
4.495	Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen. Is een dieselheftruck een werktuig of gemotoriseerd transportmiddel? Is elk voertuig een gemotoriseerd transportmiddel (niet alle gemotoriseerde voertuigen transporteren iets)?	TLN	Werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen opnemen in de definitielijst met brede definitie of duidelijker toelichten in de nota van toelichting.
4.495	Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen. Is een dieselheftruck een werktuig of gemotoriseerd transportmiddel (niet alle gemotoriseerde voertuigen transporteren iets)?	TLN	Werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen opnemen in de definitielijst met brede definitie of duidelijker toelichten in de nota van toelichting

4.495	Het toepassingsbereik is nu gelimiteerd tot 25.000 liter jaardoorzet. Gezien het feit dat werktuigen/transportmiddelen de laatste jaren steeds groter zijn geworden, en daarmee ook de inhoud van de voertuigtank, zou dit opgehoogd kunnen worden naar 40.000 liter. Het aantal handelingen (en dus risico's) is doorgrotere voertuigtanks namelijk niet verhoogd.	NOVE	Tekstvoorstel lid 1: Deze paragraaf is van toepassing op het tanken van minder dan 40.000 liter vloeibare brandstoffen per jaar met een tankinstallatie met een handpomp of elektrische pomp.
4.499	Er wordt verwezen naar de gehele PGS30 richtlijn en niet een specifiek deel daaruit, waarmee onvoldoende duidelijk is welke verplichting in het concrete geval uit die norm of richtlijn voort zou moeten vloeien.	SNR	Aangeven welke voorschriften uit PGS30 van toepassing zijn
4.499	tanken van vloeibare brandstoffen, met uitzondering van diesel, voldoet aan PGS 30 terwijl de tankinstallatie voldoet aan PGS 30. Schrappen eis externe veiligheid diesel eens, bodemrisico blijft echter bestaan.	BOVAG	eis tot certificatie volgens BRL K903 / voldoen aan PGS 30 toevoegen aan 4.500 (bodembeschermende voorziening)
4.499	Tanken van vloeibare brandstoffen, met uitzondering van diesel, voldoet aan PGS 30 terwijl de tankinstallatie voldoet aan PGS 30. Schrappen externe eis externe veiligheid diesel eens, bodemrisico blijft echter bestaan.	BOVAG, NOVE	Eis tot certificatie volgens BRL K903/voldoen aan PGS 30 toevoegen aan 4.500 (bodembeschermende voorziening).
4.499, lid 2	PGS 30 is uitgezonderd voor diesel ! Echter lid 2 bepaald dat 'de tankinstallatie' moet voldoen aan PGS30. Onduidelijk welke eis (PGS 30 ja of nee) nu geldt bij tanken van diesel !?	CUMELA Advies	Verduidelijken
4.499, lid 2	PGS 30 is uitgezonderd voor diesel. Echter lid 2 bepaalt dat 'de tankinstallatie' moet voldoen aan PGS30. Het is onduidelijk aan welke eisen (PGS 30 ja of nee) nu moet worden voldaan.	SNR	
4.500	De definitie van een aaneengesloten bodemvoorziening is niet duidelijk en niet conform de NRB. Sub 3 tanken door of onder direct toezicht van personeel is sterk verouderd en vindt nog zelden plaats. Bij grootschalig tanken wordt wel een afwijking toegestaan (artikel 4.513 sub 2)	SNR	Afwijking die bij grootschalig tanken wordt toegestaan eveneens toestaan bij kleinschalig tanken

4.500 lid 1	aaneengesloten verharding of vloeistofkerende voorziening bij kleinschalig tanken	BOVAG, NOVE	Met het oog op het voorkomen van verontreiniging van de bodem met vloeibare brandstoffen of ureum wordt getankt boven een vloeistofkerende voorziening of aaneengesloten verharding
4.502 lid 1	Een aaneengesloten verharding of vloeistofkerende voorziening heeft tot doel tijd te hebben om een morsing op te ruimen middels incidentmanagement. Er hoeft dus geen verbinding te zijn met een vuilwaterriool. Zeker bij veel plaatsen waar kleinschalig dies	BOVAG, NOVE	Met het oog op het doelmatig beheer van afvalwater wordt het te lozen afvalwater afkomstig van een vloeistofdichte voorziening bij het tanken van vloeibare brandstoffen geloosd in een vuilwaterriool. Bij een vloeistofkerende voorziening dient er incidentmanagement te zijn om morsing direct te kunnen opruimen.
4.502 lid 1	Een aaneengesloten verharding of vloeistofkerende voorziening heeft tot doel tijd te hebben om een morsing op te ruimen middels incidentmanagement. Er hoeft dus geen verbinding te zijn met een vuilwaterriool. Zeker bij veel plaatsen waar kleinschalig diesel wordt getankt is een vloeistofkerende voorziening in combinatie met incidentmanagement voldoende.	NOVE, BOVAG	Met het oog op doelmatig beheer van afvalwater wordt het te lozen afvalwater afkomstig van een vloeistofdichte voorziening bij het tanken van vloeibare brandstoffen geloosd in een vuilwaterriool. Bij een vloeistofkerende voorziening dient er incidentmanagement te zijn om morsing direct te kunnen opruimen.
4.502 t/m 4.504	Kleinschalig tanken; deze artikelen leidden er toe dat het afvalwater opgevangen zou moeten worden en moeten worden geleidt door een OBAS, slibvangput en controleput. Dit is een verzwaring tov huidige regels	CUMELA Advies	Artikelen verwijderen
4.503	De 200 mg/l lozingseis is komen te vervallen bij gebruikmaking van een oliewaterlibafscheider. Het klopt wat er nu staat maar is onodig verwarrend.	BOVAG	Tekst aanpassen in: de emissiegrenswaarde bedraagt 20 mg/l, TENZIJ dat afvalwater voor vermenging met ander

			afvalwatergeleid wordt door een slibvangput en/of olieafscheider.
4.503	De 200 mg/l lozingseis is komen te vervallen bij gebruikmaking van een Oliewaterslibafscheider. Het klopt wat er nu staat maar het is onnodig verwarrend.	BOVAG, Metaalunie	Tekst aanpassen in: de emissiegrenswaarde bedraagt 20 mg/l, TENZIJ dat afvalwater voor vermenging met ander afvalwater geleid wordt door een slibvangput en/of olieafscheider.
4.505 (idem 4.373)	Riooltekening met lozingspunten en -routes aanwezig: is nu niet verplicht	BOVAG, Metaalunie	Schrappen verplichting. Noodzaak niet aangetoond.
4.506	Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen. Is een dieselheftruck een werktuig of gemotoriseerd transportmiddel (niet alle gemotoriseerde voertuigen transporteren iets)?	TLN	Werktuigen en gemotoriseerde transportmiddelen opnemen in de definitielijst met brede definitie of duidelijker toelichten in de nota van toelichting
4.506	idem	TLN	idem
4.506 lid 1	Grens verleggen naar 40.000 liter per jaar, zie 4.495. Het toepassingsbereik is nu gelimiteerd tot 25.000 liter jaardoorzet. Gezien het feit dat werktuigen/transportmiddelen de laatste jaren steeds groter zijn geworden, en daarmee ook de inhoud van de voertuigtank, zou dit opgehoogd kunnen worden naar 40.000 liter. Het aantal handelingen (en dus risico's) is door grotere voertuigtanks namelijk niet verhoogd.	NOVE	1. Deze paragraaf is van toepassing op het tanken van meer dan 40.000 liter vloeibare brandstoffen per jaar aan:
4.510	Er wordt verwezen naar de gehele PGS28 richtlijn en niet een specifiek deel daaruit, waarmee onvoldoende duidelijk is welke verplichting in het concrete geval uit die norm of richtlijn voort zou moeten vloeien.	SNR	Aangeven welke voorschriften uit PGS28 van toepassing zijn
4.510	Net als bij 4.499 wordt een uitzondering gemaakt voor diesel terwijl de tankinstallatie als zodanig wel aan PGS 28 moet voldoen. Schrappen externe veiligheidsrisico bij diesel akkoord, met behoud van bodemrisico.	BOVAG, NOVE	Eis tot certificatie volgens BRL K903/voldoen aan PGS 28 voor wat betreft bodembeschermende voorziening.

4.510	Net als bij 4.499 wordt een uitzondering gemaakt voor diesel terwijl de tankinstallatie als zodanig wel aan PGS 28 moet voldoen.	SNR	
4.510	Niet hoeven voldoen aan PGS 28 voor de activiteit tanken van diesel terwijl de tankinstallatie als zodanig wel aan PGS 28 moet voldoen. Schrappen externe veiligheidsrisico bij diesel akkoord, met behoud van bodemrisico.	BOVAG	Eis tot certificatie volgens BRL K903 / voldoen aan PGS 28 voor wat betreft bodembeschermende voorziening
4.513	Tanken door of onder direct toezicht van personeel is een verouderde benadering. Sub 2 stelt eisen t.a.v. een noodstopvoorziening die nodig is wanneer kan (technisch mogelijk) worden getankt in afwezigheid van personeel, maar staat dat tanken in afwezigheid van personeel daarmee nog niet toe.	SNR	Sub 2 herschrijven en expliciet maken dat onder die voorwaarden mag worden getankt in afwezigheid van personeel.
4.524		SNR	uitzondering maken voor een installatie voor het tanken van benzine anders dan voor de openbare verkoop (net als in artikel 4.523)
4.526	Bij bunkerstations wordt soms ook andere benaming gebruikt. Beter zou zijn "met uitzondering van brandstoffen voor dieselmotoren".	NOVE	Tekstvoorstel: Een melding bevat de coördinaten volgens het stelsel van de Rijksdriehoekmeting van het vulpunt van het bunkerstation en de zijden van een bunkerstation waarin brandstoffen van ADR-klasse 3, met uitzondering van brandstoffen voor dieselmotoren, worden opgeslagen.
4.527	Het artikel sluit niet aan bij art 5.16 Bkl, in die zin dat 5.16 Bkl aangeeft dat binnen een veiligheidsrisicogebied geen rekening hoeft te worden gehouden met risicocontouren i.r.t. (beperkt) kwetsbare activiteiten. Hier zou een relatie gelegd moeten worden met artikel 4.527: binnen een veiligheidsrisicogebied zouden de in dit artikel genoemde afstanden t.a.v. bunkerstations ook niet van toepassing moeten zijn.	HbR	

4.531	Bunkeren Vanzelfsprekend is het tanken van schepen een activiteit van grote betekenis voor het havengebied. De regeling daaromtrent moet de efficiënte afwikkeling van scheepvaart niet in de weg staan. In dit verband twee opmerkingen: a. In artikel 4.531 en 4.539 Bal wordt een nieuwe meldingsplicht geïntroduceerd. De regeling lijkt in te houden dat voor elke bunkeractiviteit afzonderlijk een melding moet worden gedaan. Dit is vanzelfsprekend niet uitvoerbaar. HbR verzoekt de minister te verduidelijken dat de melding betrekking heeft op de 'oprichting' van de 'inrichting'. (Het aanvangen met de activiteit als zodanig, niet elke tankhandeling afzonderlijk.) b. Artikel 4.543 bevat een verbod op bunkeren voor schepen die gevaarlijke stoffen vervoeren. Deze bepaling heeft tot gevolg dat een (binnenvaart)schip dat gevaarlijke stoffen vervoert, geen brandstof kan tanken. Dit is een aanscherping t.o.v. de huidige regelgeving die leidt tot onwerkbaar situaties. Op grond van de ADN geldt thans uitsluitend een verbod op bunkeren tijdens laden en lossen, terwijl op grond van het ADN en het RPR 1995 beperkingen gelden maar geen volledig verbod. HbR verzoekt het artikel aan te passen in lijn met de geldende (internationale) normen.	HbR	
4.556	De 200 mg/l lozingseis is komen te vervallen bij gebruikmaking van een Oliewater-slibafscheider. Het klopt wat er nu staat maar het is onnodig verwarrend.	BOVAG, Metaalunie	Tekst aanpassen in: de emissiegrenswaarde bedraagt 20 mg/l, TENZIJ dat afvalwater voor vermenging met ander afvalwater geleid wordt door een slibvangput en/of olieafscheider.
4.556	Ingevolge dit artikel bedraagt de emissiegrenswaarde voor oliehoudend afvalwater in een vuilwaterriool 20 mg/l. In vergunningen kennen wij wel waarden van 200 mg/l, maar de	BRBS	Verzocht wordt om genoemde waarde aan te passen.

	waarde van 20 mg/l wordt in de praktijk beschouwd als technisch niet haalbaar.		
4.558	Riooltekening met lozingspunten en -routes aanwezig: is nu niet verplicht	BOVAG, Metaalunie	Schrappen verplichting. Noodzaak niet aangetoond.
4.573	De 200 mg/l lozingseis is komen te vervallen bij gebruikmaking van een Oliewaterslibafscheider. Het klopt wat er nu staat maar het is onnodig verwarrend.	BOVAG, Metaalunie	Tekst aanpassen in: de emissiegrenswaarde bedraagt 20 mg/l, TENZIJ dat afvalwater voor vermenging met ander afvalwater geleid wordt door een slibvangput en/of olieafscheider.
4.575	Riooltekening met lozingspunten en -routes aanwezig: is nu niet verplicht	BOVAG, Metaalunie	Schrappen verplichting. Noodzaak niet aangetoond.
4.612	Artikel is bedoeld voor afval van derden. Zie tekst in toelichting, waarin verwezen wordt naar de woorden ‘van derden’ in lid 1. In artikel is dit echter niet vermeld !	CUMELA Advies	Tekst aanpassen in artikel 4.612, lid 1
4.680	Een ondergrens in aantallen ligplaatsen ontbreekt. Deze eisen zijn, voor havens met iets meer dan 10 ligplaatsen, niet uitvoerbaar. HISWA Vereniging pleit voor het overnemen van de ondergrenzen zoals die thans in het Activiteitenbesluit zijn aangehouden. De term ‘huishoudelijk afvalwater’ kan verwarrend zijn en moet specifiek, omdat in 6.30 er onderscheid wordt gemaakt tussen toiletwater en huishoudelijk afvalwater. De eis om toiletwater uitzuig voorziening te hebben lijkt ‘verstopt’ en ook hier plet HISWA voor beleid-neutrale omzetting uit het Activiteitenbesluit. Het verbod op een aparte financiële vergoeding voor gebruikers van de haven is in strijd met eerdere bepalingen. Indien pleziervaarders uitsluitend de haven aandoen voor het afgeven van afvalstoffen, is een vergoeding redelijk en billijk. Havens kunnen geen ‘gratis vuilstort’ worden! De eisen die gelden voor zeegaande jachten / pleziervaartuigen voor wat betreft afvalmelding & registratie zijn disproportioneel	Hiswa	

	en zijn niet bedoeld voor zeegaande jachten / pleziervaartuigen maar voor zeegaande <i>schepen</i> / commerciële vaart / cruiseschepen. Daarmee zijn ook de eisen die worden gesteld aan de havenontvangst-installaties in <i>jachthavens</i> disproportioneel en eigenlijk bedoeld voor <i>zeehavens</i> .		
4.776	Artikel 4.776 stelt dat – onder voorwaarden – substraatteelt van gewassen plaats mag vinden op een doorlatende ondergrond, c.q. zonder specifieke bodemschermende voorzieningen. Artikel 4.838 stelt dat de opslag van gebruikt substraatmateriaal plaats dient te vinden boven een aaneengesloten bodemvoorziening. De facto kan het bij artikel 4.838 materiaal betreffen dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.776. De werkwijze bij teeltwisselingen is zodanig kortdurend en logistiek nauwsluitend dat wat betreft omvang van de opslag en de daaraan gestelde technische eisen een relatief zware maatregel wordt geeist. Dit staat in geen verhouding tot de gebruiksfase, waar een veel lichter voorzieningenniveau is vereist.	BRBS	Voorgesteld wordt derhalve voor de opslag van gebruikt substraatmateriaal een lichtere of geen bodembeschermende voorziening te vereisen.
4.863	Maatwerkvoorschriften kunnen worden gesteld voor het scheiden van bouw- en sloopafval op de bouwplaats. Scheiden op de bouwplaats moet geen dogma zijn. Soms zijn er betere (lees: meer efficiënte of duurzame) mogelijkheden door scheiding in een sorteerinrichting elders. Verzocht wordt de toevoeging ‘op de bouwplaats’ te laten vervallen.	BRBS	
4.865	In artikel 4.865 en verder worden regels gesteld inzake de compostering van 3 tot 600 m3 groenafval. Gelet op de uitzonderingsbepaling in artikel 3.154 lid 1 moet het hierbij gaan om groenafval dat vrijkomt bij eigen werkzaamheden.	BRBS	

	De zinsnede ‘eigen werkzaamheden’ komt niet terug in artikel 4.865. Verzocht wordt om deze zinsnede duidelijkheidshalve ook in artikel 4.865 op te nemen.		
4.865	Zowel in artikel 3.154 lid 1 als artikel 4.865 worden hoeveelheden in m3 genoemd. Hebben deze hoeveelheden betrekking op de maximale jaarlijkse doorzet of op de capaciteit (van de compostering) op enig moment en kan de jaarlijkse doorzet derhalve een veelvoud daarvan bedragen?	BRBS	
4.868	Voorschrift 4.868, leden 1 en 2 stellen bodemvoorschriften inzake de opslag van niet- houtachtig groenafval. Nu hier specifiek de term ‘opslag’ en niet ‘composteren’ wordt gehanteerd, lijkt de te treffen bodemmaatregel geen betrekking te hebben op de bodemvoorzieningen die getroffen moeten worden tijdens het composteerproces zelf. De toelichting bij artikel 4.869 (pagina 280 van de artikelsgewijze toelichting) stelt dat bij de compostering zelve geen bodembeschermende voorziening nodig is. Hoe verhouden artikel 4.868 en (de toelichting bij) artikel 4.869 zich in die zin? Wat is de ratio om (bij betreffende capaciteiten) de huidige eis van vloeistofkerendheid te laten vervallen?	BRBS	
4.877	Artikel gaat in beginsel uit van het zuiveren van afvalwater afkomstig van apparatuur en machines dat is ingezet bij toepassen van gewasbeschermingsmiddelen. Dit leidt tot meer maatwerkvoorschriften. Wat gaan gemeente of waterschap in beleid opnemen? Specifieke voorschriften per gebied? Wij voorzien meer discussie, maatwerk en onduidelijkheid per gebied etc.	CUMELA Advies	

4.884	Afstanden tot begrenzing zijn niet eerder genoemd. Dit is een verzwarende van de eisen.	SNR	
4.890	Afstanden tot begrenzing zijn niet eerder genoemd. Dit is een verzwarende van de eisen.	SNR	
4.898	Artikel 4.898 (Opslaan van vloeibare brandstoffen en opslaan van andere vloeibare gevaarlijke stoffen dan vloeibare brandstoffen in bovengrondse opslagtanks). Het is handiger om voor deze paragrafen aan te sluiten op de indeling die ook bij PGS is gebruikt: Vloeibare brandstoffen, Brandbare vloeistoffen, Overige vloeistoffen. PGS 29 m.b.t. de categorie brandbare vloeistoffen ontbreekt. De richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt. Deze richtlijn wordt in alle vergunningen op de site gebruikt waar sprake is van opslag in atmosferische bovengrondse opslagtanks.	VNCI	
4.903	Artikel 4.903 Lid 2b. Voor bestaande tanks is dit installatiecertificaat in de praktijk vaak niet afgegeven / aantoonbaar aanwezig. Lid 2c. Beoordeling en controle vind bij een aantal grotere bedrijven plaats door eigen inspecteurs die hiervoor opgeleid zijn doch niet persoonlijk of op instellingsniveau zijn gecertificeerd.	VNCI	
4.903	Artikel 4.903 (externe veiligheid: eisen aan opslaan) Met betrekking tot <u>lid 2 aanhef en onder b</u> wordt opgemerkt dat het vereiste van een installatiecertificaat geen probleem voor nieuwe tanks. Voor bestaande tanks is dit installatiecertificaat in de praktijk vaak niet afgegeven/aantoonbaar aanwezig. Verzocht wordt deze realiteit in de redactie van dit artikellid en de NvT te verwerken om onnodige discussie en handhavingstrajecten te vermijden.	DSM en CSP	

	Terzake <u>lid 2</u> aanhef en <u>onder c</u> wordt opgemerkt dat beoordeling en controle bij een aantal grotere bedrijven geschiedt door eigen inspecteurs die hiervoor opgeleid zijn doch niet persoonlijk of op instellingsniveau zijn gecertificeerd. Zonder maatwerkmogelijkheid, leidt dit tot een administratieve lastenverzwaring indien beoordeling en controle door een gecertificeerde instelling/persoon dient plaats te vinden.		
4.903	Uitzondering Externe veiligheid bij diesel	BOVAG, NOVE	Uitzondering voor diesel op Externe Veiligheidsgebied akkoord, maar voor bodemrisicobeheer moet PGS 30 en BRL K903 van kracht blijven.
4.903 lid 2b	Lid 2b. Voor bestaande tanks is dit installatiecertificaat in de praktijk vaak niet afgegeven / aantoonbaar aanwezig..	SNR	
4.903 lid 2c	Lid 2c. Beoordeling en controle vindt bij een aantal grotere bedrijven plaats door eigen inspecteurs die hiervoor opgeleid zijn doch niet persoonlijk of op instellingsniveau zijn gecertificeerd.	SNR	
4.904 lid 2 en 3	Lekdetectie of lekdetectiepot systeem. Zijn twee verschillende systemen, dus ook specifiek benoemen. Lid 2 aanpassen en lid 3 toevoegen	BOVAG, NOVE	2. Het eerste lid is niet van toepassing op een bovengrondse opslagtank die dubbelwandig is uitgevoerd met een systeem voor lekdetectie dat: a. ten minste eenmaal per jaar wordt beoordeeld, en b. is goedgekeurd volgens BRL K903 door een persoon of instelling die daarvoor beschikt over een erkenning. 3. Het eerste lid is niet van toepassing op een bovengrondse opslagtank die dubbelwandig is uitgevoerd met een systeem met een lekdetectiepot dat: a. ten minste eenmaal per jaar wordt beoordeeld door een hiertoe

			aantoonbaar opgeleid of geïnstrueerd persoon.
4.905	Artikel 4.905 lid 3. Dit is voor het ondergrondse deel van bestaande riolering een aanscherping van NRB 2012 5.1 Afvoer van afvalwater in bedrijfsriolering. De eisen voor bestaande riolering weergegeven in tabel 5.1.1 Met de hierin beschreven combinatie van maatregelen en voorzieningen biedt ruimere mogelijkheden. Voldoen aan lid c.in het concept ontwerp vergt kostbare investeringen.	VNCI	
4.905	Artikel 4.905 (bodem: vulpunten en aftappunten) Met betrekking tot <u>lid 3</u> wordt opgemerkt dat dit voor het ondergrondse deel van bestaande riolering een aanscherping is van de NRB 2012, onderdeel 5.1 Afvoer van afvalwater in bedrijfsriolering. De eisen voor bestaande riolering weergegeven in tabel 5.1.1 van de NRB 2012 met de hierin beschreven combinatie van maatregelen en voorzieningen biedt ruimere mogelijkheden. Voldoen aan lid 3 in het concept ontwerp vergt kostbare investeringen.	DSM en CSP	
4.905	lid 3. Dit is voor het ondergrondse deel van bestaande riolering een aanscherping van NRB 2012 5.1 Afvoer van afvalwater in bedrijfsriolering. De eisen voor bestaande riolering zijn weergegeven in tabel 5.1.1. De hierin beschreven combinatie van	SNR	

	maatregelen en voorzieningen biedt ruimere mogelijkheden. Voldoen aan lid c. in het concept ontwerp vergt kostbare investeringen.		
4.906	Verwijzing naar certificaatplicht conform BRL K636 is een wettelijke verzwarende	BOVAG	Verwijzing naar certificaat K636 schrappen
4.907	gecertificeerde lekbak is een nieuwe eis	BOVAG	Gecertificeerde BRL lekbak of VVV. Overbodige eis: schrappen
4.910 lid 4	Deze verduidelijking zal in de praktijk als een verplicht voorschrift worden geïnterpreteerd. Is daarmee de facto een wettelijke verzwarende	BOVAG	Lid 4 schrappen
4.912 lid 1	Controle op water kan eenvoudig worden uitgevoerd, doch bewustwording met wel aanwezig zijn door persoon die het uitvoert. Een werkinstructie moet daarom aantoonbaar gevolgd zijn, zoals ook nu al is voorgeschreven.	BOVAG, NOVE	Met het oog op het voorkomen van verontreiniging van de bodem vindt bij een bovengrondse stalen opslagtankjaarlijks een controle plaats op de aanwezigheid van water door hiertoe aantoonbaar geïnstrueerd person, tenzij de bovengrondse opslagtank dubbelwandig is uitgevoerd met een lekdetctiesysteem in de wand.
4.926	Artikel 4.926 (bodem: vulpunten en aftappunten) Lid 3. Is niet in lijn met de NRB 2012 waar onderscheid wordt gemaakt tussen bestaande en nieuwe situaties. Dit geeft problemen voor bestaande riolen.	VNCI	
4.926	Artikel 4.926 (bodem: vulpunten en aftappunten) Lid 3 van dit artikel is niet in lijn met de NRB 2012 waar onderscheid wordt gemaakt tussen bestaande en nieuwe situaties. Dit leidt tot ongewenste problemen voor bestaande riolen. Verzocht wordt om voornoemd onderscheid te verwerken in lid 3.	DSM en CSP	
4.927	Artikel 4.927	VNCI	

	‘Hieraan wordt in ieder geval voldaan....’ Moet voor instrumentele overvulbeveiligingen op opslagtanks nu gelijkwaardigheid worden aangetoond?		
4.927	Artikel 4.927 (bodem: vulpunten en overvulbeveiliging) Met betrekking tot de zinsnede: <i>“Hieraan wordt in ieder geval voldaan als de vulleiding van een bovengrondse opslagtank een overvulbeveiliging heeft die is gecertificeerd volgens BRL K636”</i> wordt verzocht aan te geven of voor instrumentele overvulbeveiligingen op opslagtanks nu gelijkwaardigheid dient te worden aangetoond.	DSM en CSP	
4.928	Artikel 4.928 (bodem: lekbak) Een lekbak heeft een lekbakcertificaat volgens BRL K792...? Dat is in de NRB 2012 niet vereist. Het voorschrift gaat daarmee onnodig verder.	VNCI	
4.928	Artikel 4.928 (bodem: lekbak) Op grond van dit artikel heeft een lekbak een lekbakcertificaat volgens BRL K792 of BRL K21002. Op grond van de NRB 2012 is dit echter niet vereist. Het voorschrift gaat daarmee onnodig verder.	DSM en CSP	
4.928	Er is nu geen wettelijke eis voor een lekbak en dit is een onnodige verzwaring	BOVAG	Gecertificeerde BRL lekbak of VVV. Overbodige eis: schrappen
4.938	Artikel 4.938 e.v. (par 4.95): Het opslaan van deze oliën (par 3.2.10) in bovengrondse opslagtanks voor zover niet vergunningsplichtig valt onder par 4.95. Wij missen in 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie analoog aan par 4.93. en 4.94. De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen. Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels.	VNCI	

4.938	Het opslaan van deze oliën in bovengrondse opslagtanks voorzover niet vergunningplichtig valt onder par 4.95. Wij missen in 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie analoog aan par 4.93. en 4.94. De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen. Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels.	SNR	Toevoegen: Deze paragraaf is niet van toepassing op het opslaan van: vloeibare gevaarlijke stoffen in bovengrondse opslagtanks die ingebouwd zijn in een installatie.
4.946	Artikel 4.946 (bodem: bodembeschermende voorziening tankcontainer en verpakking) Met betrekking tot <u>lid 2 onder a</u> wordt opgemerkt dat volgens de NRB 2012 kan worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening en ‘aandacht voor’ en niet de verzwarende eis van vloeistofdicht die nu wordt gesteld. Verzocht wordt om aan te sluiten bij de NRB 2012.	DSM en CSP	
4.946	Artikel 4.946 2.a Volgens NRB 2012 kan worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening. Wij zien niet in waarom dit wordt aangescherpt...	VNCI	
4.946 lid a	Volgens NRB 2012 kan worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening en aandacht voor.. Het is onduidelijk wat wordt bedoeld met een gecertificeerde lekbak en door wie een lekbak zou moeten worden gecertificeerd.	SNR	
4.956	Opslaan van vloeibare brandstoffen ADR klasse 3, met uitzondering van diesel, in een ondergrondse tank en het vullen van die opslagtank voldoen aan PGS 28.	BOVAG	Uitzondering voor diesel op Externe Veiligheidsgebied akkoord, maar voor bodemrisicobeheer moet PGS 28 en BRL K903 van kracht blijven.
4.957, lid 2	Tekst luidt ‘bovengrondse’ opslagtank. Dit artikel gaat alleen over ondergrondse opslag	CUMELA Advies	Tekst aanpassen

4.958	Voorschrift betonnen constructie onder een enkelwandige ondergrondse tank is een wettelijke verzwarende die volstrekt onwerkbaar en onwenselijk is. BRL K903 biedt voldoende waarborg.	BOVAG, NOVE	Met het oog op het waarborgen van de bodem voor de omgeving en het voorkomen van verontreiniging van de bodem is voor een ondergrondse opslagtank en de leidingen die daarbij horen een installatiecertificaat op grond van BRL K903 aanwezig.
4.958	Voorschrift betonnen constructie onder een enkelwandige ondergrondse tank is een wettelijke verzwarende die volstrekt onwerkbaar en onwenselijk is.	BOVAG, NOVE	Schrappen verplichting.
4.961 e.v.	In art. 4.961 Bal en verder, zijn veel bepalingen opgenomen met betrekking tot ondergrondse en bovengrondse tanks, onder meer de herkeuringstermijnen. Al vele jaren wijzen wij er op dat deze termijnen iedere onderbouw missen, en in hun onderlinge samenhang volstrekt onlogisch zijn. Zo is bij niet-betreedbare tanks, het vlampunt het enige criterium waar naar wordt gekeken maar niet naar corrosie zodat een tank met bv. afgewerkte olie niet na 15 jaar herkeurd hoeft te worden maar een tank met een volstrekt niet-corrosieve stof zoals isopropylalcohol per se na 15 jaar afgekeurd en afgedankt moet worden terwijl die tank na die 15 jaar waarschijnlijk nog als nieuw is. Ook is raar dat bij de betreedbare tanks, het vlampunt geen enkele rol speelt maar wél naar corrosie wordt gekeken (precies omgekeerd dus) wat ook veel logischer is. Raar is ook dat niet-betreedbare dubbelwandige tanks niet na 15 jaar afgekeurd moeten worden maar tanks in een lekbak wel.	FME-CWM	Wat absoluut moet gebeuren is dat er nu eens een fundamentele discussie komt, en een samenhangend en logisch stelsel van keuringstermijnen voor de diverse typen tanks. Dat vragen wij al jaren maar dat wordt stelselmatig afgehouden, zelfs komt nu vanuit het NEN resp. de “PGS 28/30 groep” een voorstel voor een systematiek die her en der nog strenger is. Ik zit nota bene in die groep maar neem bij deze krachtig afstand van deze voorstellen.
4.971	In deze artikelen wordt gesproken over ‘bodembelastende stoffen’. In de begrippenlijst, neergelegd in bijlage I van het Ontwerpbesluit activiteiten leefomgeving, ontbreekt een definitie van bodembelastend. De meestgelijkende definitie betreft de definitie van ‘inerte goederen’ in voornoemde bijlage.	BRBS	

	Deze definitie verwijst naar ‘bodembedreigende stoffen’ of ‘gevaarlijke stoffen’. Eerstgenoemde categorie is evenmin gedefinieerd in bijlage I van het Ontwerpbesluit activiteiten leefomgeving. Ingevolge de toelichting bij het Ontwerpbesluit Activiteiten leefomgeving (pagina 404) moet voor de bepaling of een stof bodembedreigend is gekeken worden naar het Stoffenschema zoals opgenomen in de Nederlandse richtlijn bodembescherming (bijlage 2, deel 3). Verzocht wordt de termen ‘bodembelastend’ en ‘bodembedreigend’ sluitender te definiëren in bijlage I van het Ontwerpbesluit activiteiten leefomgeving.		
4.995	De genoemde erkenning NEN 5744 is nu niet nodig volgens de Activiteitenregeling (RARIM art 2.2 lid 4).	BOVAG, Metaalunie	Verwijzing naar NEN 5744 schrappen
4.1024	Het artikel sluit niet aan bij art 5.16 Bkl, in die zin dat 5.16 Bkl aangeeft dat binnen een veiligheidsrisicogebied geen rekening hoeft te worden gehouden met risicocontouren i.r.t. (beperkt) kwetsbare activiteiten. Hier zou een relatie gelegd moeten worden met artikel 4.1024: binnen een veiligheidsrisicogebied zouden de in dit artikel genoemde afstanden t.a.v. opslaan van gevaarlijke stoffen in verpakking ook niet van toepassing moeten zijn.	HbR	
4.1024	In het Activiteitenbesluit zijn veiligheidsafstanden opgenomen vanaf de opslagvoorzieningen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen tot aan de dichtstbijzijnde woning van derden. Deze afstanden worden in het BAL overgenomen, maar gelden nu vanaf de opslagvoorzieningen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen tot aan de begrenzing van de lokatie waar de activiteit wordt verricht. Dat is een verzwaring van eisen.	SNR	
4.1027	Gehele PGS15? Hierin wordt de hele PGS 15 van toepassing verklaard. Omdat er nog geen PGS 15 versie beschikbaar is (zogenoeten dummy versie) waarin de verwijzingen zijn opgenomen, is het niet zinvol hier om	SNR	Aangeven welke voorschriften van toepassing zijn Bij volgende inspraakronde een correcte PGS 15 versie opnemen

	een reactie te vragen aan belanghebben. Omdat dit wel een cruciaal onderdeel is en voor TLN leden vaak hoofdstuk 3, 6 en 10 van toepassing zijn is het vervelend dat in deze fase niks bekend is over de eisen die worden gesteld aan de (tijdelijke) opslag van ADR.		waarin duidelijk wordt verwezen wat wel van toepassing is. Nu is dit onduidelijk.
4.1027	Hierin wordt de hele PGS 15 van toepassing verklaard. Omdat er nog geen PGS 15 versie beschikbaar is (zogeneten dummy versie) waarin de verwijzingen zijn opgenomen, is het niet zinvol hier om een reactie te vragen aan belanghebben. Omdat dit wel een cruciaal onderdeel is en voor TLN leden vaak hoofdstuk 3, 6 en 10 van toepassing zijn is het vervelend dat in deze fase niks bekend is over de eisen die worden gesteld aan de (tijdelijke) opslag van ADR.	TLN	Bij volgende inspraakronde een correcte PGS 15 versie opnemen waarin duidelijk wordt verwezen wat wel van toepassing is. Nu is dit onduidelijk.
4.1027	Hierin wordt de hele PGS 15 van toepassing verklaard. Omdat er nog geen PGS 15 versie beschikbaar is (zogeneten dummy versie) waarin de verwijzingen zijn opgenomen, is het niet zinvol hier om een reactie te vragen aan belanghebbenden. Omdat dit wel een cruciaal onderdeel is voor TLN leden vaak hofdstuk 3, 6 en 10 van toepassing zijn, is het vervelend dat in deze fase niks bekend is over de eisen die worden gesteld aan (tijdelijke) opslag van ADR.	TLN	Bij volgende inspraakronde een correcte PGS 15 versie opnemen waarin duidelijk wordt verwezen wat wel van toepassing is. Nu is dit onduidelijk.
4.1069	Toepassingsbereik van artikel niet duidelijk. Geldt dit bijvoorbeeld ook voor bouwstoffen tot 10.000 ton of juist voor bouwstoffen meer dan 10.000 ton. Zie ook artikel 3.147, lid 3, onder r sub 1.	CUMELA Advies	
4.1080	de hierin vermelde emissiewaarden afvalwater zijn nieuw of verscherpt ten opzichte van de huidige eisen. Minerale oliën was 20 en nu 10 mg/l. Nieuw zijn som stikstofverbindingen 10 mg/l; som fosforverbindingen 2 mg/l; chemisch zuurstofverbruik 200 mg/l. Volstrekt is ook onduidelijk waarom deze verscherpte eis en nieuwe eisen noodzakelijk zijn, waardoor dit vooralsnog alleen	Metaalunie, BOVAG	Huidige eis ten aanzien van minerale oliën van 20 mg/l handhaven en vermelde nieuwe eisen laten vervallen. Als toch in deze richting verder gedacht wordt eerst in overleg met het betalende bedrijfsleven wat

	een onnodige verscherping van de eisen en daarmee verhoging van de nalevingskosten lijkt		wel en niet noodzakelijk, haalbaar en betaalbaar is.
4.1080	de hierin vermelde emissiewaarden afvalwater zijn nieuw of verscherpt ten opzichte van de huidige eisen. Minerale oliën was 20 en nu 10 mg/l. Nieuw zijn som stikstofverbindingen 10 mg/l; som fosforverbindingen 2 mg/l; chemisch zuurstofverbruik 200 mg/l. Volstrekt is ook onduidelijk waarom deze verscherpte eis en nieuwe eisen noodzakelijk zijn, waardoor dit vooralsnog alleen een onnodige verscherping van de eisen en daarmee verhoging van de nalevingskosten lijkt	SNR	Huidige eis ten aanzien van minerale oliën van 20 mg/l handhaven en vermelde nieuwe eisen laten vervallen. Als toch in deze richting verder gedacht wordt eerst in overleg met het betalende bedrijfsleven wat wel en niet noodzakelijk, haalbaar en betaalbaar is.
4.1083	Met betrekking tot 4.1083 zou maatwerk mogelijk moeten zijn. In de voedingsmiddelen industrie ontstaan vaak grote volumes bijproducten waarbij bodembelasting bij blootstelling aan neerslag kan optreden maar in de praktijk zeer beperkt is gebleken. Een kerende voorziening met een passend monitoring regiem moet mogelijk zijn.	VNCI	
4.1093	De formulering van 4.1093 verplicht om alle bederfelijke goederen binnen 14 dagen af te voeren. Onduidelijk is wat onder bederfelijk wordt verstaan, of dit in alle gevallen haalbaar is en hoe de samenhang is met toegestane geurcontouren (doelen). Dit is wel een heel erg ruim gedefinieerd middelvoorschrift.	VNCI	
4.1129	Artikel 4.1129 Lid 3c Levering van 10^{-5} en 10^{-8} PR per jaar contouren voor leidingen is nieuw. Het is niet duidelijk wat het nut/doel hiervan is. Het lijkt ons derhalve een onnodige lastenverzwaring die bij de	Velin	

	leidingexploitanten tot kostbare wijzigingen leidt in de ICT, om de gevraagde plaatsgebonden risico/contouren te kunnen berekenen en te leveren. Wij verzoeken u dit lid te schrappen, tenzij het nut en doel hiervan kan worden aangetoond. Lid 3f Wat is de betekenis hiervan? Daarnaast is lid 3f overbodig voor wat betreft de inwendige diameter. Immers, met de combinatie van lid 3e en lid 3i is lid 3f ook bekend. Indien een melding gepaard gaat met een QRA (risicoberekening) dan zitten daar al zaken van lid 3 in verwerkt. Moeten deze zaken dan toch nog apart (lid 3a tot en met k) gemeld worden?		
4.1130	4.1130 en 4.1131: Naar verluidt moet bij de melding gedetailleerdere informatie worden gevoegd dan bij het BEVB. Evenals bij het Seveso pleiten wij ervoor dat aanpassing van beleid met betrekking tot de buisleidingen ook alleen bij relevante wijzigingen plaatsvindt.	VNCI	
4.1131	Artikel 4.1131 Lid 1e Hier is ten opzichte van de huidige regeling toegevoegd 'van bestuursorganen en andere instanties'. Wat wordt hier precies bedoeld? Dit is een onnodige lastenverzwaring, want het vergt een grote inspanning voor een leidingtracé van vele kilometers om dit voor al de genoemde organen en instanties voor de aspecten veiligheid van mens en milieu in het veiligheidsbeheersysteem op te nemen.	Velin	Voorstel: de huidige werkwijze continueren, werkt prima en heeft nooit tot problemen geleid.
4.1132	Artikel 4.1132 Lid 3 en lid 4 Lid 3 en 4 zijn gelijk aan Revb artikel 5a lid 1 en 2, maar zou wederkerig moeten zijn. Het zou dus ook moeten gelden als een	Velin	Voorstel: in het belang van de verduurzaming van de energievoorziening enerzijds en een borging van de veilige ligging van de

	buisleiding wordt toegelaten bij risicoverhogende objecten waardoor een PR 10^{-6} per jaar contour buiten de belemmeringenstrook terecht komt.	aardgasinfrastructuur anderzijds, zou een beperkte verruiming wenselijk zijn voor bepaalde omgevingen waar in het omgevingsplan geen zeer kwetsbare en kwetsbare gebouwen worden toegelaten. Kortom, onder deze voorwaarden zouden ook andere terreinen dan bedrijventerreinen hier onder kunnen vallen. Dit biedt meer ruimte voor bijvoorbeeld het plaatsen van windturbines. Hieronder een tekstvoorstel om lid 3 en 4 aan te passen. Lid 3: "Het tweede lid is niet van toepassing als de overschrijding van het plaatsgebonden risico rond de buisleiding wordt veroorzaakt door een risico verhogend object dat in een omgevingsplan wordt toegelaten in de directe omgeving van een buisleiding, of door een buisleiding die wordt toegelaten in de directe omgeving van een voor die buisleiding risicoverhogend object." Lid 4: "Het derde lid is alleen van toepassing waar binnen de risicocontour, als bedoeld bij artikel 2.1129 lid 3, volgens het omgevingsplan geen zeer kwetsbare
--	---	--

			gebouwen en geen kwetsbare gebouwen en locaties worden toegelaten."
4.1132	Buisleiding en gevaarlijke stoffen. 10⁻⁶ contour In artikel 4.1132, tweede lid, wordt de ligging van de 10⁻⁶ van een buisleiding beperkt tot maximaal 5 meter buiten de leidingen. Dat is voor een aantal gevaarlijke stoffen die in de haven door buisleidingen worden vervoerd niet realistisch (ook nu al niet). Bovendien is het binnen een veiligheidsrisicogebied niet nodig, aangezien binnen het veiligheidsrisicogebied ruimte is voor risicoafstanden groter dan 5 meter. Voor buisleidingen met gevaarlijke stoffen (met name toxische) moet het mogelijk zijn grotere afstanden aan te houden dan 5 meter (mits 5 meter aantoonbaar niet redelijk is)	HbR	
4.1132a	Artikel 4.1132a 1. In het Bevb artikel 17 staat dat de situatie binnen 3 jaar na realisatie van het kwetsbare object moet voldoen aan de PR norm. Zoals het nu is geformuleerd, moet er al direct voldaan worden aan de PR norm. 2. Zoals het nu is geformuleerd moet er óók al voor geprojecteerde (dus nog niet gerealiseerde) objecten voldaan worden aan de PR norm. Dat leidt tot een enorme nieuwe PR saneringsopgave. Dit is een enorme lastenverzwaring! 3. Een exploitatieverbod is ééenzijdig ten nadele van de exploitant. Zo kan het bevoegd gezag allerlei kwetsbare gebouwen en locaties en zeer kwetsbare gebouwen in het omgevingsplan opnemen en vervolgens dient de exploitant maar te gaan saneren, op straffe van het stilleggen van de exploitatie.		

	Op zijn minst zou de exploitant vooraf gehoord moeten worden over sanerings(on)mogelijkheden en vooraf dient besloten te worden wie voor de saneringskosten moet opdraaien.		
4.1133	Artikel 4.1133 De hier genoemde verwijzing klopt niet, C moet B zijn (indien wel C is bedoeld dan toevoegen 'indien beschikbaar' omdat deze gegevens vaak niet voorhanden zullen zijn; zie ook opmerking bij artikel 4.1129 lid 3c). De formulering "zijn berekeningen voorhanden..." is eigenlijk niet juist. Het is onmogelijk om berekeningen voorhanden te hebben van een heel leidingstelsel van soms honderden kilometers lang. Wel zijn de resultaten van de berekeningen voorhanden in de vorm van PR 10⁻⁶ per jaar contouren en kan er op elk gewenst moment een PR-berekening worden gemaakt van (een deel van) de leiding of van het leidingnet in zijn geheel (dat laatste duurt uiteraard wat langer, afhankelijk van de omvang van het leidingnet). Voor wat betreft het groepsrisico is overgegaan tot een nieuw systeem, de zogenaamde schillenbenadering. Dit wordt geconcretiseerd met het aangeven van aandachtsgebieden voor brand, explosie en toxiciteit. Zo is het bekend hebben van het brandaandachtsgebied (voor aardgasleidingen de 35 kW/m² zone) nieuw ten opzichte van het huidige Bevb. Het is bij de leidingexploitanten met aardgasleidingen (bijvoorbeeld Gasunie) bekend. Dat wil echter niet zeggen dat dit bij het bevoegd gezag ruimtelijke ordening van de gemeenten bekend is. Hier is nog een grote inspanning te plegen. Voor de leidingexploitanten met overige stoffen zijn deze aandachtsgebieden nog niet bekend en is nadere uitwerking nodig.	Velin	Voorstel: formulering van dit artikel wijzigen in "... is het plaatsgebonden risico, bedoeld in artikel 4.1129 lid 3b, in de omgeving van de buisleidingen bekend..." Voorstel: kijken of deze aandachtsgebieden aan gemeenten bekend gemaakt kunnen worden met CAROLA (risicoberekeningspakket voor aardgas) en SAFETI.NL (overige stoffen).

4.1147	Emissiegrenswaarde warmtevracht 1 kW? Wat wordt daarmee bedoeld? Is dat een minimum? Strijdig met toepassingsbereik 4.1144 < 50 MW	SNR	Weglaten emissiegrenswaarde warmtevracht 1 kW
4.1148	Staalindustrie: Chloorbleekloog is enige stof die mag worden gebruikt. Er worden ook andere stoffen gebruikt (b.v. chloordioxide). Het zet een rem op innovatie om hier maar 1 stof te noemen.	Staalindustrie	Veranderen in iets van 'chloorbleekloog of een andere stof die een vergelijkbare of lagere milieubelasting heeft'.
4.1150	bij b. gaat men uit van hetzelfde water waaruit koelwater wordt onttrokken en waarop het wordt geloost. Dat is niet altijd het geval, bijvoorbeeld inname Nieuwe Maas en lozing 1e Petroleumhaven	SNR	
4.1153 en 4.1154	KWA: Wat is het verschil tussen deze artikelen?	KWA	Artikelen verduidelijken
4.1154 sub b	KWA: Er wordt gesteld een bodemenergiesysteem niet mag leiden tot interferentie met een eerder geïnstalleerd bodemenergiesysteem. Het is van belang dat het hier alleen gaat om eerder gemelde of vergunde systemen. Niet bekende systemen kun je geen rekening mee houden.	KWA	Aangeven dat het alleen eerder gemelde of vergunde systemen betreft.
4.1157	KWA: Zie hierboven (interferentie)	KWA	Zie hierboven
4.1158 lid 2	KWA: Lid 2 lijkt een herhaling van lid 1, wat wordt bedoeld.	KWA	Leden verduidelijken
4.1162 lid 1	KWA: Hierover was discussie binnen de branchevereniging BodemenergieNL. Het rendement zou niet afhankelijk moeten zijn van omvang van het systeem.	KWA	Lid aanpassen
4.1167	KWA: Zie hierboven (interferentie)	KWA	Zie hierboven
4.1168	KWA: Zie opmerking Art. 4.1158, lid 2 Bal	KWA	Zie hierboven
4.1175	KWA: Nu moet beëindiging van een systeem doorgaans worden gemeld worden, maar dit is in dit artikel niet expliciet vermeld.	KWA	Aanpassen artikel

5.2 lid 3	3. Het bodemonderzoek voldoet aan NEN 5725 en NEN 5740 en wordt uitgevoerd door een persoon of een instelling die daarvoor een erkenning heeft als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit. Op dit moment is er geen erkenning voor bodemonderzoek volgens NEN 5740 en 5725.	BOVAG,Metaal unie	Lid 3 gaat te ver. Schrappen.
5.6	Art. 5.6 Bal is kennelijk de opvolger van art. 2.11 lid 5 Activiteitenbesluit (Abm). Daarmee wordt een bestaande incongruentie in de regelgeving voortgezet te weten dat één onderwerp, op twee plaatsen in de regelgeving is gereguleerd, en dat nog wel op een innerlijk strijdige wijze. Art. 13 Wbb voorziet immers in generieke zin in het aanpakken van nieuwe bodemverontreiniging, waarin onder meer een redelijkheidstoets zit. Deze is ook te vinden in de NRB. Thans vindt overleg plaats over de formulering waarin de zorgplicht in de Omgevingswet zal worden vormgegeven. Art. 2.11 lid 5 Abm wijkt daar sterk van af, is maar op een deel van alle nieuwe verontreinigingen van toepassing en kent geen redelijkheidstoets.	FME-CWM	Wij menen dat het ‘dubbel regelen’ van één onderwerp niet gewenst is, en dat art. 5.6 Bal zou moeten vervallen.
5.6	Artikel 5.6 (herstel van de bodemkwaliteit) Het vereiste herstel binnen 6 maanden na toezenden van het rapport van bodemonderzoek is vaak niet mogelijk. Bij toepassing van in situ reiniging duurt dit langer. Dit gaat in de praktijk tot problemen leiden. De termijn van 6 maanden is dus niet reëel.	DSM en CSP	
5.10	Art 5.10 en 5.12 ook regels over EPRT in BKL art 8.26 en in par 10.2.6 (=pag 91)	SNR	
5.12	Artikel 5.12 (meet- en registratiesysteem) In lid b en c is abusievelijk niet vermeld dat het de overbrenging van verontreinigde stoffen betreft.		
5.13	Artikel 5.13 NTA 8029 voor het meten van fijn stof. Wordt nu verplicht gesteld en een vergelijkbare alternatieve methode is expliciet uitgesloten. Dat is nu niet zo. Toelichting geeft aan dat gelijkwaardigheid mogelijk is omdat de wet dat als uitgangspunt	VNCI	

	heeft (art 4.7) maar dan is eerst toestemming nodig. Dit is een aanscherping van de huidige regels.		
5.14	Artikel 5.14 lid 2 onder b verwijzing naar art. 16.5 Wmb mij niet duidelijk.	KVGO	
5.16	Keuring van vloeistofdicht riool eens per 6 jaar is een aanzienlijke verzwaring die op geen enkele wijze wordt onderbouwd, waarvoor geen noodzaak is aangetoond en waarvoor geen impactanalyse is opgesteld. Evenmin is de branche geconsulteerd bij de vorming van dit idee. Deze klacht heeft BOVAG op meerdere manieren en momenten aan I&M geuit.	BOVAG, Metaalunie	Er zijn geen praktijkgegevens bekend over incidenten die deze verplichting noodzakelijk zou maken. Eerst dient dus een impactanalyse (kosten, baten, milieuwinst, incidentafname) te worden uitgevoerd alvorens de verplichting tot keuring van kracht wordt. Bovendien zou SIKB monitoringsresultaten uit de praktijk moeten bijhouden over een langere periode, alvorens tot wetgeving wordt besloten. Tot die tijd geen verzwaring.
5.17	Logboek bodembeschermende voorzieningen: zou ook digitaal moeten mogen	BOVAG, Metaalunie	Digitale beschikbaarheid wettelijk toestaan - in dat geval vervalt de eis op locatie
5.18	Ook hier ontbreekt de mogelijkheid om digitaal logboek te hanteren	BOVAG, Metaalunie	Digitale beschikbaarheid wettelijk toestaan - in dat geval vervalt de eis op locatie
5.18 a	Luchtmodule Art 5 18 a, en 5.22: Missen wij hier een koppeling met artikel 8.19 BKL? Voorkomen moet worden dat een bedrijf dat voldoet aan BBT conclusies waarin al dan niet een stof (groep) is geadresseerd toch maatregelen zou moeten treffen om aan de emissie eisen van de in de luchtmodule genoemde tabellen te voldoen.	VNCI	
5.18a	Artikel 5.18a (toepassingsbereik) Ingevolge dit artikel vallen emissies van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) van IPPC installaties met BBT conclusies niet	DSM en CSP	

	onder het toepassingsbereik van deze paragraaf. Echter dienen ook in de specifieke BREF aangegeven BBT(reductietechnieken) bij processen met ZZS emissies buiten het toepassingsbereik te vallen. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om bij het toepassen van een incinerator iedere 5 jaar te bekijken of de emissies van ZZS verder geminimaliseerd kunnen worden. Bij de actualisatie van de BREF wordt immers de best beschikbare techniek per proces met ZZS emissies steeds opnieuw beoordeeld.		
5.18 b	Artikel 5.18b/5.25 In het Activiteitenbesluit geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassaastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat de grensmassaastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassaastroom is in het BAL verdwenen. De voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwaring van eisen wordt geïmplementeerd. Volgens nota van toelichting is het begrip grensmassaastroom verlaten omdat er geen sprake meer is van inrichting maar van activiteiten. Voor Seveso-inrichtingen is er echter nog steeds sprake van een inrichting. Dus hier moet het begrip grensmassaastroom in stand blijven. Of maatwerk moet mogelijk worden.	VNCI	
5.18b	Artikel 5.18b/5.25 Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21, zie ook AB art 2.4 lid 5 en 6 Als de emissie onder de grensmassaastroom blijft, is toetsing aan het MTR niet nodig. Het uitgangspunt is dat de grensmassaastroom voldoende bescherming geeft om immissiegrenzen te waarborgen.	VNCI	
5.18b	In het Activiteitenbesluit geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassaastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat de grensmassaastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassaastroom is in het BAL verdwenen. De	SNR	

	voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwarend van eisen wordt geïmplementeerd. Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21, zie ook AB art 2.4 lid 5 en 6		
5.19	BAL art 5.19 Het is onduidelijk of het bevoegd gezag via een maatwerkvoorschrift mag afwijken van de verplichting in artikel 5.19 BAL om iedere vijf jaar een minimalisatiestudie te doen met betrekking tot zeer zorgwekkende stoffen (hierna “ZZS”). Voor zover dit niet mogelijk is, is dit een aanscherping ten opzichte van het Activiteitenbesluit. In de huidige situatie kan maatwerk worden verleend nadat de initiële analyse voor zowel kwantificering en beheersing van een ZZS als de toepassing van BBT heeft laten zien dat de hoeveelheden die worden geëmitteerd zeer beperkt zijn en BBT worden toegepast. Er wordt dan maatwerk verleend om niet iedere 5 jaar een minimalisatiestudie te doen. Het schrappen van deze maatwerkmogelijkheid zou een onnodige lastenverzwaring met zich meebrengen. ExxonMobil verzoekt daarom deze mogelijkheid alsnog te introduceren dan wel te verduidelijken dat afwijken via een maatwerkvoorschrift is toegestaan.	ExxonMobil	
5.19	mogelijkheid tot vrijstelling informatieplicht (AB art 2,4 lid 4) bij maatwerkvoorschrift ontbreekt.	SNR	
5.21	In het Activiteitenbesluit geldt dat er alleen bij overschrijding van de grensmassaastroom inzicht gegeven moet worden hoe de emissie van ZZS bijdragen aan de immissie. Het uitgangspunt is dat de grensmassaastroom voldoende bescherming geeft om immissiegrenzen te waarborgen. Dat uitgangspunt is hier verlaten.	SNR	

5.22	Artikel 5.22 (toepassingsbereik) Dit artikel geeft kort gezegd aan dat IPPC installaties emissies in de lucht met BBT conclusies niet onder het toepassingsbereik van de paragraaf vallen. Echter dienen ook in de specifieke BREF aangegeven BBT (reductietechnieken) bij processen met luchtmissies buiten het toepassingsbereik van de paragraaf te vallen. Hierbij is bijvoorbeeld sprake van rendementen en geen emissieconcentraties. Niet met alle BBT zijn de emissiegrenswaarden in artikel 5.25 te halen. In de NvT staat dat afwijking van de emissiegrenswaarden mogelijk is op basis van kosteneffectiviteit. Het verzoek is om een apart artikel op te nemen onder deze paragraaf, waarin is aangegeven dat op basis van geografie, beschikbare technieken en kosten afwijking van de emissiegrenswaarden mogelijk is.	DSM en CSP	
5.24	Staalindustrie: er staat dat ERP cat B eventueel moet worden gekalibreerd. Dit wekt de suggestie dat het een kwantitatieve maatstaf is, hetgeen juist niet de bedoeling is.	Staalindustrie	Laat 'zo nodig na kalibratie' weg. Voeg toe 'en geven de indruk van de werking van een techniek / proces'
5.25	Artikel 5.25 Dit artikel geeft aan dat <u>alle</u> puntbronnen moeten worden gemeten. Dit is voor een inrichting als de (petro) chemie niet doenlijk . Het betekent dat kleine emissiebronnen nu wel moeten worden aangepakt. Dit betekent meer kosten voor de industrie met weinig milieueffect. Hier moet onderscheid worden gemaakt in relevante en niet-relevante puntbronnen. Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op niet-relevante puntbronnen of is dit ook niet mogelijk. Daarnaast kan er op veel plaatsen ook niet worden gemeten conform de eisen van een meetpunt.	VNCI	
5.25	Artikel 5.25 (emissiegrenswaarden) In het AB geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat	DSM en CSP	

	de grensmassastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassastroom is in het BAL verdwenen. De voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwaring van eisen wordt geïmplementeerd. Het niet meer opnemen van de grensmassastroom, zoals in het Activiteitenbesluit, heeft tot gevolg dat kleine emissiebronnen nu wel moeten worden aangepakt. Volgens de NvT is het begrip grensmassastroom verlaten omdat er geen sprake meer is van inrichting maar van activiteiten. Voor Seveso-inrichtingen is er echter nog steeds sprake van een inrichting daarom dient hier het begrip grensmassastroom in stand te blijven of maatwerk moet mogelijk worden gemaakt. Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21 (vergelijk art. 2.4 lid 5 en 6 AB). Als de emissie onder de grensmassastroom blijft, is toetsing aan het MTR niet nodig. Het uitgangspunt is dat de grensmassastroom voldoende bescherming biedt om immissiegrenzen te waarborgen. Dit artikel geeft aan dat <u>alle</u> puntbronnen moeten worden gemeten. Dit is voor een inrichting als de (petro) chemie niet doenlijk. Hier moet onderscheid worden gemaakt in relevante en niet-relevante puntbronnen. Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op niet-relevante puntbronnen of is dit niet mogelijk. Daarnaast kan er op veel plaatsen gewoonweg niet worden gemeten conform de eisen van een meetpunt. Bovendien ontbreekt een soortgelijke regeling als vermeld in art 8.20 BKL (voorschriften over minder strenge emissiewaarden). Die regeling is ook belangrijk voor degene die een activiteit onderneemt.		
--	--	--	--

5.25	In het Activiteitenbesluit geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassaastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat de grensmassaastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassaastroom is in het BAL verdwenen. De voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwaring van eisen wordt geïmplementeerd. Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21, zie ook AB art 2.4 lid 5 en 6 Als de emissie onder de grensmassaastroom blijft, is toetsing aan het MTR niet nodig. Het uitgangspunt is dat de grensmassaastroom voldoende bescherming geeft om immissiegrenzen te waarborgen.	SNR	
5.25	Staalindustrie: voor totaal stof wordt een EGW van 5 mg/m ³ gesteld. In het AB staat dat als <200 g/uur moet het < 20 mg/m ³ . Als >200 g/uur moet het < 5 mg/m ³ (tenzij er echt geen doekfilter achter kan, dan mag het in dat geval ook <20 mg/m ³ zijn). Kortom, het Bal is een verscherping voor emissies <200 g/uur.	Staalindustrie	Bij 4.138 (over betonmortel) staat echter ‘Zo nodig kan het bevoegd gezag bij kleinere emissies, bijvoorbeeld kleiner dan 200 gram per uur, met maatwerk een hogere emissiegrenswaarde van bijvoorbeeld 20 mg/Nm ³ vaststellen.’ Dit is blijkbaar geen algemene regel. Oplossing is om AB aanpak aan te houden voor alle bronnen (en dan kan die maatwerk opmerking over betonmortel zoals hierboven, weggelaten worden).
5.26	Artikel 5.26 Maatwerk mogelijk maken voor berekening waterdampgehalte en debiet.	VNCI	
5.26	zelfde meetmethoden als AB. Voor bepaling van vocht of debiet moet ook berekening mogelijk worden ipv meting	SNR	
5.27	via meting of berekening. Vrijstelling voor kleine bronnen	SNR	

5.30	Artikelen 5.30 (continue metingen) en 5.31 (berekening voldoen emissiegrenswaarden) Met deze artikelen wordt voorbijgegaan aan het de feit dat zorgvuldige afweging heeft geleid tot maatwerk in specifieke situaties. Een voorbeeld van een dergelijke zorgvuldige afweging is vastgelegd in de considerans van een vigerende vergunning op de Chemelot Site en betreft het volgende voorschrift: <i>“7.2 Maatwerkvoorschriften</i> <i>1. Meetfrequentie en borging NOx emissiepunt 39 en 61</i> <i>a. De uurvracht van de emissie van NOx via de emissiepunten 39 en 61 dient continu bepaald te worden.</i> <i>b. Wekelijks dient te worden bepaald en geregistreerd hoeveel % van de tijd aan de uurvracht van 8,8 kg/uur wordt voldaan.</i> <i>c. Wanneer uit extrapolatie van de wekelijkse bepalingen als bedoeld onder b blijkt dat op jaarbasis minder dan 90 % van de tijd aan de uurvracht zal worden voldaan, dienen maatregelen te worden genomen om te zorgen dat op jaarbasis wel aan 90 % norm wordt voldaan.</i> <i>d. De onder a en e bedoelde gegevens dienen minimaal 3 jaar bewaard te blijven</i> <i>e. De meetgegevens dienen te allen tijde voor de toezichthouders van de Provincie Limburg ter inzage aanwezig te zijn.”</i> In de considerans is dit door de provincie als volgt beschreven:	DSM en CSP	
------	--	------------	--

	<i>“Emissiepunt 61 is de schoorsteen van de NOx verwijderingsinstallatie. Dit betreft proces-emissies die zijn te classificeren als continue fluctuerende emissies. Bij dit emissiepunt wordt zowel NOx als SO2 geëmitteerd. De emissie van beide componenten hangen met elkaar samen. Er is in 2009 door de aanvrager uitvoerig onderzoek verricht naar de procesomstandigheden die de fluctuaties veroorzaken.</i> <i>De samenhang tussen de emissie van NOx en SO2 is weergegeven op pagina xx van de aanvraag. Hieruit blijkt dat er een optimum bestaat waarbij de gezamenlijke emissie van NOx en SO2 het laagst is.</i> <i>De algemene concentratie-eisen uit het Activiteitenbesluit zijn niet haalbaar bij toepassen van de BBT.</i> <i>Oorzaken van het niet kunnen voldoen aan het Activiteitenbesluit zijn:</i> <i>- Technische storingen. Deze worden steeds zo snel mogelijk opgelost;</i> <i>- Opstart van installatie(onderdelen), maar maakt geen deel uit van de reguliere emissie;</i> <i>- Procesfluctuaties.</i> <i>Hierbij is gebleken dat de emissiepatronen van NOx en SO2 het kiezen van een langere tijdsinterval in plaats van halfuursgemiddelde volgens de NeR geen oplossing biedt. Wel kan op jaarbasis gedurende 90% van de tijd aan de uurvracht worden voldaan. De jaarvracht van de emissies uit emissiepunt 61 blijft ongewijzigd.</i>		
--	---	--	--

	<i>Derhalve nemen wij in plaats van de concentratie-eisen uit de BEF LVOC een voorschrift op met een uurvrachteis waaraan 90 % van de tijd moet worden voldaan.</i> <i>Daarnaast wordt een maatwerkvoorschrift uitgebreid met de verplichting om de uurvracht continu te bepalen en periodiek te bepalen hoeveel % van de tijd aan de uurvrachteis wordt voldaan. Deze gegevens dienen altijd ter inzage te zijn voor onze toezichthouders.”</i> Naar onze mening moet maatwerk mogelijk blijven om bovengenoemd voorbeeld mogelijk te houden.		
5.32 lid 5	Staalindustrie: deze twee eisen gelden alleen voor ERP cat B. Hoewel de tekst letterlijk uit het AB komt, stond het in het AB ook al fout en is dit de kans om het recht te trekken.	Staalindustrie	Verander ‘Bij een emissierelevante parameter wordt aangetoond’ in ‘Bij een emissierelevante parameter categorie B wordt aangetoond’
5.32 tabel	Staalindustrie: er staat ‘controlevormen’. In het AB staat ‘mogelijke controlevormen’. We willen de mogelijkheid behouden om controlevormen die een zelfde resultaat hebben, in te mogen blijven zetten. Denk b.v. aan een specificatie bij een reinigingsinstallatie of een onderhouds- en inspectieplan, dat nu niet als ERP wordt erkend.	Staalindustrie	Verander ‘controlevormen’ in ‘mogelijke controlevormen’. Daarnaast moet er een toelichting komen wat dit concreet betekent (zie opmerking links).
6.20.4 b	NVLB: de meldingsgrens van 5 m ³ voor grond en baggerspecie is praktisch gezien veel te laag en wijkt af van het Bbk, waarin de meldingsgrens op 50 m ³ ligt.	NVLB	De meldingsgrens te wijzigen in 50 m ³ .
6.20a.2 b.	NVLB: de meldingsgrens van 5 m ³ voor grond en baggerspecie is praktisch gezien veel te laag en wijkt af van het Bbk, waarin de meldingsgrens op 50 m ³ ligt.	NVLB	De meldingsgrens te wijzigen in 50 m ³ .
6.24 lid 1 sub a	KWA: Voor bepaalde wateren zijn andere inname eisen (lagere innamesnelheid vanaf 1800 m3/u) opgenomen dan in de huidige Waterwet. Dit leidt tot strengere regels voor bedrijven.	KWA	Artikel aanpassen

6.24 lid 1 sub a	Voor bepaalde wateren zijn andere inname eisen (lagere innamesnelheid vanaf 1800 m ³ /u) opgenomen dan in de huidige Waterwet. Dit leidt tot strengere regels voor bedrijven.	SNR	Artikel aanpassen
6.30	Hieronder treft u een gezamenlijke reactie aan op dit artikel, onderschreven door alle sectorpartijen. (BIJLAGE 2) . Wij pleiten sterk voor een zuiveringssysteem dat geschikt is voor pleziervaartuigen (recreatief en daarmee onregelmatig gebruik) en willen de innovaties in deze richting uitzicht geven op toelating van hun product.	Hiswa	-
6.43	Het dekwassen van pleziervaartuigen op zichzelf kan niet vergunningplichtig zijn. De relatie naar 4.376 ontbreekt. Dit vereist nadere duiding.	Hiswa	-
7.10 lid 1	Vergunningplicht kabels en leidingen In artikel 7.10 lid 1 Bal is het vergunverbod voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot de Noordzee opgenomen. In sub b is het bouwen, maken en plaatsen van een kabel of leiding vergunningplichtig gesteld, terwijl dat nu in de Waterwet is uitgezonderd (art. 6.12 sub d). Uw Ministerie heeft informeel al laten weten dat de huidige uitzondering op de vergunningplicht zal worden gecontinueerd. NOGEPA verzoekt dan ook het Bal daartoe aan te passen zodat sprake is van een beleidsneutrale overgang.	NOGEPA	-
7.20.4 b	NVLB: de meldingsgrens van 5 m ³ voor grond en baggerspecie is praktisch gezien veel te laag en wijkt af van het Bbk, waarin de meldingsgrens op 50 m ³ ligt.	NVLB	De meldingsgrens te wijzigen in 50 m ³ .
7.20a.2 b	NVLB: de meldingsgrens van 5 m ³ voor grond en baggerspecie is praktisch gezien veel te laag en wijkt af van het Bbk, waarin de meldingsgrens op 50 m ³ ligt.	NVLB	De meldingsgrens te wijzigen in 50 m ³ .
7.68	Beoordelingsregels vergunning mijnbeituwactivit Artikel 7.68 Bal bevat de aanwijzing van vergunningplichtige mijnbouwactiviteiten in de Noordzee. Het betreft activiteiten die nu op grond van de artikelen 18, 19 en 44 en 45 van het Mijnbouwbesluit vergunningplichtig of ontheffingsplichtig zijn.	NOGEPA	-

	Wat opvalt is dat het plaatsen van een mijnbouw-installatie in oefen- en schietgebieden en drukbevaren delen van de zee omgevingsvergunningplichtig zal zijn, terwijl dit op grond van artikel 44 en 45 Mijnbouwbesluit ontheffingsplichtig is. Informeel heeft u aan NOGEPA laten weten dat deze wijziging beleidsneutraal is bedoeld en dat dit bevestigd zou worden in de NvT. Nu dit nog niet het geval is, verzoekt NOGEPA deze bevestiging alsnog op te nemen, ook waar het gaat om de doorlooptijden van de procedures (dus ontheffingsprocedure versus vergunningprocedure). Voor wat betreft doorlooptijden heeft NOGEPA informeel de bevestiging gehad dat de reguliere procedure zal worden gehanteerd. Graag zou NOGEPA dit terug lezen in de NvT. Voorts leest NOGEPA in de NvT⁵ dat via het Invoeringsbesluit beoordelingsregels voor het plaatsen van een mijnbouwinstallatie in een gebied waarvoor op grond van de Wet windenergie op zee kavels zijn uitgegeven voor het plaatsen van windturbines aan het Besluit kwaliteit leefomgeving worden toegevoegd. NOGEPA vraagt u om haar, voorafgaand aan het vaststellen van de formele consultatieversies te informeren over de inhoud van het Invoeringsbesluit en haar in de gelegenheid te stellen om daarop informeel te reageren.		
8.12a	beoordelingsregels geluid voor milieubelastende activiteit lijken voor grootschalige zand- en grindwinning minder geluidsräume te geven dan volgens de thans geldende circulaire natte grindwinning (Staatscourant 1992/95).	FODI	Regeling volgens circulaire natte grindwinning inbouwen onder artikel 8.12b Bkl (beoordelingsregels geluid voor milieubelastende activiteit geluid specifieke aspecten)
14.4	Artikel 14.4 is onduidelijk. Wat wordt verstaan onder doelmatig waterbeheer? In de Memorie van Toelichting wordt dit niet toegelicht.	KWA	Artikel aanpassen

⁵ Zie NvT Ontwerpbesluit Kwaliteit Leefomgeving, p. 140.

NOTA VAN TOELICHTING			
NvT 128	Artikelsgewijze toelichting; blz. 128 t/m 130. Laten nakijken door deskundige (bijvoorbeeld dienstencentrum).	KVGO	
NvT 129	Artikel 4.158 (preventie) NVT Bij grafische processen mogen alleen reinigingsmiddelen met een vlampunt hoger dan 55 graden Celsius worden gebruikt. Toelichting onjuist zie Arbowetregeling 4.32b t/m 4.43e. Daar de Arbowet dit regelt met het arboregeling is het de vraag of dit hier geregeld moet worden.	KVGO	
NvT 15	De niet limitatieve opsomming maakt dat je eigenlijk schier oneindig veel mogelijkheden zou moeten treffen. Waar houdt dat dan op? Dat laat te veel ruimte voor discussie en het is onduidelijk.	BOVAG, Metaalunie	Zie eerste opmerking Metaalunie bij art. 2.10 (afd. 2.4)
NvT 202	4.571 Onjuiste uitleg: Een vloeistofdichte bodemvoorziening zal doorgaans bestaan uit een gecertificeerde- betonvloer of asfaltvloer.	BOVAG	Nee: gecertificeerde vloeistofdichte bodemvoorzieningen zijn alleen vereist bij tankstations en autowasbedrijven, niet voor demontagebedrijven! Deze passage moet hierop worden aangepast.
NvT 288	PGS 31 moet zijn PGS 30	BOVAG, Metaalunie	aanpassen
NvT 295	PGS 31 moet zijn PGS 28	BOVAG, Metaalunie	aanpassen
NvT 358	Het tweede derde en vierde lid zouden elektronische bewaring van documenten mogelijk moeten maken	BOVAG, Metaalunie	Het vierde lid ontbreekt!
NvT 363	Definitie bedrijfsriolering uit preconsultatieversie is komen te vervallen	BOVAG, Metaalunie	Opnieuw opnemen om misverstanden in de praktijk te voorkómen
NvT 364	Bij definitie bodembeschermende voorziening: elementenvoorziening is niet juist geformuleerd	BOVAG, Metaalunie	moet zijn: elementenbodemvoorziening
NvT 364	definities van bodembedreigende activiteit en bodembedreigende stof uit preconsultatieversie BAL zijn verdwenen	BOVAG, Metaalunie	Opnieuw opnemen om misverstanden in de praktijk te voorkómen

NvT 365	geomembraanbak: ondergronds aangelegd kunststof foliesysteem <u>in een bakconstructie</u>	BOVAG, Metaalunie	onnodige toevoeging 'in een bakconstructie' schrappen
NvT 366	Definitie kleinschalig tanken ontbreekt	BOVAG, Metaalunie, LTO Glaskracht	toevoegen
NvT 366	Definitie maatwerkregel en maatwerkvoorschrift ontbreekt	BOVAG, Metaalunie	alsnog toevoegen
NvT 367	Definitie NRB ontbreekt.	BOVAG, Metaalunie	alsnog toevoegen
NvT 368	in plaats van tankzuil spreken wij liever van afleverzuil	BOVAG	doorvoeren 'afleverzuil'
NvT 369	definitie wrak van een tweewielig motorvoertuig gaat begripsverwarring opleveren in de praktijk	BOVAG	nadere omschrijving wanneer iets een wrak is
NvT 44	Daarnaast konden volgens het Activiteitenbesluit milieubeheer maatwerkvoorschriften worden gesteld ter invulling van de daarin opgenomen specifieke zorgplicht.	BOVAG, Metaalunie	Er is geen specifieke zorgplicht in het Activiteitenbesluit, maar een algemene zorgplichtbepaling
NvT 52	Artikelsgewijze toelichting”: blz. 52 en 53. Beschrijving druktechnieken in overeenstemming brengen met genoemde druktechnieken in de artt.	KVGO	
NvT 67	Het demonteren van accessoires valt niet onder artikel 3.147 derde lid, onderdeel b. Dat gaat over orgaanafval.	BOVAG, Metaalunie	
NvT 67	Onduidelijk hoeveel wrakken men nu in een onrichting onder welke voorwaarden mag bewaren. Eerst wordt gesproken over geen maximum aantal wrakken dat bijv garagebedrijf in opslag mag hebben. In de volgende zin met verwijzing naar paragraaf 3.8.4 en 3.8.6 wordt wel over een maximum aantal gesproken.	BOVAG	Dit behoeft verduidelijking
NvT 68	Algemene toelichting blz. 68. Onder dit besluit zijn ook milieubelastende activiteiten in de grafische industrie gebracht, waaronder zeefdruk, rotatieoffset en illustratiediepdruk. Deze milieubelastende activiteiten omvatten ook andere activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie en daarmee rechtstreeks	KVGO	

	samenhangen, in technisch verband staan, en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging, of deze milieubelastende activiteit functioneel ondersteunen. Een grafisch bedrijf met een van deze drukvormen zal gelet daarop veelal volledig onder het besluit vallen, en met de algemene regels van het besluit te maken krijgen. Op grond van de richtlijn industriële emissies is een vergunning vereist voor een installatie voor het behandelen van de oppervlakte van stoffen, voorwerpen of producten met organische oplosmiddelen. Deze vergunningplicht hoeft echter niet te gelden voor het gehele bedrijf, maar kan tot de installatie (of in geval van de lozingsvergunning, de lozing hieruit) beperkt worden. Begrijp dit verhaal niet. Het illustratiediepdrukbedrijf is een RIE-bedrijf		
NvT 77	Er zijn niet 25 maar 35 PGS richtlijnen	BOVAG, Metaalunie	Juist aantal noemen
NvT 77	Toelichting pagina 77, pagina 478 BAL Onduidelijkheid over de toepassing van de PGS richtlijnen in het BAL (NVT blz. 77) en de omzetting naar PGS Nieuwe Stijl: wij vinden dat doelvoorschriften mogelijk moeten zijn bij de omzetting van PGS richtlijnen naar de verplichtingen voor bedrijven. De discussie is hierover nog gaande en daarom bepleiten wij terughoudendheid voor de wetgever in deze. Het past immers in de nieuwe aanpak van de Omgevingswet bedrijven zelf invulling kunnen aan dergelijke regels.	VNCI	
NvT 86	De onderbouwing voor de noodzaak tot keuring vloeistof dicht riool zou hier moeten staan maar ontbreekt volledig.	BOVAG, Metaalunie	

NvT 87	In tegenstelling tot wat de tekst zegt, zijn de administratieve lasten wegens ombouw NRB helemaal niet tot een minimum beperkt. Men kent immers de impact van de verplichting tot rioolkeuring helemaal niet. Verplichte rioolkeuringen die nu geïntroduceerd worden zijn nadrukkelijk een verzwaring van administratieve lasten en nalevingskosten!	BOVAG, Metaalunie	
NvT 87	Staat: <i>Als beschermingsniveau blijft het uitgangspunt van de NRB van een verwaarloosbaar bodemrisico overeind, maar wordt in de specifiek zorgplicht omschreven als gedefinieerd als 'de verontreiniging van de bodem met bodemverontreinigende stoffen wordt zoveel mogelijk voorkomen, waarbij herstel van de bodem redelijkerwijs mogelijk blijft'.</i>	Shell	Omdat hier gerefereerd wordt aan wat in Artikel 2.10.1.a is geschreven zal de tekst aangepast moeten worden: <i>Als beschermingsniveau blijft het uitgangspunt van de NRB van een verwaarloosbaar bodemrisico overeind, maar wordt in de specifiek zorgplicht omschreven als gedefinieerd als 'de verontreiniging van de bodem met bodemverontreinigende stoffen wordt zoveel als redelijkerwijs mogelijk voorkomen, waarbij herstel van de bodem redelijkerwijs mogelijk blijft'.</i>
NvT 88	3.235: buiten moet binnen zijn	BOVAG	Tekstuele aanpassing nodig
NvT Bkl	Archeologie Op bladzijde 151 van de algemene toelichting bij het Bkl wordt aangegeven dat technische (bouw)voorschriften in verband met archeologische waarden opgelegd kunnen worden. Dat is op zich niet nieuw. Wel is het zo dat deze regels tot enorm hoge (bouw)kosten of vertragingen in (aanvraag- of bouw)proces kunnen leiden. NS meent dat een gemeente deze regels extra zal moeten onderbouwen. Toetsbaar moet zijn of een gemeente voor de minst ingrijpende regels en meest efficiënte oplossing kiest. Dit uitgangspunt zou kunnen worden vastgelegd. In artikel 4.2 Bkl is bijvoorbeeld een vergelijkbare (kosten)toets opgenomen	NS	

	(voor programma's). NS verzoekt om een passage met deze strekking toe te voegen aan de tekst en toelichting met betrekking tot archeologie.		
--	---	--	--

Bijlage 4: Besluit kwaliteit leefomgeving

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl)			
art.	reactie waarop	naam branche	wijzigingsvoorstel
ALGEMEEN			
Algemeen	Ik heb niet zo'n moeite met art. 8.7 en verder, met uitzondering van de 'significante verontreiniging', maar vanaf 8.18 gaat het wel fout. Met name omdat alle vergunningplichtige bedrijven op één lijn worden gezet, met allemaal dezelfde (zware, op IPPC gebaseerde) verplichtingen wat gewoon onzin is. Toelichting midden p. 81: waarom is een woonschip of woonark geen bouwwerk.	FME-CWM	
Algemeen	FODI: instemming op hoofdlijnen inbouw Ontgrondingenwet en relevante Milieuwetgeving voor grootschalige zand- en grindwinning	FODI	
Algemeen	In 2008 zijn de regels waaraan activiteiten in de horecasector moeten voldoen opgenomen in het Activiteitenbesluit. Een belangrijke toetssteen is steeds geweest, dat de sector daarvan niet slechter mocht worden. Dat is na veel debat geregeld, onder meer in het overgangsrecht, door het onmogelijk maken van gebiedsgericht maatwerk en door het voorkomen dat maatwerk kon worden gebaseerd op algemene zorgplicht. Het is voor de horecasector van levensbelang, dat zij als gevolg van de stelselherziening niet in een slechtere positie komt. Dat zou het geval kunnen zijn, als gemeenten in omgevingsplannen geluidsvoorschriften gaan stellen die tot extra kosten voor de sector leiden. Elke dB reductie kost de ondernemer globaal 8000 euro.	KHN	Om te voorkomen dat de sector er slechter van wordt, zou aan artikel 5.43 een instructieregel kunnen worden toegevoegd, waarin wordt aangegeven dat in een omgevingsplan bepaalde regels in acht moeten worden genomen inzake het geluid door bedrijfsmatige activiteiten in de horecasector. Van die regels mag dan ook niet ten nadele van de sector worden afgeweken bij de beoordeling van een afwijkactiviteit. Dit naast andere (overgangs)regels die ervoor moeten zorgen, dat de sector niet slechter wordt van de stelselherziening. Graag treedt KHN in overleg over artikel 5.43

			BKL en de uitwerking daarvan in de Nota van toelichting.
Algemeen	Er is geen specifieke regeling om het overgangsrecht te continueren voor wat betreft de gevelnormen	KHN, Metaalunie	Graag meenemen
Algemeen	Geluid Het beoordelingsniveau voor bedrijfsmatige activiteiten is gelijk aan het beoordelingsniveau van het huidige Activiteitenbesluit. Het maximaal geluidniveau voor het piekniveau afkomstig van transportmiddelen is nieuw: In het Activiteitenbesluit wordt geen onderscheid gemaakt tussen transportmiddelen en andere piekgeluiden. Het maximale geluidsniveau voor transport is ruimer dan onder de huidige wet- en regelgeving. Daarnaast wordt het voor bedrijven belangrijker om de ontwikkelingen in het omgevingsplan rondom het thema geluid in de gaten te houden. Het bevoegd gezag kan namelijk gemotiveerd afwijken van de instructieregels binnen de vastgestelde grenswaarden voor geluid. Het is de vraag of dit wel of geen kansen voor bedrijven biedt.	KWA	
Algemeen	In de samenvattingen en beschrijvingen van de vier uitvoeringsbesluiten wordt het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) veelal omschreven als een AMvB met regels van en voor overheden. Voor initiatiefnemers van projecten in de fysieke leefomgeving zou dit de suggestie kunnen wekken dat zij geen rekening hoeven te houden met dit besluit. Het Bkl bevat echter regels die wel degelijk van belang kunnen zijn, bijvoorbeeld de verschillende beoordelingsregels waaraan vergunningaanvragen moeten worden getoetst. Voor het beoordelen van de haalbaarheid van een initiatief is van het belang om te weten welke beoordelingsregels er op een bepaalde locatie gelden.	VHG	Wij verzoeken u om duidelijker aan te geven dat het Bkl ook van belang is bij het verrichten van activiteiten in de fysieke leefomgeving.
Algemeen	Omgevingsveiligheid Op het gebied van omgevingsveiligheid is een aantal verbeteringen doorgevoerd ten opzichte van de preconsultatie. Met	HbR	

	name de nieuwe uitwerking voor het groepsrisico is helderder geworden. HbR streeft voor het HIC naar een gebiedsgerichte benadering, ook voor omgevingsveiligheid. De belangrijkste tekortkomingen in het Bkl zijn echter nog niet opgelost, waardoor de huidige voorstellen voor het HIC nog niet werkbaar zijn. Artikel 5.12 schrijft voor dat aandachtsgebieden <i>per activiteit</i> moeten worden opgenomen in een omgevingsplan. Een mogelijkheid om aandachtgebieden voor een <i>gebied</i> vast te stellen wordt niet geboden. Artikel 5.13, lid 2 geeft vervolgens aan dat een voorschriftengebied worden aangewezen dat kleiner is dan het aandachtgebied, maar niet groter. In een veiligheidsrisicogebied zou het voorschriftengebied met dat gebied moeten samenvallen in plaats van met individuele aandachtsgebieden, of op zijn minst moet het mogelijk zijn het voorschriftengebied te laten samenvallen met een veiligheidsrisicogebied. Dit om te voorkomen dat een industriegebied een lappendeken van (steeds veranderende) zones worden. De aandachts- en voorschriftgebieden buiten het veiligheidsrisicogebied moeten worden bepaald op basis van de activiteiten die in het omgevingsplan zijn opgenomen. In het streven naar eenvoud, dat onze steun heeft, zijn regels opgesteld die de voor het dynamisch havengebied benodigde flexibiliteit in de weg staan. Ook is de impact van de nieuwe voorstellen voor het groepsrisico (het zgn. schillenmodel) op de haven nog steeds niet duidelijk, omdat het daarvoor benodigde onderzoek door het ministerie van I&M nog niet is afgerond.		
Algemeen	Samenhang met algemene regels Gelet op de systematiek/opbouw van hoofdstuk 3 gelden de algemene regels ook voor vergunningplichtige activiteiten. Dit vereist een explicietere koppeling tussen beoordelingsregels voor vergunningen en die algemene regels. Voorkomen moet worden dat er door het verlenen van een vergunning een schijnzekerheid ontstaat voor een bedrijf dat niet aan algemene regels voldoet, maar wel een vergunning verkrijgt. Ook zou voorkomen moeten worden dat een vergunning zonder uitdrukkelijke motivering kan worden geweigerd op een aspect waarop het bedrijf	HbR	

	voldoet aan algemene regels voor hetzelfde aspect. Een zelfde relatie tussen vergunningvoorschriften en algemene regels is vereist.		
Algemeen	Graag antwoord op de vraag of in het nieuwe omgevingsplan ook opnieuw afstemming plaats dient te vinden met de gemeenten over de aanpak van historische bodemverontreinigingen op de Chemelot locatie.	DSM en CSP	
PARAGRAFEN			
Par. 5.1.2.2	Par. 5.1.2.2 Opslag, productie, gebruik en vervoer van gevaarlijke stoffen en windturbines De titel van Par 5.1.2.2. luidt: “Opslag, productie, gebruik en vervoer van gevaarlijke stoffen en windturbines”. Windturbines komen in deze paragraaf echter niet voor. Deze paragraaf betreft onder andere de modernisering van het omgevingsbeleid van het ministerie. Graag vragen wij uw aandacht voor het feit dat deze modernisering haalbaar en betaalbaar moet zijn en dat dit niet leidt tot grootschalige saneringssituaties zowel vanuit de industrie alsook de omgeving waarin wij ons bevinden. Door het Ministerie is immers toegezegd dat het om een <i>beleidsneutrale</i> omzetting van de vigerende wet- en regelgeving zou gaan. Wij verzoeken u te onderschrijven dat a) maatwerk in bestuurlijke afweging ook voor dit onderwerp te allen tijde mogelijk blijft of het nu gaat om aandachtsgebieden of veiligheidsrisicogebieden en b) de nu bestaande en geaccepteerde situaties in stand blijven. Wij onderschrijven nadrukkelijk de zienswijze die de VNCI op dit punt namens de chemische industrie indien. Hierbij is uitdrukkelijk aangegeven dat de consequenties van het nieuwe omgevingsbeleid nu nog te niet zijn te overzien en dat de definitieve vaststelling van het BKL eerst plaatsvindt na het consequentie-onderzoek van I&M en in overleg met alle betrokken partijen.	DSM en CSP	

Par. 5.1.4.2.2	Goed overgangsrecht ontbreekt. Veel bedrijven zullen mogelijk nog gedurende vele jaren met oude bestemmingsplannen geconfronteerd worden (die in naam weliswaar omgevingsplan zijn gaan heten, maar die nog niet de eisen uit bijlage XV kennen) met alle problemen van dien; en bedrijven waar juist de nieuwe standaard eisen passen voor de legale situatie die er nu is op grond van de huidige wetgeving (algemene eisen of vergunningeisen en eisen op grond van vigerende bestemmingsplan).	Metaalunie, KHN, LTO Glaskracht	Zsm in overleg met bedrijfsleven goed en langdurig overgangsrecht regelen zodat bedrijven niet onnodig en ongewenst in de problemen worden gebracht. Dit zal ook in belangrijke mate het gevoel bepalen of deze wetgeving inderdaad voor het bedrijfsleven inderdaad een verbetering is ten opzichte van de huidige wetgeving.
Par. 8.5.2.1	Par. 8.5.2.1 geeft aanleiding tot een groot aantal vragen en opmerkingen. Ten eerste valt het op dat de tabellen met luchtmissie-eisen zoals deze thans in AB/AR staan, en tot afgelopen jaarwisseling in de NeR, in het geheel niet terugkomen. Wij vragen ons af hoe bij vergunningplichtige activiteiten, anders dan IPPC, dan bepaald moet worden wat BBT is, c.q. ontbreekt een tabel als Bijlage II bij het Bal. In het verlengde daarvan verbaast het zeer, dat alles helemaal wordt toegeschreven naar, en gebaseerd op, de RIE: alsof alle vergunningplichtige activiteiten allemaal uitsluitend IPPC-installaties zijn. Dat zijn er echter hooguit circa 5.000 van de in totaal 20.000 vergunningplichtige activiteiten. De uitvoerders van deze overige 15.000 activiteiten herkennen zich totaal niet in de voorschriften 8.18 – 8.27, zoals de steeds terugkerende term ‘BBT-conclusies’ en deze betekenen voor hen veelal forse verzwaringen omdat veel van de genoemde verplichtingen thans alleen gelden voor IPPC-installaties (op basis van de RIE) en deze extra verplichtingen ook nauwelijks enig redelijk doel dienen. Een voorbeeld is art. 8.25, thans art. 5.5, lid 4 Bor, de NvT miskent dat het niet meer dan redelijk is dat voor iedere activiteit apart wordt bezien op bij een op te leggen verplichting, middel en doel wel in verhouding zijn en of daarmee niet ‘met een kanon op een mug wordt	FME-CWM	

	geschoten’, i.c. een verplichting wordt opgelegd die leidt tot hoge kosten en die arbeidsintensief is, maar die tot de dag vandaag kennelijk nog nooit als noodzakelijk is aangemerkt voor de niet-IPPS installaties. Een ander voorbeeld is art. 8.22, lid 1 onder f waarover de NvT opmerkt dat dit een voortzetting is van de regeling in de Wabo: dat is niet zo omdat een MZS aldaar niet met zoveel woorden wordt genoemd (het kunnen ook andere systemen zijn) en dit item thans sowieso alleen iets is dat ‘wordt betrokken bij de aanvraag’ terwijl het in het Bkl staat als een verplichting, mogelijk op te nemen in de vergunning. Dat is iets heel anders, leidt tot een forse administratieve lastenverzwaring terwijl nut en ratio onduidelijk zijn: in tegendeel zijn IMZ- en BMZ-systemen bij het overgrote deel van de bedrijven feitelijk een gepasseerd station. Een derde voorbeeld is het kunnen voorschrijven van technieken die verder gaan dan BBT waarover de NvT suggereert dat dit een voortzetting is van de huidige regeling hetgeen niet het geval is, en voorts is gebaseerd op de RIE dus naar zijn aard niet bedoeld is voor niet-IPPC installaties. Wij vragen ons af waarom in het Bkl zo fors wordt afgeweken van Wabo, Bor en Act.besluit, waarom zo extreem de nadruk wordt gelegd op de RIE terwijl driekwart van de betrokken bedrijven daar niets mee te maken heeft en meer algemeen wat er nu zo op tegen is om een verdeling te maken tussen enerzijds (regels voor) activiteiten, niet zijnde IPPC-installaties die een beduidend geringe milieu-impact hebben (daarom zijn ze ook geen IPPC) en deswege met minder vervaagende regels te maken zouden moeten hebben, en anderzijds regels voor IPPC-installaties die daarop aanvullend zouden kunnen zijn. Wij menen dat par. 8.5.2.1 geheel anders geredigeerd zou moeten zijn.		
Par. 10.2.2.1	Paragraaf 10.2.2.1 Monitoring en gegevensverzameling kaderrichtlijn water Bij in de NvT, algemeen wordt onder het kopje “Drinkwater” aangegeven dat voor nieuwe opkomende stoffen zogenaamde signaleringswaarden zijn	DSM en CSP	

	opgenomen. Het verdient aanbeveling ook hier het begrip signaleringswaarden nader uit te werken op gelijke wijze zoals hiervoor in deze zienswijze is voorgesteld bij art. 4.19 van dit besluit.		
ARTIKELEN			
2.2	Bij omgevingsplan of omgevingsverordening kunnen voor de kwaliteit van de buitenlucht aanvullende omgevingswaarden of afwijkende omgevingswaarden die strenger zijn dan de omgevingswaarden, bedoeld in het eerste lid, worden vastgesteld.’ Bovenstaand artikel bepaalt echter niet hoe een gemeente die hinder mag aanpakken.	EVO, Metaalunie, Bovag	Voor de mobiliteitssector is een belangrijke ontwikkeling de milieuzones voor vracht en bestelverkeer die op basis van het NSL zijn ontstaan. Met de NSL partners is een milieuzone-convenant voor het vrachtverkeer gesloten, waarin onder andere gesteld wordt dat een gemeente knelpunten ten aanzien van luchtkwaliteitsnormen moet hebben, alvorens zij een milieuzone mag invoeren. De looptijd van het NSL wordt verlengd tot het moment dat de Omgevingswet in 2019 in werking treedt. Verkeersbesluiten maken geen onderdeel uit van de Omgevingswet. De mogelijkheid tot het stellen van lokale omgevingswaarden onder de Ow schept geen nieuwe bevoegdheden tot het stellen van regels, die zonder die omgevingswaarden niet kunnen

			worden gesteld. Maar door het aflopen van het NSL loopt een belangrijk toetsingskader voor de milieuzones ten einde. Hoe verhouden de milieuzones op grond van de Wvw (en het NSL) zich tot de nieuwe mogelijkheden van de Omgevingswet? En hoe wordt het vervoerend bedrijfsleven beschermd tegen een willekeur aan regimes in diverse gemeenten zonder dat daar een urgentie aan ten grondslag ligt? Juist bij maatregelen ten aanzien van bevoorrading ed. ligt door diverse regimes inefficiency en daardoor verhoogde milieubelasting op de loer. Ondanks de wens van decentralisatie van de wetgeving is het belangrijk volgens de mobiliteitssector om op een aantal multi-disciplinaire thema's wel landelijk regie te voeren als inspiratie- en kennisbron t.b.v. de beleidsvorming (Omgevingsplannen en de
--	--	--	---

			beleidsmaatregelen daaruit voortvloeiende) van gemeenten.
2.11 lid 6, artikel 2.12 lid 2 en artikel 2.14 lid 2	Bij de omgevingswaarden waterkwaliteit is ons niet duidelijk waarom hier is opgenomen dat dit een verplichting is uit een EU richtlijn. Dat is wel vaker het geval en wij vragen ons af wat dit in de wettekst toevoegt. De relatie met het Besluit Kwaliteitseisen en monitoring water mag in de toelichting duidelijker nu dat voor waterwinning wel is gedaan	VNCI	
2.18	Het is niet duidelijk of de afwijkingsmogelijkheden voor sterk veranderde en kunstmatige oppervlaktewateren in relatie tot het streven naar geen achteruitgang ook voor deze wateren geldt. Immers er wordt enkel gesproken over de goede ecologische en chemische toestand, begrippen die alleen voor natuurlijke wateren gelden. Welk streven geldt dan voor sterk veranderde of kunstmatige wateren?	VNCI	
2.18	Een specifieke regeling voor onversterkte muziek (artikel 2.18 Activiteitenbesluit, geldt o.a. voor dweilorkesten) ontbreekt	KHN	De vrijstelling moet behouden blijven
2.18	Een aantal vrijstellingen (artikel 2.18 Activiteitenbesluit) zijn niet meer specifiek geregeld. Bijvoorbeeld maximale geluidsniveaus van komen en gaan van bezoekers	KHN	graag alsnog meenemen
2.18	Er is geen specifieke regeling dat de geluidnormen binnen woningen vervallen (in aanpandige situaties) als de bewoner geen toegang verleend voor metingen (artikel 2.18 Activiteitenbesluit)	KHN, Metaalunie	Graag meenemen
2.21	Een specifieke regeling voor ontheffingen op individuele en collectieve dagen ontbreekt (artikel 2.21 Activiteitenbesluit).	KHN, Metaalunie	graag alsnog meenemen
4.19	Artikel 4.19 geeft aan dat de kwaliteit van een oppervlaktewater dat ook wordt gebruikt voor de bereiding van drinkwater, niet zodanig achteruit mag gaan dat de zuiveringsinspanning moet worden verhoogd. Dit is een bepaling uit de KRW maar deze verbindt daaraan met het oog op de bescherming van waterwinlocaties zogenaamde beschermingszones in de waterplannen. In voorschrift 4.19 wordt echter niet gesproken over	VNCI	

	dergelijke zones Artikel 4.19 zou uitsluitend moeten gelden voor de voor de drinkwaterproductie aangewezen beschermingszones.		
4.19	Signaleringswaarde: Volgens de toelichting wordt bij de monitoring gebruik gemaakt van een protocol met een signaleringswaarde. Het zou de kenbaarheid ten goede komen als de betekenis en werking van deze waarde wordt toegelicht. Dit kan door in de toelichting de noot hierover uit het Protocol op te nemen.	VNCI	
4.19	4.19 (geen achteruitgang kwaliteit en verbetering van de kwaliteit vanwege vermindering zuiveringsinspanning) Bij de NvT, artikelsgewijze toelichting op p. 44 wordt erop gewezen dat de wijze van monitoring en toetsing is vastgelegd in het “Protocol monitoring en toetsing drinkwaterbronnen KRW” (hierna: het Protocol) waarin voor nieuwe, opkomende stoffen een signaleringswaarde van 0,1 µg/l wordt gehanteerd. Het verdient aanbeveling de betekenis en werking van de signaleringswaarde hier uit te werken zodat dit voor een ieder duidelijk is. Hiertoe zou de navolgende toelichting onder het kopje “Betekenis en werking” met bijbehorende noot uit het Protocol kunnen worden opgenomen (vide p. 5, 2^e alinea): <i>‘Betekenis en werking Een (verwachte) overschrijding van een signaleringswaarde geeft voor de waterbeheerder een indicatie dat de KRW-doelen mogelijk in het geding zijn. De signaleringswaarden voor reeds bekende probleemstoffen in grondwater (gelijk aan de drinkwaternorm) geven primair houvast bij de toetsing op beoogde verbetering van de kwaliteit met het oog op vermindering van de zuiveringsinspanning. De signaleringswaarde voor nieuwe, opkomende stoffen in grond- en oppervlaktewater vraagt bij overschrijding als eerste om een nadere risicobeoordeling voor de betreffende stof (uiteraard hoeft dit per stof slechts eenmalig te gebeuren en hoeft dit niet per winning herhaald te worden), waarbij wordt nagegaan of de stof (en in welke</i>	DSM en CSP	

	<i>concentratie) een risico vormt voor de drinkwatervoorziening en daarmee de KRW-doelen voor water voor menselijke consumptie. Daarbij wordt getoetst op humaan-toxicologische criteria, cumulatieve effecten en het voorzorgbeginsel. Deze risicobeoordeling wordt uitgevoerd onder regie van het ministerie van IenM. Op basis hiervan wordt bepaald of de betreffende stof al dan niet relevant is voor de verdere monitoring en toetsing in het kader van de KRW en eventueel daarbij horende vervolgacties."</i>		
Hoofdstuk 5	Zie ons algemeen commentaar dat wij consultatie over dit hoofdstuk prematuur vinden. Bij de overgang naar het gecombineerd risico-effectbeleid moet rekening worden met de vrije beschikbaarheid van die gegevens (zoals eerder gesteld i.v.m. terrorisme)	VNCI	
5.2	Dit artikel gaat over veiligheidsrisico's waarmee rekening moet worden gehouden bij het opstellen van een omgevingsplan. Het artikel bevat echter open normen zodat (in combinatie met de term 'rekening houden met') onduidelijkheid zal ontstaan over wanneer wel en niet aan dit artikel is voldaan. De (aangepaste) toelichting verheldert e.e.a. niet en wekt ten onrechte de indruk dat er in dit verband harde eisen gelden. Zo staat er dat 'dient te worden voldaan aan de eisen van de handreiking bluswatervoorziening en bereikbaarheid.' Een handreiking bevat per definitie geen 'eisen' en in de praktijk is zeker over de toepassing van deze handreiking veel discussie, zodat er grote behoefte is aan een eenduidiger regeling.	HbR	
5.2	Artikel 5.2 Dit artikel zet in onze ogen de deur open voor brandweer en bevoegd gezag om allerlei effectgerichte maatregelen te gaan eisen (volgens de toelichting geen bouwkundige eisen) zonder dat er naar de kans op het zich voordoen van incidenten wordt gekeken.	Velin	Voorstel: bouw een overwegingsmogelijkheid in om ook de kans op het zich voordoen van incidenten in de risicoanalyse te betrekken. Dit biedt de

			mogelijkheid om evenwichtig naar de risico's te kijken en voorkomt het treffen van overbodige maatregelen (voorbeeld: de kans om getroffen te worden door een meteoriet is 10^{-8} per jaar. Deze kans is zo extreem laag, dat niemand het in zijn hoofd haalt om hier dure maatregelen te treffen).
5.3	Artikel 5.3 1. Er zit een tekstuele fout in bijlage VI , onder A, onder 2, sub a en onder C, onder 2, sub a, het woord 'behalve' moet worden geschrapt. 2.Bijlage VI. Er wordt onderscheid gemaakt tussen gebouwen en locaties De opsomming wijkt af van hoe het nu in het Bevi is geregeld. Er komen ons inziens daardoor meer kwetsbare objecten bij. Voorbeelden: voor woonwagens en woonboten ontstaat een wijziging, gaat van gebouw naar locatie. Verder is niet duidelijk wat de verhouding is tussen beperkt kwetsbare gebouwen onder A onder 7 (gebouwen met een sportfunctie) en beperkt kwetsbare gebouwen onder A, onder 6, sub c, d en e. Zo wordt een kantine in een sporthal of op een voetbalveld al heel snel een kwetsbaar gebouw (zie onder C, onder 6, sub c, d en e).	Velin	Voorstel: vanwege deze uitbreiding van kwetsbare objecten dient eerst een consequentieonderzoek te worden uitgevoerd, alvorens deze verzwaring van kracht te laten worden. Een vervelende consequentie kan zijn dat er als gevolg van deze wijziging meer knelpunten ontstaan voor wat betreft het plaatsgebonden risico en wellicht ook het groepsrisico.
5.4	Artikel 5.4 Tabel 3 bijlage VII A is veel te summier om in de praktijk mee te kunnen werken. Het zal alleen maar leiden tot veel vragen over tussenliggende of net niet gelijke diameters of drukken. Voorstel: pas de bijgevoegde tabel toe, deze is zo opgesteld dat deze voor nagenoeg alle gevallen met aardgas zal voldoen. Waar deze niet voldoet	Velin	

moet maatwerk uitkomst bieden (voor andere stoffen kunnen soortgelijke tabellen worden ontwikkeld).

Tabel 3 aardgas-brandaandachtsgebieden o.b.v. diameter en ontwerpdruk

Uitwendige diameter			Ontwerpdruk [kPa]			
nominaal		interval	1.600-5.000	5.010-7.000	7.010-9.000	9.010-11.000
Inch	Aanduiding	mm	Brandaandachtsgebied [meter]			
2	DN50	60-70	15	15		
4	DN100	100-120	25	30	35	
6	DN150	150-170	40	45	50	
8	DN200	200-220	50	60	65	
10	DN250	260-280	60	70	75	
12	DN300	310-330	70	80	85	
14	DN350	350-370	75	85	90	
16	DN400	400-420	80	95	100	
18	DN450	450-480	95	110	115	
20	DN500	500-520	100	115	125	
24	DN600	600-620	115	135	145	
30	DN750	760-780	135	160	165	
36	DN900	910-930	150	175	185	
42	DN1050	1060-1080	160	190	195	
48	DN1200	1210-1230	175	205	215	220

5.5	Artikel 5.5 In de toelichting wordt pas duidelijk wat er met lid 4 wordt bedoeld, namelijk dat het plaatsgebonden risico per risicobron wordt bepaald en dat de risico's van meerdere risicobronnen niet bij elkaar worden opgeteld. Er is met andere woorden geen sprake van cumulatie. Voorstel: geeft bij de toelichting op dit artikel aan dat de oorspronkelijke norm voor het plaatsgebonden risico 10^{-5} per jaar was. Dit is indertijd met een factor 10 verlaagd, juist om de situatie dat er meerdere risicobronnen op een locatie aanwezig kunnen zijn, mee te nemen in de norm. Daarom is de norm sinds 2008 10^{-6} per jaar. Het is namelijk hoogst onwaarschijnlijk dat op een bepaalde locatie tien of meer risicobronnen voorkomen. Dit moet dan eveneens toegelicht worden in het BKL paragraaf 8.1.6.2 gedeelte "plaatsgebonden risico en groepsrisico". De laatste twee zinnen van de toelichting zijn niet helemaal correct. Tekstvoorstel: "De norm voor het plaatsgebonden risico (lid 1 van artikel 5.5) is brongericht ...". "Als er meerdere buisleidingen zijn, geldt de norm voor het plaatsgebonden risico per buisleiding". Dit moet dan eveneens toegelicht worden in het BKL paragraaf 8.1.6.2 gedeelte "plaatsgebonden risico en groepsrisico". Het is essentieel dat het uitgangspunt dat er niet gecumuleerd wordt helder is om discussie, zoals nu steeds het geval is, te voorkomen. Tevens zijn er uitspraken van de Raad van State geweest die wel uitgaan van cumulatie. Dat wordt dus met de komst van dit artikel anders. In de artikelsgewijze toelichting bij lid 4 komt dit uiterst belangrijke uitgangspunt (geen cumulatie) nu niet goed uit de verf door de vage formulering.	Velin	

	Voorstel: heldere formulering waarin uitgangspunt duidelijk naar voren komt. Lid 4 is beperkt tot buisleidingen, dit speelt zich echter eveneens af bij inrichtingen met gevaarlijke stoffen. Voorstel: uitbreiding toepassingsgebied van lid 4. Gezien de voorgaande opmerkingen hierbij een tekstvoorstel lid 4: artikel 5.5 lid 4a: Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het toelaten van een risicoverhogend bouwwerk in de directe omgeving van een buisleiding met gevaarlijke stoffen en een inrichting met gevaarlijke stoffen als bedoeld in paragraaf..... Besluit Activiteiten Leefomgeving. artikel 5.5. lid 4b: Bij de toepassing van lid 4a wordt getoetst aan de norm voor het plaatsgebonden risico behorend bij de afzonderlijke risicobron. De risico's worden niet gecumuleerd.		
5.5	Nieuw is dat het bevoegd gezag de uit de schillen voortvloeiende afstanden in acht moet nemen terwijl dat momenteel voor het groepsrisico als een verantwoordingsplicht is geformuleerd en daarmee minder hard is gesteld. Dit laatste zien wij graag terug.	VNCI	
5.5 lid 3	Art 5.5 lid 3 sluit binnenvaartroutes van het basisnet uit voor wat betreft het toepassen van het plaatsgebonden risico (met twee uitzonderingen). Op andere locaties mag dus 'zomaar' worden gebouwd. HbR heeft begrepen dat de achterliggende reden hiervoor is dat op dit moment de combinatie van vervoer en andere functies op de meeste plaatsen niet tot risico's in de orde grootte van 10^{-6} leidt. Door echter geen enkele toets voor te schrijven ontstaan ongetwijfeld saneringssituaties in de toekomst. Door de voorspelde groei van vervoer van gevaarlijke stoffen in de toekomst, en	HbR	

	door de risico verhogende werking van bouwwerken in het water zal op zulke locaties namelijk sneller alsnog een risico in de orde grootte van 10^{-6} ontstaan.		
5.6	Artikel 5.6 Lid 1 In bijlage VII A tabel 1 ontbreken de stations waarvoor een veiligheidsafstand van 15 meter geldt. Dit kan leiden tot onwenselijke situaties, omdat de afstand voor kwetsbare en zeer kwetsbare objecten op voorhand niet in acht hoeft te worden genomen. Daarnaast lijkt het er op dat in de artikelsgewijze toelichting de verwijzing in de aanhef in lid 1 onder a (verwijzing naar de bijlage VII) niet klopt. De formulering van lid 1a2° is niet duidelijk doordat geen paragraafnummer in het BAL wordt aangegeven. Lid 2 De in lid 2 genoemde afstand van 250 meter is niet voldoende bij de combinatie van bijvoorbeeld aardgasleidingen en windturbines van meer dan 5 Mw (IEC2 klasse). Er is een duidelijke trend gaande dat windturbines in vermogen toenemen, waarmee deze afstand dus niet meer afdoende is. Voor de combinatie inrichtingen met gevaarlijke stoffen en windturbines is de afstand van 250 meter niet afdoende. Dat heeft te maken met de raakkans van rotoronderdelen van een windturbine op bovengrondse leidingen/installaties. Deze delen kunnen terecht komen op 700 meter vanaf de opstelplaats van de windturbine. Het kan pas veilig worden verklaard als een initiatiefnemer van een windturbine wetenschappelijk en met goedkeuring van het RIVM heeft aangetoond dat het gebruikte type windturbine geen risico's veroorzaakt binnen de 250 meter.	Velin	Voorstel: opnemen 15 meter afstand in de tabel of aanpassing van de verwijzing in lid 1 onder a aanhef. Voorstel: dit nummer aangeven. Voorstel: lid 2 aanpassen zodat aan de hiervoor genoemde bezwaren tegemoet wordt gekomen. Omdat de techniek niet stilstaat is het wellicht praktischer om de afstand in een ministeriële regeling vast te leggen. Dit geeft de mogelijkheid om de afstand snel te wijzigen en in de pas te blijven met de stand der techniek om de veiligheid te vergroten. Hierbij dient onderscheid gemaakt te worden in ondergrondse infrastructuur met gevaarlijke stoffen en bovengrondse infrastructuur/inrichtingen met gevaarlijke stoffen. Een hulpmiddel hierbij kan zijn het "handboek risicozonering

			windturbines”, van het RVO (Rijksdienst voor Ondernemend Nederland). Uiteraard dient het handboek wel de best beschikbare technieken te bevatten.
5.9	Het is opvallend dat de Omgevingswet nog steeds een aanmerkelijk verschil toelaat in de kans op een ongeval door windturbines of door een Seveso installatie. Voor een windturbine wordt getolereerd dat die kans op 1 op de honderdduizend is (plaatsgebonden risico) terwijl dat voor een Seveso inrichting van 1 op de miljoen is. In het eerste en het tweede lid is het brandaandachtsgebied opgenomen. Dit aandachtsgebied wordt door de afstand begrensd waar als direct gevolg van een voorval met een plasbrand, een fakkelbrand of een wolkbrand de warmtestraling maximaal 10 kW/m² is, tenzij het gaat om een brandaandachtsgebied rond een buisleiding voor het vervoer van aardgas. In dat geval wordt het aandachtsgebied begrensd door de afstand waar als gevolg van een ongewoon voorval met een fakkelbrand, de warmtestraling maximaal 35 kW/m² is. Deze uitzondering dient ook te worden opgenomen voor buisleidingen waardoor ontvlambare (tot vloeistof verdichte)gassen getransporteerd worden en waarbij het risico net als bij aardgasleidingen ook bepaald wordt door het effect fakkelbrand (BEVB –Chemieleidingen).	VNCI	
5.11	Artikel 5.11 geeft effectcriteria voor aandachtsgebieden, maar geeft niet aan voor welke scenario's die aandachtsgebieden moeten worden bepaald. Aangegeven moet worden welk type scenario moet worden gehanteerd (worst case, maximum credible, most credible etc.), op welke manier deze moeten worden vastgesteld en op welke wijze de aandachtsgebieden moeten worden berekend.	HbR	

5.11	Artikel 5.11 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's: categorieën) Verzocht wordt om de werkwijze nader toe te lichten. Is het bijvoorbeeld de bedoeling dat met een standaard ventilatievoud de 10% letaliteitsafstand wordt berekend om vervolgens eisen aan de gebouwen (ventilatievoud) te stellen?	DSM en CSP	
5.11	Artikel 5.11 Aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's. Hier is een link te leggen met paragraaf 5.1.6.2 Buisleidingen (en de bijbehorende stroken) van nationaal belang. Dit zal nader toegelicht worden bij artikel 5.76 en verder.	Velin	
5.11 e.v.	Artikel 5.11-tot en met 5.15 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's) In deze artikelen worden drie aandachtsgebieden geïntroduceerd: een brand-, explosie- en gifwolkaandachtsgebied. Deze gebieden worden begrensd door de in het artikel genoemde criteria en de plaatsgebonden risico contour. Dit betekent onder meer dat het bevoegd gezag een eigen afwegingsruimte heeft bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen binnen een aandachtsgebied (maar buiten de plaatsgebonden risico contour). In de praktijk kan het bevoegd gezag besluiten dat bouw plaatsvindt binnen de aandachtsgebieden met in acht nemen van de geldende regels. Als bouw gaat plaatsvinden in een situatie dat de aandachtsgebieden om een locatie kleiner zijn dan de nu gehanteerde contouren vanuit een groepsrisicobenadering betekent dit een toename van de bevolkingsdichtheid en zal bij het periodiek actualiseren van het veiligheidsrapport het geactualiseerde groepsrisico toenemen. De vraag is wat dit dan feitelijk betekent en of het bevoegd gezag dit gaat verantwoorden.	DSM en CSP	

5.12	Artikel 5.12 Het aanwijzen van aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's. Hier is eveneens een link te leggen met paragraaf 5.1.6.2 Buisleidingen (en de bijbehorende stroken) van nationaal belang. Dit zal nader toegelicht worden bij artikel 5.76 en verder. Lid 1, 2°: tabel 3 van bijlage VII A is veel te summier; er zijn veel meer varianten (zie ook het commentaar bij Artikel 5.4).	Velin	
5.12 lid 2	Dit artikellid bepaalt dat geen aandachtsgebied wordt vastgesteld voor gebieden waar kwetsbare functies gelegen zijn, die zijn verbonden aan risico veroorzakende activiteiten. Het moet echter volgens HbR wel <i>mogelijk</i> zijn decentraal af te wijken van 5.12, tweede lid, en functies binnen BEVI/BRZO-activiteiten wel dezelfde bescherming als andere kwetsbare functies, te bieden zoals Rotterdam op dit moment in de bestemmingsplannen heeft geregeld.	HbR	
5.14	Artikel 5.14 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's: zeer kwetsbare gebouwen) Met betrekking tot art. 5.14 onder c is niet duidelijk wat de criteria zijn voor het bepalen of de kans verwaarloosbaar is.	DSM en CSP	
5.14	Artikel 5.14 Onder b: uitbreiding Het is niet juist dat een zeer kwetsbaar gebouw (onbeperkt) kan worden uitgebreid zonder dat het EV-risico als beperkende factor wordt genoemd. Dit is te ruim geformuleerd	VNCI	-

5.14	Artikel 5.14 Wat is de situatie als een zeer kwetsbaar gebouw al in een aandachtsgebied aanwezig is, bijvoorbeeld van een LNG-tank, en er wordt een leiding met gevaarlijke stoffen door dat bestaande aandachtsgebied aangelegd? Is dat nog mogelijk op grond van dit artikel, immers er wordt niet gecumuleerd op grond van artikel 5.5 lid 4. In sub C wordt gesproken over een verwaarloosbare kans per jaar dat iemand komt te overlijden als gevolg van een ongewoon voorval. De term “verwaarloosbaar” is nogal vaag, dat zal iedere keer veel discussie opleveren met bevoegd gezag RO, Veiligheidsregio’s en (regionale) brandweer.	Velin	Voorstel: meer duidelijkheid scheppen met dit artikel inzake de geschetste situatie. Voorstel: om discussies te voorkomen definieer duidelijk wat wordt verstaan onder “verwaarloosbaar klein”. VELIN kan hier een concreet voorstel voor aanleveren, waarbij de situatie voor aardgas en overlijden binnenshuis is uitgewerkt. Voor overige stoffen kan iets soortgelijks nader uitgewerkt worden.
5.14 c	Dit artikel bevat een verbod behoudens (o.a.) het geval dat de kans op een ongewoon voorval (etc.) ‘verwaarloosbaar’ is. Deze term is niet gedefinieerd, waardoor rechtsonzekerheid ontstaat alsmede verschillen tussen gemeenten met betrekking tot het toestaan van een zeer kwetsbaar gebouw. HbR verzoekt de term te verduidelijken c.q. te objectiveren.	HbR	
5.14 onder c	Artikel 5.14 onder c en 5.15 2b Hoeveel bedraagt verwaarloosbaar klein? Kleiner dan 10-7. 10-8 of 10-9? Dit zal specifiekere moeten worden aangegeven dan de vage bewoordingen die nu in de toelichting staan (pagina 64 bovenaan). Genoemd wordt voldoende afstand nemen, maar kan dat wel voor een zeer kwetsbaar gebouw binnen een aandachtsgebied (lijkt in tegenspraak voldoende afstand betekend buiten het aandachtsgebied plaatsen)? Kans nagenoeg moet zijn uit gesloten is niet concreet, hier zou een getal moeten worden genoemd. Natuurlijke oorzaken en gesteldheid van de omgeving is helemaal onbepaald. Kortom, een concretere duiding is noodzakelijk.	VNCI	-

5.15	Artikel 5.15 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico': (beperkt) kwetsbare gebouwen en locaties) Niet is duidelijk wat het doel van dit artikel is. Feitelijk resulteert dit in het alsnog berekenen van het groepsrisico. Wij verzoeken u dit nader toe te lichten. In de NvT, artikelsgewijs bij artikel 5.15 <u>lid 2 onder c</u> staat vermeld: <i>“De derde optie houdt in dat het bevoegd gezag het mogelijke aantal slachtoffers kan beperken door een dichthedenbeleid te ontwikkelen voor het groepsrisico. Dit kan het bevoegd gezag bijvoorbeeld opnemen in de omgevingsvisie.”</i> Niet duidelijk is of een dichthedenbeleid alleen ontwikkeld mag worden voor de risico-aandachtsgebieden. Uit de artt. 5.11 en 5.12 en bijbehorende toelichting is bovendien niet af te leiden of een gemeente de keuze kan maken tussen het benoemen van aandachtsgebieden of hanteren van een dichthedenbeleid, of dat een dichthedenbeleid alleen gevoerd kan worden binnen de bepaalde aandachtsgebieden.	DSM en CSP	
5.15	Artikel 5.15 lid 2 onder c: Niet duidelijk is hoe het gemiddeld aantal aanwezigen moet worden geteld / berekend. Waar wordt dit maximum aantal verankerd / beschreven? Hoe wordt voorkomen dat en/of gehandeld indien het gemiddeld aantal aanwezigen in de toekomst toeneemt? Het artikel lijkt moeilijk handhaafbaar.	VNCI	
5.15	Dit artikel geeft aan hoe in een omgevingsplan met het groepsrisico moet worden omgegaan. Lid 1 bepaalt dat in een omgevingsplan rekening moet worden gehouden met groepsrisico; lid 2 geeft aan hoe in ieder geval aan	HbR	

	lid 1 kan worden voldaan. Er wordt echter niet verwezen naar artikel 5.12 en 5.13, terwijl die artikelen juist zijn ontwikkeld als alternatief voor de bestaande werkwijze van het groepsrisico (Fn curve). Artikel 5.15 moet aangeven dat ook c.q. in elk geval aan het artikel wordt voldaan indien 5.12 en 5.13 (met uitzondering van 5.13 lid 2) worden toegepast.		
5.15	Artikel 5.15 Dit artikel kan vervallen nu het groepsrisico is opgevolgd door de aandachtsgebieden van artikel 5.11. Het groepsrisico is in overleg met het ministerie van I&M op een andere manier ingevuld door de zogenaamde schillenbenadering. Zie hiervoor nader het programma Modernisering Omgevingsveiligheid van het ministerie. Het lijkt er nu op of de oude methodiek van Fn-curve wordt gehandhaafd. Dat kon wel eens een lastenverzwaring betekenen voor bevoegd gezag RO en bedrijfsleven.	Velin	Voorstel: het is óf handhaven Fn-curve-methodiek óf we stappen over op de schillenbenadering, uitgewerkt in aandachtsgebieden. Allebei is teveel van het goede en buitengewoon verwarrend.
5.15 lid 2, onder b	Zie de opmerking bij artikel 5.14 onder c voor wat betreft het criterium ‘verwaarloosbaar’.	HbR	
5.16	In artikel 5.16 is bepaald dat in een omgevingsplan een veiligheidsrisicogebied kan worden aangewezen. Dat geeft elke gemeente de vrijheid om eigenstandig een veiligheidsrisicogebied aan te wijzen, zonder overleg met derden. In het Bevi bestaat die verplichting wel: vaststelling kan alleen in samenspraak tussen het bevoegd gezag voor het bestemmingsplan (omgevingsplan) en het bevoegd gezag voor de milieuvergunning (omgevingsvergunning). In regio's waar de risico's gemeentegrenzen overschrijden (zoals voor de Rotterdamse haven) is deze afstemming strikte noodzaak. Het artikel moet zodanig worden aangepast dat een veiligheidsrisicogebied wordt geïnitieerd door de gemeente waarin de risicobron ligt, en dat vaststelling alleen kan in afstemming met gemeenten op wiens grondgebied het veiligheidsrisicogebied wordt voorgesteld. (Het spreekt vanzelf dat net als nu een	HbR	

	veiligheidsrisicogebied gemeentegrenzen moet kunnen overstijgen om functioneel te kunnen zijn.)		
5.16 lid 1	Een veiligheidsrisicogebied moet ook mogelijk zijn voor een locatie waar alleen activiteiten met niet-complexe risicoactiviteiten zijn toegelaten. Een veiligheidsrisicogebied is immers bedoeld om duidelijkheid te scheppen over risicoruimte voor bedrijven en ruimte voor ruimtelijke ontwikkelingen in de omgeving	HbR	
5.16 lid 6 onder b	In dit artikel staat dat op basis van een omgevingsplan dat betrekking heeft op een veiligheidsrisicogebied ‘kwetsbare of beperkt kwetsbare gebouwen of locaties worden toegelaten die naar het oordeel van het bevoegd gezag <u>noodzakelijk</u> zijn voor dat gebied of voor een binnen het gebied toegelaten activiteit met al dan niet complexe veiligheidsrisico's’. Deze vereiste lijkt een aanscherping ten opzichte van de huidige regeling van <u>functionele binding</u> . HbR verzoekt de minister om te verduidelijken dat geen (beleids)wijziging beoogd is.	HbR	
5.17	Artikel 5.17 (gevolgen Seveso-inrichtingen voor infrastructuur) In dit artikel staat dat bij een omgevingsplan ook naar de veiligheid van weggebruikers en passagiers op een autoweg, autosnelweg of een hoofdspoorweg moet worden gekeken. De vraag is of er criteria zijn voor bestaande en nieuwe situaties. De formulering is vrijblijvend. Voorkomen dient te worden dat de risico/milieuruimte van de Site wordt opgesoupeerd door nieuwe infrastructuur op en/of buiten de Site.	DSM en CSP	
5.17	Artikel 5.17 De Seveso richtlijn draagt in artikel 13 de lidstaten op te zorgen dat er voldoende veiligheidsafstand bestaat tussen inrichtingen en door het publiek bezochte gebouwen en gebieden en voor zover mogelijk grote transportroutes. Dit voorstel is een uitbreiding van de Europese verplichting tot <u>alle</u> infrastructuur die wij op zich niet bestrijden.	VNCI	

	Het past in de nieuwe aanpak om al bij het plan naar meerdere aspecten , zoals de relatie tussen een voorgenomen weg en een Seveso inrichting, te kijken. Wij vinden de formulering hiervoor te vrijblijvend. Er zal duidelijk vastgelegd moeten worden welke inschattingen daarbij zijn gemaakt zodat het niet aan het reeds gevestigde bedrijf is maatregelen te moeten nemen als die inschatting een onderschatting was, of, in het geval het bedrijf extra ruimte creëert, deze door de weg mag worden gesoupeerd. Het is onduidelijk of een gemiddelde aanwezigheid /verblijftijd van personen moet worden meegenomen in de QRA analyse. Tevens is het onduidelijk welke mate van bescherming een voertuig biedt indien deze zich bevinden in een brand- , explosie of toxisch aandachtsgebied en de daaruit voortvloeiende kans op overlijden.		
5.18	Artikel 5.18 Het huidige artikel 14 lid 1 Bevb kent de verplichting voor het bevoegd gezag RO om de ligging van de leiding en de bijbehorende belemmeringenstrook op te nemen in een bestemmingsplan. Deze bepaling is niet terug te vinden in art. 5.18, dat is een ernstige omissie. Het gaat hier om leidingen met gevaarlijke stoffen. Deze leidingen zijn planologisch relevant in verband met de omgevingsveiligheid, milieu en leveringszekerheid van energie en producten. Het huidige artikel 14 lid 2a kent een vergunningstelsel voor werken of werkzaamheden die van invloed kunnen zijn op de integriteit en werking van de leiding et cetera. Lid 3 bepaalt dat een dergelijke vergunning enkel kan worden verleend indien de veiligheid van de leiding niet wordt geschaad. Deze bepaling is voor wat betreft werkzaamheden niet terug te vinden in artikel 5.18, ook dit is een omissie.	Velin	Voorstel: dit artikel aanvullen zodat deze verplichting gehandhaafd blijft voor omgevingsplannen. Voorstel: net zoals voor het afwijken ten behoeve van bouwwerken een apart sub (sub c) toevoegen voor het uitvoeren van werkzaamheden, inclusief bijbehorend toetsingskader en verplichting tot advies inwinnen bij leidingexploitanten. Hieronder dienen juist ook te vallen het mechanisch verrichten van graafwerkzaamheden in de

			ondergrond. Juist deze categorie werkzaamheden veroorzaakt voor miljoenen schade aan kabels en leidingen. In combinatie met de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netten (WION) en bepalingen CROW kunnen goede afspraken gemaakt worden tussen grondroerder en leidingexploitant, waarop een positief advies kan volgen van de leidingexploitant en de omgevingsvergunning kan worden verleend door bevoegd gezag RO.
5.21	Art 5.21 verplicht het aanwijzen van A,B,C explosiezones bij opslag van explosieven. Bij containerterminals is geen sprake van opslag, maar van zgn. ‘nederleggen tijdens vervoer’. In de praktijk ontstaat hierover echter regelmatig discussie, omdat er in de bestaande circulaire explosieven voor civiel gebruik geen duidelijk onderscheid is gemaakt tussen ‘opslag’ en ‘nederleggen tijdens vervoer’. Toepassen van de afstanden in artikel 5.21 zijn niet haalbaar in onze haven. De hoeveelheden die op een containerterminal aanwezig kunnen zijn, leiden ertoe dat grote beperkingen moeten worden opgelegd aan de ontwikkeling van de haven. Dit nog los van het feit dat bij een containerterminal per definitie een vaarweg (art 5.21.3.a) in de zones zal liggen. HbR verzoekt de minister te verduidelijken dat artikel 3.39 niet van toepassing is ‘nederleggen tijdens vervoer’ c.q. op containerterminals. Andere – voor de hand liggende werkwijze - zou zijn dat de werking artikel 5.21 Bkl wordt uitgesloten in veiligheidsrisicogebieden.	HbR	

5.42 lid 5 onder a	Art. 5.42, lid 5 onder a: de Toelichting is in strijd met het artikel. In het artikel staat dat de geluidregels niet van toepassing zijn, in de toelichting staat dat deze na die tien jaar ‘niet meer’ van toepassing zijn (maar daarvóór wel dan?). Graag de passage “en gelden de geluidregels niet meer voor dat gebouw” weglaten.	FME-CWM	
5.42 e.v.	Aangaande het Besluit Kwaliteit leefomgeving en met name het aspect Geluid i.c. artikel 5.42 e.v. maken wij ons ernstig zorgen. Het ‘loslaten’ van het begrip inrichting kan vanwege de werkzaamheden van de cumelabedrijven (agraris, cultuurtechnisch, grondverzet, gladheidsbestrijding, etc.) ogv het bepaalde c.q. de uitwerking in het omgevingsplan (per afzonderlijk bevoegd gezag) ernstige consequenties hebben danwel leiden tot forse verzwaring voor onze leden. Gevreesd wordt dat zelfs bepaalde activiteiten niet meer mogelijk zijn. Op dit punt zouden wij nader terugkomen: In navolging van de artikelen 5.42 en 5.43 zullen gemeente middels een omgevingsplan rekening houdend met het geluid door bedrijfsmatige activiteiten op geluidgevoelige gebouwen en geluidgevoelige locaties. Per gebied kan de gemeente naar eigen inzicht en beleid invulling geven aan het aspect ‘geluid’. Er kan / mag gebruik maken van de voorwaarden in Tabel XV, behorend bij artikel 5.44, maar een eigen ‘vrijheid’ of afwijken van de normstelling is mogelijk. Alhoewel dit voor (bestaande) knelgevallen kan leiden tot maatwerk en beleidsvrijheid, kan het anderzijds leiden tot circa 390 (aantal gemeenten) ‘eigen’ beleid t.a.v. geluid. Hoe is dit beheersbaar? Hoe is dit als burger, maar zeker voor bedrijven die werkzaam zijn in meerdere gemeenten (maar ook voor ons als landelijk werkende brancheorganisatie !) te reguleren, te sturen, etcetera. Maar ook toe te passen: Mogen werkzaamheden in de ene gemeente wél maar in een buurgemeente niet ?	CUMULA	

	De normstelling in tabel XV lijkt, al wijkt deze qua normstelling, verdeling van het etmaal en bepalingen aanzienlijk af van het bepaalde in artikel 2.17, lid 5 van het vigerende BARIM, in eerste aanleg niet ongunstig. Zo geldt er in de dagperiode geen ‘LAmaz’ en is deze normstelling in de avond – en dagperiode verruimd. Mede gezien het feit dat het begrip ‘inrichting’ niet meer van toepassing is, is voornamelijk het overgangsrecht (nog niet bekend, dus ook geen inspraak / reactie mogelijk), uitermate bepalend voor het kunnen vaststellen van de gevolgen voor de cumelabedrijven waarvoor thans voornamelijk de geluidsbepalingen van artikel 2.17, lid 5 van het Barim van toepassing zijn (agrarische activiteiten). Het maken van een voorbehoud is dienaangaande op zijn plaats ! Echter het schept ook onduidelijkheid: Zijn (land-)bouwmachines en motorrijtuigen met beperkte snelheid ook ‘transportmiddelen’ ? Hoe werkt dit door bij het uitvoeren van werkzaamheden ‘in het veld’ (denk aan de oogst van gras, maïs en andere gewassen in de avond en nachtperiode, maar ook bij het uitvoeren van calamiteiten (gladheidsbestrijding, kapotte waterleiding binnen gemeente waarbij graafwerkzaamheden noodzakelijk zijn, etc., etc.) gerelateerd aan de afstand tot gevoelige objecten en functies. Hoe wordt omgegaan met geluid van incidentele bedrijfsmatige activiteiten, bijvoorbeeld de werkzaamheden op agrarische gronden, maar denk ook aan natuurgebieden, het onderhoud en beheer van bos, etc. Het gaat om een bundeling (cumulatie) van alle voorkomende geluidsbronnen. Is een bevoegd gezag in staat om dit allemaal te ‘overzien’ ? Vermoedelijk niet en zal e.e.a. generiek omschreven worden. De kans dat er dan bij specifieke werkzaamheden (bijvoorbeeld; bij werkzaamheden met een aanzienlijke geluidsproductie, zoals het hakselen van maïs) spanningen kunnen ontstaan ten opzichte van geluidgevoelige		
--	--	--	--

	gebouwen en geluidgevoelige locaties is niet uit te sluiten. Leidt dit dan niet tot gerechtelijke procedures en staat dit dan niet haaks op de beginselen van de Omgevingswet !! In de artikelen 5.47 en 5.48 van het BKL dienen derhalve tenminste ook incidentele activiteiten' en 'normale agrarisch i.c. in het landelijk gebied functioneel gebonden activiteiten', en dergelijke, als uitzondering te worden vastgelegd. In artikel 5.45 van het BKL (dit geldt t.a.v. geur ook aangaande artikel 5.57) wordt gesteld dat "de grens wordt bepaald door de plaats waar een geluidgevoelig object KAN worden gebouwd of de plaats waar de gevel MAG worden gebouwd". Dit heeft uiteraard verstrekende gevolgen voor bestaande situaties waar in de huidige situatie wordt voldaan aan de normstelling voor geur of geluid t.o.v. de bestaande bebouwing, maar waar nog wel gebouwd kan worden i.c. een groter bestemmings-/bouwvlak aanwezig is. De initiatiefnemer zou dan nog kunnen bouwen c.q. ontwikkelen terwijl de uitvoerder van de bedrijfsmatige activiteit beperkt wordt ! Tot slot nog een opmerking omtrent het moeten voldoen aan de Best Beschikbare Techniek (BBT – maatregel). Welke consequenties kan dit hebben voor oudere, maar goed functionerende machines/werktuigen ? Kan / mag het bevoegd gezag eisen stellen aan het soort materieel (irt geluidsemissie) bij bepaalde werkzaamheden in nabijheid of op een bepaalde afstand tot een gevoelig object? Bij de uitwerking van de Omgevingswet in casu de AMVB's zal het aspect 'geluid' in gezamenlijk overleg nader uitgewerkt dienen te worden.		
--	--	--	--

5.43	De Toelichting op art. 5.43, 2e alinea, geeft niet duidelijk aan of het alle activiteiten van één bedrijf zijn, of de activiteiten van meerdere bedrijven. Graag duidelijker aangeven dat het laatste wordt bedoeld. Wij zijn erg blij met de derde alinea daar direct onder, wel zien wij graag in art. 5.43 of 5.44 Bkl een passage toegevoegd die er op neer komt dat ‘niet tot zodanige aanwijzing van locaties wordt overgegaan en/of wordt besloten tot gemiddelde en maximale geluidniveaus die lager zijn dan de in Tabel X genoemde, vóórdát vaststaat dat aan de gestelde niveaus zal worden voldaan, en als daar niet aan zal worden voldaan, zodanig lagere waarde alleen bij omgevingswaarde kan worden vastgesteld’. Komt zo’n passage er niet, dan is wel zeker dat de huidige praktijk met het Groene Boekje wordt voortgezet c.q. de gemeente behoort daar wel naar te kijken maar doet dat niet of het komt hen beter uit om dat per ongeluk te vergeten. In aansluiting daarop is het verzoek om de tussenpassage “niet meer dan” in art. 5.44, lid 1 te laten vervallen: dat sluit ook beter aan bij het gegeven dat het standaardwaarden zijn en het sluit ook beter aan bij het huidige Act.besluit dat evenzeer uitgaat van (kortweg) 50 dB(A) etmaalwaarde als zijnde de norm voor een acceptabele mate van geluidbelasting. Zo nee dan zijn er straks gemeenten die 45 d(A) of nog lager opnemen met het argument dat art. 5.44 alleen een bovengrens aangeeft waar beneden men vrij is om ergens een keus te maken, als het maar niet boven 50 dB(A) uitkomt. De vierde alinea daaronder is te begrijpen voor fijnproevers die de jurisprudentie kennen van de ABRvS c.q. dat het kunnen voldoen aan de eisen uit het (huidige) Act.besluit niet automatisch inhoudt dat er ter plaatse een aanvaardbaar woon- en leefklimaat zal zijn (hoewel dat mogelijk wat paradoxaal overkomt) en dat het Bkl daarop voortbouwt maar voor de meeste mensen is het in deze bewoordingen in de 4^e alinea niet te begrijpen. NB er wordt verwezen naar art. 5.49 maar dat moet 5.48 zijn.	FME-CWM	
------	---	---------	--

	In de vijfde alinea daaronder is niet duidelijk wat in de 1^e regel wordt bedoeld met (...) “ook” geen uitzondering gemaakt (...). Dat suggereert dat er nog meer (geschrapte) uitzonderingen zijn maar die kan ik niet vinden. Wij zijn wat ongelukkig met de passage op p. 84 van de NvT, vlak boven “Tweede lid”, waarin de norm van 70 dB(A) nogal hard wordt afgegrensd tot transportbewegingen. Wij zouden juist graag zien dat wordt aangegeven dat bij maatwerk, de norm voor andere piekgeluiden dan van transport maar met een vergelijkbaar verloop (aan te tonen door het bedrijf) te weten een SEL van max. 50 dB/s, ook kan worden verhoogd naar 70 dB(A).		
5.43 en 5.44	Artikel 5.43 en 5.44 Het is onduidelijk hoe de geluidscontouren van een bedrijf met diverse activiteiten worden getoetst aan de verschillende waarden van het BKL die worden getoetst.	VNCI	
5.44	De Handreiking industrielawaai en vergunningverlening is thans richting gevend voor vergunningverlening en maatwerk-voorschriften. Deze Handreiking kent in paragraaf 5.3 – naast de zogenaamde “representatieve bedrijfssituatie” – de regelmatige afwijkingen van de representatieve bedrijfssituatie respectievelijk het 12-dagen-criterium (niet-representatieve bedrijfssituatie) waarvoor ruimere dan de standaard geluidgrens-waarden gehanteerd kunnen worden. Artikel 2.21 Abm. kent uitzonderingen voor de standaard geluidgrenswaarden: Lid 1 De waarden bedoeld in de artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2.19a dan wel 2.20 zijn voor zover de naleving van deze normen redelijkerwijs niet kan	Peutz	Verzocht wordt deze alsnog op te nemen in bijvoorbeeld artikel 5.44.

	worden gevegd, niet van toepassing op dagen of dagdelen in verband met de viering van: a. festiviteiten die bij of krachtens een gemeentelijke verordening zijn aangewezen, in de gebieden in de gemeente waarvoor de verordening geldt; b. andere festiviteiten die plaatsvinden in de inrichting, waarbij het aantal bij of krachtens een gemeentelijke verordening aan te wijzen dagen of dagdelen per gebied of categorie van inrichtingen kan verschillen en niet meer mag bedragen dan twaalf per kalenderjaar. Lid 2 Bij of krachtens gemeentelijke verordening kunnen voorwaarden worden verbonden aan de festiviteiten ter voorkoming of beperking van geluidhinder. Lid 3 Een festiviteit als bedoeld in het eerste lid die maximaal een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, wordt beschouwd als plaatshebbende op één dag. Deze uitzonderingsmogelijkheden in de Handreiking en het Activiteitenbesluit zijn niet opgenomen in het Bkl.		
5.44	De motivering m.b.t. het tweede lid, en überhaupt de norm in art. 5.44, lid 2 onder b (voor agrarische gebieden) is niet correct. In het huidige Act.besluit geldt de norm voor agrarische bedrijven. Deze liggen uiteraard overwegend in agrarische gebieden, maar in die agrarische gebieden liggen ook talloze andere huidige Type A en Type B bedrijven, zo hebben wij in de gemeente Oude IJsselstreek in een landelijk gebied een bedrijf dat met moeite aan 50 dB(A) etmaalwaarde kan voldoen. Een verzoek van omwonenden aan de gemeente tot maatwerk c.q. 45 dB(A) is door de gemeente afgewezen en die afwijzing hield gelukkig stand bij de ABRvS maar door het genoemde lid 2 onder b kan dit bedrijf, net als vele andere, tussen wal en schip terecht komen. Echter, ook voor de agrarische bedrijven is dit geen neutrale omzetting. In het huidige Act.besluit geldt de norm van 45 dB(A) alleen voor de vast opgestelde installaties en toestellen. Wanneer in het Bkl alle activiteiten moeten worden	FME-CWM	

	meegenomen, ook bij de agrarische bedrijven, is sprake van een normverzwaring bij het ‘zonder meer’ overnemen van de norm van 45 dB(A) van bedrijven naar gebieden. Verzoek om het genoemde lid b te schrappen, er is genoeg ruimte voor gemeenten tot maatwerk.		
5.44	Cumulatie indien bevoegd gezag dit nodig acht	KHN, Metaalunie	Dit middel voelt als een sanctie. Beperkingen van cumulatie zijn onevenredige kosten voor ondernemers. Wij zien cumulatie graag in het geheel geschrapt
5.44	Opgepast moet worden dat we met deze systematiek niet voor de niet-gezoneerde bedrijventerreinen hetzelfde probleem veroorzaken als wat gezoneerde industrieterreinen nu hebben, t.w. dat deze compleet op slot gezet zijn (er is dan wel fysieke ruimte vrij, maar de milieuruimte is op, waardoor er niets meer kan).	Metaalunie, KHN, LTO Glaskracht	Het laten vervallen van lid 3 lijkt hier de meest voor de hand liggende oplossing. Verder is goed overgangsrecht van groot belang in deze (zie volgend punt).
5.44 lid 2	de verwijzing naar de eisen van bijlage XV (ten aanzien van geluid en trillingen) lijkt goed, mits de bewijslast dat voldaan wordt aan deze lastig te meten/berekenen eisen maar bij de gemeente ligt. Nu worden bedrijven namelijk zelden met dit soort onderzoeksverplichtingen geconfronteerd (te meer omdat de bedrijven op geluidgezoneerde industrieterreinen uitgezonderd zijn van de hier vermelde geluideisen). Als bedrijven dit nu wel allemaal moeten aanantonen (lees: onderzoeksrapporten laten opstellen) zou dit een giga verzwaring van de onderzoekslast van het bedrijfsleven zijn.	Metaalunie, KHN	Verduidelijken dat de bewijslast bij gemeente ligt.

5.44 lid 3	deze maatwerkbepaling geeft gemeenten veel te veel vrijheid om toch met veel lagere, voor bedrijven onhaalbare eisen te komen waardoor bedrijven volstrekt ongewenst worden beperkt hun 'milieu'/omgevings-, uitbreidings- en wijzigingsruimte. Doordat gemeente aan alle knoppen draait, zijn bedrijven compleet overgeleverd of hierdoor hun toekomstruimte/benodigde investeringszekerheid wel voldoende geborgd is. Willekeur ligt op de loer. Gemeente kan andere bestemmingen (zowel bedrijfs- als -welk risico nog groter is in de Randstad- woon'bestemmingen' toelaten door aan deze 'maatwerkknop' te draaien. Nog los van het risico dat (door onduidelijkheid of voortschrijdend inzicht) al gevestigde bedrijven de dupe van deze maatwerkbepaling worden op grond van de in dit lid vermelde 'relevante cumulatie'. Als namelijk het geluid of de trillingen van de naastgelegen (spoor)wegen worden meegenomen, worden bedrijven gestraft voor de autonome groei van deze verkeersbewegingen waar zij volstrekt geen invloed op hebben.	Metaalunie, KHN	laten vallen van dit lid 3 of als dat niet haalbaar is in overleg met betalend bedrijfsleven zoeken zodanige formulering dat vermeld risico tot een absoluut minimum beperkt wordt.
5.45	In art. 5.45 ontbreekt een hoogte-aanduiding waar op de gevel gemeten moet worden. Ook ontbreekt de nuancering dat de eis op de gevel niet geldt indien en voor zover zich daarachter geen geluidgevoelige ruimte bevindt. Ook de dove gevel komt nergens terug.	FME-CWM	
5.46	Op grond van de gewenste leefomgevingskwaliteit kunnen hogere of lagere grenswaarden gesteld worden voor geluid. Dit is per definitie subjectief	KHN, Metaalunie	Strengere voorwaarden (zware motiveringsplicht, beperkte beleidsruimte) voor gemeenten verbinden aan geluidbeleid. Meer rechtsmiddelen faciliteren ondernemers.
5.46	Er kan een akoestisch onderzoek geëist worden voorafgaand aan het starten van een activiteit. Criteria zoals nu in artikel 1.10 1.11 Activiteitenbesluit ontbreken	KHN, Metaalunie	Specifiekere voorwaarden verbinden voor het eisen van akoestisch onderzoek

5.48	Voor wat betreft stemgeluid kunnen er andere regels opgesteld worden in het omgevingsplan	KHN, Metaalunie	Kan menselijk stemgeluid, gezien het abstracte karakter van een omgevingsplan, niet beter uitgesloten worden in het omgevingsplan? Is het de bedoeling dat een omgevingsplan steeds als stok achter de deur voor gemeenten fungeert?
5.48	Art. 5.48, onder a: dit is een slepend punt. In het huidige Act.besluit is er één reden (met een hoge drempel) om deze geluiden binnen het redelijke te beperken, en nu wordt het zelfs geheel verboden om daar ook maar enige beperking aan te verbinden. Ondanks het grote belang van deze diensten is er niets mis mee als deze diensten een beetje rekening houden met hun omgeving dus om maatwerk toe te passen, bijvoorbeeld midden in de nacht niet meteen sirenes aan te zetten als er geen sterveling op straat is. Zie bv. ABRvS 201408901/1/R1 d.d. 17 juni 2015 waarin een gemeente had toegelaten dat de sirenes al op het eigen terrein aangingen, ook al reden de brandweerwagens op nog geen meter van de zijgevel van het naastgelegen pand. Het is wel gemakkelijk gezegd dat de locatie van hulpdiensten planologisch zo is gekozen dat dit past in de omgeving maar bij bestande situaties is dat niet zo, en ook niet bij nieuwbouw zoals in dezelfde gemeente Haarlem waar vlak naast een ziekenhuis grootschalig nieuw wordt gebouwd en de bewoners gek worden van de vele tientallen sirenes die dag en nacht – vaak volkomen onnodig – klinken als de ambulances de weg op rijden. Dit lid onder a kan er beter uit. Laat het aan de gemeenten om in overleg met iedereen tot iets acceptabels te komen.	FME-CWM	
5.49	Art. 5.49: het valt op dat er geen definitie meer is van ‘geluidgevoelige ruimte’. Een heldere afbakening daarvan is gewenst om te voorkomen dat strenge geluideisen gelden voor bv. de zijkant van een flatgebouw waarachter zich een trappenhuis bevindt. Aangesloten is kennelijk bij de Bbl-begrippen verblijfsgebied en verblijfsruimte maar daardoor krijgt het begrip ‘geluidgevoelige ruimte’ wel een veel bredere werking,	FME-CWM	

	bijvoorbeeld de sportzalen van schoolgebouwen. De discussie verschuift daarmee deels naar de vraag wat in het Bbl wordt verstaan onder een verblijfsruimte of verblijfsgebied maar dat blijft erg vaag. Op p. 113 van de NvT staat: Een verblijfsgebied is een gebied waarin de voor de gebruiksfunctie kenmerkende activiteiten plaats vinden waarbij het verblijven van personen een belangrijke rol speelt. In een gebruiksfunctie waarbij het verblijven van personen geen belangrijke rol speelt is er voor de kenmerkende activiteiten niet een verblijfsgebied maar een of meer functiegebieden. Binnen een woning is er echter geen sprake van (sub)gebruiksfuncties c.q. functiegebieden zodat daaruit afgeleid zou kunnen worden dat een woning als geheel is aan te merken als een samenstel van geluidgevoelige ruimten c.q. dat alle ruimten daarbinnen, geluidgevoelig zijn. Andere passages in de NvT Bbl nuanceren dat wel enigszins zoals op p. 32: Een gebouw bestaat uit een of meer gebruiksgebieden en «restruimten» zoals technische ruimten en toiletruimten. Gebruiksgebieden kunnen onderverdeeld zijn in verblijfsgebieden of functiegebieden. En verblijfsgebieden kunnen zijn onderverdeeld in één of meer verblijfsruimten en andere ruimten, en functiegebieden weer in een of meer functieruimten en andere ruimten. Maar andere passages juist weer niet, zoals op p. 130: functiegebied: gebruiksgebied of een gedeelte daarvan, waar de voor die gebruiksfunctie kenmerkende activiteiten anders dan het verblijven van personen plaatsvinden; en op p. 222:		
--	--	--	--

	Functiegebied en functieruimte Een gebied of een ruimte kan in bepaalde gevallen zijn bedoeld voor activiteiten waarbij het verblijven van mensen geen rol van betekenis speelt. Dan is er sprake van een functiegebied of een functieruimte. Het functiegebied ligt in het gebruiksgebied van een gebruiksfunctie. Een functieruimte is vervolgens een in een functiegebied gelegen ruimte. Het bewerken of verhandelen van materialen of goederen, het verlenen van diensten, of het beoefenen van sport zijn voorbeelden van kenmerkende activiteiten die gepaard gaan met het verblijven van personen zodat deze ruimte zal moeten voldoen aan de eisen voor een verblijfsgebied of verblijfsruimte. Een toilet- of douchegebouw op een camping is een voorbeeld van een bouwwerk waarbij het kenmerkende gebruik zich hoofdzakelijk richt op toilet en badruimten. De toilet- en badruimten zijn dus de in het functiegebied van het sanitairgebouw gelegen functieruimten. Kort samengevat lijkt het al te gemakkelijk om de ruimten binnen gebouwen waar als regel mensen wat langer verblijven, én in die periode bescherming nodig hebben tegen geluidhinder, gelijk te trekken met de categorie ruimten waar mensen verblijven en waarvoor allerlei bouwkundige eisen moeten gelden zoals brandveiligheid, ontruiming en ventilatie, zoals sportzalen. Verzoek dan ook om hetzij in de definitie van ‘geluidgevoelige ruimte’ op te nemen “verblijfsruimte als bedoeld in het Bbl voorzover daarbij sprake is van (enz.), hetzij met name voor woningen in de NvT op te nemen wat wel, en wat niet als verblijfsruimte, als functieruimte of als restruimte wordt gezien. Dat moet dan uiteraard wel kloppen met het Bbl.		
5.53	Art. 5.53: ik kan mij niets voorstellen bij trillingen op een gevel, noch op de grens van een terrein. Ook ontbreken in deze paragraaf, de uitzonderingen in het Act.besluit zoals de gezoneerde terreinen en de niet-meewerkende eigenaar.	FME-CWM	

5.76	Artikel 5.76 tot en met artikel 5.80 Hier wordt het stelsel van nationale leidingstroken voor leidingen met gevaarlijke stoffen, zoals gedefinieerd in de Structuurvisie Buisleidingen 2012 – 2035 (SVB), geregeld. Er ontbreekt in dit stelsel een nadere regeling omtrent het beheersen van ontwikkelingen in de omgeving van deze SVB-leidingstroken. Het bevoegd gezag RO dient zich rekenschap te geven van het feit dat in de nabijheid van deze SVB-leidingstroken zorgvuldig moet worden omgegaan met nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Zo dient er aandacht te zijn voor het toedelen van functies en het in toom houden van grote groepen (permanente) aanwezigen rondom deze SVB-leidingstroken. Feitelijk is er dus een gebied nodig rondom deze SVB-leidingstroken waarin het bevoegd gezag RO extra aandacht moet besteden aan deze aspecten. Dit kan op verschillende manieren worden aangepakt. Hieronder een tweetal voorstellen om dit manco met de invoering van het nieuwe Omgevingsrecht te regelen.	Velin	Voorstel 1: breid artikel 5.1 lid 2f Omgevingswet uit met 6° inhoudende een beperkingen gebiedsactiviteit in de SVB-leidingstroken met gevaarlijke stoffen. In de omgevingsvergunning kunnen dan nadere voorschriften worden opgenomen die zien op het waarborgen van onder andere de omgevingsveiligheid. De SVB-leidingstroken zijn van nationaal belang en het toezicht hierop ligt bij de minister van I&M. De uitvoering hiervan is een zaak van Rijkswaterstaat, eveneens vallend onder het ministerie van I&M. Met andere woorden: de SVB-leidingstroken zijn Rijksbelang en passen dus naadloos in dit artikel. Voorstel 2: het aanwijzen van een aandachtsgebied rondom de SVB-leidingstroken. De breedte is uiteraard afhankelijk van het meest waarschijnlijke scenario. Dit is waarschijnlijk praktischer dan het aanwijzen van aandachtsgebieden rondom individuele leidingen in een SVB-leidingstrook. Hiertoe zou
------	--	-------	--

			bijvoorbeeld artikel 5.77 kunnen worden uitgebreid met een derde lid. In lid 2 van artikel 5.77 wordt gesproken over een zoekgebied van 250 meter aan weerszijden van een reserveringsgebied. Ook hier moet het bevoegd gezag RO (veelal de gemeenten) natuurlijk bedacht zijn op de hierboven genoemde aspecten. Te veel bebouwing kan het zoekgebied namelijk inperken.
8.7	In art. 8.7 Bkl staan de randvoorwaarden waaraan moet zijn voldaan om te kunnen komen tot de verlening van een omgevingsvergunning milieu. Onder f daarvan wordt – net zoals in art. 2.10 Bal – zonder meer het begrip/vereiste uit art. 4.22, lid 2 onder d Omgevingswet overgenomen c.q. dat ‘geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt’. Net zoals bij de zorgplicht is dit een overbodige en uiterst ongelukkige passage. Vooreerst richt art. 4.22 Omgevingswet zich tot de AMvB-regelgever, die de opdracht heeft om te zorgen dat de AMvB zodanig vorm wordt gegeven dat dit doel wordt bereikt. Dat is wat anders dan dat het in iedere afzonderlijke vergunning zou moeten staan. Mutatis mutandis geldt dat voor de Richtlijn industriële emissies (RIE). In de NvT Bkl wordt in par. 11.6.1.3 gesuggereerd dat de RIE zou verplichten om deze voorwaarde 1-op-1 in vergunningen op te nemen. Dat is onjuist, los van het gegeven dat de RIE sowieso niet van toepassing is op de 15.000 activiteiten die daar niet onder vallen. Art. 11 van de RIE bevat evenzeer alleen een opdracht aan de nationale overheid om (onder andere) dit doel te bereiken: Artikel 11 Algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen van de	FME-CWM	

	exploitant De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de installaties worden geëxploiteerd overeenkomstig de volgende beginselen: - alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen; - de beste beschikbare technieken worden toegepast; - er wordt geen significante verontreiniging veroorzaakt. Hetgeen in vergunningen moet worden opgenomen staat in art. 14 RIE en daar staat dit vereiste niet bij: Artikel 14 Vergunningsvoorwaarden 1. De lidstaten zorgen ervoor dat de vergunning alle maatregelen omvat die ter vervulling van de voorwaarden van de artikelen 11 en 18 nodig zijn. Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen: - emissiegrenswaarden voor de verontreinigende stoffen van bijlage II en voor andere verontreinigende stoffen die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen, gelet op hun aard en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartimenten; - passende voorschriften ter bescherming van bodem en grondwater, en maatregelen voor de monitoring en het beheer van de door de installatie voortgebrachte afvalstoffen; - passende eisen voor de monitoring van de emissies, met vermelding van de meetmethode, de frequentie en de procedure voor de evaluatie van de metingen, en (...) 3. De BBT-conclusies vormen de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. (...)		
--	--	--	--

	Net als bij de zorgplicht, is het grootste praktische probleem dat het als vergunningvoorschrift een onuitvoerbaar criterium is. Het suggereert dat het een extra criterium is, ook al wordt aan alle andere voorwaarden van vergunningverlening voldaan en dat is praktisch gezien onmogelijk maar zal zonder twijfel als argument worden gehanteerd in procedures en dan heeft het vergunningverlenend gezag er een taak bij waar niet uit te komen is. Dit mede gezien de wazige passage in de genoemde paragraaf van de NvT Bkl waarin wordt geopperd dat het vergunningverlenend gezag maar per situatie moet bezien of aan de eis is voldaan. Last but not least kan worden opgemerkt dat de passage in de RIE al in de voorganger daarvan stond, te weten de IPPC-Richtlijn en als het inderdaad een verplichting zou zijn geweest om dit in vergunningen op te nemen zou Nederland al sinds 2007 op dit punt in overtreding zijn en daarvan is nog nooit gebleken.		
8.7	KWA: Maakt dit artikel het nog wel mogelijk om een omgevingsvergunning verleend te krijgen? “...wordt.. de omgevingsvergunning alleen verleend als verzekerd is dat:... e. er geen significante milieuverontreiniging wordt veroorzaakt” Er is altijd wel sprake van enige (significante) verontreiniging. Denk aan Nox-emissie uit een stookinstallatie. Betekent dit dat er geen vergunning kan worden verleend? Er wordt ook gesproken over voorkomen EN beperken van milieubelasting. Soms is voorkomen niet mogelijk maar kun je het wel aanzienlijk beperken. Betekent dit dat geen vergunning kan worden verleend?	KWA	Artikel aanpassen
8.7	Staalindustrie: door koppeling aan Omgevingsplannen bestaat risico dat lokale overheid criteria als “alle passende preventieve maatregelen tegen milieuverontreiniging worden getroffen” uit de RIE ook bij IPPC-	Staalindustrie	In toelichting aandacht besteden aan internationaal level playing field en concurrentiepositie t.o.v. de rest van de de wereld.

	inrichtingen die ‘global’ concurreren, te plaatselijk en ‘eng’ gaan uitleggen. RIE kent internationale context, geen plaatselijke.		Duidelijk maken in toelichting dat ook dat facetten zijn die in concrete gevallen moeten worden meegenomen.
8.7	Artikel 8.7 Op grond van artikel 8.7 lid 1 wordt de omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit alleen verleend als <i>verzekerd</i> is dat aan de eisen a t/m h wordt voldaan. Dit ‘verzekeren dat’ gaat verder dan de RIE en het is de vraag hoe het bevoegd gezag dat kan verzekeren. Wij roepen in herinnering de discussie hierover over bij de natuurwetgeving die leidt tot aanzienlijk meer toetsen en onderzoeken. Het leidt in ieder geval tot onzekerheid en vragen over bewijslast. Onder de Wabo moet dit <i>betrokken</i> worden. Bij de watervergunning wordt gesproken over het verbinden van voorschriften om die doelen/ beginselen te bereiken. Dat zien wij ook graag zo ook voor de omgevingsvergunning . Water is ook onderdeel van het fysieke milieu dus stroomlijning met deze wet geeft daarin tenminste harmonisatie. Ook al is het niet als een verzwaring bedoeld, het is wel een wezenlijk verschil met de huidige beoordeling en wij zien dit niet als een beleidsneutrale omzetting. Art 8.7 lid 1 lid a: “Vergunning wordt alleen verleend als verzekerd is dat milieuverontreiniging door die activiteit geïntegreerd wordt voorkomen en beperkt“. Het lijkt er op dat het beginsel zich letterlijk vertaalt in een verzekering zoals blijkt uit de bepalingen over financiële zekerheid in het Omgevingsbesluit. Zie hierover de opmerkingen van VNO-NCW.	VNCI	

	Verontreiniging wordt geïntegreerd voorkomen en beperkt . Bij de preconsultatie hebben wij ons misnoegen al uitgesproken over nieuwe terminologie waarbij slechts bepaalde activiteiten milieubelastend zouden zijn, dat geldt ook voor deze nieuwe term ‘geïntegreerd voorkomen’. De RIE spreekt over “<u>regels inzake geïntegreerde preventie en bestrijding</u>”, niet over “geïntegreerd voorkomen”, wat dit ook moge zijn. De tekst wordt zodanig gecomprimeerd dat een buitenstaander niet meer weet wat er wordt bedoeld. Er is in 2003 is er een wetwijziging geweest om de integrale afweging beter te formuleren. Het doel is, (TK 2003-2004, 29 711, 3) “dat de milieuaspecten van een bedrijf integraal moeten worden afgewogen”. De toelichting zei destijds: “het onderliggende beginsel van de richtlijn is dat zowel exploitanten als regelgevers een <u>geïntegreerde algehele beoordeling</u> zullen uitvoeren. ... Het vergunningstelsel is erop gericht ervoor te zorgen dat er preventieve maatregelen worden genomen.” Artikel 8.8. werd toen: “de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, mede in hun onderlinge samenhang bezien”.(nu Wabo 2.14) Het gaat erom, net zoals bij de m.e.r-richtlijn (art 3) dat de factoren in onderlinge samenhang worden bezien. De voorgestelde samentrekking tot geïntegreerd voorkomen is onduidelijk en daarmee niet wenselijk Wij willen graag blijven bij de huidige tekst, te meer omdat er toegelicht wordt dat het niet de bedoeling is een inhoudelijke wijziging aan te brengen Lid b Volgens het nieuwe voorstel moeten emissies naar lucht, bodem en water worden voorkomen om daarmee een hoog niveau van bescherming te bereiken. Wij zien de relatie niet dat (elke) emissie vermeden moet worden om dat hoge niveau te bereiken. Deze tekst gaat ook verder dan de		
--	---	--	--

	RIE. Deze vereist dat alle preventieve maatregelen moeten worden genomen tegen verontreiniging, maar staat emissies als zodanig best toe. Wij zien ook niet in waarom deze vergaande verplichting om emissies te voorkomen alleen zou gelden voor bedrijven die een milieubelastende activiteit verrichten, en niet voor andere activiteiten die net zo goed milieubelastend zijn maar niet vergunningplichtig zijn. Lid c tot en met h: De richtlijn vereist dat installaties worden geëxploiteerd volgens de beginselen genoemd onder het nu voorgestelde c tot en met h. Die beginselen worden nu als rechtstreekse verplichting opgelegd. Dat is niet lijn met het uitgangspunt dat de Omgevingswet dicht bij de EU richtlijnen te blijven. Bovendien zijn er aan die beginselen twee vereisten toegevoegd, opgenomen onder a) en b). Dat betekent dat het bevoegd gezag ook moet verzekeren dat milieuverontreiniging geïntegreerd wordt voorkomen en beperkt en dat emissies worden voorkomen en beperkt. Wij zien hierin toch duidelijk een verdergaande aanpak ten opzichte van de RIE. Art 8.7 lid 1 h: De verplichting na definitieve beëindiging het terrein weer geschikt te maken voor toekomstig gebruik gaat aanmerkelijk verder dan de RIE die zich beperkt tot het terrein terugbrengen “ in de overeenkomstig artikel 22 bevredigende toestand “. In Nederland kan gaan daarmee verder nu dat kan betekenen dat terug gebracht moet worden naar gebruik als moestuin of wat dat dan ook.		
8.7	‘Hoog niveau van bescherming van het milieu’ (artikel 8.7 lid 1b Besluit kwaliteit leefomgeving)	HbR	

	Het criterium "hoog niveau van bescherming van het milieu" is niet SMART en laat ruimte voor een hoop discussie over en verschillen in invulling ervan. HbR begrijpt dat deze term ontleend is aan de RIE en dat het dus niet wenselijk c.q. mogelijk is deze in het besluit nader in te vullen. Om onnodige discussie te voorkomen zou het criterium echter alleen van toepassing moeten zijn op installaties die onder de RIE vallen. Daarnaast zou het risico van de onzekerheid, die de term met zich brengt, niet eenzijdig bij de vergunningaanvrager/het bedrijfsleven moeten liggen. HbR verzoekt I&M actief te monitoren en te bewaken dat in Nederland (en Europa) op een consistente manier invulling wordt gegeven aan dit criterium.		
8.7	Artikel 8.7 (beoordelingsregels milieubelastende activiteit algemeen) Op grond van art. <u>8.7</u> aanhef en onder e wordt alleen een omgevingsvergunning verleend als er geen significante milieuverontreiniging wordt veroorzaakt. Dit is veel te rigide. Bovendien is het begrip voor meerdere uitleg vatbaar en daarmee onvoldoende begrensd. In de toelichting wordt verwezen naar de IED, echter wordt daar het begrip “significante milieuverontreiniging” ook niet nader omschreven. Het begrip is daardoor geen objectief begrip. Zeker gezien de strenge natuurwetgeving is dit niet wenselijk. Naar aanleiding van het voorgaande wordt voorgesteld om de tekst onder sub e te verwijderen.	DSM en CSP	
8.8	Staalindustrie: In het BKL wordt vastgesteld dat IPPC installaties aan de vergunning moet voldoen waar BBT conclusies zijn getrokken. Voor de overige omgevingsaspecten wordt naar algemene regels verwezen. Het is beter om IPPC activiteiten geheel uit te zonderen van algemene regels, zoals in eerste instantie ook bij het AB de bedoeling was.	Staalindustrie	Dit is een fundamenteel punt. Een passend voorstel moet nog worden opgesteld.
8.9	Artikel 8.9 (bepalen BBT) Verzoek om hieraan toe te voegen dat bij het vaststellen van een BTT:	DSM en CSP	

	- de maatregel in onderlinge samenhang wordt bekeken met andere milieucompartimenten, en, - de maatregel moet kosteneffectief zijn.		
8.9	Artikel 8.9 (bepalen BBT) Wij missen hier dat bij het vaststellen van een BBT de maatregel in onderlinge samenhang wordt bekeken met andere milieucompartimenten en dat dDe maatregel moet kosteneffectief zijn. In artikel 8.9 lid 1 Bkl wordt verwezen naar bijlage XX, onder A, bij dit besluit. In bijlage XX, onder A, ontbreken echter documenten die op grond van de Richtlijn Industriële Emissies als BBT-documenten gelden.	VNCI	
8.9	BBT (artikel 8.9, tweede lid, en artikel 8.23, Bkl) a. Artikel 8.9, tweede lid, geeft het lokaal bevoegd gezag de mogelijkheid om zélf te bepalen wat BBT is. Dit kan leiden tot interpretatieverschillen tussen lokaal bevoegde gezagen, met willekeur tot gevolg, hetgeen onwenselijk is en ook niet overeenkomt met het doel van de Omgevingswet. Dit gevolg kan nog enigszins worden beperkt door het Bkl op de volgende punten meer in lijn te brengen met artikel 14, zesde lid, RIE: er dient te worden bepaald dat de exploitant vooraf moet worden geraadpleegd door het bevoegd gezag voordat de door haar vastgestelde best beschikbare technieken verbindt aan de vergunning. Ook dienen de woorden 'in ieder geval' in artikel 8.9, tweede lid, te worden vervangen door 'in het bijzonder' of woorden van die strekking. De werking van deze aan de RIE ontleende regeling dient bovendien beperkt te blijven tot RIE-inrichtingen. b. Artikel 8.23 geeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om strengere voorwaarden dan BBT aan een vergunning te verbinden. HbR vindt dat er op zijn minst bepaalde randvoorwaarden c.q. criteria zouden moeten gelden waarmee het bevoegd gezag hierbij rekening moet houden. De voorgestelde bepaling bevat geen enkele clausulering wat	HbR	

	leidt tot grote onzekerheid bij bedrijven. Een afweging van bijvoorbeeld kosten t.o.v. milieuvoordelen (zoals in 8.20 wel aan de orde is) is vereist. HbR stelt voor ook in dit verband een verwijzing op te nemen naar bijlage XXI.		
8.10	‘Voldoende afstand tot een Natura-2000 gebied’ (artikel 8.10, vijfde lid, Bkl) Het criterium 'voldoende afstand' tot een Natura-2000 gebied is niet 'SMART' genoeg. Daaraan kan niet afdoen dat het is ontleend aan de Seveso-richtlijn. Het is er (dan ook) niet rechtstreeks aan ontleend; de richtlijn biedt voldoende ruimte voor een andere wijze van implementatie. HbR stelt voor het criterium een plek te geven in een instructieregel voor omgevingsplannen. Dit biedt meer mogelijkheid voor het, op basis van lokale omstandigheden, SMART invullen van het criterium en doet ook meer recht aan het feit dat de richtlijn de verantwoordelijkheid primair legt daar waar beleid (in het bijzonder ruimtelijk beleid) gemaakt wordt.	HbR	
8.10	Beoordelingskader milieubelastende activiteit (overig) De regels omtrent het beoordelingskader voor een milieubelastende activiteit binnen een veiligheidsrisicogebied en/of een geluidzone roepen enkele vragen op ter verduidelijking c.q. van wetstechnische aard. Veiligheidsrisicogebied (artikel 8.10 Bkl) - Het is onduidelijk in hoeverre de aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied gevolgen heeft voor de toetsing op grond van artikel 8.10 Bkl. HbR gaat ervan uit dat zo'n aanwijzing wel gevolgen heeft voor de toetsing (conform de huidige regeling over veiligheidscontouren). - De verwijzingen in artikel 8.10, eerste lid zijn voorts niet duidelijk qua reikwijdte en gevolgen. Zo wordt o.a. art. 5.2 van overeenkomstige toepassing verklaard; daarin staat niet meer dan dat in een	HbR	

	omgevingsplan met bepaalde belangen rekening wordt gehouden. Betekent de verwijzing naar 5.5, eerste lid en 5.6, eerste lid (PR voor kwetsbare gebouwen en locaties) dat de MBA vergunning hier aan moet worden getoetst? Die bedoeling blijkt niet duidelijk uit de NvT (p. 143). Verduidelijking is gewenst. c. In artikel 8.10, vijfde lid onder b) gaat het om de beoordeling van domino effecten (beoordeling of risico op zwaar ongeval of de gevolgen daarvan groter kunnen zijn door de ligging van die inrichting ten opzichte van een andere Seveso-inrichting). Onduidelijk is of deze verplichting ook geldt in een veiligheidsrisicogebied.		
8.10	Artikel 8.10 (externe veiligheid) Uit lid 5, aanhef en onder a, volgt dat als de aanvraag betrekking heeft op een Seveso-inrichting er dan voldoende afstand moet worden gehouden tot Natura 2000-gebieden. Kennelijk strekt dit ter uitvoering van artikel 13, tweede lid, onder b, van de Seveso-richtlijn. Daarin staat echter dat in het beleid rekening moet worden gehouden met de noodzaak om op een lange termijn waardevolle natuurgebieden en bijzonder kwetsbare gebieden in de nabijheid van inrichtingen te beschermen, indien nodig door een voldoende veiligheidsafstand te laten bestaan of door andere passende maatregelen. De implementatie van dit artikel is gelet hierop niet juist. Het simpelweg hanteren van een afstandscriterium dekt niet de intentie van de richtlijn. Gemist worden de aspecten ‘lange termijn’, ‘indien nodig’ en ‘andere passende maatregelen’.	VNCI	
8.11	Artikel 8.11 (beoordeling milieubelastende activiteit luchtkwaliteit) Op grond van <u>lid 3</u> is lid 1 niet van toepassing als de activiteit niet “in betekende mate” bijdraagt aan de concentratie van de in dit artikel genoemde stoffen. Dit is te algemeen geformuleerd, bovendien blijkt niet dat voor de bepaling van “in betekende mate bijdragen” rekening wordt	DSM en CSP	

	gehouden met samenhangende maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit bij de uitoefening of toepassing van die activiteit (vergelijk art. 5.16 lid 1 onder c Wm). Ingevolge <u>lid 4</u> kan niet meer dan 3 % van de omgevingswaarde worden afgeweken. Het verzoek is om aan te geven waar dit op is gebaseerd.		
8.11	Artikel 8.11 Het begrip niet in betekende mate is geen objectief begrip en voor meerdere uitleg vatbaar, zeker gezien het strenge natuurbeleid binnen Nederland. Zie ook onze opmerking over verzekeren dat, significante wijziging.	VNCI	
8.11	Art. 8.11: deze bepaling is in strijd met het uitgangspunt dat omgevingswaarden alleen het bestuursorgaan binden dat deze heeft vastgesteld maar niet van invloed zijn op vergunningaanvragen, in ieder geval is niet onderbouwd waarom de kans op overschrijding van de EU-normen voor de luchtkwaliteit zodanig groot wordt geacht – zeker voor stoffen, anders dan fijn stof en NOx – dat daar zo’n zware weigeringsgrond met bijbehorende administratieve verplichtingen voor bedrijven én hun BG – dat dit noopt tot afwijking van het uitgangspunt dat van de mogelijkheid tot directe doorwerking van omgevingswaarden een zeer terughoudend gebruik zal worden gemaakt (NvT, algemeen deel, p. 74). Los daarvan wordt in de NvT op p. 144 ten onrechte gesteld dat dit een voortzetting zou zijn van de huidige regeling, het is in ieder geval niet een compleet verhaal. Art. 5.16 (en samenhangende artikelen) Wm zijn destijds met name opgesteld ten behoeve van een programmatische aanpak van de beperking van de emissie van met name fijn stof en NOx. De relevante bronnen binnen gebieden met overschrijdingen werden daarbij uiteraard betrokken en gingen daarbij op in dat programma: gevolg was dat emissies konden worden vergund, ook al leidden die tezamen met andere emissies tot een overschrijding van een grenswaarde, als deze emissies maar in dat programma zaten, zie de MvT bij de wijziging van de	FME-CWM	-

	Wm, TK 2005-2006, 30489, nr. 3. Een volkomen geïsoleerde vergunningeis zoals opgenomen in art. 8.11 is nimmer de bedoeling geweest en ook in praktische zin is de vraag hoe deze vergunningeis uitvoerbaar is als bijvoorbeeld voor SO ₂ als zijnde een sA.4 stof, een gangbare emissienorm 50 mg/m ³ is, terwijl de omgevingswaarde 0,125 mg/m ³ als daggemiddelde bedraagt (art. 2.4, lid 1 onder b Bkl). Beter idee is om dit buiten de formele procedure te houden dus art. 8.11 te schrappen c.q. er van uit te gaan dat het BG uit de aanvraag kan afleiden of er een relevante emissie is van één van de genoemde stoffen, of de grenswaarde voor die stof daarmee in gevaar komt en zo ja in overleg gaat met de aanvrager over bijvoorbeeld aanvullende emissiebeperkende technieken.		
8.12	Geluidszone (artikel 8.12 e.v. Bkl) Uit de verwijzing in artikel 8.12 naar artikel 5.42, vierde lid, leidt HbR af dat het de bedoeling is dat artikel 8.12 niet van toepassing is op gezoneerde industrieterreinen. HbR verzoekt de minister te verduidelijken of dat inderdaad het geval is.	HbR	
8.12a	Qua formulering lijkt er wat spanning te zitten tussen lid 1 en lid 3 van art. 8.12a. Aan lid 3 zou kunnen worden toegevoegd “In afwijking van lid 1 kan (...), nog beter is om in lid 1, onder a t/m d, overal de tussenpassage “niet meer dan” te laten vervallen, dat sluit ook beter aan bij het gegeven dat het standaardwaarden zijn en het sluit ook beter aan bij het huidige Act.besluit dat evenzeer uitgaat van (kortweg) 50 dB(A) etmaalwaarde als zijnde de norm voor een acceptabele mate van geluidbelasting. Lid 1 onder c zou beter kunnen vervallen, zie de opmerking bij art. 5.44 m.b.t. agrarische gebieden.	FME-CWM	-
8.18	Artikel 8.18 lid 4 (voorschriften emissiegrenswaarden) Niet duidelijk is wat is bedoeld is met: kan rekening worden gehouden met het effect <u>als</u> daar geen nadeliger gevolgen van zijn te verwachten? Graag toelichten	VNCI	

8.18 lid 2	KWA: Hier zouden diffuse emissie ook onder kunnen vallen. Is dat de bedoeling? Daarnaast, in het geval van afvalwater is het gebruikelijk dat stromen bij elkaar komen voordat ze gezuiverd worden. Hoe ga je dan om met grenswaarden en eventuele meetverplichting als je uit moet gaan van de bron? Moet je dan alle deze bronnen gaan meten?	KWA	Artikel aanpassen
8.19 ev	Staalindustrie: “De met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveau’s betreffende bandbreedte (...)” en “Strengere voorwaarden dan BBT (...)”	Staalindustrie	In toelichting aandacht besteden aan feit dat dit niet betekent dat altijd moet worden gestreefd naar onderkant bandbreedte. Doel van bandbreedte is niet dat je aan de onderkant gaat zit als je een goed milieu belangrijk vind. Doel is dat naar specifieke omstandigheden van het bedrijf kan worden gekeken en dan flexibiliteit hebt om daarop in te spelen.
8.20	Artikel 8.20 lid 2 (rekenmethodiek voor afwijking EU emissie eisen) Voor de beoordeling of er minder strenge emissie grenswaarden eisen kunnen worden gesteld (geografisch, lokaal, technisch) wordt verwezen naar een methode die gebruikt kan worden. Dit wordt niet toegelicht. Deze afwijking is beperkt tot door de EU gestelde criteria en is bedoeld voor uitzonderingen, ook gezien de rapportage die dan aan de Europese Commissie gedaan moet worden Een Nederlandse aanpak ook al wordt die middels een “kan “bepaling voorgesteld, vinden wij prematuur.	VNCI	
8.23	Staalindustrie: Met betrekking tot het stellen van strengere voorwaarden wordt niet duidelijk - ook niet in de toelichting – wanneer die mogen worden gesteld.	Staalindustrie	In toelichting handvatten geven voor omstandigheden waarin dit mogelijk is, alsmede aandacht besteden aan kosteneffectiviteit.

8.23	KWA: De BBT emissiegrenswaarden zijn in Europees verband vastgesteld. Het is vreemd dat het bevoegd gezag strengere eisen op gaat leggen rekening houdend met de BBT-documenten. Dit lijkt wel erg vrijblijvend. Beter zou zijn dat er een gedegen motivatie aan ten grondslag zou moeten liggen waarom een strengere eis haalbaar zou zijn. Immers BBT wordt al toegepast	KWA	Artikel aanpassen
8.26	KWA: Er is een rapportageplicht bij een lagere drempel en rapportage van geur en geluid. Een rapportage van geur en geluid is niet vereist door Verordening (EG) nr. 166/2005. Blijkbaar maakt dit het bevoegd gezag om altijd te vragen om alle (PRTR) stoffen te rapporteren. Ook als deze onder de drempelwaarde blijven. Dit kan onnodig belastend zijn voor bedrijven, al is het wel logisch dat het bevoegd gezag wil zien of een bedrijf tegen de drempelwaarde aan zit. Echter, daarover staat in dit artikel niets vermeld. Rapportage over geur en geluid in het kader van de PRTR verordening is bijzonder aangezien in deze verordening niets vermeld staat over geur en geluid. Waarom is rapportageplicht over deze onderwerpen dan toch opgenomen in dit artikel?	KWA	Artikel aanpassen
8.26	Artikel 8.26 lid 3 lokale PRTR extra stoffen Wij maken bezwaar tegen de mogelijkheid dat het bevoegd gezag een voorschrift kan geven om gegevens over geur of geluid in het PRTR verslag op te nemen. Het integraal PRTR verslag moet beperkt blijven tot een aantal aanvullingen die op nationaal niveau zijn afgesproken. Het doel van het PRTR is ook het landelijk belang ervan. Daarin passen geen lokale variaties.	VNCI	
8.27	Artikel 8.27 (afwijkende geldingsduur voorschriften, techniek en opkomst)	DSM en CSP	

	De vraag is waar de periode van 9 maanden vandaan komt voor het testen van nieuwe technieken. Het is gevaarlijk en onwenselijk om hiervoor een vaste termijn in de het besluit op te nemen. Het is beter om dit over te laten aan het bevoegd gezag in overleg met degene die activiteit wenst te verrichten.		
8.58	Artikel 8.58 (broeikasgasemissies of energiegebruik) In lid 1 is bepaald dat geen voorschriften worden verbonden aan een omgevingsvergunning voor activiteiten waarop de in artikel 16.5 Wm opgenomen verboden betrekking hebben. Art. 16.5 Wm luidt: “ <i>Het is verboden zonder vergunning van het bestuur van de emissieautoriteit een inrichting in werking te hebben.</i> ” De Omgevingswet kent het begrip inrichting in de zin van de Wet milieubeheer echter niet. Waarop is dit verbod onder de Omgevingswet van toepassing?	DSM en CSP	
8.70	Artikel 8.70 Relatie BAL en BKL Wij zien graag dat dezelfde terminologie wordt gebruikt voor de chemische en ecologische toestand van watersystemen zoals in artikel 2.11 en 2.12 van het BKL.	VNCI	
8.71	Artikel 8.71 BKL heeft het over de ecologische en chemische kwaliteit. Dit wekt verwarring. Wij hebben voorkeur gebruik van de begrippen uit de kaderrichtlijn water. Artikel 8.71: voorschriften wateractiviteit Waarom kunnen “in ieder geval” voorschriften worden gesteld etc.?	VNCI	
8.82	KWA: Dit lijkt een manier te zijn om toch een soort van revisievergunning af te kunnen dwingen. Het is niet te overzien wat de consequenties in de praktijk zouden zijn. Dit wordt ook niet in de Memorie van Toelichting uitgelegd.	KWA	Artikel aanpassen

8.84	Artikel 8.84 (nieuwe BREF) De vergunning wordt gezien binnen vier jaar na de bekendmaking van nieuwe <u>relevante</u> BBT conclusies. Met name voor chemische installaties zijn er meerdere BREF's relevant. Daarom vinden wij dat dezelfde bewoording als in de RIE (art 21 lid 3) gebruikt zou moeten worden: de BBT conclusies <u>betreffende de hoofdactiviteit</u> van de installatie. Idem bij art 8.85 lid 2	VNCI	
9.47	Artikel 9.47 Bkl verklaart artikel 9.1 van overeenkomstige toepassing. Artikel 9.1 Bkl regelt in omgevingsvergunningen in ieder geval op te nemen voorschriften m.b.t. archeologische monumentenzorg. V.w.b. een bouwactiviteit geldt het bepaalde in artikel 9.1 uitsluitend voor zover dit is opgenomen in het gemeentelijk omgevingsplan. FODI pleit er voor dit voorbehoud uit te breiden tot de vergunning voor ontgrondingsactiviteit. Voorts wijst FODI op het amendement dat in de Tweede Kamer is aangenomen bij de behandeling van de Omgevingswet (amendement Ronnes, CDA). Op grond daarvan mogen archeologisch monumenten alleen in het gemeentelijke omgevingsplan beschermd worden indien er sprake is van "aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. De bescherming moet gebaseerd zijn op expliciete en specifieke lokale archeologische en bodemkundige informatie ! Dit dient in het Bkl nog nader te worden uitgewerkt. FODI zou graag eenduidigheid betreffende het bevoegd gezag betreffende archeologie. Momenteel zijn er vaak twee bevoegde gezagen (provincie en gemeente) die als zodanig optreden bij ontgrondingsprojecten. De provincie in het kader van de Ontgrondingsvergunning en de gemeente in het kader van het bestemmingsplan. Dit leidt tot onnodige bestuurlijke drukte/bureaucratie.	FODI	FODI dringt aan deze bevoegdheid bij één orgaan te beleggen vanuit oogpunt van eenvoudiger en beter.
10.33	Artikel 10.33 (plicht tot opstellen geluidbelastingkaart) Het college van B&W dient voor de omgeving geluidbelastingkaarten op te stellen. Verzoek is om aan te geven of dit betekent dat de	DSM en CSP	

	geluidboekhouding van de Chemelot locatie vervalt en daarmee ook het geluidconvenant Chemelot.		
NOTA VAN TOELICHTING			
NvT 60 en 61	Art 5.11 lid 3 toelichting op pagina 60 In de toelichting op pagina 60 wordt gesteld dat het in het explosieaandachtsgebied van belang is om de in het gebouw aanwezige personen tegen overlijden te beschermen door maatregelen te treffen, handelingsperspectief te bieden en zelfredzaamheid te vergroten. Vanuit praktisch oogpunt kunnen wij ons daar weinig bij voorstellen gezien het plotse en kort durende effect. Art 5.11 lid 4 Het is onduidelijk of door het aanwijzen van CLP categorie 1, 2, 3 en 4 meer stoffen als toxisch moeten worden beschouwd in de QRA dan tot op heden gedaan is - (administratieve lasten verzwaring, onbekende impact, haalbaar betaalbaar?) Het lijkt erop dat nu ook andere opname routes dan inademing (opname huid H-zinnen H310 en H311, opname via de mond H-zinnen H300, H301 en H302) beschouwd moeten worden voor toxische evaluatie. Dit is niet mogelijk met Safeti-NL. Het is praktisch gezien ook meer een lokaal (Arbowet) issue bij de bron dan van belang voor externe veiligheid. Feitelijk zijn alleen de H-zinnen H330 Acute toxiciteit bij inademing, gevarencategorie 1 en 2 en H331 Acute toxiciteit bij inademing, gevarencategorie 3 van belang. Artikel 5.11 Lid 4 geldt voor personen binnen. Het wordt niet begrepen dat het brandaandachtsgebied 10 kW/m² (= 0% letaliteit voor personen binnen) ook buiten geldt en dat voor toxische stoffen juist voor binnen is opgesteld. M.b.t. lid 4 wordt dan ook het criteria niet begrepen. De werkwijze moet nog worden toegelicht. Is het de bedoeling dat met een	VNCI	

	standaard ventilatievoud de 10% letaliteitsafstand wordt berekenen om vervolgens eisen aan de gebouwen (ventilatievoud) te stellen? Art 5.11 lid 4 Wat is de consequentie van het aanwijzen als toxische stof van deze gehele (ADR klasse 6.1groep), i.p.v. de tot op heden gebruikte lijst uit de Handleiding risico berekening lijst probit stoffen? Art 5.11 toelichting pagina 60 Met betrekking tot kampeerterreinen is de bescherming vaag (advies van de Veiligheidsregio). Tegenwoordig worden kampeerterreinen het gehele jaar door gebruikt, o.a. voor huisvesting van arbeidsmigranten en is de blootstelling aan het risico niet meer gebonden aan de traditionele vakantie maanden. De huisvesting in recreatiewoningen en caravans biedt juist een verminderde bescherming dan wat men van een woning die gebouwd is onder het Bouwbesluit kan verwachten. Er is behoefte aan algemene regels om dit te compenseren en niet aan een ‘vrije’ beoordeling per geval. Art 5.11 lid 4 toelichting op pagina 61 De verwijzing naar uniek gebruik van meest ongunstige weeromstandigheid sluit niet aan bij de risico methodiek en wordt niet onderbouwd met een consequentie studie. De laatste zin doet afbreuk aan de onderbouwing van de 10% overlijdenskans.		
NvT 62	Artikel 5.15 lid 2 In de toelichting op 62 wordt gesproken over het afdwingen van effect gerichte maatregelen en kans reducerende maatregelen aan de bron. Op dit moment zijn er weinig opties om genoemde maatregelen rekenkundig te betrekken in de rekenmethodiek. Tevens zijn de hier genoemde voorbeelden niet reëel om de volgende redenen:	VNCI	

	• Uitstromende branden vloeistof blijft normaal gezien al in een tankput op het terrein (binnen de PR=10-6 contour) en zal niet een kwetsbaar gebouw in de publieke ruimte bereiken; • Een aarden wal als bescherming tegen explosies van koolwaterstoffen is niet effectief gezien de veel langere puls tijd in vergelijking tot detonaties van explosieven. Tegen de drukgolf van een VCE of BLEVE zal de aarden wal weinig of geen bescherming bieden.		
NvT p 81	Een hotelkamer wordt ook gerekend tot een bedgebied.	KHN	Nu gelden hier geen eisen. Kan dus gezien worden als een verzwaring. Graag schrappen.
NvT 118	Onderaan blz 118 stelt de nota van toelichting dat in gifwolkaandachtsgebieden geen effectieve bouwmaatregelen genomen kunnen worden. HbR bestrijdt dit. Met vrij eenvoudige middelen kan (een deel van) een gebouw zodanig worden ingericht dat deze de gebruikers gedurende enige uren tegen een gifwolk beschermd. Het sluiten van ramen en duren en het uitzetten van ventilatie zijn daar een onderdeel van, maar ook het gebruik van de juiste afdichting voor deuren, kozijnen, ramen en ventilatieopeningen.	HbR	
NvT 118 en 167	De nota van toelichting stelt dat de gifwolkaandachtsgebieden 4 tot 6 keer kleiner zijn dan het gebied waar in de oude regelgeving rekening moet worden gehouden. Dat is niet juist. Voor de complexe bedrijven zijn de bijbehorende afstanden nog niet onderzocht. Vooralsnog wordt de afstand voor gifwolkaandachtsgebieden bij de industrie ingeschat op 500 tot 2000 meter. Dat is een veel kleinere reductie dan een factor 4 tot 6.	HbR	
BIJLAGEN			

Bijlage I	De geluidgevoelige ruimte wordt gedefinieerd als: een verblijfsruimte of verblijfsgebied in een geluidgevoelig gebouw. De vraag is wat bedoeld is. Een verblijfsgebied is de som van een aantal verblijfsruimten. Als de geluidbelasting van een verblijfsgebied vastgesteld moet worden, moet eerst de geluidbelasting van alle verblijfsruimten bepaald worden. Daarvoor is geen rekenvoorschrift. Dit is bovendien lastig bij handhaving	KHN, Metaalunie	Aparte regeling opnemen. Geluidnormen moeten per verblijfsruimte gelden en niet per verblijfsgebied. Het laatste vereist extra onderzoek en berekeningen dus extra lasten.
Bijlage VI C.2.a	Deze bepaling stelt dat logiesgebouwen met méér dan 2 logiesfuncties per hectare <i>niet</i> kwetsbaar zijn. Onduidelijk is hoe dit type gebouwen dan wel kwalificeren.	HbR	
Bijlage VII B, tabel 2	Voor een aantal bestrijdingssystemen bij oppervlakten >100 meter ontbreken standaard afstanden, zoals die tot op heden op grond van het REVI worden gehanteerd; de toelichting geeft aan deze moeten worden berekend. Een toelichting op deze verzwaring van administratieve lasten ontbreekt. Er is volgens HbR geen noodzaak om niet langer met standaardafstanden te werken.	HbR	
Bijlage XX	Bijlage XX De richtlijn Bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt. In de toelichting bij grote stookinstallaties zien wij graag duidelijk aangegeven dat krakerfornuizen, conform de BREF LCP en het laatste concept BREF LVOC niet onder het BAL vallen.	VNCI	
Bijlage XX	In het BKL, bijlage XX (p. 161) is de NRB 2012 opgenomen in de lijst van informatiedocumenten over best beschikbare technieken (tabel A). Dit is niet conform hetgeen in het BAL staat vermeld nu het NRB 2012 immers vervalt (vide NvT BAL, p. 87). De richtlijn Bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt.	DSM en CSP	

Bijlage 5: Besluit bouwwerken leefomgeving

Besluit bouwwerken leefomgeving			
artikel pagina	reactie	branche bedrijf	wijzigingsvoorstel
ALGEMEEN			
Algemeen	Voor zover wij binnen de beperkte tijd en capaciteit hebben kunnen nagaan zijn de reacties die HISWA Vereniging heeft gegeven en besproken met het Ministerie I&M op de pre consultatieversie niet doorgevoerd in het BbL. Onderstaand daarom een herhaling van onze reactie. <u>Algemeen: definities</u> Gebruiksfuncties zijn niet of onvolledig gedefinieerd: logiesfunctie, opslag motorvoertuigen, industrie functie en vooral bouwwerk geen gebouw zijnde. Zo is het lastig te bepalen waar bijvoorbeeld een opslagloods voor pleziervaartuigen toe behoort of een jachthaven met een steigercomplex in het water (vast of drijvend). Aangezien dit besluit bij vrijwel elke relevante paragraaf start met een tabel van gebruiksfuncties en een verwijzing naar artikelen en leden die van toepassing zijn is dat voor de watersportsector en recreatiesector verwarrend als er geen heldere definitie is. Met name ontstaan er problemen in jachthavens op het gebied van: - Vluchtroutes op steigers in het water - Randen en afscheidingen op steigers > 1 meter boven water - Overnachtingen op particuliere pleziervaartuigen in clusters (compartimentering) - Aanwezigheid van verwarmingsinstallaties, kooktoestellen en gasinstallaties op particuliere verblijfslocaties (boten, campers, caravans, huisjes) waar de houder van de inrichting geen toegang tot heeft.	Hiswa	

	Pas als duidelijk is welk artikel op welke activiteit van toepassing is kan een oordeel worden gegeven of er sprake van een knelpunt. De onderdelen die mogelijk wel van toepassing zijn voor wat betreft een bouwwerk geen gebouw zijnde, verwijzen naar eisen die niet overeenkomt met de in ontwikkeling zijnde ontwerp AMvB Brandveilig Gebruik Overige Plaatsen (Min V&J). Hier is een consultatieronde vorig jaar afgerond waar veel bezwaren op zijn binnengekomen maar waar sinds die tijd nog geen enkele progressie is. Ruim één jaar na de consultatie van deze AMvB BGOP is er een overleg gepland door het Ministerie van V&J ergens in november 2016. Snelle aansluiting van de definitieve versie op deze AMvB BBL is nodig. We verwijzen daarom naar de BIJLAGE 3 hieronder, onze oorspronkelijke reactie op de AmvB BGOP (consultatieversie van 2015).		
Algemeen	Wij hebben niet veel wijzigingen in dit besluit gezien. De enige duidelijke verbetering is dat in minder gevallen een gebruiksmelding nodig zal zijn.	KWA	
Algemeen	Het huidige Bouwbesluit is van zeer recente datum (2012) en het Bbl is grotendeels de opvolger van dit Bouwbesluit en deze AMvB kent ook de minste wijzigingen ten opzichte van alle 4 de 'Omgevingswet-AMvB's'. In verband met de bedrijfsopleidingen en cursusmateriaal zou de overgang een stuk voordeliger en gemakkelijker zijn als het huidige Bouwbesluit qua artikelen en naam gewoon in stand zou blijven.	Metaalunie	Gehele besluit geheel of zoveel mogelijk vervangen door huidige Bouwbesluit (qua artikelen en naamgeving).
Algemeen	1. Het hele Bbl staat stijf van de verwijzigingen naar allerhande normen, zoals NEN, NEN- EN, etc. etc. Opgepast moet worden dat deze informele regelgeving, waar bedrijfsleven in de praktijk toch keihard mee te maken krijgt, disproportioneel zware eisen stellen omdat m.n. het aan die norm verdienende deel van het bedrijfslevende dienst uitmaakt bij de normontwikkeling en er totaal geen sprake is van all parties concerned. 2. Het kunnen kennen van de	Metaalunie	Verwijzing naar normen wordt beperkt tot die gevallen waar het noodzakelijk is én dan alleen als de normen all parties concerned tot stand zijn gekomen én alle normen

	wetgevingseisen waar je aan moet voldoen, kost heel veel geld als deze normen niet gratis beschikbaar zijn.		waar naar verwezen wordt gratis beschikbaar stellen
Algemeen	Er is een sterke opkomst van particuliere aanbieders van horeca (zoals aanbieders AirBnB). Deze groep wordt vaak ontzien als het gaat om wet- en regelgeving. Ten onrechte omdat particulieren eigenlijk een soort hotel of restaurant runnen.	KHN	Gelijke behandeling particulieren/professionals. Ook op het gebied van bijv. brandveiligheid.
Algemeen	Uit het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) is vooral ‘vergunningvrij bouwen’ een relevant onderwerp. De ondernemers in de hoveniers- en groenvoorzieningsbranche komen hier mee in aanraking als het gaat om bijvoorbeeld het plaatsen van tuinhuisjes en erfafscheidingen. De aanwijzing van de vergunningplichtige respectievelijk vergunningvrije gevallen voor bouwactiviteiten is echter niet benoemd in het Besluit bouwwerken leefomgeving en zal voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit via het Invoeringsbesluit worden opgenomen vanwege de samenhang met algemene regels.	VHG	Aangezien nu nog niet bekend is of hierin een verruiming plaatsvindt of dat er minder mogelijkheden komen voor vergunningsvrij bouwen, beperkt Branchevereniging VHG zich tot het delen van haar wensen ten aanzien van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Deze wensen zijn hieronder weergegeven: Het is gewenst dat mogelijkheden voor vergunningvrij bouwen, blijven bestaan en worden verruimd. Dit leidt tot vermindering van regeldruk en daarmee administratieve lasten voor bedrijven en burgers. Vereenvoudiging van de regelgeving rondom vergunningvrij bouwen is gewenst. De huidige staffelling in artikel 2 onder f. van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht maakt het bijvoorbeeld voor burgers en bedrijven moeilijk om te beoordelen of een vergunning vereist is.

			Het is gewenst dat integratie plaatsvindt tussen erfafscheidingen gerealiseerd met een bouwwerk (schutting, hek of muur) of een heg. Nu is regelgeving over erfafscheiding en de plaatsing van heggen en bomen nabij de erfgrens (burgerlijk wetboek) versnipperd. De nieuwe Omgevingswet biedt kansen om dit te bundelen en te vereenvoudigen, zodat op één plek duidelijk wordt wat wel en niet mag in een tuin.
Algemeen	In het Bbl zijn (vooralsnog) geen bepalingen opgenomen omtrent het vergunningvrij bouwen. Dat stemt tot zorg in de recreatiesector. Momenteel is voor de recreatiesector geregeld (bijlage II Bor), dat bouwwerken voor recreatief nachtverblijf die aan bepaalde eisen voldoen, omgevingsvergunningvrij zijn. Dit is voor de verdere kwaliteitsslag van de sector een fundamentele bepaling. Voor de doorontwikkeling van de kwaliteit van de recreatiesector in zijn algemeenheid en de bedrijfsvoering van recreatieondernemer is het van het grootste belang dat die omgevingsvergunningvrijheid in stand blijft en gewaarborgd is. Dat kan o.i. alleen via rijksregels en niet door dit onderwerp los te laten en over te laten aan de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Dat zou namelijk in voorkomende gevallen leiden tot ongelijke speelvelden tussen recreatiebedrijven, onnodige kosten en lange procedures voor de verkrijging van vergunningen.	RECRON	Het betreft een voor ons cruciaal punt, dat moet worden gehandhaafd en niet moet komen te vervallen of tot allerlei gemeentelijke inmenging in de bedrijfsvoering moet leiden. RECRON bepleit derhalve handhaving van de bestaande regeling rond omgevingsvergunningvrijheid.
Algemeen	Het grotendeels vervallen van de bruikbaarheidsvoorschriften: uiteraard kent UNETO-VNI de discussie over de vraag naar minder regels. Echter het verwijderen van regels uit het Bouwbesluit zal waarschijnlijk een exponentiële toename van semi-overheids en privaatrechtelijke regels ten gevolge hebben. Niet alleen de administratieve lastendruk zal daardoor aanmerkelijk toenemen	Uneto-vni	

	maar ook de uitvoeringskosten in de bouw. Naarmate regels onderling meer verschillen, zijn conceptuele en geïndustrialiseerde oplossingen minder of niet mogelijk. Voor de consument wordt het steeds minder transparant van wat hij mag verwachten. Het wordt ook gewoon duurder. Als bijvoorbeeld geen plaats is ingeruimd voor het kooktoestel dan zullen de kosten om de benodigde installaties naderhand aan te leggen vele malen hoger zijn, de kwaliteit daarvan zal minder vanzelfsprekend zijn, terwijl weinig duurzame, gloednieuwe bouwdelen weer opnieuw moeten worden aangepast. Doordat de noodzaak van een bad en toiletruimten niet langer is voorgeschreven bestaat er minder of geen inzicht in de veiligheid en gezondheidsaspecten als die voorzieningen later alsnog worden aangebracht. Voorzieningen voor gehandicapten en voor een levensloop lang wonen kosten bij aanleg slechts een schijn van hetgeen betaald moet worden bij een latere verbouwing. Het is onbegrijpelijk dat de toegang tot een gebouw wel is geregeld maar het verblijf daarin niet. Denk bijvoorbeeld aan de draaicirkel in een normaal toilet. Als die niet groot genoeg is, dan kunnen mensen in een rolstoel daar geen gebruik van maken. In het BBL zijn enkel regels opgenomen voor het bouwwerk zelf en niet voor de omgevende grond. Dit wordt overgelaten aan de gemeentelijke overheid. Niet zelden zijn delen van de gebouwinstallatie gelegen in de omliggende grond: niet alleen de aansluiting, maar ook ontlastputten, tuinkraantjes, wandcontactdozen e.d. Nu iedere gemeente naast de rijksoverheid aan deze voorzieningen eisen kan gaan stellen ontstaat er een onoverzichtelijk geheel, met extra administratieve last en verlies van kwaliteit. Daar waar binnen- en buiteninstallatie een integraal geheel vormen zouden er een toetsingskader en een beoordelaar moeten zijn. Bij de beoordeling of aan bouwvoorschriften is voldaan moet de gehele gebouwinstallatie worden gezien. Gemeenten zullen hogere energieprestatie- en milieueisen mogen stellen dan de landelijk voorgeschreven eisen. Hierdoor kan er per gemeente een verschillend		
--	--	--	--

	regelend kader ontstaan waardoor administratieve lasten oplopen, betrouwbaarheid en kwaliteit van bouwwerken afnemen en de kosten stijgen met name doordat conceptualisatie en industrialisatie minder intensief kunnen worden ingezet. Innovatie kan momenteel ook op andere wijze worden aangejaagd, bijvoorbeeld door het stellen van voorwaarden bij het uitgeven van de grond. Alsdan kunnen de extra kosten van deze hogere eisen keurig worden gealloceerd en hoeven bouwers niet in alle andere gevallen rekening houden met afwijkende regels. Niet langer wordt vastgehouden aan de zogenaamde aansluitplicht. Dat wil zeggen dat de toekomstige bewoners er niet langer op mogen rekenen dat zij een CV-gasketel kunnen aansluiten op het gasnet. Als er probate alternatieven beschikbaar zijn zoals bijvoorbeeld stadsverwarming of warmte- en koudeopslag (WKO) behoeft dat geen probleem te zijn, doch waar die ontbreken of gaan ontbreken kunnen er gemakkelijk ongewenste of zelfs gevaarlijke situaties ontstaan, bijvoorbeeld door de inzet van petroleumkachels of in pandige opstelling van gasflessen. Door in artikel 4.185 BBL uitsluitend voor de invoerleiding voor gas een gasdichte mantelbuis te eisen die voldoet aan NEN 2768 wordt schijnveiligheid gecreëerd. Bij een leidingbreuk van de gasleiding in de straat (meestal door grondzetting) zal het gas nog steeds onder het gebouw in kunnen stromen via de mantelbuizen voor elektra, water en data waarvoor deze eis niet is gesteld. In NEN 2768 (2016) is de eis voor gasdichte mantelbuizen gesteld voor alle inkomende installaties. Door deze norm integraal aan te wijzen wordt de veiligheid daadwerkelijk een dienst bewezen. Daarmee komt ook de plaats van de meterruimte vast te staan, en daarmee ook de maximale afstand van de meterruimte ten opzichte van de toegangsdeur hetgeen voor hulpdiensten in geval van calamiteiten de veiligheid vergroot voor het snel kunnen afschakelen van gas, water, elektra of stadsverwarming.		
--	---	--	--

	In de energievoorziening zal in de toekomst een steeds grotere variatie ontstaan. Verschillende soorten gas, opslag van energie, meer warmtenetten en decentrale opwekking. Een nieuw gebouw moet toekomstbestendig zijn en het lijkt dan ook wijs om bij de beoordeling van een bouwaanvraag te toetsen aan het omgevingsplan of dit gebouw adequaat van de nodige functies kan worden voorzien. In het omgevingsplan dient immers een paragraaf over de energievoorziening te zijn opgenomen. Het is niet meer dan logisch om zulks te doen en geeft de toekomstige bewoner het vertrouwen dat hij kan gaan beschikken over de nodige nutsvoorzieningen die veilig en gezond kunnen worden gebruikt. Bij verbouw moet worden voldaan aan het zogenaamde rechtens verkregen niveau. Op het gebied van de installatietechniek kan dat betekenen dat aan elektrische installaties geen hogere eisen gesteld worden dan in 1963. Dus geen aardlekschakelaar, geen rekening houden met zonnepanelen, gebruik van computers en led verlichting etc. Dat levert op den duur gevaarlijke situaties op. De installaties, zowel voor (afval) water, gas en elektriciteit, moeten meebewegen met de manier waarop zij worden gebruikt. Alleen dan zijn veiligheid en gezondheid gegarandeerd. Het niveau bevroren op het tijdstip waarop de laatste bouwvergunning is verleend, levert nagenoeg automatisch onacceptabele veroudering op. Daarom is het zeer sterk aan te bevelen om bij verbouwingen doorgaans de installatieonderdelen waarmee de veiligheid en gezondheid wordt gediend op te hogen naar nieuwbouwniveau zodat het gebouw in de toekomst nietodeloos een gevaar gaat vormen voor omgeving en bewoners. Het ademt dan als het ware gewoon mee met de tijd. UNETO-VNI is zich er terdege van bewust dat deze versie van het BBL slechts een momentopname is. Op het gebied van installatietechniek moet nog veel uitgewerkt worden. Daarnaast zal helder moeten worden hoe de relatie gelegd gaat worden met nieuwe energiewetgeving en het wetsontwerp Private Kwaliteitsborging voor het bouwen. UNETO-VNI rekent erop dat u terdege		
--	---	--	--

	rekening zult houden met hetgeen hiervoor is opgemerkt en zal de verdere ontwikkelingen blijven volgen en zo nodig van commentaar voorzien.		
Algemeen	Nieuw besluit gaat uit van het feit dat kantoorpersoneel bekend is met het gebouw en dat anderen dat niet zijn.	KHN	Volgens deskundigen is er, als er goede vluchtwegen en BHV is, ook sprake van een aanvaardbaar veiligheidsniveau
Algemeen	Voorzieningen buiten het bouwwerk (Bbl) HbR is van mening dat standaardisering (i.e. regeling op rijksniveau) in veel gevallen de voorkeur blijft verdienen, zeker bij veiligheid gerelateerde zaken (brandweer). Hiermee wordt onduidelijkheid en daarmee onveilige situaties voorkomen. HbR verzoekt dus dit in het Bbl te blijven regelen conform het Bouwbesluit.	HbR	
Algemeen	Mobiel breken is in 99% van de gevallen strijdig met het bestemmingsplan en – naar verwachting – derhalve ook met een Omgevingsplan. Het mobiel breken zal (als tijdelijke activiteit) immers doorgaans plaatsvinden binnen gebieden waarop geen bedrijfsbestemming met milieucategorie 4.1 rust. Hoe dient in de praktijk worden omgegaan met deze ruimtelijke strijdigheid? Voorgesteld wordt om dit in de toelichting te verhelderen.	BRBS	
Algemeen	Vergunningsvrije bouwactiviteiten en gebruiksactiviteiten OVCP toegangspoorten NS gaat ervan uit dat de huidige tekst in Bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht (“Bor”), Hoofdstuk II “Categorieën, gevallen waarin voor bouwactiviteiten en planologische gebruiksactiviteiten geen omgevingsvergunning is vereist” jo. artikel 2 lid 18 sub b van Bijlage II voldoende duidelijk is en integraal wordt overgenomen in de bijlage bij het Besluit bouwwerken leefomgeving (“Bbl”). NS gaat er daarbij vanuit dat de tekst van het artikel: “een bouwwerk, geen gebouw zijnde, ten behoeve van tolheffing of het verschaffen van toegang tot het openbaar vervoer of openbaar vervoersgebouwen” gelijk blijft en wordt geplaatst onder “Categorieën gevallen waarin voor bouwactiviteiten en planologische gebruiks-activiteiten geen omgevingsvergunning is vereist”. De systematiek blijft dan gelijk. In de (artikelsgewijze) toelichting op het Bbl kan dan worden aangegeven dat de	NS	

	OVCP-toegangspoorten hieronder vallen en dat deze vallen in de categorie van gevallen waarin voor bouwactiviteiten en planologische gebruiksactiviteiten geen omgevings-vergunning is vereist. NS gaat er daarbij vanuit dat niet zal worden verwezen naar een oude parlementaire toelichting bij het Bor, maar dat het Bbl wordt voorzien van een ondubbelzinnig toelichting ten aanzien van OVCP toegangspoorten.		
ARTIKELN			
1.9	Bij ruimten met meer dan 25 personen moet de inrichting worden ingetekend. Dit geeft doorgaans problemen omdat veel ruimten door wisselingen dagelijks anders zijn.	KHN	Wij pleiten ervoor om 3 en 4 samen te voegen: bij ruimten met meer dan 25 personen dient de hoogste bezetting te worden aangegeven en dienen de vaste inrichtingselementen (zoals een bar of bijv. een buffet) te worden vermeld op de tekeningen.
2.11	Ten aanzien van de (toelichting op) artikel 2.11 van het ontwerp-Besluit bouwwerken leefomgeving (AMvB Omgevingswet) wordt het navolgende opgemerkt. In de toelichting op genoemd artikel staat: “Ten overvloede wordt opgemerkt dat voor prestaties met betrekking tot de essentiële kenmerken die zijn opgenomen in een Europese technische specificatie de CE-markering het enige merkteken is dat kenbaar maakt dat het product in overeenstemming met deze prestaties is. Dit betekent dat alleen zolang er geen geharmoniseerde norm is of de fabrikant geen Europese technische beoordeling heeft laten uitvoeren, deze fabrikant nog steeds gebruik mag maken van een kwaliteitsverklaring op die onderdelen waarvoor al wel een CE-markering bestaat. Op het moment dat die geharmoniseerde norm beschikbaar komt of wanneer een Europese technische beoordeling is afgegeven voor dat product moet de kwaliteitsverklaring alsnog vervallen. Op dat moment kan alleen nog een kwaliteitsverklaring worden afgegeven voor die kenmerken die niet in de CE-markering zijn opgenomen. Kwaliteitsverklaringen mogen niet worden gebruikt als alternatief voor de CE-markering, en ook niet als aanvullend bewijs voor een prestatie op een essentieel kenmerk dat valt onder de CE-markering.”	VNK	

	Deze passage betreft een interpretatie van de Europese bouwproductenverordening (CPR) die geen grond vindt in de huidige stand van de Nederlandse jurisprudentie en die niet gedeeld wordt door meerdere gespecialiseerde juristen en instellingen die private keurmerken verstrekken zoals KOMO. Dat wordt hierna toegelicht. Op 8 juni jl. heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan (ECLI:NL:RVS:2016:1613) in het hoger beroep van de firma Desmepol tegen een uitspraak van de rechtbank Gelderland van 3 juli 2014 (ECLI:NL:RBGEL:2014:4056). In die zaak is de positie van vrijwillige, private keurmerken in het licht van door ‘Europa’ voorgeschreven CE-markering aan de orde gesteld. Kern van de zaak is dat Desmepol de minister voor Wonen en Rijksdienst (Inspectie voor de leefomgeving, ILT) had gevraagd om handhavend op te treden tegen KOMO. De grondslag van het verzoek was dat KOMO private keurmerken verstrekt voor bouwproducten waarvoor een geharmoniseerde Europese norm geldt en die een daarop gebaseerde CE-markering hebben. De minister heeft dat handhavingsverzoek afgewezen. Die afwijzing is eerst door de rechtbank Gelderland en vervolgens door de Afdeling bestuursrechtspraak in stand gelaten. De rechtbank heeft het verzoek van Desmopol getoetst aan de CPR. Zij achtte het gebruik van het vrijwillige KOMO-keurmerk daarmee <i>niet</i> in strijd. Deze verordening is de opvolger van de Europese Bouwverorderingsrichtlijn (CPD). De verordening was nog niet van kracht ten tijde van de afwijzing van het verzoek om handhaving. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft de uitspraak van de rechtbank Gelderland uitsluitend om procedurele redenen vernietigd: zij oordeelde dat de rechtbank Gelderland het beroep ten onrechte aan de CPR had getoetst nu die verordening nog niet van kracht was ten tijde van het besluit van de minister. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft zich niet uitgesproken over de vraag of		
--	--	--	--

	het oordeel van de rechtbank inhoudelijk juist was en haar uitspraak kan dan ook geen reden vormen voor twijfel aan de juistheid van de rechtbankuitspraak. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft evenals de rechtbank geoordeeld dat de minister terecht heeft besloten het verzoek om handhaving van Desmepol van de hand te wijzen. Zij is daarbij onder meer ingegaan op de vraag of het gebruik van een vrijwillig privaat keurmerk is toegestaan op grond van het Bouwbesluit. Haar conclusie is dat het Bouwbesluit het gebruik van vrijwillige private keurmerken toelaat. Daarmee is weliswaar nog geen uitsluitsel gegeven over de vraag of hoe private keurmerken zich verhouden tot de CPD en CPR maar in ieder geval kan uit de uitspraak niet worden opgemaakt dat private keurmerken met die Europese regelingen in strijd zouden zijn. De stand van zaken in de Nederlandse rechtspraak is op dit moment dan ook dat de enige rechterlijke uitspraak die betrekking heeft op de toelaatbaarheid van private keurmerken voor bouwproducten onder het regime van de CPR (genoemde uitspraak van de rechtbank Gelderland), daarover een positief oordeel heeft gegeven. Het is in die omstandigheden niet juist in de toelichting op de ontwerp-AMvB een interpretatie van de CPR te geven waarmee wordt gesuggereerd dat de toelaatbaarheid van private keurmerken naast een CE-markering in aanzienlijke mate is beperkt. Verzocht wordt onderdelen van het Besluit die op de hier besproken interpretatie zijn gebaseerd en de hiervoor besproken toelichting aan te passen in die zin dat geen belemmeringen worden opgeworpen of gesuggereerd voor toepassing van vrijwillige private keurmerken.		
3.81	Staalindustrie: In lid 1 wordt gesproken over de concentratie van asbestvezels: 2000 vezels/m³ voor chrysotiel en 10.000 vezels/m³ voor asbestamfibolen. In de NvT wordt gerefereerd aan de grenswaarden van het Arbeidsomstandighedenbesluit. In art. 4.46 Arbobesluit staat dat de concentratie berekend wordt over een referentieperiode van 8 uur per dag	Staalindustrie	Of in art. 3.81 Bbl verwijzen naar het desbetreffende artikel in het Arbobesluit, of toevoegen dat de concentratie berekend wordt over een referentieperiode van 8 uur/dag

4.56	Artikel 4.56 lid 3 stuit op een krachtig protest van de staalsector. In het Bbl wordt een ten opzichte van Bouwbesluit 2012 nieuw lid 4.56 lid 3 ingevoerd, waarin een extra, aangescherpte eis aan de brandwerendheid van gevels wordt gesteld. Dit in verband met het voorkomen van brandoverslag naar buurpercelen. Artikel 4.56 lid 3 betekent een aanzienlijke lastenverzwaring bij het bouwen van stalen industriegebouwen en bedrijfspanden. Daarbij wordt gevreesd voor een fors verlies aan omzet en marktaandeel inclusief het risico van verplaatsing van bouwactiviteiten naar ons omringende landen. Dit kan weer gevolgen hebben voor het aantal arbeidsplaatsen in de sector. De eis dat industriehallen inclusief de volledige staalconstructie (noodzakelijk om de gevel in stand te houden) 30 minuten brandwerend moet worden uitgevoerd (van binnen naar buiten), betekent een kostenstijging van ca. 20% van de staalconstructie. Daarnaast kan er sprake zijn van een kostenstijging van gevels met eveneens 20%. Deze kostentoename is gebaseerd op een quick scan bij enkele hallenbouwers en de expertise bij brancheverenigingen. Hogere kosten vormen een risico waardoor Nederlandse staalbouwers een belangrijke markt zien krimpen of verdwijnen. De markt van industriegebouwen is ‘de kurk waarop de staalconstructiesector drijft’. Het nut van de voorgestane aanscherping van de regelgeving wordt door ons sterk in twijfel getrokken. Hiervoor hebben we een aantal argumenten: - Er is, voor zover ons bekend, bij het opstellen van het voorliggende Bbl geen regeleffecttoets uitgevoerd, waaruit blijkt dat de beoogde verzwaring van brandeisen aan gevels een bijdrage levert aan de brandveiligheid op buurpercelen. - Er is op basis van ons bekende brandcasuïstiek geen aanleiding de eisen aan te scherpen. De gevallen van daadwerkelijke brandoverslag zijn uiterst schaars. Ons is een gedateerd onderzoek van TNO uit 2000 bekend. In dat onderzoek zijn geen meldingen van brandoverslag tussen hallen in de periode 1992 t/m 1998 gevonden die wijzen op een brandoverslagprobleem. Naar ons oordeel is	Bouwen met staal	Conclusie: Artikel 4.56 lid 3 is een disproportionele maatregel die, naar het oordeel van de staalsector een theoretisch probleem oplost, maar in de praktijk geen hogere brandveiligheid oplevert. Inwerkingtreding van het artikel kan 20% kostentoename opleveren. Substantiële hogere kosten voor de staalconstructiebedrijven leiden tot omzetverliezen met alle mogelijke gevolgen van dien. Wijzigingsvoorstel: Ik doe een dringend beroep om artikel 4.56 lid 3 geheel te schrappen en de regelgeving niet te veranderen op dit punt.
------	---	------------------	---

	deze situatie in de periode daarna niet gewijzigd. De Weerstand tegen Branddoorslag en BrandOverslag (Wbdbo) tussen stalen industriegebouwen op aangrenzende percelen wordt effectief en veilig gerealiseerd door de onderlinge afstand tussen de hallen uit te voeren met een brandwerende gevel van buiten naar binnen. De staalconstructie hoeft daarbij niet brandwerend te worden bekleed. Omdat bijna alle hallen zo worden uitgevoerd is sprake van een veilige situatie. Met de voorgestelde wijziging wordt er voor enkele uitzonderingsgevallen een probleem opgelost. De ene hal kan brandwerend van buiten naar binnen zijn neergezet en de buurhal is brandwerend van binnen naar buiten neergezet. Het oplossen van dit geringe en zeldzaam voorkomende probleem, leidt tot grote kosten en biedt geen of beperkte winst op het gebied van brandveiligheid.		
4.92	Het artikel stelt dat indien een (deel van) een bouwwerk dat bedoeld is voor verblijf van personen binnen een voorschriftengebied aan de extra bouwkundige eisen moet voldoen, <i>ook als het betreffende deel van het bouwwerk geen verblijfsgebied is</i>. Met name voor bouwwerken voor een licht industriefunctie heeft dat grote gevolgen. Het betekent dat dan bijvoorbeeld een hele opslagloods aan de extra bouwvoorschriften moet voldoen, terwijl slechts in het kantoorgedeelte veel mensen aanwezig zijn. De extra bouwvoorschriften moeten alleen gelden voor die (delen van) gebouwen die werkelijk een verblijfsfunctie hebben.	HbR	
4.93	Op de voorschriften uit de Regeling Bouwbesluit 2012 is het gelijkwaardigheidsbeginsel (artikel 1.3 Bouwbesluit 2012) van toepassing. Dit betekent dat de aanvrager het recht heeft een beroep te doen op gelijkwaardigheid en een oplossing toe te passen waarmee het beoogde doel van de wetgever ten aanzien van veiligheid wordt bereikt. Op artikelen 4.93 t/m 4.98 moet het gelijkwaardigheidsprincipe ook worden toegepast. (De (artikelsgewijze toelichting bij art 4.91, blz. 112) noemt de mogelijkheid van een gelijkwaardige oplossing conform art 4.7 Omgevingswet wél).	HbR	

4.96	Het artikel stelt dat een vluchtroute naar buiten moet uitkomen op de zijde van het gebouw die buiten het brandvoorschriftengebied ligt, danwel aan de zijde die van het centrum van het brandvoorschriftengebied af is gelegen. In de haven van Rotterdam kan een gebouw binnen meerdere brandvoorschriften-gebieden liggen. Het is dan niet alleen onmogelijk om een vluchtroute in een gebouw buiten een brandvoorschriftgebied te laten uitkomen, maar ook onmogelijk om die uitgang van het hart van alle brandvoorschriftgebieden af te situeren. Het artikel moet zo worden aangepast dat in een dergelijke situatie het voorschrift niet hoeft te worden toegepast.	HbR	
4.98	In het voorschrift is niet opgenomen wat bedoeld wordt met de vereiste dat ‘scherfwerking bij een explosie wordt voorkomen’. Ervaring in Rotterdam leert dat het nodig is dat nader wordt omschreven hoe scherfwerking voorkomen wordt, bijvoorbeeld door een relevant NeN voorschrift toe te passen. De uitleg geeft aan dat uit moet worden gegaan van <i>ten hoogste</i> 10kPa overdruk. Dat klopt niet, aangezien een explosievoorschriftengebied volgens het Bkl alleen kan gelden bij een overdruk van <i>ten minste</i> 10kPa. Wil het voorschrift effectief zijn, dan moet worden uitgegaan van een overdruk van <i>ten minste</i> 10 kPa.	HbR	

4.156	Dit artikel geeft de gemeente de mogelijkheid om ten aanzien van de energie-eisen bij nieuwbouw af te wijken van de landelijke eisen, door in een gebied zwaardere eisen te stellen. Dit is volstrekt ongewenst omdat leidt tot lokale koppen, hogere kosten en steeds weer andere discussies met onnodige en ongewenste meerkosten, ongelijk speelveld. In verband met het door het bouwend bedrijfsleven (van architect, aannemer, onderaannemer en toeleverancier) binnenkort moeten voldoen aan de nieuwe Wet kwaliteitsborging bouwen (Wkb) is dit maatwerkartikel ook volstrekt ongewenst. Het is voor al deze bedrijven al verschrikkelijk lastig om straks aan de nieuwe Wkb-eisen te voldoen, waarbij standaardisering juist een van de oplossingsrichtingen is, wordt dit onmogelijk gemaakt als gemeenten via dit maatwerkartikel toch weer allemaal hun eigen energie-eisen kunnen stellen. Alle bedrijven in Nederland (zowel de opdrachtgevers als de bedrijven die zelf in de bouwkolom actief zijn) waren juist zo blij dat vrijwel alle bouweisen sinds 1992 algemene voor heel Nederland geldende eisen zijn. Dat heeft de regeldruk aanzienlijk verminderd, de willekeur uitgeroeid, voor een gelijk speelveld gezorgd tussen de verschillende concurrenten. Dit maatwerkartikel is terug naar af en volstrekt ongewenst.	Metaalunie	gehele artikel laten vervallen
4.157	Waarom zijn in dit art. 2 leden nodig als het 2e lid bepaalt dat in andere gebouwen dan in het 1e lid hetzelfde geëist wordt wat in het 1e lid vermeld staat? Of is hier sprake van een schrijffout want de eis van het tweede lid lijkt me volstrekt ongewenst boven op de eis uit artikel 4.154.	Metaalunie	Lid 2 laten vervallen
4.166	idem alleen nu ten aanzien van de milieuprestatie in plaats van de energieprestatie bij art. 4.156	Metaalunie	gehele artikel laten vervallen
4.195	Artikel over BMI installatie dat niet klopt	KHN	Er staat ontruimingsalarm terwijl dit brandmeldinstallatie moet zijn.
4.198	Er wordt gemeld "waarneembaar door de voor 24 uren bewaking" terwijl die 24 uren bewaking er niet is.	KHN	Artikel moet eigenlijk geherformuleerd worden. Toelichting spreekt zichzelf ook tegen

6.8	Het is vreemd dat als je een andere bijeenkomstfunctie hebt (café, restaurant) dan is de grenswaarde 50 personen. Indien er een restaurant (ook omschrijving: andere bijeenkomstfunctie) aanwezig is in een kantoor of industrie functie, dan gaat het aantal personen naar 150 personen als ondergrens	KHN	Grenswaarde gelijktrekken
7.2	Maatwerkvoorschriften kunnen worden gesteld voor het scheiden van bouw- en sloopafval op de bouwplaats. Scheiden op de bouwplaats moet geen dogma zijn. Soms zijn er betere (lees: meer efficiënte of duurzame) mogelijkheden door scheiding in een sorteerinrichting elders. Verzocht wordt de zinsnede 'op de bouwplaats' te laten vervallen.	BRBS	
7.5	De vindplaats van maatwerkvoorschriften van alle bevoegde gezagen moet bekend zijn en gemakkelijk vindbaar op een centrale plaats.	BRBS	
7.9	Art. 7.9 lid 1 (asbestinventarisatieplicht) luidt: De normadressaat beschikt over een asbestinventarisatierapport als hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat zich in het bouwwerk asbest of een asbesthoudend product bevindt. In de toelichting van het Ontwerpbesluit Bouwwerken Leefomgeving staat: Artikel 7.9 (asbestinventarisatieplicht) Artikel 7.9 regelt wanneer met betrekking tot een bouwwerk een asbestinventarisatierapport moet worden opgesteld. Voorheen was deze plicht opgenomen in de artikelen 3 en 4 van het Asbestverwijderingsbesluit 2005. Blijkens de begripomschrijvingen wordt in dit verband onder een asbestinventarisatierapport verstaan een rapport dat voldoet aan de eisen, gesteld in artikel 4.54a, eerste, derde en vierde lid, van het Arbeidsomstandighedenbesluit. In het eerste lid is aangegeven in dat degene die een bouwwerk sloopt of laat slopen (de normadressaat) een asbestinventarisatierapport moet hebben als hij weet of kan vermoeden dat er asbest aanwezig is. Onder slopen wordt behalve het geheel of gedeeltelijk afbreken of demonteren van een bouwwerk ook het daaruit verwijderen van asbest of asbesthoudende producten verstaan. Als de werkzaamheden in het kader van de uitoefening van een beroep of bedrijf worden uitgevoerd, volgt de plicht om in gevallen over een asbestinventarisatierapport te beschikken uit de artikelen 4.54a en 4.54b van het Arbeidsomstandighedenbesluit. Deze plicht	KWA	De toelichting klopt dus niet. Er staat niet dat het gaat om het slopen van een bouwwerk. Kan dit worden aangepast?"

	wordt hier nogmaals herhaald om duidelijk te maken dat dit rapport bij het slopen van een gebouw of bij het verwijderen van asbest uit een bouwwerk ook verplicht is en aanwezig dient te zijn (ook op basis van artikel 7.14 onder e). De Inspectie SZW kan op basis van het Arbeidsomstandighedenbesluit handhaven indien geen inventarisatie aanwezig is, maar ook gemeentelijke handhavers kunnen op basis van artikel 7.9,		
7.15	Dit artikel beperkt de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen aan de procedures in paragraaf 7.1.3. Deze mogelijkheid is beperkt tot het stellen van de eis een opgave te doen van de aard en de hoeveelheid van de bij de sloopwerkzaamheden vrijgekomen afvalstoffen en de afvoerbepemming daarvan. Betreffende potentiële maatwerkvoorschrift kan direct als eis worden toegevoegd aan artikel 7.11 lid 1. Daardoor kan in artikel 7.5 deze paragraaf uit de opsomming van paragrafen worden gehaald waar maatwerkvoorschriften mogelijk zijn.	BRBS	Verzocht wordt aan artikel 7.15 (of 7.11) een eis toe te voegen strekkende tot het melden van hoeveelheid en aard van bouwstoffen die voor hergebruik ter plaatse achterblijven (dit heeft vooral betrekking op puingranulaat).
7.18	Bij het berekenen van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op basis van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, wordt reeds rekening gehouden met een eventuele correctie indien er sprake is van geluid met een tonaal of impulskarakter. Artikel 7.18 lid 4 lijkt te suggereren dat er nogmaals een correctiefactor van 5 dB(A) wordt toegepast. Is dit een juiste interpretatie van artikel 7.18, lid 4 van het Ontwerpbesluit bouwwerken leefomgeving?	BRBS	
7.18	Ingevolge artikel 7.18 is er sprake van cumulatie van de geluidsimissie (letterlijk: 'blootstellingsduur') van bouw- en sloopwerkzaamheden en puinbreken. De geluidhinder van slopen en breken wordt gecumuleerd. Ook de tijdsduur. Daardoor wordt de totale tijdsduur of de geluidruimte ten opzichte van de oude regelgeving ingeperkt. Voor de praktijk is dit niet werkbaar. Verzocht wordt om de regeling zo te stellen dat de praktijk eenzelfde	BRBS	

	geluidsbelasting is toegestaan als volgens de huidige regelgeving.		
7.18	Mobiel breken is, gelet op het bepaalde in artikel 7.18 lid 1, toegestaan op feestdagen en op zaterdagen. Dit is niet overeenkomstig het huidige Besluit mobiel breken. Verzocht wordt de toegelaten bedrijfsdagen en –tijden uit het Besluit mobiel breken te hanteren.	BRBS	
7.20	Conform dit artikel, deel uitmakend van afdeling 7.1, inzake bouw- en sloopwerkzaamheden, dienen tijdens bouw- en sloopwerkzaamheden maatregelen te worden getroffen om visueel waarneembare stofverspreiding buiten het bouw- en sloopterrein te beperken. Onduidelijk is of deze eis, op basis van artikel 7.40, eveneens geldt voor het mobiel breken van bouw- en sloopafval en daarmee tevens geldt als invulling van de zorgplicht uit artikel 7.32? Voorgesteld wordt om dit te verhelderen.	BRBS	
7.28	De regeling om binnen 5 werkdagen na beëindiging de sporen van het puinbreken te verwijderen ontbreekt. Deze regel was voorheen opgenomen in onderdeel B, artikel 3.1.1 van de bijlage bij het Besluit mobiel breken. Verzocht wordt om deze verplichting ook op te nemen in afdeling 7.2 van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Hierbij kan duidelijk worden gesteld dat dit geldt met inbegrip van de geproduceerde bouwstoffen, uitgezonderd de stoffen die binnen een termijn van 6 maanden ter plaatse worden toegepast.	BRBS	
7.28	De werking van afdeling 7.2 van het Ontwerpbesluit bouwwerken leefomgeving is gericht op mobiele brekers die ten hoogste 3 maanden werkzaamheden op een locatie verrichten. Veel in potentie mobiele brekers hebben een vaste werklocatie. Door het vervallen van het begrip ‘inrichting’ is het onderscheid tussen stationair en mobiel breken verder vervaagd. Verzocht wordt om het ‘nabijheids-begrip’ in te vullen met objectieve en toetsbare criteria en deze te laten aansluiten bij de in de praktijk gehanteerde criteria (o.a. geen transport over de openbare weg). Dit begrip is van grote invloed op het gelijke speelveld tussen vergunde activiteiten en dezelfde activiteiten die niet zijn vergund. Bij invulling van het nabijheids-begrip is de essentie dat het mobiel breken plaatsvindt op locaties die niet beschikken over een vergunning voor breekactiviteiten en ook niet binnen inrichtingen waar BSA wordt geaccepteerd,	BRBS	

	maar die geen vergunning voor (mobiel) breken hebben.		
7.28	Het Besluit mobiel breken is tot stand gekomen om regionale en lokale verschillen tussen gemeenten en provincies in te perken en een rechtszekere basis te bieden voor de inzet van een mobiele breker. In de praktijk zijn verschillen niet werkbaar. Het Besluit bouwwerken omgevingswet is zoals ter consultatie aangeboden een magere weergave van het bestaande Besluit mobiel breken en vergroot de ongelijkheid in de makt tussen vergunde en niet- vergunde activiteiten. Dit is ongewenst.	BRBS	
7.28	Voorkomen moet worden dat puin van derde-locaties wordt aangevoerd naar mobiele brekers waarvoor ex. afdeling 7.2 van het Ontwerpbesluit bouwwerken leefomgeving een melding is gedaan. De aanvoer van puin van derde-locaties naar mobiele brekers is expliciet verboden in het huidige Besluit mobiel breken en dient ook in het Besluit bouwwerken leefomgeving expliciet te worden uitgesloten. Dit aspect is van grote invloed op het gelijke speelveld als eerder genoemd.	BRBS	
7.32	In dit voorschrift worden plafonds gesteld aan de trillingshinder die wordt veroorzaakt door bouw- en sloopactiviteiten. Ingevolge de schakelbepaling van artikel 7.40 gelden de trillingsvoorschriften uit artikel 7.19 ook voor het mobiel breken van bouw- en sloopafval. Gelden de in artikel 7.19 opgenomen plafonds daarmee als ‘aanvaardbaar niveau’ als genoemd in artikel 7.32 sub f?	BRBS	
7.33	Dit artikel biedt de mogelijkheid maatwerkvoorschriften te stellen inzake de (eisen voortvloeiend uit) artikel 7.32 en de paragrafen 7.2.2 en 7.2.3. Middels de schakelbepaling van artikel 7.40 (opgenomen in paragraaf 7.2.3) kunnen ook maatwerkvoorschriften gesteld worden inzake de eisen uit paragrafen 7.1.4 en 7.1.5. (feitelijk: inzake bouw- en sloopactiviteiten). Primair wijkt het kunnen stellen van maatwerkvoorschriften te veel af van het huidige rechtszekere systeem dat is neergelegd in het ‘Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval’, waarvan het regelkader tot stand is gekomen in nauw overleg met bedrijfsleven en (lokale) overheden,. Het kunnen stellen van maatwerkvoorschriften leidt tot aantasting van de bestaande rechtszekerheid. Te meer daar deze maatwerkmogelijkheid zich	BRBS	

	uitstrekt over paragrafen die slechts een zeer beperkt raakvlak hebben met de activiteit breken van bouw- en sloopafval. Hiermee wordt bedoeld op paragrafen 7.1.4 en 7.1.5 die specifiek zien op bouw- en sloopactiviteiten. Verzocht wordt deze schakelbepaling nader te clausuleren, nu een groot deel van de in paragraaf 7.1.4 en 7.1.5 opgenomen maatregelen (bijvoorbeeld inzake asbest) reeds getroffen worden in de fase voorafgaand aan het mobiel breken.		
ARTIKELN			
NvT 9	hier staat vermeld 'Alleen voor bouwwerken met een zwaarder risicoprofiel zal nog een omgevingsvergunning nodig zijn. Gedacht kan worden aan ... of bouwwerken met een hoogte van meer dan 5 meter.' Dit is in tegenspraak met hetgeen in het kader van Wkb gecommuniceerd is dat o.a. de reguliere bedrijfshallen (die veelal hoger zijn dan 5 m) onder de eerste categorie bouwwerken vervalt waarvoor de vergunningplicht vervalt en daarvoor in de plaats de Wkb-eisen komen.	Metaalunie	Tekst 'of bouwwerken met een hoogte van meer dan 5 meter' laten vervallen
NvT 15	Hierin staat vermeld dat de gemeente de mogelijkheid heeft om beperkingen op te leggen ten aanzien van de toepassing van uitlogende materialen. Deze gemeentelijk autonomie is ongewenst, zowel in verband met de willekeur bij de gemeentelijke bepaling of een bepaald bouw materiaal voldoet aan de omschrijving 'uitlogende materialen', en of dit een ongewenste situatie oplevert en de dan vervolgens op te leggen eisen waarbij het uiterste zelfs een verbod op toepassing van een bepaald materiaal lijkt te zijn dat in de rest van Nederland (en Europa) wel mag worden toegepast.	Metaalunie	Schrappen van deze toelichting en evt. artikelgedeelte waarop zo dit uitgelegd zou kunnen worden door het bevoegd gezag.